

Drammen Roklubb

Mestring, samhold og glede gjennom 100 år

12. juni 1924 – 12. juni 2024

Billedkunstneren John Erik Johnsen hadde maleriet ferdig i sitt hjem i Drammen i mars 2024. Deler av året bor han i Den Haag, Nederland. John Erik henter inspirasjon fra den norske fjellheimen hvor han tilbragte mye av sitt yngre liv som hundekjører. Han har også idrettsbakgrunn fra Drammen Roklubb. Hans år i Haag, Berlin og Lyon har vært en fantastisk kunstscole. Noen av hans siste verk veksler mellom figurativ symbolikk og abstraksjon. John Erik har lang og variert yrkesbefaring; bokbransjen, startet Østlandske Veisikring, startet og drev et av Norges eldste eventbyråer: «Villmarksopplevelser». Alle disse erfaringene og andre utrolige livserfaringer førte ham tilbake til sin største lidenskap; det å male og skape kunst. Hans kunstverk henger i norske hjem og hytter; i Sverige, Frankrike, Tyskland, Nederland, Luxemburg, Australia og USA.

100 år

12. juni 1924 – 12. juni 2024

Innhold

Forord av leder Espen Bergeli	4
Forord ved redaktør Stein Hoff	7
Roing i oldtid og nåtid	9
Utdrag fra 50-års jubileumsboka 1974: 1878 - 1904 og 1924 - 1974	11
Drammens Kvinnelige Roklubb 1945 - 1987	25
Sammenslåingen av Drammens Roklub og Drammens Kvinnelige Roklubb	41
På tur og regatta og Livet i klubbhuset 1969 – 1974	43
1950-1970: 20 år med roklubbdans.	46
Knut Amundsen, en treningspioner	47
Drammen Roklubbs OL-utøvere	51
REN ELV – prosjektet 1986	54
Aud Sandengen: En pioner for norsk kvinneroing	58
Arne Bergodd: Hemmeligheten var miljø, teknikk og kondisjon.	61
Laila Kind Rønholm: En gang roer, alltid roer	64
Hilsen fra Per Skaug	71
Jørn-Inge Throndsen: The Boat Race	75
Knut-Arthur Mosness Norstad: Fra cox til President	78
Mogens Pedersen: Dansk med et norsk hjerte for roing	82
Ole Uglum, allsidig idrettsmann - og stjernekriger	85
Jan Paulsen: Byggmester	87
Ragnar Løken - Stroke, leder og trener	89
Rolf Andreassen med tilbakeblikk fra 1967, 1972 og 1980-tallet	91
Møbelsalget 2000	97
Bygging av nytt klubbhus - Båtsportens Hus, 1994-96	99
Bryggeprosjektet 2000 - 2002	108
Styrerommet og Onsdagsklubben. Foreldregruppen. Juniorrommet	110
Tom Torgersen: Med lidenskap for rosport og Lego	114

Pål Sandli: Masterroing.	117
Hans Petter Rasmussen: Opplevelser med årene	121
Thor Egil Olsen: Roer, brannmann og MC-entusiast	126
John Erik Johnsen: Klubbens kunstmaler	128
Oddmund Bøhn: Alltid i bakgrunnen	129
Fredrik Bekken: Mesterteknikeren	131
Marius Meinseth, olympisk fysioterapeut	134
Den unike Kristine Bjercknes	136
Morten Gundro Adamsen, arkitekt og tilrettelegger	138
Eirik Hexeberg Henriksen: 2000-tallet i roklubben og studentroing	141
Aud Sandengen med mer om årene 2000-2018	145
Havroing.	151
Siri Eva Kristiansen, svømmer, roer og OL-håp	155
Emma Tomlinson om roing og menneskerett	157
Ulrik Pharo Lohne: Dedikert 1	160
Sebastian Mejer Rasmussen: Dedikert 2	163
Regattaer på Drammenselva gjennom tidene	166
Drammen Rivercup Regatta 2018	169
Drammen Rivercup Regatta 2019	175
Beate Pharo: Pandemiens rosje 2018-2022	184
Foreldrene har ordet	187
Juniorutvalget har ordet	191
Inntektsbringende dugnader 1975-2024	193
Drammen Rivercup Regatta 2023	202
Ragnhild Vavik, rosje, rapporterer fra 2023	205
NM i innendørsroing 2024.	212
Minneside for Æresmedlemmer	213
Roernes første klubbhus i Lilleparken	215
Norgesmestere	216
Deltagelse i Internasjonale Mesterskap 1924 - 2024	223
Æresbevisninger i Drammen Roklubb	230
Ledere 1975 - 2024	238

Forord av leder Espen Bergeli

I klubbhåndboka, Art 3.1, Klubbens historie – heter det:

«*Drammens Roklub ble stiftet 7. mai 1878.*

Denne klubben ble besluttet oppløst, nedlagt og avviklet i ekstraordinær generalforsamling 22. februar 1904.

Ny klubb med samme navn ble stiftet 12. juni 1924. Også denne som en klubb kun for mannlige medlemmer.

Drammens Kvinnelige Roklubb ble stiftet 6. september 1945. Tidene forandret seg, og det ble kunstig å opprettholde to adskilte klubber.

*Drammens Roklub og Drammens Kvinnelige Roklubb ble 4. desember 1987 slått sammen til en klubb som fikk navnet **Drammen Roklubb**. Den opprinnelige stiftelsesdatoen til Drammens Roklub 12. juni 1924 ble videreført. »*

To par tvillinger

Jeg kom til Drammens Roklub første gang sommeren 1984. Tvillingene Tor og Bjørn Edvardsen bodde i nabohuset på Konnerud, og hadde drevet med roing i noen år. De deltok i en kombinasjonsbåt i junior-VM

i 4- i Italia (13. plass), og ble Norgesmestere for junior i 2- og 4- i 1982. Inspirert av dette, ble min egen tvillingbror Trond og jeg tatt med til våre første treninger. Det var å ro med de eldre gutta i en blå ¾ uttrigger.

Trond og jeg rodde etter hvert sammen i dobbeltsculler (2x), og jeg husker godt det første skolemesterskapet i indre havn i Horten.

1988 – et gullår

Så ble barndomskameraten Johannes Christensen også med. Og når Jørn-Inge Throndsen senere begynte med roing, etablerte vi oss ganske snart i en dobbeltfirer (4x). Som siste års junior i 1988 reiste vi fire land og strand rundt: Juniorsamling i Stavanger, NM på Voss og Nordisk i Danmark. André Askheim trente oss gjennom hele sesongen, og var med på reisen. Vi lånte van'en til Roar i Rorbua og André var sjåfør. 1988-sesongen endte med gull i 4x og sølv sammen med Trond i 2x i junior-NM. Vennskapet som oppstod blant oss i fireren ble til et livslangt kameratskap.

De første årene som senior ble tilbragt i båt

Bergodd, Bergeli, Bergeli og Andreassen, Foto DT& BB

Norgestmestre 4x junior, 1988; Espen Bergeli (baug), Johannes Christensen, Jørn-Inge Throndsen og Trond Bergeli (stro-ke) Foto: Sven-Erik Røed, DT&BB

sammen med Trond. Det ble rodd både i lettvekt 2x og tungvekt 2x og 2-. Som eneggede tvillinger var vi på mange måter like. Noen fysiske ulikheter var det, men alt i alt passet vi godt sammen i båten. Som senior ble det flere medaljer i NM, samt deltakelse i Nordisk i København i 4- med to Stavangerroere.

Etter hvert kom Fredrik Bekken til roklubben. Det ble mange økter tidlig på 90-tallet sammen med ham på vannet og under hans reise mot junior-VM 1993 og seier på hjemmebane.

Drammen Rivercup kaller

For min del ble det mindre aktivitet i roklubben etter hvert. Men i 2018 ble jeg kontaktet av Kristine Bjerknes. Roklubben skulle arrangere Drammen Rivercup Regatta (DRCR) for første gang. Det var ventet god deltagelse, inkludert av norske og svenske eliteroere og det trengtes flere for å få dette i gang. Drammen Rivercup ble populært og godt etablert, har gitt klubben god inntekt og etter hvert ble jeg også leder for regattaen to år på rad.

Videre ble jeg valgt inn i styret som nestleder. Og

Jørn-Inge Throndsen, Trond og Espen Bergeli under trening i hver sin singel.

senere som leder, både før og inn i jubileumsåret.

Jubileumsåret

2024 blir et spennende år for Drammen Roklubb. Vi har forlenget DRCR til en todagers regatta. Sølfastløpet skal igjen se dagens lys. Litt spenning er knyttet til påmeldingen og til været, inkludert hvordan strømmen i elva blir med mye snø i fjellet.

Det er OL-sesong med Siri Eva Kristiansen allerede i gang med sitt forsøk på å kvalifisere seg til lekene i Paris senere i år. Fredrik Bekken er for tiden en del av Forbundets trenerteam. I våre eldste juniorklasser har vi gode roere av begge kjønn med høye ambisjoner. I tillegg har vi U23-roeren Ulrik Pharo Lohne som studerer og ror i USA og satser på deltakelse i både Henley og U23-VM.

Ved sammenslåingen i 1987 ble det samlede medlemstallet 178 medlemmer, hvorav 4 æresmedlemmer og 14 livsvarige medlemmer.

Når klubben feirer 100 år, er det totalt 147 registrerte medlemmer. 4 av disse er æresmedlemmer, mens det er registrert 28 aktive, konkurrerende medlemmer. I tillegg er det ca 40 mastere og mosjonister som både ror på elva og trener i klubbhuset. Noen av masterroerne er fortsatt aktive med konkurranser både innen- og utendørs.

Jubileumsboka

Med bakgrunn i to roklubber har det vært mye stoff som er samlet sammen og brukt i denne jubileumsboka. Det er utdrag fra kvinneklubbens historie 1945-87, utdrag fra herreklubbens første 50 år, det er hentet inspirasjon i nøyaktig førte protokoller og dokumenter, avis- og mediaartikler, utklippbøker, innsamlet materiell og intervjuer av medlemmer og støttespillere. Slik ble boka en god samling av fakta, bilder og gode historier, særlig fra de siste femti år. Og noen av klubbens profiler gjennom disse årene har bidratt med særegne historier og opplevelser. Dette skal være et representativt, men ikke uttømmende utvalg av roklubbens mange profiler og interessante personligheter.

Redaksjonen som har jobbet med boka har bestått av Stein Hoff (redaktør), Eirik Hexeberg Henriksen, Tom Sørli, Laila Kind Rønnholm, Hans Petter Rasmussen, Martine Stryken og Morten Gundro Adamsen. Men denne boka hadde ikke vært mulig å få til uten bidragene fra mange av klubbens egne medlemmer.

Økonomi og dugnad

Klubben har i alle år vært avhengig av bidrag og idrettsstipend fra kommunen, fra lokale banker og fond, fra bedrifter og annonsører. Og fra enkelte medlemmer som ønsker å være anonyme.

Norsk Tipping bidro til finansieringen av nytt klubbhus for 30 år siden. Lærere og elever ved videregående skole har utført mye arbeid og medlemmene har selv utført utallige timer med dugnadsarbeid.

For all denne støtten utenfra og innenfra er vi meget takknemlig.

Vi håper videre at denne boka blir tatt vel imot og gir motivasjon for nåværende og fremtidige medlemmer til å skape gode resultater, mange gode opplevelser og også sine egne gode historier.

Det er med stolthet og glede at jeg på vegne av styret i Drammen Roklubb gratulerer institusjonen vår med hundreårs jubileet og takker redaksjonen for deres store innsats med denne boka.

Drammen, mars 2024,
Espen Bergeli

Forord ved redaktør Stein Hoff

Det var i 2019 at Oddmund Bøhn ringte på vegne av Rådet (nå kalt Kontrollutvalget) og ba meg være redaktør for en 100-års jubileumsbok for Drammen Roklubb. Han visste at jeg hadde skrevet bøker før og at jeg var glad i Drammen Roklubb og denne fantastiske idretten jeg selv kan fortsette med også i godt voksen alder. Kanskje Rådet også tenkte at jeg som bare hadde vært fast medlem i klubben siden 2009 kunne se klubbens historie litt utenfra? Og velge innholdet mer objektivt? Jeg ble iallfall smigret og svarte bekreftende.

Med over fire år fram til trykking var det masse tid til å velge medarbeidere for så sammen å innhente historier, fakta og fotografier. Målet var å ha alt råstoffet innsamlet i god tid; senest til Jul 2023. Deretter ville vi ha tre måneder til å bearbeide og korrekturlese stoffet fram til trykking 2. april 2024. Jubileumsdatoen er først onsdag 12. juni 2024, men vi ville at boka skulle være ferdig allerede til Drammen Rivercup Regatta (DRCR) lørdag 20. april.

Dermed startet vi med aktiv markedsføring under DRCR 2023: «*Ved å vippe kr 200 får man kr 50 i rabatt og en bok utlevert ett år senere. Og med kr 1000 sponser man prosjektet og vil få boka med takk for bidraget inni.*» Dermed var vi forpliktet!

Redaksjon ble dannet høsten 2022. Etter de to første møtene hadde vi en brukbar oversikt over temaer vi ville belyse og disponering av stoffet. Det lovet godt.

Men alt har tatt mer tid enn først beregnet av alle (unntatt av min kone). Det er grenser både for hvor mange timer man selv har i døgnet og for hva man kan forvente av personer som gjør en frivillig, krevende og ubetalt jobb. Når dette forordet skrives 1. april er ennå ikke alt helt på plass!

De «offisielle» redaksjonsmedlemmene har vært Eirik Hexeberg Henriksen og Tom Sørli utenom meg selv.

Laila Kind Rønholm skulle «bare være med som sekretær», men i realiteten har hun vært den mest produktive av oss alle. Alle oversiktene over styreverv, hedersbevisninger, NM-titler, internasjonale representasjoner og andre tabeller har hun eneansvaret for. Hun har oversikt over klubbens arkiver som ingen andre og hun kjenner alle, ikke minst

gjennom utallige styreverv siden sammenslåingen i 1987. Men hun har hatt hjelp med detaljer fra andre medlemmer, særlig fremhever hun Per Bekken.

Hans Petter Rasmussen ville heller ikke være med som et «offisielt» medlem av redaksjonen, men han har også vært veldig viktig. Han har tidligere hjulpet meg med to godt illustrerte bøker jeg skrev i *Word* og fikk trykket på LKT digital på Tranby. LKT er det samme trykkeriet hvor det meste av klubbens trykksaker har kommet fra i årevis takket være Hans Petter, han kjenner trykkeriet fra ut- og innside.

Eirik Hexeberg Henriksen er sivilingeniør med doktorgrad skrevet på *LaTeX*, et dataprogram han mestrer og har benyttet i produksjonen av denne boka. Layout og korrekturlesing har han gjort mest i samarbeid med Hans Petter.

Tom Sørli har skrevet profiler og gitt oss et 50 års tilbakeblikk på junior NM 1973 da han rodde i en vinneråtter med Finn Olsen. Den tidligere bankmannen har også funnet sponsorer og har bidratt med konstruktiv analyse av stoffet.

Morten Adamsen har også vært delvis med, men har vist seg å være en person som allerede gir klubben masse av sin tid. Han har oppsummert klubbens OL-kvalifiserte medlemmer.

Martine Granhaugen Stryken ble med vinteren 2023 til den tøffe jobben med å forhåndsselge boka og finne sponsorer, i en økonomisk sett, utfordrende post-endemiske tid.

De to første opplagte oppgavene å takle var at jeg laget utdrag fra 50-års boka til gamle *Drammens Roklub* fra 1974, også kjent som «Gullboka», og at Aud Sandengen laget et litt lengre utdrag fra «Slik var det». Det er tittelen på hennes bok om *Drammens Kvinnelige Roklubb* (DKR) fra stiftelsen i 1945 til sammenslåingen av de to klubbene i 1987. Mye av hennes tekst og bilder er fortsatt ukjent, men planen er å legge hele boka ut på klubbens hjemmeside. Aud har som Laila og Hans Petter vært et levende oppslagsverk etter mange år som leder først i DKR og senere i vår felles DR. Det er Aud som har skrevet Minnesiden.

Etter de to utdragene har redaksjonen selv og andre medlemmene bidratt med artikler som jeg har redigert.

På klubbens hjemmeside ble jeg tidlig imponert over 16 klubbprofiler laget av roerpappa Johan Rune Remmen i 2021, midt under koronaepidemien. Artiklene er velskrevet og godt illustrert, Remmen er også en god fotograf. Flere av hans profiler har jeg tatt utdrag av og oppdatert. Ideen vokste fram at mange av våre medlemmer hadde historier som det ville være spennende å formidle. Dermed har det blitt noen historier om andre ting enn roing.

Vi tenkte først å belyse de siste 50 årene med tiårsepoker, men for de første par tiårene har vi mye mindre informasjon enn for de siste. Det foregikk, ifølge Laila, en uheldig opprydding og kasting i 1995 av alt som var eldre enn 10 år, med unntak av visse protokoller og dokumenter, grunnet plassmangel i det nye klubbhuset og flyttingen. Skulle noen savne stoff og omtale kan de skylde på seg selv, for oppfordringene til å komme med slikt har vært gjentatt med inderlighet over et par år. Med minimal respons. Men alle de nakne fakta som man forventer å finne i en jubileumsbok er med mot slutten etter omtrent samme mønster som i Gullboka, 1974.

De siste årenes smarttelefoner med stadig bedre kameraer har åpnet en helt ny verden av dokumentasjon. Fortsatt kan de ikke konkurrere med et speilreflekskamera utstyrt med telelinse, men detaljrikdommen vi opplever er fabelaktig. I et par artikler har vi derfor valgt billedfortelling med billedtekster i stedet for en rapport med mange ord.

Mange medlemmer utenom redaksjonen har bidratt med fotografer uten å ha blitt kreditert i billedteksten. Her er noen av dem vi skylder en stor takk: Johan Rune Remmen, Espen Bergeli, Beate Pharo, Britta og Rune Mejer Rasmussen, Ragnhild Vavik og Lars Meinseth. Det er sikkert flere, tilgi at dere ikke er nevnt med navn.

Til sist en hjertelig takk til redaksjonen og til alle andre som har bidratt med stoff og økonomisk støtte, noen ønsker å være anonyme. Jeg tror boka blir god. Og hvis den samtidig inspirerer noen unge og eldre til å ro, innendørs eller utendørs, for gøy, for naturopplevelser, for formens skyld eller for konkurranseroing og derfor blir medlem av Drammen Roklubb, så er det helt perfekt!

Engersand, Lier, 1. april 2024,
Stein Hoff

Hans Petter Rasmussen, Tom Sørli, Stein Hoff, Eirik Hexeberg Henriksen, Laila Kind Rønholm

*Martine Granhaugen
Stryken*

Morten Gundro Adamsen

Vi takker for bidrag fra

Per og Grethe Haugerud
Thor Egil Olsen
Bjørn Refsum
Thorbjørn Stryken
Per Skaug
Og fra givere som ønsker å være anonyme.

Vi takker også firma TermoRens Offshore Service AS

Tusen takk fra redaksjonen!

Roing i oldtid og nåtid

Egyptys Amenophis II

Når primitive mennesker først begynte å ro, vet vi ikke. Men det er sannsynlig at de første padlet for å komme framover, sittende på flytende gjenstander. Når man senere konstruerte hule båter og hadde noe å sitte i ville de oppdage at ved å bruke årer og ro med ryggen mot fartsretningen, gikk det raskere enn ved å padle.

Det eldste *beviset* for roing er fra inskripsjonen på en egyptisk grav over kong *Amenophis II* fra år 1450 før vår tidsregning: Det står at «*han var en stor kriger og en dyktig roer.*»

Robåt i oldtidens Egypt

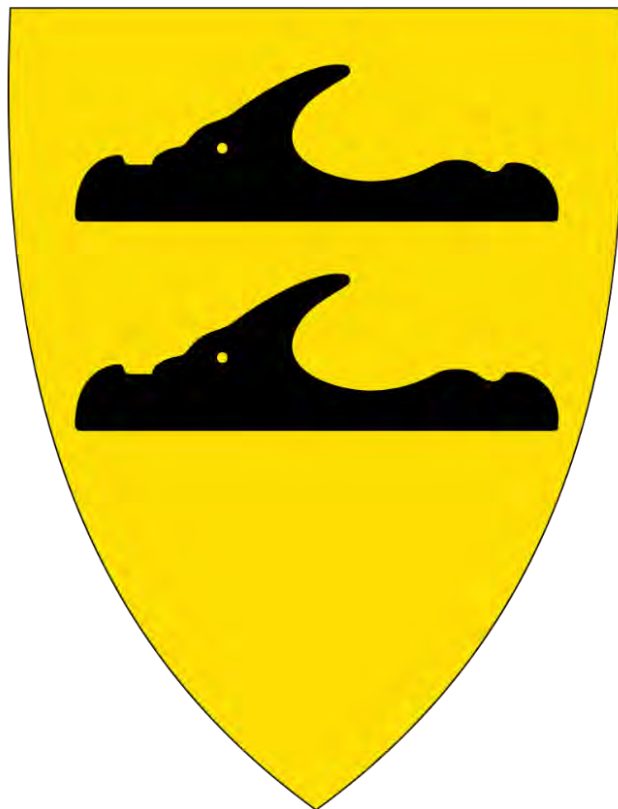
Vikingskip og triremer

Norske vikinger var fra 800-tallet dyktige seilere og roere som tilbakela store avstander i sine relativ lette, romslige skip. Via Østersjøen og store elver nådde de Svartehavet og fortsatte sørover til *Myklagard* (dagens Istanbul), et av datidens største handelssentre. Da var de ved Middelhavet hvor små og store skip var blitt seilt og rodd et par tusen år før deres egne ferder. Oldtidens athenere, dagens grekere, hadde også skip med seil og roere til bruk i handel og i krig. De var eksperter på å manøvrere sine båter som de brukte i handel og til herjing langs kysten av det nordlige Middelhavet og lenger. *Triremer* var krigsskip med tre rader av årer over hverandre på hver side. De var bemannet med 170 roere, kunne oppnå stor fart og senket ofte fienders skip med spisse rambukker av bronse montert i vannlinjen foran. Forløper til triremer var *penteconter* med én rad årer og *biremer* med to rader årer på hver side. Det er også dokumentert langt større krigsskip med besetning på et par tusen mann! Gode roere

var lønnet og respektert, men arbeidet var fysisk krevende. Mange fortsatte i yrkeslivet som soldater, som sikkert var tøft nok, men der hadde de også mange rolige perioder. Fenomenet galeislaver oppsto først på 1500-tallet da kristne slaver ble brukt som roere av de osmanske tyrkerne og av sjørøverstater i Nord-Afrika.

I tettsteder nær sjøen var robåter nødvendige for kommunikasjon og handel. Der hvor hastighet var viktig, ble det bygget lettere og smalere småbåter for å konkurrere om oppdragene. Da ble det sport å ro raskest mulig. I Venedig, en by bygget på påler og med mange kanaler, var de helt avhengig av båter. I venetianske dokumenter fra 1274 finnes ordet *regata* for første gang med referanse til sportslige aktiviteter på vannet. I deres festivaler fra 1315 brukes ordet *regata* spesifikt om båter som konkurrerer mot hverandre.

Roing i førhistorisk Norge

Radøys kommunevåpen

Med Norges lange kyst, fjell og fjord, elver og vann har båter, nesten over hele landet, vært uunnværlig for befolkningen til transport av folk og fe, til handel, fiske og fangst. Båtbyggere fantes selv på små tettsteder, og kirkebåter sto for tidligere tiders kollektivtransport på helligdager og høytider. Iallfall når det var isfritt.

Årene på de første robåtene i Norge lå i *keiper* festet på båtripa. Årene ble tredd gjennom hamlebånd laget av vidje eller lær og lagt i gropa til keipen. Keipene var skåret til fra der en gren vokser ut fra trestammen slik at den tåler stor belastning. Norges eldste keiper er datert til rundt år 100 og er funnet i Mangersnes i tidligere Radøy kommune i Sunnhordaland.

Funnet var så viktig at profilen til to keiper ble avbildet i Radøys kommunevåpen.

Roing i nyere tid

I utdraget fra 50-års jubileumsboka kan man lese mer om den moderne konkurranseroingens oppstart i England 1775-1829. Norges første roklubb oppsto i Fredrikstad i 1877. Drammen var tidlig ute i 1878, samme år ble også Christiania og Hamar etablert.

Norges Roforbund ble stiftet i 1900.

I 2024 har Norges Roforbund delt sine aktiviteter i syv undergrupper: Studentroing, Pararoing,

Innendørsroing, Coastal, Tur og mosjon, Konkurranseroing og Mastersroing.

I Norge i dag er det registrert 53 norske klubber fra Kristiansand i sør til Brønnøysund i nord. Det er også en klubb i Namsos. De andre 51 klubbene er plassert fra Trondheim og sørover. I ferske tall fra Forbundet fremgår at det i 2023 ble registrert et samlet medlemstall på 3069. Det er med andre ord en veldig liten idrett vi er engasjert i, men som har levert imponerende resultater på medaljestatistikken når det gjelder sommeridrett.

Fra DRCR 2019

Utdrag fra 50-års jubileumsboka 1974: 1878 - 1904 og 1924 - 1974

Forord ved Reidar Juel-Bache

Drammen, desember 1974

Drammens Roklub er stiftet 7. mai 1878. Oppløst 1904. Gjenopprettet den 12. juni 1924 og har således bestått i 50 år etter at åtte roentusiaster tok initiativet til gjenopprettelsen og videreføringen av rotradisjonene fra den første Drammens Roklub.

Roidretten i Drammen kom til å ligge brakk i hele 20 år da «den gamle» ble oppløst og avviklet for 70 år siden. Derfor fortjener «de åtte» fra 1924 alles takk og honnør for det pionerarbeidet de utførte da de rekonstruerte Drammens Roklub.

De åtte var: redaktør Leif Jensson som den drivende kraft samt Sophus Gedde-Dahl, Leif Gran, Georg Ljungmann, Eyvind Nielsen, Bjørn Refsum, Harald Tandberg og Christoffer Viig. Når en skal skrive en klubbs historie opp gjennom et halvt hundre år, må en ty til gamle protokoller som enkelte styrer og sportslige utvalg har etterlatt seg.

Mye av dette materiell er tildels meget dyktig og oversiktlig ført, men det finnes også perioder hvor det tydelig er slurvet noe. Skulle derfor enkelte ting virke noe tynt og ufullstendig behandlet i denne 50-års beretning, ber vi om overbærenhet. Redaksjonskomiteen har ihvertfall gjennomgått alt tilgjengelig materiell og gjort alt i beste mening. Husk: dette er det første jubileumsskrift som er utarbeidet for Drammens Roklub slik at vi ikke har hatt noen tidligere å gå ut fra.

Selve arbeidet har vært meget interessant, men også svært krevende. La oss ihvertfall slå fast at det gjennomgatte materiell tydelig har gitt oss et sterkt og rikt bilde av Drammens Roklub og de entusiastiske medlemmers innsats for sin kjære idrett opp gjennom årene.

Opplegget til boken og behandlingen av stoffet kan naturligvis diskuteres. Det vil alltid finnes noen som er uenige og som ville ha gjort tingene annerledes. Men, kjære DR-gutter, før dere fremkommer med deres kritikk, så husk dette: boken er skrevet av DR-gutter, for DR-gutter og om DR-gutter.

Redaksjonskomiteen nærer derfor det håp at Drammens Roklubs medlemmer vil godta dette 50-

årsskrift slik det foreligger.

Komiteen ble oppnevnt av «Rådet» for et par år siden og består av: Asbjørn Dæhlin, Leif Gran, Odd Gaaserud, Richard Jonsson, Knut Norstad og Thorleif Sagen. Undertegnede ble for ca. 1 år siden anmodet om å være hovedansvarlig redaktør.

Boken overlates herved til Drammens Roklub for strålende innsats gjennom 50 år. Det er klubbens medlemmer som selv har skapt stoffet til boken. Det er vårt ønske og håp at Drammens Roklubs medlemmer også i kommende decenni vil fortsette på den lysende bane som pionerne gav opptakten til, som på en verdig måte er ført videre og som skal føres videre av kommende generasjoner.

Blir denne drøm oppfylt, har ikke arbeidet med denne bok vært forgjeves.

Roing som sportsgren

slo ikke gjennom for alvor før i England i begynnelsen av forrige århundre. Britene var de første som uteksperimenterte en god teknisk stil for utøveren. I 1775 ble den første roregatta i England holdt på Themsen.

Et merkeår i roingens historie er 1829 da den første kapproing fant sted mellom Oxford og Cambridge i nærvær av hele 20.000 tilskuere. Den moderne kapproingsbåt er resultatet av erfaringer og tekniske eksperimenter. Den utriggerbåten som brukes i dag, har ikke undergått nevneverdige forandringer siden den ble vist første gang i slutten av 1820-årene. Verdens første utrigger var forøvrig en singlesculler.

I 1882 ble det engelske roforbund stiftet, og lovene i Amateur Rowing Association gjorde konkurranse roing til en sport forbeholdt overklassen. Det het i lovene bl.a. at «*en person som enten gjennom avlønning eller fast ansettelse har vært mekaniker, håndverker eller kroppsarbeider*», skulle utelukkes fra amatørkonkurranser. Denne bestemmelsen ble ikke strøket før i 1935.

England var verdens ledende amatørroing nasjon fram til årene etter første verdenskrig, men hegemoniet ble etterhvert truet hardere og hardere av USA, Tyskland, Italia og Danmark. Første roregatta

på Kontinentet ble holdt i Paris 1834. I USA omtales kapproing allerede i slutten av 1700-tallet, men først i 1850 fikk den karakter av idrett. I de olympiske leker var programmet for ro-konkurranser meget uensartet de første år. En brukte bl.a. marineslupper, men fra og med 1924 har en fått standardprogram for 7 båttyper.

De skandinaviske land har også fått den moderne konkurranseroing overført fra England, men både Sverige, Finland og Norge hadde før 1850 hatt sine særpregede former for konkurranseroing. Fiskere og sjøfolk ved kysten hadde sine «bruksbåtkapproinger», i innlandet var det kapproing med såkalte «kirkebåter» og på Drammenselva ble det konkurrert i tømmerfløternes Nedsetterbåter.

Den første internasjonale ro-regatta i Norden, ble holdt 1868 i Helsingfors.

Litt om norsk roing

Med sin lange kyst og mange innsjøer og elver, har Norge alltid budt på gode forhold for roing. Konkurranseroing i den form vi ser den i dag, stammer fra 1870-årene, men lenge før den tid var bruksbåtroing en populær adspredelse, spesielt for fiskeribefolkningen. De første kapproinger i Norge ble holdt i forbindelse med kappseilas. Bruksbåtene som ble brukt til å begynne med, ble etterhvert spesialbygde for konkurranser, med lette, slanke og ranke skrog.

Våren 1877 ble Norges første roklubb, Fredrikstad RK, stiftet. Stifterne hadde vært i England og derfra tatt med seg hjem Norges første kapproingsbåter — to firer utriggere. En båt av samme type hadde omtrent samtidig funnet veien til Christiania og allerede høsten 1877 møttes Christiania og Fredrikstad til den første konkurranse med moderne materiell. Konkurransen fant sted i Hankø-sundet. En direkte følge av Hankø-stevnet ble at Christianialaget innbød hovedstadungdommen til dannelsen av en roklubb. Slik oppsto Christiania R.K. i 1878. Samme år ble også Hamar Roklub og, Drammens Roklub stiftet mens Norges Roforbund stammer fra 1900.

Selv om først og fremst Christiania Roklub og Norske Studenters Roklub (stiftet 1897) med sine flotte båthus, store materiellmengder og tallrike medlemmer har gjort Oslo til landets ro-sentrum, kan man ikke si at idrettsgrenen er konsentrert om hovedstaden. Klubber er spredt over hele det sydlige Norge (Tromsø RK eksisterer også). Landskapproingene som er identisk med Norgesmesterskapet, selv om også utenlandske lag kan starte har skapt en sikker tradisjon tross sin forholdsvis korte «levetid» siden 1930. Det første NM ble holdt i Holtekilen ved Oslo i 1900.

Som rimelig er har Vestlandet alltid vært sterkt

representert i nasjonale og internasjonale regattaer og med bra resultater. Norges første spesialklubb for kvinner er Oslo Kv. Roklub som ble stiftet i 1929.

Drammens første roklubb: 1878-1904

Sommeren 1877 oppholdt banksjef Anders Børresen og svogeren konsul Thorleif Bache seg i England og som de ivrige friluft- og sportmenn de begge var, måtte de naturligvis til London for å overvære det årlige roerstevne på Themsen og det var noe som fanget de to herrers interesse. Båt ble bestilt og denne ankom våren 1878 og sammen med endel venner stiftet de så den første Drammens Roklub. Båthus hadde de ikke, så de nøyte seg med å leie en av de mange sjøboder ved elven. Denne ordning slet de med i 5 år, men tok da skritt til å få sitt eget båthus. I året 1883 kjøpte konsul Bache en ledig tomt, «Lohretomten» ved Logeplassen og her ble båthuset reist samme året.

Drakten var langærmet trøye, lange, hvite benklær og hvit lue.

Det ble et stort og rommelig bygg i to etasjer med veranda ut mot elven. Båten de kjøpte ble døpt «Odd» og var som outrigger betraktet et tungt beist, noe lenger og bredere enn vanlig og med faste seter. Klubbens første lag var litt av et kjempelag

Kapproingsdagen på Drammenselva

idet 3 av disse 6-fots karer også var grovbygde. Banksjefen selv var ingen smågutt, men en spenstig, kraftig og rakrygget herre. Lagets sammensetning var denne: Konsul Thorleif Bache, Trelasthandler Per Gulbrandsen, Proprietær Schwencke og Banksjef Anders Børresen. Cox: Carl Pedersen. Drakten var langærmet trøye, lange, hvite benklær og hvit lue.

Børresen fortalte senere en gang at hele deres trening besto i å oppnå samroing, men innskrenket ikke selskapeligheten i noen form og hva som fulgte med den. Han fortalte at de hadde «en glad aften» og delvis natten med, før roerstevnet i Mossesundet i 1878 og hvor de slo sine konkurrenter Christiania og Fredrikstad.

Noen år senere ble det kjøpt to outriggere, «Urd» og «Idd», men heller ikke disse var «up to date» idet begge var sørgelig lavrodde, og dertil kom at de manglet oljelerret både for og akter og tok derfor fort inn skvalpesjø til stor ergrelse for karene. Kristianiaroerne smilte litt overbærende når de ved stevnene beskuet båtmateriellet fra Drammen. Det gikk dessverre mange år innen Drammens Roklub fikk helt konkurransedyktig materiell. Våre konkurrenter var i mange år kun Christiania og Ormsund som vi fra Drammen i høy grad misunte for deres gode båter.

Det som gjorde den tids roerstevner til en stor dag

for det brede lag, var nok at gleder og fornøyer var det ellers svært lite av, og ungdom i byen og omegn som «festet» seg (tok tjeneste), satte som betingelse at de skulle ha fri «roerdagen». Roerstevnene ble åpnet med en- og to-manns prammer. Så fulgte nedsetterbåter, en spiss båttype som ble benyttet ved tømmerfløtingen nedover Drammenselven. Deretter fulgte en- og tomanns snekker.

På havnen lå det som regel på den tid flere seilskuter som lastet trelast. Disse mannskaper, med sine 6-årsers jigger møtte villig opp og dannet alltid køen av bruksbåter. Så var det tid for et artig intermesso: Det var gutter i 13-14-årsalderen som vakte oppsikt og munterhet hos publikum. Det var i såkalte «avskjæringer» — en delt tønne som for balansens skyld ble lastet med endel murstein. Betingelsen for å delta her, var at man var svømmedyktige. Oppi disse «avskjæringer» ble guttene anbragt med et øsekar i hver hånd og på kommando startet de, to og to. Ikke sjelden hendte det at de kolliderte og gikk rundt til stor fornøyelse for publikum.

Som avslutning på konkurransene startet outriggerløpet og her var banens lengde 2400 m. Starten foregikk ved Landfaldbroen og med mål 200 m nedenfor Bybroen. Her lå det en masse uvedkommende båter og for å holde litt orden ved mållinjen, ble det trukket kraftige tau, båret oppe av tomtønner

for å holde målområdet så klart og oversiktlig som mulig. Da konkurransene var avsluttet, utbragte formannen et kraftig «hurra» for roerne og så stimet hver til sitt for som «punktum finale» å samles i Parken ved kveldstid.

Til avtalt tid møtte Parkmusikken i båthuset hvor styret og innbudte var møtt frem for sammen med de aktive roere og klubbens øvrige medlemmer, å marsjere til Parken hvor premieutdelingen skulle foregå. Her ble det ellers arrangert forskjellige underholdninger og endelig i Ridehuset hvor det etterpå ble spilt opp til dans for ungdommen.

Roerdagen var selve livsnerven for Roklubbens beståen idet det på gode dager kunne innbringe en ganske pen netto og det kom godt med for kontingenten var beskjedne kr. 5,- og medlemstallet ikke overvettets stort. Utgiftene derimot — de var der.

Drammens Roklub anno 1878 fortsatte med forskjellige arrangements og holdt årlige kapproinger, både på Drammenselven og også ute på Drammensfjorden. Etterhvert falt endel av dens første driftige menn fra og klubben hadde diverse økonomiske vansker.

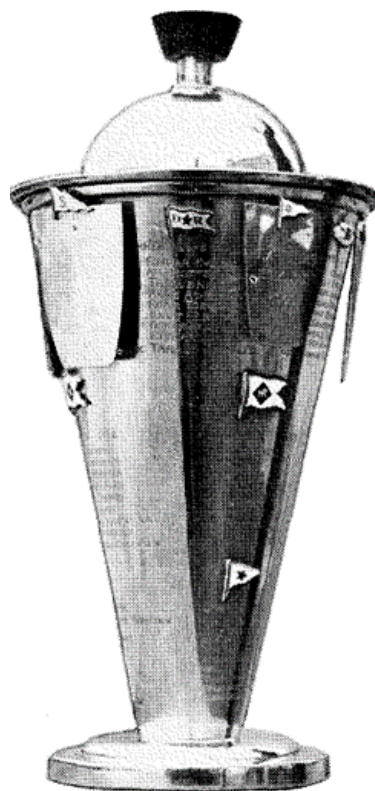
I året 1903 løp leiekontrakten til klubbhuset ut og det var vanskelig å få fornyet den. Det hele så temmelig mørkt ut for klubben og våren 1904 ble det tatt den sørgelige beslutning å likvidere. Dermed var Drammens Roklub av 1878 en saga blott: *Sic transit gloria mundi* - slik forgår verdens herlighet

Regattabanene i Drammen

I Drammen har man benyttet forskjellige baner for roing, men hvilken som ble benyttet første gang, lar seg ikke helt sikkert konstatere. Det har vært baner på Drammensfjorden, fra Solumstranda mot Glasverket og fra Gullaug til Bachetomta på Brakerøya. Videre ble det også «i gamle dager» brukt den banen vi nå så godt kjenner, den på elva gjennom byen fra Landfaldbrua og nedover.

Før var det imidlertid vanlig å ha 2.500 m's bane slik at det nederst ble rodd gjennom bybroen. Denne banen ble brukt i 1890. I denne Drammens Roklubs første epoke var det videre regattaer ved byen i årene 1880, 1890, 1893, 1895, 1897 og endelig i 1902. Sistnevnte år ble banen Gullaug-Bachetomta brukt og kuriøst nok var noen av løpene på 2 x 2000 meter med vending rundt en bøye. Om lagenes «svingteknikk», forteller beretningene intet.

Etter at Drammens Roklub var gjenoppstått i 1924, ble det i 1925 arrangert regatta på 2500 meter på elva. Fra 1925 ble det, unntatt krigsårene og 1945 årlig arrangert regattaer med bane fra Landfalløybrua til «Telegrafan» like ovenfor Bybrua, en strekning på 2300 m. Det er en sving på banen ved Øvre Sund,

Drammen kommune satte opp ny pokal for «Sølfastløpet», senere vunnet til odel og eie av Christiania Roklub

ca. 1400m.

Publikumsmessig sett ligger neppe noen annen bane her i landet bedre til. Den har sikkert bidratt til Drammens Roklubs sterke stilling. Ved kapproingene i 1927 ble den gamle banen på fjorden fra Gullaug til Bachetomta benyttet.

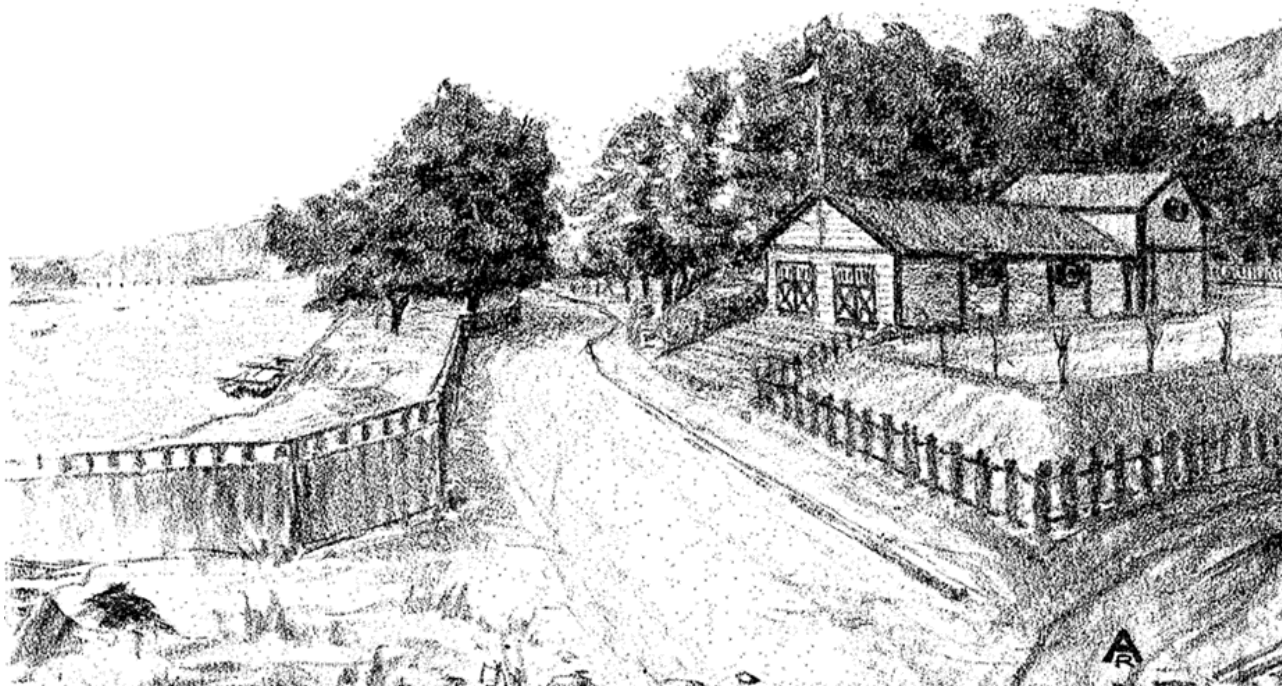
Sølfastløpet blir til

I 1937 tok Drammens Roklub initiativet til det første langdistanserace her i landet, nemlig det nå i både inn- og utland så kjente «Sølfastløpet». Løpet har sine likhetstegn med det verdenskjente «Oxford - Cambridge-racet» på Themsen. Siden 1937 har Drammens Roklub arrangert «Sølfastløpet» for åttene over 4500 m fra Sølfastøya gjennom begge bruene og med mål utenfor Aass' kull-lager. Senere er mållinjen satt ved «Tømmerfløteren», ca. 300 m kortere distanse.

Drammen kommune satte den gang opp en stor og vakker vandrepokal som etter ikke mindre enn 25 år, ble vunnet til odel og eie av Christiania Roklub etter at mange, både innen- og utenlandske lag hadde fått sine navn inngravert på trofeet.

Drammens Roklub gjenoppstår

Det var redaktør Leif Jensson i daværende Drammens Blad, som tok initiativet til stiftelsen av nåværende Drammens Roklub. Det ble innbudt til konstituerende

Drammens Roklubs båthus i Lilleparken, 1926. Merk gjerdet rundt Sandtomta til venstre. Kulltegning av Rolf Adler.

møte som ble holdt på Grand Hotel i Drammen og hvor følgende herrer var møtt frem: Foruten Leif Jensson, møtte Sophus Gedde Dahl, Leif Gran, Georg Ljungmann, Eyvind Nielsen, Bjørn Refsum, Harald Tandberg og Christoffer Viig.

Drammens Roklubs første tilholdssted var i et portrom tilhørende Aass Bryggeri, med bølgeblikk over båtmateriellet. Det ble til å begynne med anskaffet noe gammelt som langt fra egnet seg for konkurranseroing, men likevel var til god nytte. Materiellet ble flittig brukt.

Allerede i 1925, året etter stiftelsen ble den første kapproing arrangert på Drammenselva for at vi så raskt som mulig, kunne ta opp igjen tradisjonene fra gammel tid. Det deltok en masse bruksbåter samt noen kapproingsbåter. Drammens Roklub startet for første gang i kapproing, men med det ubrukelige materiellet, klarte laget ikke å hevde seg.

I anledning denne første «Kapproingsdagen» 30. august 1925 var det utarbeidet et stort program utgitt av Drammens Roklub og med formannen selv, Leif Jensson som redaktør. Programmet var på hele 32 sider og i format noe større enn vanlig A-4. Det kostet kr. 0,50. Foruten løpsprogrammet, inneholdt trykksaken flere helsides annonser fra kjente firmaer og programmet innbragte sikkert mange gode kroner i den nye roklubbens kasse.

Etter at selve ro-stevnet vel var avviklet, ble det tradisjonen tro arrangert folkefest i Parken om kvelden. Det hele ble en meget vellykket dag og grunnlaget ble lagt for atter å kunne føre de gamle

tradisjoner for ro-regattaene på Drammenselva videre i fremtiden.

Først i 1928 klarte Drammens Roklub å skaffe midler til innkjøp av en brukelig racerbåt. Dette hadde tilfølge at straks ble resultatene betydelig bedre. Ja, Drammens Roklub gikk faktisk omgående hen og vant sin første seier og kretsmeesterskap v/Bjørkesundet, Tønsberg. Deltakerne på dette pionerlaget: Kaare Jonsson, Otto Gefvert, Jørgen Furuseth og Reidar Lund med Ulf Andersen (Hjerm) som cox.

1934: Det første NM

Seieren i 1928 var opptakten til at klubben stadig hevdet seg bedre og bedre på regattabanen og etter hvert hentet hjem mange seire. Det store målet var selvsagt å kunne bli NORSK MESTER, men det tok imidlertid litt lang tid før det målet ble nådd. Men endelig lyktes det å sikre et NM i 1934 da årets Norgesmeesterskap ble avviklet i Stavanger. Det var i firer innrigger hvor Drammens Roklub gikk til topps og mannskapet som skaffet klubben dens første NM var: Alf Bottegård, Kaare Kleven, Thorleif W. Røine og Roar Aschim med Tarald Grimlid som cox.

Nå var det gått hull på byllen. I årene fremover ble det vunnet mange pokaler, seire og mesterskap for så i året 1939 å erobre til og med NORDISK MESTERSKAP etter at Drammens Roklubs lag hadde sikret seg det tredje Norgesmeesterskap i firer innrigger og dermed også den store Kongepokalen til odel og eie. Laget som klarte den bragden: Haakon Dillerud, Thorleif W. Røine, John Andersen (Hoan) og Nils

Nilsen med Tarald Grimlid som cox.

I møte 29/1-34 ble det besluttet å kjøpe en firer outrigger med faste daller til 77 kg vekt hos Pirsch, Berlin; tilbud 840 DM uten årer. Det ble også besluttet å kjøpe en åtter da man anså det for gitt at man ville nå de resterende kr. 250 for at listen (utlagt hos medlemmene) skulle nå maks. beløpet kr. 1.500. Også denne båt ble bestilt hos Pirsch, pris 1.400 DM uten årer, vekt 76 kg.

Endel av klubbens «pengesterke» menn garanterte for disse båtkjøp. Det ble ellers besluttet å opprette et «hederstegn» i forbindelse med klubbens 10-års jubileum 12. juni og formannen henstilte til medlemmene å komme med forslag.

Ang. Roklubbkiosken ble det meddelt at leieren ikke hadde betalt leie på 3 år — kontrakten er misligholdt. En anså leieforholdet opphørt og averterer kiosken til leie. Som påskjønnelse for interessert og vel utført arbeide i fjor (1933) ble den ca. 12 år gamle Henning Askheim innvotert som «ekstraordinært medlem» uten betaling for året 1934. Det rettes henstilling fra medlemmene om at styret arbeider for oppretting av en junior-avdeling.

Det er sendt brev til Drammen Formannskap med søknad om å få overgitt «Sandtomta» til trimming av båtene. Den beste jubileumspresang i anledning DR's 10 årige jubileum fikk vi under Norgesmesterskapet i Stavanger 7. og 8. juli, som forøvrig ble en kostbar reise for oss. Men som belønning vant vi det første NM til klubben vår og Drammen. Vi seiret i junior innrigger. Det heter i Aftenpostens referat: «Drammen tok snart ledelsen og holdt denne til mål. Roingen var sikker og jevn med lange tak». Sesongens fasit: 9 seire, 8 vundne pokaler hvorav 2 til odel og eie. Våre fire Norgesmestere har dessuten oppnådd opprykk til seniorklassen. Kort sagt: Drammens Roklub står i år resultatmessig som landets nest beste klubb etter Christiania. Riktig en oppmuntrende jubileumssesong. Også økonomisk har 1934 vært et bra år.

La oss også nevne at trappen i båthuset måtte fjernes for å kunne få plass til den nyanskaffede åtteren som kostet kr. 3.000. Klubbens «faste» inntektsgivende arrangements; Nyttårsballet, 17. mai festen og Kapproingsdagens avslutning, gav pene overskudd med mange kjærkomne kroner i kassa.

1935: Fremgangen fortsetter

Det henstilles til medlemmene å betale kontingenten, det er stadig behov for penger. Ellers heter det at kiosken er bortleid til Cavalini som også skal holde anlegget i orden, plante og passe hekkene. Han får derimot ikke ha pølsesalg e.l. i porten eller ha pølse-vogn i båthuset. Børsen er leid til 17.-maifest.

Det er fortsatt nye forslag til drakten, denne gang jakken. 11/5 besluttet man å søke klubben overført fra Folden fjordens til Oslo krets av Norges Roforbund.

Vi står foran en ny sesong og går inn for denne med full kraft. I innbydelsen til årets NM i Horten er for første gang DR's navn nevnt på vinnerlisten (NM 1934) og formannen uttalte håpet om dette måtte komme til å gjenta seg ofte i fremtiden.

Joda, han fikk rett: Om sesongen 1935 kan det sies: «Den største i klubben historie». Vi hadde 2 komplette innriggerlag fra forrige år, det ene var NM-laget. Videre 12 mann å velge mellom til en åtter, så vi har god grunn til å se sesongen lyst i møte. Det begynte med seier i Bærum og under KM i Halden, vant vi bl.a. junior innrigger.

Da bare DR var anmeldt i junior åtter, ble dette løp slått sammen med senior hvor Moss var anmeldt. For første gang hadde vi brukt regelmessig instruksjon fra motorbåt under ledelse av Fredrik Kleven og man var spent på hva laget kunne prestere. Gleden var stor da våre kunne passere mållinjen ca. 1,5 lengde foran Moss og dermed dobbelt KM. Under landskamproingene i Horten startet vi for første gang i junior åtter sammen med fire andre lag. Etter et meget spennende og for oss lærerikt løp ble vi slått, men det skilte bare ca. 8 sekunder mellom de fem laga ved målpasseringsen.

I junior innrigger hadde vi ledelse etter 500 m og denne gav vi ikke fra oss, tvertimot. Vi økte og økte i den krappe sjøen og vant med 11 sekunder foran nr. 2. Dette var vår første seier i Horten, men det skulle komme flere i årene som fulgte. Fasit: Seks seire med 5 vundne pokaler hvorav 1 til odel og eie. John Andersen (Hoan) ble vår 10. seniorroer.¹

1939: 15-årssesongen – den hittil beste

På vårgeneralforsamlingen ble det fremsatt forslag om at alle valg skal finne sted på høstgeneralforsamlingen, men sekretær og kasserer samt viseformann skal velges for 2 år ad gangen, de øvrige for 1 år. Forslaget ble vedtatt.

Det heter videre at det stadig er god tilgang av nye medlemmer som finner veien til roklubben. Formannen kunne meddele at klubben starter basar og fornøylesavdeling på Marienlyst 8. september. Det ser bra ut m.h.t. regnskapet, kan kassereren Erik Palm fortelle, vi har ca. kr. 3.500 i overskudd etter sesongen.

De to nye scullere skal døpes *Fredrik* og *Ulf* etter våre avdøde klubbkamerater Fredrik Kleven og Ulf

¹Senior hadde ikke med alder gjøre. Alle begynte som junior, senior ble man først etter et visst antall kvalifiserende første plasser. Det ble markert ved å sy stjerne på konkurranse-drakta og male stjerne på årebladet.

Hjerm. Hva det sportslige i 1939 angår, ble denne sesong den største i Drammens Roklubs historie etter klubbens første 15 år. Det ble ikke mindre enn 3 norske mesterskap. + «Nordisk». Det ble NM i senior åtter og senior firer samt NM i junior innrigger. Senior innriggerlaget fikk til og med H. M. Kongens store vandrepokal til odel og eie.

Ellers heter det i rosjefens beretning at klubben hadde vunnet 4 kretsmesterskap. En seier som man satte ekstra stor pris på var seieren i *Sølfastløpet* over hele 4500 meter foran Christiania. Videre må ikke glemmes at DR's åtterlag også representerte Norge i «Nordisk», men før denne representasjon var sikker måtte gutta en tur til Bergen for å møte Fana R.K. La oss ta med litt om den affæren:

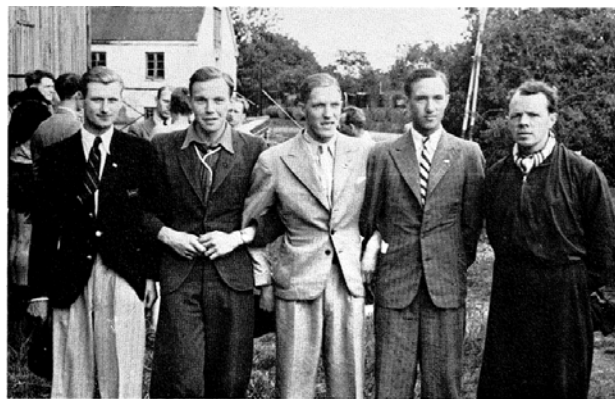
«På Nordås-vannet ved Bergen holdtes der i ettermiddag en uttaging i åtter mellom Drammens Roklub (årets Norgesmestere) og Fana Roklubb. Fana startet ikke i NM da laget på den tid var i Henley. Man ventet at Fana skulle vinne etter lagets flotte innsats i England og også fordi Drammen måtte ro i lånt båt. Fana tok ledelsen i starten, men halvveis i løpet gikk Drammen opp på siden av konkurrentene og senere forbi. Drammen vant en klar seier og blir nå Norges representant ved Nordisk i Stockholm til uken. Det var et sammenrodd lag med store krefter og bra stil og blir en verdig representant i Stockholm.»

La oss også føye til dette: Det var meningen at uttagingen skulle funnet sted på Østlandet, men Fana hadde liten lyst til å reise. DR løste floken, gutta erklærte seg villige til å møte Fana i Bergen, selv om de var klar over at reisen betød et betydelig minus for dem.

Dessverre kunne laget ikke komme avgårde før med nattoget natt til søndag, og først søndag formiddag nådde våre gutter frem til konkurransestedet. Vi understreker denne omstendighet idet vi går ut fra at alle forstår hva en slik nattlig reise betyr for en idrettsmann som skal gå like til en hard og krevende konkurranse. Hertil kom at gutta ikke hadde fått med seg sin egen båt, men stilte opp i lånt båt der borte. Derfor blir selve prestasjonen så mye, mye større. Morsomt var det på hjemturen fra Bergen. Man fikk en bunke gratulasjons- telegrammer da toget stoppet på Hønefoss. Det var med ikke liten stolthet Drammens Roklub kunne sende hele 14 mann til «Nordisk» i Stockholm året 1939.

1940: Krig og lite aktivitet

Vårgeneralforsamlingen ble holdt 10. mai hvor 17 mann var tilstede. P.g.a. krigen ble det besluttet å nedsette kontingenten til kr. 10. Materialsjefen uttalte at alt materiell måtte bli grundig ettersett og lakkert. Ellers utspant det seg en meget livlig diskusjon hvor-

Norgesmestre innrigger, junior Horten 1939: Fra venstre: Thorleif Sagen, Ludvig Throndsen, Gunnar Korvald, Nils Holst og Tarald Grimlid, cox.

vidt det skulle holdes konkurranseroing kommende sesong. Man besluttet å se forholdene an.

I nytt møte 14/8 ble det bestemt å **ikke** holde kapproing. Det ble besluttet å anskaffe kartotek for medlemsfortegnelse. Den 22/11 ble det fremlagt et eksemplar av «Gullåren» og dette ble enstemmig godtatt. Det ble selvsagt ingen ro-konkurranser i krigsårene. Man forsøkte å gjøre det beste ut av forholdene, men det var lite passende å drive konkurranser all den stund mange av våre ro-kamerater enten var i krigen, eller satt i tysk fangenskap. Man håpet på at forholdene skulle bedre seg og det ble satt opp enkelte forsøkslag. Det skulle vise seg at det ikke ble noen lett oppgave å få gutta interessert i roingen utover sommeren og interessen for race-roing var minimal.

Tiden gikk: Vi måtte faktisk hente gutta til båt- huset for å friste dem til å gå i båtene. Etterhvert lyktes det omsider forsøksvis å komme i gang med et par lag. KM-roingene ble naturligvis innstillet, men for å komme sammen litt innbød Bærum RK til kameratslig møte 30. juni. Selv om treningen var mangelfull og laga langt fra trimmet, besluttet vi å sende en seniorfirer i outrigger samt en senioråtter under forutsetning av at vi kunne låne båter da vi selv ikke kunne få fraktet våre egne. Det var derfor ikke akkurat to seierssikre DR-lag som lå på startstreken den søndagen. Våre bange anelser slo til. Vi oppnådde ikke engang «hederlig plassering» i noen av løpene.

1945: Krigen endelig over

Det første møte etter krigen ble holdt 30/5 og her ble det bl.a. opptatt ikke mindre enn 17 nye medlemmer. Det ble ellers referert rundskriv fra Roforbundet med anmodning om å gjenoppta rosporten. Kontingenten ble fastsatt til kr. 20 og kr. 10. Drammens Roklub har gått gjennom denne mørke tid for norsk idrett forholdsvis uskadd. Styret har administrert klubben i

gammel, god ånd etter retningslinjer fra det «gamle» Norges Roforbund som forøvrig hele tiden har vært i aksjon. De vanlige vår- og høstgeneralforsamlinger er avviklet og videre har styret holdt 31 møter, 4 møter med Rådet og 1 medlemsmøte med godt besøk. 6/7: Formannen, Alf Møller, meddelte at styret stilte sine plasser til disposisjon, plasser som de har hatt i hele okkupasjonstiden. Det nye etterkrigsstyret ble: Formann Øyvind Lund, viseformann Rich. Jonsson, kasserer Erik Palm, sekretær Ivar L.Ytreberg, rosjeff Nils Nilsen, instruksjonssjef Tarald Grimlid og matrosjef Hans Fredriksen. Spørsmål om opprettelse av Junioravdeling ble drøftet.

1949: Norges beste scullerroer er Peter Wessel

4/1: Man ble enige om å gå til innkjøp av firer innrigger + en junior firer outrigger. Tilbudet fra Danmark lød på kr. 2.900 for innrigger. Begge båter bestilt m/årer.

19/5: 30 nye medlemmer er opptatt.

11/7: Melding fra NR om at vår senior åtter som vant NM, er uttatt til «Nordisk» i Åbo (Finnland). Her ble vi nr. 3. Drammenskapproingene som ble forsøksvis avviklet som lørdagsstevne, falt meget heldig ut og lørdagen bør bibeholdes i fremtiden. Vi vant 1 KM på Kjørbobanen.

I Horten under Norgesmesterskapet, ble det 3 NM til oss, nemlig: Peter Wessel i sculler samt senior og junior åtter. Ved int. stevne i Strømstad ble Peter Wessel vinner i sculler og i int. på Kjørbobanen 30/8 seiret vår senior åtter. Vår egen kapproing på Drammenselva gav 2 seire: til Peter Wessel i sculler samt i «Sølfastløpet». Peter Wessel topper enkeltmannsturene med 136 mens nærmeste, Erling «Kruska» Andersen har 111 turer. Gjennomsnittstallet pr. mann ligger på bare 17,9 turer. Sluttfasit 1949: 22 starter gav oss 6 førsteplasser, 7 andreplasser og 6 tredjeplasser.

1958: Beste klubb i NM

Fra styremøte 26/6 heter det: «Ifølge testamentet etter avdøde direktør Jens Knudsen, Oslo har han i dette bestemt at ropokalene etter «gamle Drammens Roklub», skal overlates oss». I skiftesamling i Oslo Skifterett var vår formann Jørgen L. Furuset tilstede. Han hadde fullmakt til å hente pokalene.

Styrebeslutning: Fri reise for aktive roere for kommende sesong på betingelse av at reisen foretas på billigste måte med event. overnatting (diet) etc.

Det skal settes i gang dansekvalder igjen. «Det skal alltid være 2 uniformerte roere tilstede som inspektører i dansesalen utenom de ordinære vakter. Det er forbudt for roere som har vakt, å delta i

DR's første NM-lag i senior åtter: (Horten 1949): Bak fra venstre: Kristian Walentin, Håkon Refsum, Peter Wessel og Reidar Evje. Foran: Henning Askheim, Oddmund Dahl, Gøsta Mürer Jacobsson (cox), Erling «Kruska» Andersen og Knut Opsahl. Tilh.: Alf Møller (Rosjef).

dansen.»

Generalforsamlingen 5/12 bestemte at «kontingenten for livsvarige medlemmer settes til kr. 200, den øvrige kontingent ble uforandret.»

Sportslig ble sesongen 1958 god tross i endel vansker. Det ble endel vansker med lag-oppsettingen, men heldigvis var juniorene og ungdomsroerne de samme. KM i Sandvika tegnet bra, vi vant 4 løp.

Int. kapproing i Sandefjord: Her startet vi i åtter junior mot Strømstad som faktisk var seniorroere. Vi kjempet fint, ledet med en lengde foran mål, men en fatal «fisk» stoppet vår båt fullstendig og vi tapte knepent. Men vår begyner firer vant klart.

I NM vant vi for første gang i klubbens historie i firer outrigger. Etter et dramatisk race med høl i båten vant vi NM åtter, junior. Videre seiret vi i klassen «Eldre roere» + begynner innrigger. I alt 4 seire i dette års NM. I Bærum og Christianias int. jubileumsregatta i Sandvika, opptrådte vi faktisk som «Tordenskiolds soldater». Vi hadde tatt mål av oss til premien for beste klubb. Etter en veldig slitsom regatta, hvor enkelte rodde opptil 3 løp, vant vi det tiltenkte trofeet. Sesongfasit: 24 seire og 19 pokaler hvorav 7 til odel og eie. «Turtallet» viser 2565 -700 flere enn fjorårets. Inge Andreassen best med 141 mens 9 andre karer hadde over 100 turer.

1959: Dramatisk NM i Horten

I styremøte 6/1 ble det enstemmig bestemt å gå til innkjøp av disse italienske båttypene: 1 åtter, 1 firer u/stm. og 1 toer. Rich. Jonsson refererte skriv fra Drammen Politi som takket for lånet av klubbhuset og ønsket «et godt nytt år for roklubben». Sportslig: Vi har hatt mye mannskap å arbeide med. Vi kunne stille junior åtter, senior åtter, senior firer, junior firer,

Premieutdelingen etter «Drammenskapproningen» 1958: Leif Gran leser opp, John Hoan deler ut. Det er DR's åttter som får sine premier.

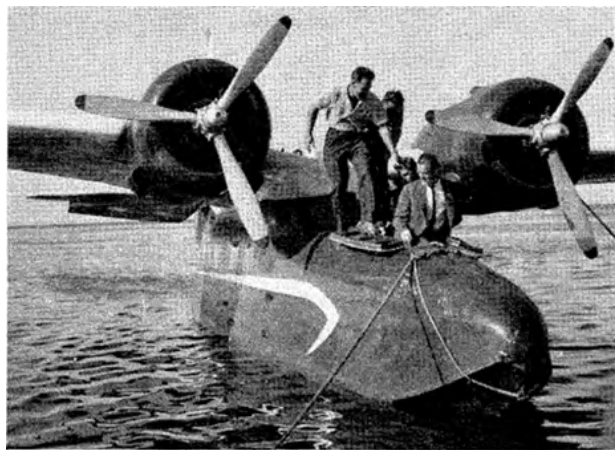
NM i Horten 1959 innrigger junior: Fra v. Bjørn Johannessen, Øivind Halvorsen, Thorleif Sagen (rosjef), Ole Kristiansen, Kjell Meinseth og Knut Arthur Norstad (cox).

begynner firer og begynner innrigger. Ved int. regatta på Borgebunden vant vi senior åtter, senior firer samt begynner innrigger. Det ble videre ganske bra innsats til vi kommer frem til Norgesmesterskapet i Horten hvor det ble ikke mindre enn 3 NM etter seire i hele 5 løp. Vi seiret i senior innrigger, junior innrigger samt i firer junior u/stm. De to øvrige seire fikk vi i begynnerklassen hvor vi vant både lørdag og søndag, etter fin innsats mot sterke konkurrenter. Så tilslutt: Det dramatiske løpet i senior åtter hvor vi kjempet mot Studentene til siste meter. Vi ble slått med en båtspiss, men ble sjenert av konkurrentene. Vi protesterte, protesten tatt til følge og omroing bestemt. Klar igjen, men tablå: En av gutta var borte vekk, ganske enkelt - reist «heimat». Dermed gikk det NM oss forbi...

1960: Charterfly til København

Det fremgår her at Rich. Jonsson er hedret med Svenska Roferbandets «Gullåra». Videre at Norges Roforbund har meddelt at Drammens Roklub er tildelt kr. 2.000 av tippemidlene til kjøp av materiell.

Sportslig: Det nye firerlaget i begynnerklassen kan vise bl.a. til et godt miljø og kameratskap blant

Transport til København med chartret sjøfly

alle gutta, en klubbånd en skal lete lenge etter maken. Vi er pionerer på flere områder, bl.a. chartret vi fly til Danmark, landet på en badestrand ved København og vel hjemme igjen landet vi på Drammensfjorden og herfra hentet i båt slik at vi kunne gå i land direkte på vår egen brygge

Videre kan det nevnes om båttransport på taket av Inges gamle Chevrolet: En ny måte å gjøre det på. Kort sagt, et styre og karer som ikke var redde for å finne nye veier og utveier. Den nye fireren innfridde ikke helt i juniorklassen, mye skyltes at laget mistet en av sine roere fra forrige sesong.²

1961: Drammen by 150 år

Dette var jubileumsår for Drammen by, med «Messe» og andre arrangement i anledning byens 150-års jubileum. Klubbhuset var leid bort i tiden 25. mai - 1. juli. Vi ble gitt anledning til å forestå enesalget av souvenierer på «Messa», men hva slags ble det diskutert om. (Såvidt vites er det ennå i 1974 noen av sakene igjen). Leif Gran var Rosjef og med vanlig energi gikk han inn for sesongen. Det ble bl.a. holdt mange medlemsmøter og andre samlinger hele vinteren gjennom, men da sommeren kom, ble mange borte.

Sesongen ble åpnet allerede 24. mars, en ny «klubbrekord». Det ble ikke deltagelse for oss i «Nordisk» det snøt «skøytelaget» fra Trondheim oss for idet Hjallis & Co. fikk den oppgaven, men i Norgesmesterskapet derimot, da var det vår tur, det ble NM og med Kongepokal på kjøpet.

1962: Dansefest, men lite roing

Det ble besluttet innkjøpt ny innrigger.

Ad «Hederstegn»: Styret innstiller enstemmig at for-

²I 1960 var OL i Roma. Klubbens beste firer med Inge Andreassen, Gunnar Magnussen, Jonny Martinsen og Knut Amundsen satset lenge på å få representere Norge. Det klarte de ikke, men alle fikk Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull roing.

slag til dette stiles til generalforsamlingen. 23/11: Klubben har anskaffet 2 stk. brannsluknings-apparater til kr. 475 pr. stk. som skal plasseres i båthallen etter forlangende av brannsjefen.

En dansekveld, «Sokkefest», som ble arrangert 1/12 for skoleungdom, ble meget vellykket og frister til gjentakelse. Den tjener forøvrig de unge til all ære. Det lyktes ikke høsten 1961 å få valgt noen til Rosjef-jobben. På vårgeneralforsamlingen året etter tok Daniel Solvang på seg oppgaven, men det fantes faktisk ikke villige mannskaper til båtene. Det var bare «Old boys» og «Ingeniørlaget» som var i aksjon, så sesongen 1962 ble faktisk en av Drammens Roklubs dårligste.

1963: For mye strøm for Drammens-regatta

I møte 7/2 da det ble snakk om det sportslige innen klubben, tok formannen Knut Norstad opp spørsmålet om ikke skolene burde kontaktes snarest mulig for å få istand et skolemesterskap i roing til høsten.

20/3: Formannen kom fram med forslag om å utarbeide en historikk i anledning klubbens 40-årsjubileum (12/6-64). Dette tas opp i styre- og Rådsmøte før vårgeneralforsamlingen. Ad «Hederstegn»: Det ble fremlagt statutter utarbeidet i felleskap av formann og vise-formann. Utkastet til hederstegnet var utarbeidet av gullsmed Johansen: klubbens merke i en forgylt krans.

Fra dr. Birger Tvedt forelå tilbud om kjøp av en «testsykkel» for kr. 800, hvilket ble godttatt.

14/8: Drammen kommune har bevilget kr. 1.000 til pokal ved Drammenskapproingene. Pokalen ble noe dyrere enn antatt, men det ordnet klubben. Årets Drammensregatta hadde samlet kjempedeltakelse, men det hele måtte dessverre avlyses p.g.a. strømforholdene. I stedet ble det arrangert et «stupe-show» og det gav oss en netto inntekt på ca. kr. 2.300. Det ble sportslig sett en meget svak sesong, men et lys i alt det mørke var uten tvil tiltaket med skolekapproingen som slo meget godt an. Det ble en toppsuksess og grunnlaget ble lagt for ny rekruttering.

1964: 40-årsjubileum, skolekapproing en suksess

I møte 14/4 redegjorde man om en folder som skulle sendes ut i forbindelse med 40-årsjubileet. Det ble ellers spørsmål om en utklippsbok for klubben, et tiltak som burde settes i gang.

Sportslig sett kunne sesongen vise til gledelig fremgang, ikke minst skyldtes dette tiltaket med skolekapproingene. I et møte 29 april ble det nemlig satt opp et lag som senere skulle skaffe Drammens

Fra 40-årsjubileet 1964 i Båthuset: Cecilie Resch (DKR), Fr. Lütchen (NSR), Thorleif W. Røine (DR) og Finn Blackstad

Roklub ære og berømmelse: Laget ble: Ragnar Løken, Tor-Ole Brekke, Rolf Andreassen og Arne Bergodd. M.a.o.: «Barnefirern» så dagens lys. I tillegg til dette ble det satt sammen fire andre lag slik at klubben kunne gå sesongen i møte med 5 firere. Drammens Roklub var igjen på veg oppover. På banen gikk det fint. «Barnefirern» kunne notere seg for sine 2 første seire i NM, riktignok uoffisielle, men likevel...

1965: Rosjef Knut Amundsen og «Barnefirern» markerer seg

Det heter her at «dansekveldene» har godt besøk, en kveld med hele 606 betalende, ny rekord. Av rosjefen Knut Amundsens beretning gikk det fram at DR hadde 46 starter som resulterte i ikke mindre enn 26 seire, bl a. NM i junior innrigger ved «Barnefirern». Videre ble det NM i Toer m/styrmann som nylig var innkjøpt. Det var to roere som behersket denne båttypen, nemlig Per Skaug og Jan-Erik Trondsen som med Per Haugerud som styrmann skaffet oss et NM i denne klassen. Disse gutta vant ellers alt som faktisk var mulig dette året, både i junior- og seniorklassen. Ja, til og med på Bagsværd Sjø hentet de seg en seier.

I vår egen regatta ble det ikke mindre enn 6 seire så en måtte tydelig forstå at Drammens Roklub atter var på rett og riktig vei oppover igjen.

1966: NM i toer med styrmann

«Yngres avdeling» har holdt årsmøte (5/2) hvor formann ble Rolf Andreassen. Det falt ellers mange rosende ord om de unge for deres innsats og ikke minst for deres flotte opptreden i klubbhuset m.m. DR har truffet avtale med Bjørn Thorkildsens fysikalske institutt for styrketrening. Den 8. mai gikk man i båtene og sesongen skulle vise seg å bli en av de aller beste i klubbens historie. I alt 54 mann i 11 båter. Det ble i alt 69 starter som resulterte i hele 29 seire + 10 premierte 2. plasser. I Norgesmesterskapet i Horten ble det NM til vår toer m/styrmann ved Bjørn

Johannessen og Per Skaug og med Tore Thorkildsen som styrmann. «Barnefirern» fikk også seier ved dette NM, men ikke NM-tittel p.g.a. ny regel. I NM for høyere skoler deltok vi med fire lag hvor Yrkesskolen vant en solid seier. Dette var god innsats av våre yngre roere, men en ekstra fin innsats gjorde Juniorgruppa da den forærte klubben et TV-apparat. La oss tilslutt ta med Porsgrunn-regattaen hvorfra vi kunne reise hjem med 5 seire + kaffeservise til rosjeften (beste klubb).

1970: Drammens Roklub sentral i norsk rosports gjennombrudd

29/1: Det ble diskutert hvorvidt Drammens Roklub burde melde seg ut av Oslo Rokrets og gå inn i Vestfold. 18/8: Det ble vedtatt å bevilge kr. 1.500 som vår andel av reiseutgifter til Rolf Andreassen/Arne Bergodd og Finn Hoff Aronsen som av Roforbundet var uttatt til landslaget i VM i Canada i september. De øvrige utgifter skulle dekkes av forbundet.

Inge Andreassen var tilbake som rosjeft. Tilbake var også Arne Bergodd og Rolf Andreassen for å prøve seg i Toer m/styrmann.

Thor Nilsen fra Bærum har nå overtatt som formann i Treningsnemnda. Hans plan gikk ut på å samle alle de beste roere i en elitegruppe under felles ledelse og derav danne kombinasjonslag. NSR, Bærum, Ormsund og Drammen var med fra begynnelsen. Rolf og Arne var våre representanter. Som trener valgte Forbundet hollenderen Iwan Vanier og roerne ble samlet til treningsleir i Drammen i påsken. Denne leiren ble meget vellykket.

For norsk roidrett ble sesongen 1970 det store gjennombrudd, bl.a. med seier i Åtter i Ratzeburg, nr. 2 i Toer m/stm. kloss etter verdensmestrene fra Tsjekkoslovakia, seier over «bombefirern» på hjemmebane i Sorø, nr. 2 i Åtter, Amsterdam, seier i landskampen mot Sverige, NM i Toer m/ styrmann samt uttatt til VM i Åtter, Canada. Dette var noen av de resultater Rolf og Arne m/cox Finn Hoff Aronsen kunne vise til i sin andre sesong som eliteroere.

Canadaturen ble en stor opplevelse og gutta gjorde sine saker helt prima. Åtteren med Rolf og Arne ombord vant B-finalen og Norges firer som ble coxet av Finn Hoff Aronsen, Drammen tok bronsemedaljen. Finn ble således den første fra vår klubb som har oppnådd medalje i en så stor internasjonal konkurranse.

Klubben hadde også fått et godt lag i junior Toer u/stm.: Ole Uglum og Børre Kittilsen som vant junior-NM og ble uttatt til 4-landskampen i junior i Holland. Her ble de nr. 2 etter Tyskland. I alt kom sesongen til å lyde på 17 seire.

1971: NM for Barnefirern og Toer med styrmann og tur til EM

4/5: Husreglementet ble gjennomgått og godkjent. 22/11: Junioravdelingen har fått kr. 1.000 av «Bingo-komiteén» til anskaffelse av stereo-anlegg. Noe mer om styresaker var det ikke av betydning.

Sportslig ble det en fortsettelse av 1970-sesongen. Norge hadde kjempet seg opp blant verdens ro-nasjoner i løpet av ett år. Dette førte til stor pågang av rekrutter, noe som også ble vår klubb til del. Det var derfor en ganske fin gjeng Bjørn Pettersen fikk å arbeide med da han overtok som rosjeft.

Etter Rolf og Arnes fin-fine sesong 1970 fant styret det påkrevet å anskaffe bedre materiell. Det ble bestilt 2 nye toere som ble finansiert etter helhjertet innsats. (Bingo og klubblotteri). Drammen kommune var også imponert over våre resultater og bevilget oss kr.5.000 til en ny båt.

Sesongen begynte lovende: Det ble et par klare seire i de første race og en junioråtter begynte også å vise tenner. Elite-toern fikk en noe sen sesongstart. Arne var nemlig opptatt med studier, men 10/7 sesongdebuterte de på Simlängen (Sverige), lovlig sent med tanke på EM i København. Men førsteplassen her viste at gutta var på rett vei. Meget hyggelig for klubben var det også at Løken og Brekke hadde bestemt seg for å prøve en ny sesong. Tanken på firer i NM meldte seg derfor.

I Norgesmesterskapet fikk endelig Barnefirern sitt fortjente elite-NM idet konkurrentene fra både Bærum og NSR ble helt utklasset. Da Rolf og Arne med cox Thor Egil Olsen også vant NM i Toer m/styrmann, ble dagen virkelig en suksess.

I «Nordisk» i Finland var DR representert med Toer m/stm. mens Ragnar og Thor-Ole med Finn som cox, var med på det norske kombinasjonslaget i Åtter. Det ble sølv til alle roere fra Drammen og Norge ble beste nasjon.

Denne fin-fine innsatsen av «våre» resulterte i at både Toern og Åttern ble uttatt til EM i København, altså: 6 mann fra Drammens Roklub. Europamesterskapet viste at Toern var helt oppe i toppen og kun 11/100 sekund i semifinalen skilte fra finaleplass.

Årets «Drammensregatta» ble et stevne av dimensjoner, antatt den største i historien. Her rodde Arne/Rolf så det gnistret og slo årets NM-vinnere klart. Problemet var nå: hvilken toer-type skulle de velge til OL-sesongen 1972?

1972: Deltagelse i München-OL

6/1: Knut Amundsen orienterte om den økonomiske situasjon for olympiakandidatene og ba om at DR dekket reisepenger for våre, Andreassen og Bergodd

Barnefiren 1971 med Rolf Adreassen, Arne Bergodd, Knut Amundsen (trener), Tor-Ole Brekke, Ragnar Løken og Thor Egil Olsen (cox).

for treningen på Idrettshøyskolen. Det var ellers gitt «løyve» fra Vegdirektoratet og klarsignal for bygging av båttrailer. På generalforsamlingen 24/11 vanket det rosende ord om junioravdelingen for utmerket arbeid og innsats i sesongen.

Det var OL-sesong og treningen kom derfor tidlig i full gang. Selve sesongen begynte ikke lovende for «toern». Sykdom ødela og det var først under Norgesmesterskapet at de begynte å vise OL-form. De ble klare norgesmestre i begge toerklassene, og etter nye seire på Bagsværd, gikk turen til München. Ellers hadde klubben en fin stamme juniorer som viste takter både i firer og åtter. Ragnar Løken var rosjef og hadde æren for de unges fine fremgang.

For første gang var vi representert i en olympiade: Arne og Rolf med Thor Egil som cox, Knut Amundsen som trener og Leif Gran som internasjonal dommer var alle på plass! Drammens-toern gikk til konkurransene med stadig stigende formkurve. Ville den få klaff?

Men: Ikke denne gang heller!
Polen som lurte oss for finaleplass i EM var også nå det nødvendige foran. I B-finalen rodde imidlertid gutta sitt aller beste løp og vant. Det ble en 7. plass blant 23 nasjoner.

En del av DR's premiesamling utstilt i Sparebankens vinduer (1971).

1973: Bronse plass i Moskva-EM

I Råds- og styremøte 9/3 ble det oppnevnt bl.a. en Årbokkomité med henblikk på 50-årsjubileet 1974. Formann: Knut Norstad, Leif Gran, Richard Jonsson, Odd Gaaserud og Asbjørn Dæhlin samt Thorleif

Fra NM 1972 på Årungen. Arne Bergodd, Knut Amundsen (trener) og Rolf Andreassen. Cox'en Thor Egil Olsen med trofeene.

Sagen.

På vårgeneralforsamlingen 27/4 ble det meddelt at vår søknad til Drammen kommune om bidrag til kjøp av ny båt, var innvilget med kr. 6.000. Dagfinn Selbo, Rådets formann kunne opplyse at Bingo-komiteén hadde planer om «Utebingo», det ligger mye penger i dette, ble det fremholdt. Det er tenkt 3-4 arrangementer, men skulle dette kunne gjennomføres må komiteén få god støtte av Junioravdelingen.

Sesongen 1973 med Ragnar Løken som rosjeff, begynte godt. Vi debuterte på Årungen med 7 lag. Juniorene viste fin fremgang og vant. Toer u/stm. elite var fra NR's side ment som et testløp for å finne de beste roerne til nye kombinasjoner. Med sin 1. plass her var Rolf og Arne sterkt i bildet. Forskjellige landslagskombinasjoner ble prøvet i firer og våre var hele tiden på det seirende lag. Til slutt utkrystalliserte det laget seg som Forbundet ville satse på til EM i Moskva og laget kom til å bestå av dette mannskap: Ole Nafstad og Odd Gustav Sørum, Bærum, Arne Bergodd og Rolf Andreassen, Drammen. Våre juniorer fortsatte fremgangen. Det ble NM i både åtter og firer. Gode roere i sculler hadde vi også, slik at Drammens Roklub virkelig kunne vise ansikt.

Det var med de største forventninger vi reiste til EM i Moskva. Norges firer u/stm. hadde i løpet av sesongen vist så mange sterke resultater, at den absolutt måtte regnes blant favorittlag. Laget innfridde helt ut. Etter suveren innsats i forsøk- og semifinale, ble laget til slutt nr. 3 og tok bronse etter Øst-Tyskland og Sovjet. Rolf og Arne hadde dermed sin beste sesong bak seg, og kunne vise til følgende «Merittliste»:
Nr. 1 i Ratzeburg i 4'er m/stm, nr. 2 i det åpne

tyske mesterskap i 4'er u/stm, Nordiske mestere i firer uten og i åtter, bronse i EM 4'er u/stm, nr. 2 i Heidelberg Martiniregatta åtter, Norgesmestere i toer u/stm. og m/stm., den siste med Hans Martin Olsen som styrmann.

For denne finfine prestasjon ble Drammens Roklub ved Arne Bergodd og Rolf Andreassen tildelt Buskerud Idrettskrets' «Innsatspokal» for året 1973.

Våre to eliteroere går også inn for neste sesong: VM i Sveits er det store målet, og sammen med juniorene kommer de sikkert til å skaffe Drammens Roklub ny ære og berømmelse i jubileumsåret 1974.

1974: junioråtter til EM og Krogstadløpet

Styret i jubileumsåret har hatt denne sammensetning: Formann Bjørn Johannessen, Viseformann Gunnar Magnussen, Sekretær Knut Arthur Norstad, Kasserer Odd Gaaserud, Rosjef Ragnar Løken, Instr.- sjef Arne Bergodd, Matr.sjef Jan E. Trondsen og Hussjef Asbjørn Dæhlin.

Det har for en stor del vært klubbens 50-årsjubileum som har opptatt de fleste og de enkelte komitéer har vært i full sving.

Jubileet ble feiret med en stilfull fest i Børsen og som er omtalt i boken på egen plass. Hva det idrettslige i jubileumsåret angår kan rosjefen Ragnar Løken kort fortelle: Det begynte med at Thor Egil Olsen og Pål Sandlie m/Espen Skar som cox sikret KM i Toer m/styrmann i junior A.

Samme mannskap gikk også hen og vant Norgesmesterskapet i sin klasse. Det ble også NM i junior åtter ved: Jan Henning Askheim, Trond Hilden, Per A. Dahl, Øyvind Johannessen, Jan Paulsen, Ole B. Jakobsen, Pål Sandli, Thor Egil Olsen m/ Espen Skar som cox. På Bagsværd Sjø seiret også Thor Egil Olsen og Pål Sandlie m/Hans Martin Olsen som styrmann. Laget ble derfor av Forbundet uttatt til Europamesterskapet i Ratzeburg.

Ellers kan det nevnes at Drammen Yrkesskole seiret i Landskapproingen for skoler med følgende mannskap: Øyvind Johannessen, Jan Paulsen, Ole B. Jakobsen, Pål Sandlie og med Terje Aasgaard som cox. Samtlige medlemmer av Drammens Roklub.

Drammens Roklub har all grunn til å være stolte av sine mange gode junior-roere som har vist meget lovende takter i jubileumssesongen.

Drammenskapproingene 1974 samlet kjempedel-takelse fra hele 19 klubber. Nytt av året var «Krogstadløpet» for plastscullere over en distanse på bortimot 15 km. Deltakelsen var imponerende med ikke mindre enn fjorten startende fordelt i klasser, over og under 32 år. Vinner ble Harald Nøvik som til-

bakela distansen på 49,18 min. meget respektabelt. Det ble konkurrert om «Intersportpokalen» til beste 3-manns lag og Christiania fikk det første napp i trofeet.

H.K.H. Kronprins Harald og DR-coxen Thor Egil Olsen, München-OL 1972.

Arne Bergodd, Rolf Andreassen og Thor Egil Olsen i München. Til høyre ses treneren Iwan Vanier

Ole Nafstad, Arne Bergodd, Odd G. Sørum og Rolf Andreassen 1973. Foto: Antonsen

Drammens Kvinnelige Roklubb 1945 - 1987

av Aud Sandengen

I Drammens Tidende 31. august 1945 kunne man lese følgende: *5 unge drammens-damer startet i går Drammens Kvinnelige Roklubb*

Fra og med i går har byen også sin kvinnelige roklubb. På møte i går hos frk. Cecilie Resch ble det bestemt at byens unge damer også skulde få anledning til å ta del i den herlige rosport. Ved velvillig bistand fra Drammens Roklubs side er en båt blitt stillet til damenes disposisjon. I den første tid vil også klubben bli hjulpet med instruktør og i det hele tatt med råd og dåd så langt som råd er. De 5 energiske damer som har tatt initiativet til klubben er: Lillian Onsager, Liv Ødegård, Gerd-Rydgren Knudsen, Eva Myklegaard og Cecilie Resch. Foruten disse var ytterligere 3 damer til stede, slik at klubben ved starten består av 8 damer, det vil med andre ord si 2 firer-lag. Under et besøk i redaksjonen forteller en av de unge damer at klubben skal drive både konkurranse- og stil-roing og at man allerede i år håper å delta i race. Et av klubbens medlemmer skal i den nærmeste framtid til Amerika og vil under oppholdet der forsøke å få kjøpt en båt. De unge damer fortjener all honnør for sitt initiativ og vi ønsker dem alt godt i starten. Det vil i neste uke bli avholdt et møte på Central hotell hvor alle byens damer som har interesse av roing oppfordres til å møte. Møtet vil bli kunngjort ved annonse.

Ro-interesserte damer

Vi har tenkt å starte Drammens kvinnelige roklubb.

Interesserte bes møte på Central Hotell torsdag den 6. september kl. 7.30 presis.

Lillian Onsager - Gerd Rydgren-Knudsen - Liv Ødegård - Cecilie Resch

Faksimile fra Drammens Tidende og Fremtiden 1. september 1945.

Deretter følger nok en "pressemelding" i Drammens Tidende:
50 nye drammensdamer går inn for rosporten Det

Det første styret i DKR: Foran fra venstre: Gerd Rydgren-Knudsen, Cecilie Resch, Eva Myklegaard. Bak fra venstre: Marit Aabye, Liv Ødegård, Lillian Onsager

første møte i Drammens Kvinnelige Roklubb, torsdag.

Drammens Kvinnelige Roklubb holdt torsdag sitt første møte på Central Hotell. Det var stort frammøte og ditto stemning. Ca. 50 unge piker satt benket rundt bordet da Gerd Rydgren-Knudsen ønsket velkommen og gav en kort orientering om det fremtidige arbeid. Det ble vedtatt at følgende skulde være med i et foreløpig styre: Lillian Onsager, Gerd Rydgren-Knudsen, Eva Myklegaard, Liv Ødegård, Cecilie Resch. Videre skal det holdes basar og utlodning utover vinteren for å få penger i kassen. Under en gymnastikklærerinne skal klubben ha gymnastikk og trening i vinter for å kunne møte sesongen i fin form. Diskusjonens bølger gikk høyest da klubbens farger skulde bestemmes. De ble foreløpig vedtatt. Likeledes ble kontingenten satt til kr 20, og samtlige meldte seg inn som aktive medlemmer, bl.a. innfant seg 2 damer som hadde rodd i 40 år, og som fremviste at man verken får store muskler eller bred bak av å ro, så de flestes redsel for dette nå kan settes ut av betraktning. Møtet ble deretter avsluttet med takk for god tilslutning av frk. Gerd Rydgren-Knudsen, og bare vent til neste år kommer Drammens Kvinnelig Roklubb for full stim.

Den konstituerende generalforsamlingen i Drammens Kvinnelige Roklubb ble avholdt 4. oktober 1945. Formannen i Oslo Kvinnelige Roklubb, Ellen Iversen, og formannen i Drammens Roklub, Alf

Kamplaget («Steinbryterlaget»): Fra venstre Gerd Inger Nilsen, Eva Myklegaard, Ellen Jensen og Lillemor Petersen. Cox var Gerd Rydgren-Knuden (se neste foto)

Stilroingslaget fra venstre: Edith Svendsen, Astri Jensen, Bodil Torgersen, Irene Western og Cox Gerd Rydgren-Knuden

Møller, var til stede og svarte på spørsmål. Disse to fikk, hver på sin måte, stor betydning for oppstarten av Drammens Kvinnelige Roklubb. Det første valgte styret besto av følgende:

Formann:	Cecilie Resch
Viseformann:	Gerd Rydgren-Knuden
Sekretær:	Eva Myklegaard
Kasserer:	Liv Ødegaard
Rosjef:	Gerd Rydgren-Knuden
Styremedlemmer:	Lillian Onsager Marit Aabye

1946

Den første båten, en brukt firer innrigger, ble kjøpt året etter oppstarten og ble rodd av to lag i den første regattaen klubben deltok i, på Kjørbobanen 17.-18. august 1946. På stilroingslaget satt Edith Svendsen, Astrid Jensen, Bodil Torgersen, Irene Western og cox Gerd Rydgren-Knuden. På kamplaget som fikk tilnavnet «Steinbryterlaget» satt Gerd Inger Nilsen, Eva Myklegaard, Ellen Jensen, Lillemor Petersen og cox Gerd Rydgren-Knuden. Begge lagene endte på annenplass i sin klasse, «Steinbryterlaget» kun en fot etter vinneren, Fredriksstad Roklub.

Allerede uken etter vant drammensjentene sin første seier da «Steinbryterlaget» slo Hamar Kvinnelige Roklubb i regatta på Drammenselven.

1947

En ny båt ble bestilt og formannen, Cecilie Resch, begynte å se seg om etter tomt til klubbhus med plass til den forventede båtparken.

Klubbens første Norgesmestre i junior og senior innrigger. Fra venstre Bjørg Bough, Astrid Nilsen, Gerd Ravnaas, Eva Myklegaard, Lillemor Petersen.

1948

Endelig kom den nye innriggeren som fikk navnet «Pernille». I ny båt vant kvinnene klubbens to første Norgesmesterskap, i både junior- og seniorklassen. De som sto for denne bragden, var Bjørg Bough, Astrid Nilsen, Gerd Ravnaas, Eva Myklegaard og Lillemor Petersen.

Norgesmesterskapet ble arrangert av Horten Roklubb. Vi gjengir følgende fra «Sportsmanden»:

Det var prestasjoner som avtvinger den største respekt og som gir det videre arbeid rike vyer.

Senere dette året deltok DKR i sin første internasjonale regatta i Århus i Danmark. Utpå sommeren gikk klubben til innkjøp og av sin tredje båt, en brukt innrigger. Klubbens formann, Cecilie Resch, arbeidet utrettelig med å finne egnet sted å bygge eget klubbhus og i oktober ble det lagt fram planer for det

nye huset. Fram til nytt hus kunne stå ferdig, trente medlemmene fra klubbhuset til Drammens Roklub, vintertrening også i Ridehuset hvor en hagesprøyte med iskaldt vann fungerte som dusj. Cecilie Resch ble valgt til formann i Norges Roforbunds Dameutvalg.

1949

Seniorlaget som besto av Cecilie Resch, Bjørg Bough, Gerd Inger Nilsen, Eva Myklegaard og cox Gerd Ravnaas, var suverene i innrigger, mens starten i utrigger lot vente på seg. Bygningsrådet behandlet tegningene til nytt klubbhus og byggingen kunne starte.

1950

Våren 1950 kunne DKR ta i bruk sitt eget klubbhus! Enda et Norgesmesterskap ble rodd i havn av seniordamene i innrigger, Cecile Resch, Ellen Jensen, Gerd Inger Nilsen, Eva Myklegaard og cox Edith Svendsen. De norske kvinneroenne hadde i flere år tatt ansvar for egen trening og samarbeidet med danske Gunhild Robert-Hansen. Hun ledet et instruksjonskurs i regi av Norges Roforbund med Cecilie Resch som ildsjel. Kurset ble holdt i Drammens Roklubs klubbhus, 14 unge damer fra hele landet deltok.

En oppsummering av klubbens fem første år viser en liten klubb i stor fremgang. Etter ett år ble den første båten innkjøpt, etter tre år fikk klubben sine første norgesmestere og hadde tre båter, etter fem år hadde kvinnene bygd sitt eget klubbhus og var representert i Norges Roforbunds Dameutvalg.

Klubbens stifter, Cecilie Resch, hadde sittet som formann i fem år og ønsket avløsning. Eva Myklegaard ble valgt som ny formann.

1951

Det neste tiåret ble ikke preget av samme materialistiske ekspansjon, men klubben konsoliderte sin stilling på regattabanen. I Kjørboregattaen stilte tre lag, så mange lag hadde ingen kvinneklubb hatt tidligere i en og samme regatta, For å skaffe penger, inngikk de to drammensklubbene samarbeid om å arrangere danseaftener i Drammens Roklubs klubbhus.

1952

Aktiviteten i det nye klubbhuset ble lagt merke til, og nye kommende roere søkte til klubben, Innriggerlaget i junior markerte seg på regattabanen ved å slå laget som ble Norgesmester i senior i samløp.

1953

Kapproingen på Drammenselven var populær og det ble antatt at over fem tusen publikummere overvar festlig kapproing. Juniorlaget, som besto av Else Fisher, Bjørg Nilsen, Ingjerd Aanensen, Bjørg Ulsten

Juniorlaget (nybegynnere) 1953: Else Fischer, Bjørg Nilsen, Edith Svendsen, Ingjerd Aanensen og Bjørg Ulsteen.

Cecilie Resch ble tatt ut til å representere Norge i EM 1953 på Bagsværd Sø, Danmark, i et firerlag hvor de andre kom fra Sandefjord Roklubb. Fra høyre: Solveig Gyllenhammer, Gerda Sperre, Cecilie Resch, Bjørg Andersen og (sittende) cox Grete Børnick. Dette var det første laget med kvinneroenne fra Norge som ble tatt ut til å ro i et EM. Laget ble nr. to, slått med 10 cm (!) av det hollandske vinnerlaget. Sandefjord Roklubb, «Cissi» og DKR skrev historie! Roald Lind, til venstre, var også fra Sandefjord. Han var en merittert singelroer med mange NM og flere deltagelser i Nordisk og EM. Han var også en av de første roerne i landet som trente året rundt, gikk mye på ski og innførte styrketrening.

og cox Edith Svendsen ble Norgesmester i innrigger junior i Bergen.

Cecilie Resch ble tatt ut til å representere Norge i EM 1953 på Bagsværd Sø, Danmark.

DKR innførte i 1953 dåp av nye roere. Kong Neptun steg opp fra elven, herolder blåste fanfare og nye roerbarn ble ført ned til brygga for å la seg

«Årets roerbarn» døpes av Kong Neptun!

«Roerbarna» på vei til dåpen!

døpe. Et morsomt ritual som fortsatte helt fram til sammenslåingen av klubbene i 1987.

1954

Den nyinnkjøpte uttriggeren fra Pirsch i Tyskland kom endelig til klubben. Båten fikk navnet «Henrik». Senere ble det også kjøpt en brukt singelsculler. På Norges Roforbunds ting i Horten ble Cecilie Resch valgt som varamann til forbundsstyret. I rosesongen

De aller første norske kvinnene som rodde i et Nordisk Mesterskap var alle fra Drammens Kvinnelige Roklubb: Ingjerd Aanensen, Gerd Tove Gussgård, Lillian Haugen, Sissel Lindquist og cox Edith Svendsen. Laget ble nr. tre, et stykke bak Finland, men bare 0,6 sekunder fra danskene på annenplass.

1954 var tilsammen 40 roere fra DKR på vannet, og flest turer dette året hadde Sissel Lindquist med 77 turer.

1955

Det var vanskelige forhold i Horten under NM, som også var kvalifiseringsregatta for Nordisk Mesterskap i Finland. Oslo Kvinnelige Roklubb vant firer innrigger. Men forbundet bestemte at en omroingsregatta under mer rettferdige forhold var påkrevet. Der slo DKR jentene de ferske norgesmestrene og kvalifiserte seg for tur til Finland!

Det som imidlertid var uklart, var om dette var et Nordisk Mesterskap for kvinnene. Først et par timer før start kom bekræftelsen. Det var virkelig et Nordisk Mesterskap og kvinnene fra Drammens Kvinnelige Roklubb skrev historie: Ingjerd Aanensen, Gerd Tove Gussgård, Lillian Haugen, Sissel Lindquist og cox Edith Svendsen.

I denne 10. rosesongen var klubben representert i Norges Roforbunds styre med Cecilie Resch, Eva Myklegaard som formann i Norges Roforbunds Dameutvalg, Edith Svendsen var medlem i det sam-

me utvalget og Ingjerd Aanensen satt i Roforbundets langturutvalg. Klubbens 10-års jubileum ble feiret med fest i Drammens Handelsstand for medlemmer og inviterte gjester. Cecilie Resch ble det første kvinnelige styremedlemmet i Norges Roforbund; hun var en pioner!

1956

Juniorlaget med Lillian Haugen, Rigmor Hall Lillebøe, Sissel Lindquist, Gerd Tove Gussgård og cox Edith Svendsen/Ingrid Sire vant samtlige uttriggerløp de stilte i og ble Norgesmester i både junior og senior. Det ble forsøkt å sette opp scullerløp for kvinner i konkurransen, men med Cecilie Resch som eneste påmeldte strandet forsøket. DKR vant dameklassen i Roerlangrennet og fikk napp i Norske Studenters 5-mannspokal.

1957

Fireren med Lillian Haugen, Rigmor Hall Lillebøe, Sissel Lindquist, Gerd Tove Gussgård og cox Edith Svendsen vant også dette året Norgesmesterskap i junior og senior og ble tatt ut til å representere Norge i Nordisk Mesterskap, denne gang i Horten.

På generalforsamlingen på høsten ble Cecilie Resch igjen valgt som formann i klubben. DKR vant vandrepokalen i Roerlangrennet til odel og eie!

1958

Året var preget av stor aktivitet, mange roere og regattaer både i Danmark og Sverige i tillegg til regattaene i Norge. Dette året vant kvinnene fra Drammen tre Norgesmesterskap, i firer med styrmann junior og senior samt innrigger senior. Seniorlaget med Cecile Resch, Rigmor Hall Lillebøe, Aasne Graver og cox Edith Svendsen ble tatt ut til å representere Norge i Europamesterskapet i Polen, men økonomien satte en stopper for den deltakelsen.

1959

Endelig kom den nye, italienske fireren til klubben, døpenavn «Sølvfast». Bidrag fra tippemidlene var kr 2 000, noe oppspart kapital samt at noen av styremedlemmene tok opp lån, finansierte båtkjøpet. Igjen representerte seniorlaget med Lillian Haugen, Rigmor Hall Lillebøe, Sissel Lindquist, Gerd Tove Gussgård og cox Edith Svendsen Norge i Nordisk Mesterskap. Laget vant igjen NM i senior firer med styrmann, samtidig som juniorene også vant NM i junior firer med styrmann: Anne-Lise Eriksen, Gerd Inger Nilsen, Runa Johansen, Randi Stenseth og Inger Stenseth.

Fireren som deltok i Nordisk Mesterskap i Horten: Bak fra venstre Rigmor Hall-Lillebøe, Sissel Lindquist, Gerd Tove Gussgaard og Lillian Haugen. Foran er cox Edith Svendsen

Dette glade juniorlaget fra 1957 besto av Karin Rye, Tone Wahlstrøm, Ingjerd Aanensen, Åsne Graver og cox Edith Svendsen

Tatt ut til EM 1958: Edith Svendsen, Rigmor Hall-Lillebøe, Aasne Graver, Tone Wahlstrøm. Bak står Cecilie Resch. Men økonomien strakk ikke til; det ble ikke noen tur til Polen...

1960

Mindre aktivitet på regattabanen, men stort fokus på inntektssiden. Basarer og papirinnsamlinger gjorde at lånet på huset kunne reduseres fra kr 7000 til kr 4000.

1961

Drammen kommune ba klubben flytte klubbhuset under feiringen av byens 150 års jubileum! Huset måtte deles i to og midlertidig flyttes til Gilhus Gård i Lier for senere å bli flyttet tilbake ca. 100 meter lengre opp langs elven. Alt arbeidet med flyttingen måtte medlemmene selv stå for! Som en kompensasjon fikk byens to roklubber ansvaret for salg av suvenirer under jubileet, noe som ga DKR en inntekt på kr 2064,28. Medlemmer hjalp også til under Drammens Roklubs populære danseaftener, noe som også ga inntekter til en slunken klubbkasse. Klubben mottok også kr 2000 i tippemidler til innkjøp av ny innrigger. I Drammensregattaen stilte bare et stilroingslag fra DKR. For å få fram og utvide interesse for roing sørget styret for å ha interessante foredragsholdere på noen av medlemsmøtene. Året før hadde klubben besøk av Eva Meisel som fortalte om roing i Ungarn, og i 1961 ble det orientert om førstehjelp av John Kittilsen, mens Jocum Paulsen, Christiania Roklub og Nils Grønn, NSR, holdt foredrag om langturroing.

1962

Liten aktivitet på regattabanen. Beretningen forteller at det ble arrangert skisøndag med felles busstur til Tronstad i Lier for å gå på ski tilbake til Drammen. Bussreisen ut kostet kr 1,75.

«Dano» døpes av skipsreder Jens Hagen etter at innriggeren fikk gratis transport med Da-No-linjen fra Danmark til Norge (Baugen av «Dano» er fortsatt å se på juniorrommet i klubbhuset i 2024!)

1963

Den nye innriggeren, bygget av Poulsson i Danmark, ankom klubben og ble døpt på klubbens stiftelsesdag, 6. september. Båten ble døpt av skipsreder Jens Hagen fra Oslo og fikk navnet «Dano» etter velvillig transport med Da-No linjens skip fra Danmark til Norge. For å skaffe penger til båten, ble det satt i gang utlodning av dukkestue på Bragernes Torg.

1964

Drammen kommune bevilget kr 20000 til bygging av nytt klubbhus. Etter at medlemmene selv hadde ledet innetreningen i mange år, engasjerte klubben nå Odd Jensen fra Drammen Turn. Aud Sandengen vant Roerlangrennet for klassen under 17 år. Klubbens formann i til sammen 12 år siden starten i 1945, Cecilie Resch, takket for seg etter en innsats både for klubben og Roforbundet som det sto enorm respekt av. Tove Juritzen ble valgt til ny formann.

1965

Klubbens første 20 år ble markert med en enkel tilstelning i klubbhuset. I Roerlangrennet tok klubben sitt 5. napp i fem-mannspokalen, og vant for annen gang denne til odel og eie. Dameutvalget sendte ut orientering til klubbene om en ny båttype, dobbeltsculler. DKR sa seg interessert og søkte om å få tilskudd på kr 2500 til innkjøp av båten. Klubbens første hederstegn ble tildelt Cecilie Resch, Eva Myklegaard og Edith Svendsen.

Åpning av rosesongen 1964.

Full innsats! Cox Randi Aaserud, Berit Jølsen, Laila Kind, Torill Skjold og Aud Sandengen

1966

Etter flere år med regattatørke stilte DKR igjen et begyinnerlag i regattaer. Laget besto av Aud Sandengen, Torill Skjold, Laila Kind, Berit Jølsen og cox Randi Aaserud. Den nye dobbeltsculleren kom endelig i hus. Og klubben mottok singelsculleren til Cecilie Resch, «Mathilde», som gave.

1967

Dobbeltsculleren ble døpt «Cissi» og kunne endelig tas i bruk. Dette ble en meget populær båttype. Laila Kind og Aud Sandengen vant klubbens første seier i denne båttypen. Endelig viste DKR igjen bredde på konkurransebanen da fjorårets begynnerlag i firer stilte i juniorklassen og et nytt firerlag også viste fine tendenser.

1968

Klubben stilte lag i junior og senior dobbeltsculler og senior firer med varierende mannskap. De etablerte roerne som hadde styrt klubben i mange år, ønsket avlastning og det ble valgt et nytt, ungt styre med basis i begynnerlaget fra 1966. Aud Sandengen ble valgt til formann.

Drammenspiken i forbindelse med Drammensdagen 1966 ble hentet fra medlemmene i Drammens Kvinnelige Roklubb; den heldige ble Gerd Grimeli.

1969

Interessen for roing var stigende! Trine Lise Kaalstad og Gro Eriksen viste lovende takter i junior dobbeltsculler og en ny junior firer begynte å vinne på konkurransebanen. Dobbeltsculleren ble trent av Laila Kind og fireren av Aud Sandengen som begge gikk roforbundets utdanningsstige for trenere, med fullført B kurs, senere også C-kurs - som landets to første kvinner. I skolemesterskapet vant Fjellheim skole med roerne Anne-Grethe Carlson, Trine Lise Kaalstad, Kari Sørensen, Anne May Lind Olsen og cox Berit Andresen.

1970

Et stort år i en liten klubbs historie, 25-års jubileum med stor fest i Børsens selskapslokaler. Stifteren av klubben, Cecilie «Cissi» Resch, ble utnevnt til klubbens første æresmedlem. Aasne Graver og Tone Wahlstrøm mottok klubbens hederstegn. I henhold til klubbens lov skulle tildeling av æresmedlemskap vedtas på generalforsamling. Medlemmene, unntatt Cissi, ble innkalt til ekstraordinær generalforsamling i mai måned med kun ett punkt på programmet, utnevning av Cissi som æresmedlem. Alle fikk munnkurv, og alle medlemmene holdt tett, slik at dette kom som en stor overraskelse på hovedpersonen under festen. Men før jubileumsmarkeringen hadde klubben vært gjennom den beste sesongen på 10 år. De aktive bygde selv ny brygge etter at klubben mottok kr 5200 av Drammen kommune. Det ble penger til overs og disse ble brukt til oppussing av klubbhuset. Fra Leif Gran mottok klubben kr 1500 til innkjøp av en etterlengtet instruksjonsbåt. Trine-Lise Kaalstad og Gro Helen Eriksen vant uttaket til 4-landskamp og reiste til Groningen i Holland sammen med Laila som

4-landskamp i Groningen 1970. Laila Kind er trener, Trine Lise Kaalstad og Gro Helen Eriksen

trener. Klubbens første representasjon siden 1959!

I dobbeltscullerens fravær brukte juniorfireren tiden godt og seiret i kretsmeesterskapet. Vi manglet et napp i sølvfatet som var premien i dobbeltsculler. To av jentene, Kari Sørensen og Anne-Grethe Carlson, stilte i dobbeltsculler og vant sølvfatet til odel og eie. Dermed hadde vi to gode dobbeltscullerlag. Juniormesterskapet i Horten var uttakingsregatta for Nordisk Juniorlandskamp. Gro Helen Eriksen og Trine-Lise Kaalstad ble Norgesmester i junior dobbeltsculler og vant også uttaket, det andre laget til DKR kom på annenplass. Anne-Grethe Carlson, Norunn Ringstad, Anne-May Lind Olsen, Kari Sørensen og cox Wenche Knutsen ble Norgesmester i firer junior. Laget ble trent av Aud Sandengen.

Norgesmeesterskapet for senior på Årungen var uttakingsregatta til Nordisk Mesterskap. Diana Hoff og Laila Kind deltok både i dobbeltsculler og singelsculler. Vinneren i singel var Vigdis Hegstad fra Bærum Roklubb, som sammen med Laila ble valgt til å representere Norge i landskamp mot Sverige på Årungen.

DKR ble premiært for å være landets beste dameroklubb!

1971

4-landskampen for juniorer ble arrangert i Horten. I dobbeltsculler vant OKR uttakingsregattaen og representerte Norge. Kari Ringstad representerte i singelsculler. I den internasjonale regattaen dagen etter vant Tyskland med knappest mulig margin til Kari Ringstad og Anne-Grethe Carlson i dobbeltsculler, men de slo sine norske konkurrenter fra dagen før. I kretsmeesterskapet på Årungen vant Kari og Anne-Grethe dobbeltsculler junior og Norunn Ringstad og Trine Lise Kaalstad dobbeltsculler senior. Norgesmeesterskapet for junior ble arrangert i Bergen, en stor

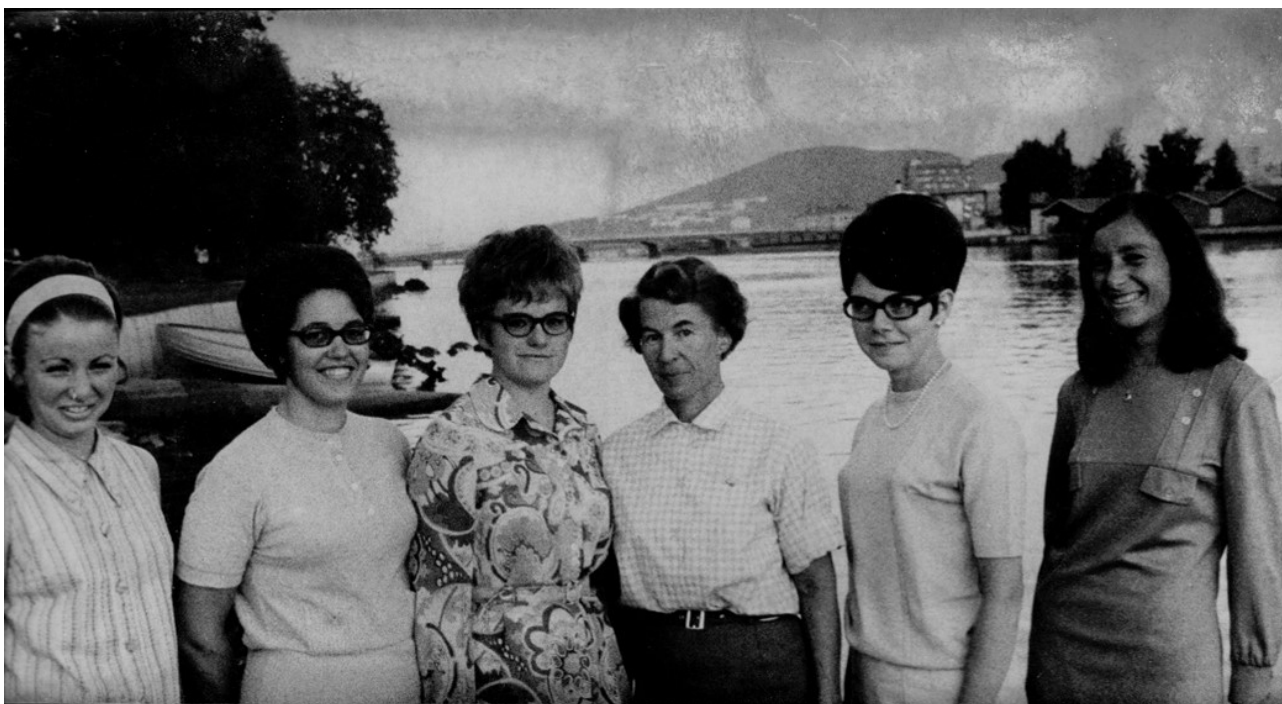
Diana Hoff og Laila Kind på Årungen 1970. Tistelen på T-skjorta til skotske Diana minner om at hun har representert Skottland i roing. (I 1999 bodde hun i Kristiansand og utmerket seg ved å bli den første kvinnen fra Europa som rodde over et hav alene. Fra 2009 ble hun igjen medlem av Drammen Roklubb.)

kontingent drammensjenter reiste over fjellet for å delta. Kari og Anne-Grethe ble igjen Norgesmester i dobbeltsculler. Basert på årets gode resultater fikk juniorjentene lov til å ro utenfor konkurranse i NM. I en lånt båt for 90 kg mannskap slo de samtlige andre lag og ble tatt ut til å representere Norge i Nordisk Mesterskap i Åbo i Finland. I det internasjonale selskapet klarte ikke 17-åringene å hevde seg, men de fikk en flott og lærerik tur sammen med sin trener, Aud. I Drammensregattaen stilte klubben for første gang et juniorlag i dobbeltfirer, dessverre uten konkurranse fra andre klubber. Laget besto av Kari Ringstad, Anne-Grethe Carlson, Liv Carlsen, Marion Teie og cox Wencke Knutsen. Rosesongen ble avsluttet med klubbkapproing, dåp av nye roere og dåp av dobbeltfireren som fikk navnet «Quadro». Norges Roforbunds president, Jens Grevstad, viste klubben den ære å døpe båten. DKR ble igjen premiært for å være landets beste dameroklubb!

1972

Stor aktivitet i klubbhuset gjennom hele sommeren, 80% av medlemmene hadde en eller flere turer på vannet. Anne-Grethe og Kari satset friskt videre i junior dobbeltsculler og hadde deltakelse i 4-landskamp i Hamburg og Nordisk Juniormesterskap i Sorø som sine klare mål. Ingen andre norske lag klarte å slå drammensjentene og representasjonsoppgavene var klare. Roerne fra Tyskland og Holland ble for sterke i 4-landskampen, men Kari og Anne-Grethe slo laget fra en sterk ro-nasjon som Danmark. I Nordisk Juniormesterskap endte laget på en tredje plass etter Sverige og Danmark, men foran Finland.

Drammens Kvinnelige Roklubb viste bredde i de

Styret i jubileumsåret 1970 sammen med klubbens stifter, Cecilie «Cissi» Resch (utnevnt til det første æresmedlemmet i DKR!). Fra venstre: Gro Helen Eriksen, Berit Jølsen, Aud Sandengen, Cecile Resch, Torill Skjold og Laila Kind. Randi Aaserud var ikke tilstede da bildet ble tatt.

Anne-Grethe Carlson og Kari Sørensen representerte Norge i Nordisk Juniormesterskap i Sorø

Anne-Grethe Carlson og Kari Sørensen viser hvorfor de var Norges beste junior dobbeltsculler i 1972.

hjemlige regattaene. I Norgesmesterskapet deltok tre lag, i kretsmesterskapet deltok syv lag, i Kjørboregattaen fem lag og i Drammenskapproingen deltok omtrent alt som var av ivrige konkurranseroere. I kretsmesterskapet seiret Anne-Grethe og Kari i junior dobbeltsculler og Lise Gulbrandsen, Wenche Knutsen, Kari, Anne Grethe og cox Ina Helgesen i junior dobbeltfirer. Kari og Anne-Grethe fortsatte å vinne resten av sesongen. DKR erobret pokalen til beste dameroklubb på regattaen på Jonsvannet i Trondheim.

1973

Flere av de gode juniorroerne gikk over til senior-klassene hvor deltakelsen i regattaer var dårligere. Innsatsen fra konkurranseroerne var derfor dalende. I Drammensregattaen stilte klubben for første gang i åtter med styrmann, båten ble lånt av Drammens Roklub. De som rodde åtteren var: Liv Carlsen, Marion Teie, Solfrid Ruud, Aud Sandengen, Laila Kind, Anne Grethe Carlson, Kari Sørensen, Norunn Ring-

stad og cox Wenche Knutsen. Vi gikk til innkjøp av en ny dobbeltsculler som fikk navnet «Trim». Cecilie Resch var båtenes gudmor.

1974

Styret begynte igjen å se på muligheten for å bygge nytt klubbhus, eventuelt å bygge ut på eksisterende tomt. Drammen kommune ble tilskrevet, men saken førte ikke fram.

Roklubbene i Drammen dannet Buskerud Routvalg og forsøkte å danne ny roklubb på Ringerike for å kunne ha egen krets, kravet var at det måtte være tre klubber minst i en krets. Aud Sandengen, Tore Jernberg fra Drammens Roklub og en representant fra Buskerud Idrettskrets holdt møte på Hønefoss med mange interesserte, men en egen krets ble aldri en realitet. På årsmøtet ble Lise Gulbrandsen valgt til ny formann.

1975

Den nyvalgte formannen trakk seg på begynnelsen av året og Aud Sandengen fortsatte som formann. To nye båter ble døpt ved sesongåpningen, en plastsculler fikk navnet «Nøkken» og en liten, lekker følgebåt fikk navnet «Sporten». Denne ble imidlertid stjålet etter kort tid, sporene tydet på at tyvene hadde kjørt den bort med en lastebil. Nytt, lovende dobbeltscul-lerlag i junior var tvillingene Audhild og Kjellaug Tørstad. Allerede i årets første regatta vant de med flere båtlengder. Under NM i Trondheim ble laget Norgesmester etter et spennende løp hvor fem lag kom i mål innen en tidsforskjell på 3,5 sekunder. I kretsmesterskapet gjorde DKR omtrent rent bord og fikk tildelt Oslo Rokrets' statuett for beste dameroklubb. I Skolekapproingen vant St. Hallvard Gymnas sin klasse med følgende roere fra Drammens Kvinnelige Roklubb: Audhild Tørstad, Kjellaug Tørstad, Anne Clausen og Solrun Nygård. Klubbens 30 års jubileum ble feiret på stiftelsesdagen 6. september hvor også roforbundets president, Thorleif Torgersen, var til stede. Klubbens stifter og Rådets formann, Cecilie Resch, utdelte hederstegnet til formann Aud Sandengen for «ivrig og samvittighetsfullt arbeid siden 1968». På generalforsamlingen i oktober måned ble Laila Kind Olsen valgt til ny formann.

1976

God tilgang på nye roere og en ny dobbeltscul-ler med tilskudd av tippemidler. Båten fikk navnet «Femina» og ble døpt av Aud Sandengen. Konkurranseroerne satset friskt og deltok i alle de norske regattaene. I det 15 km lange Krokstadløpet i Drammen stilte Laila Kind Olsen i singelsculler som eneste kvinne. Norges Roforbund fikk invitasjon til en re-

DKR feirer 30-årsjubileum: Leif Gran og Cecilie Resch

Aud Sandengen som gudmor for den nye dobbeltscul-leren «Femina». Norunn Ringstad og Laila Kind Olsen er fadere og ser fram til jomfruturen!.

gatta kun for dameroere i Wasch i Polen. Regattaen var til minne om de som falt på dette stedet under 2. verdenskrig. Foruten lag fra Polen, deltok roere fra Bulgaria, Ungarn, Øst-Tyskland og Norge. Eva Mølmen var gjennom uttaking, semifinale og B-finale og oppnådde en 8. plass totalt. Anne-Lise Kind og Anne Gjerde i dobbeltsculler rodde uttaking og oppsamling og nådde en finaleplass, men hadde dessverre et uhell i finalen. Dagen etter deltok roerne på en minnehøytidelighet ved De falnes kirkegård. Det så ut til at det var vanskelig å la våre følgebåter være i fred. Motoren ble stjålet fra klubbhuset, men ble funnet igjen i Parken.

1977

Det var stor oppslutning om innetreningen som ble ledet av rosjeff Solfrid Ruud. Både treningen på St. Hallvard skole, vekttrening og trening i robassenget til Ormsund Roklubb gjorde roerne godt forberedt til rosesongen. Vårflom og tømmerutslipp i elva gjorde

Friske forhold etter en økt på elva 12. april 1977: Tove, Anne, Kristin, Eva og Laila.

imidlertid starten på rosesongen slitsom og treningen ble flyttet opp til Stordammen på Konnerud hvor en velvillig gårdeier lot oss få oppbevare båtene. En ny egenfinansiert singelsculler ble døpt «Umesco» ved sesongåpningen. Meget stor aktivitet, mange roere og mange kombinasjoner. Senior dobbeltfirer med Tove Kristiansen, Eva Mølmen, Anne Gjerde og Anne-Lise Kind med Jorunn Skoglund som cox vant en sensasjonell førsteplass i Københavnregattaen. I Krokstadløpet stilte DKR med fem scullerroere. Eva Mølmen var raskest ned den 15 km lange banen.

1978

Tilstrømmingen av nye medlemmer var noe mindre etter at klubben måtte sette inntaksstopp året før. Seniorroerne med Tove Kristiansen, Anne Gjerde, Anne-Lise Kind og Eva Mølmen deltok i regattaer i Sverige, Danmark og Tyskland. Laila Kind Olsen ønsket avløsning som formann og Aud Sandengen overtok for en ny periode.

1979

Stor aktivitet på vannet og konkurranseroerne gjorde seg bemerket. På Kongsvinger dette året vant drammensjentene alle klasser de stilte opp i. Juniorroerne i dobbeltfirer med Lisbeth Johnsen, Cathrine Breivik, Tone Martinsen, Bjørg Skoglund og cox Jorunn Skoglund vant klassen sin i Københavnregattaen.

1980

Klubbens 35-års jubileum ble feiret med middag på Sanitetshuset på Åssiden. Under middagen ble Laila Kind hedret med klubbens hederstegn.

På generalforsamlingen ble Eva Mølmen valgt til ny formann.

1981

Vintertreningen ble ledet av Tone Simensen. Konkurranseroerne reiste inn til Norges Idrettshøyskole annenhver lørdag for å trene i robassenget.

1982

Til tross for at 15 nye medlemmer fant veien til klubben, var dette en labor sesong da Eva Mølmen var klubbens eneste konkurranseroer. Etter dommerutdanning stilte Eva Mølmen som dommer i fire nasjonale regattaer i tillegg til den internasjonale Årungenregattaen.

1983

Det ble besluttet å ta ny kontakt med Drammen kommune for å fortsette planene om bygging av nytt klubbhus, og en ny komite med Eva Mølmen, Laila Kind Olsen, Cecilie Resch og Aud Sandengen ble valgt. I tillegg ble arkitekt Gaute Bergø (roerpappa) med i komiteen. I skoleferien ble det arrangert roleir under ledelse av Aud Sandengen på Mylla i Nordmarka, et populært tiltak for de yngste med foreldre og søsken.

Klubben kjøpte en ny dobbeltsculler beregnet for nybegynnere, båten fikk navnet «Knøttenes». På generalforsamlingen ble Aud Sandengen valgt til formann, hun var klar for sin 3. periode.

1984

Planene om bygging et nytt klubbhus fortsatte og det ble holdt møte med ordfører Einar Haflan, rådmann Johs Sanderud og parksjef Steinar Sannes. De mente at Sølfastøya var det beste alternativet for plassering av roklubben(e), selv om de ikke ville presse klubbene ut av byen. Vi hadde også felles møte med styret i Drammens Roklub, men ingen av oss ønsket å flytte helt opp til Sølfastøya.¹

Klubbens scullerroer, junioren Jorunn Haga, deltok i Københavnregattaen og ble tatt ut til å representere Norge i junior Nordisk. Som året før ble det også denne sommeren arrangert roleir for de yngste med familie og søsken på Mylla nord i Nordmarka under ledelse av Aud Sandengen.

For å forsøke å få større interesse for instruksjon ble det sammen med Drammens Roklub satt i gang emnekurs under ledelse av Aud Sandengen. Den teoretiske delen gikk høsten 1984 og den praktiske delen på Norges Idrettshøyskole vinteren 1985.

Sammen med Drammens Roklub ble det arrangert utlodning av lekestue på Bragernes Torg for å

¹Regattaen Sølvfastløpet og vandrepokalen med samme navn ble skrevet med v som i det edle metallet, men opprinnelsen til navnet er en tidligere eier av øya ved navn Sølfast (Sylvester) Ingvaldsen, som døde i 1788.

Ro-jentene i Drammen- nytt treningsopplegg

Jentene i Ro-klubben satser hardt på en ny sesong og de har vært så heldige å få leie robassenget på Norges Idrettshøyskole en kveld annen hver uke.

Treneren deres Aud Sandengen venter seg endel forbedringer av teknikken på grunn av treningen i dette bassenget.

Det skal forøvrig settes inn

en strømregulator i bassenget med det aller første. Da kan en regulere motstanden i vannet slik at det ligger så nært opp til det naturlige som mulig.

Bildet viser endel av ro-jentene i aksjon i bassenget. På kanten står treneren Aud Sandengen og sørger for at treningen blir effektiv.

Foto: Ulf Noreng.

På Norges Idrettshøyskole for å ro i basseng hver andre onsdag, Aud Sandengen er instruktør. Utklipp fra Fremtiden 17.01.1978

Overnatting i gymsalen på en skole var vanlig på tur. Kveldsstemming fra Simlångan, Sverige

skaffe penger til fremtidig husbygging. På trenerforum hvor Eva Mølmen og Aud Sandengen deltok, ble overgangen til 2000 meter for kvinnene diskutert. Hittil hadde de bare konkurrert over 1000 meter på regattabanene.

Drammen kommune sendte brev til roklubbene med seks alternative forslag til bygging av nytt klubbhus.

1985

Byggesaken gikk videre og i mars måned var Aud Sandengen og Laila Kind sammen med formannen i Drammens Roklub, Rolf Andreassen, i møte med Drammen kommune ved ordfører Einar Haflan, teknisk rådmann Johs Sanderud, byplansjef Ulf Tellefsen

Langrenn er god vintertrening for roere, noe DKRs medlemmer demonstrerer her i Drammensmarka.

DKRs styre under 35-årsfesten

Roleir på Mylla i Nordmarka. Auds datter Ina på 3 år er med og hjelper til!

og byplanlegger S. Enger. Kommunen ønsket en avklaring på tomtespørsmålet og det forelå til slutt to alternativer som klubbene kunne godta, Parken/Lilleparken eller Gropa. Konklusjonen på dette møtet var at kommunen internt skulle drøfte saken og gi innstilling overfor bygningsrådet. Kun tre roere fra DKR deltok i konkurranser, Jorunn Haga, Gunhild

Kveldsstemming rundt bålet før man kryper til køys i telte-
ne.

Den årlige «Tenn et lys»-aksjonen for Vidaråsen eller Blindeforbundet var en av klubbens mange dugnadsjobber for å hjelpe på en slunken klubbkasse

Myhr og Linda Ødegaard. Klubbens 40-års jubileum ble feiret på Hotvet Gård på stiftelsesdagen 6. september. Kveldens høydepunkt var da klubbens stifter, Cecilie Resch, kalte fram sine to gode venninner, Eva Myklegaard og Edith Svendsen, og utnevnte dem til æresmedlemmer. Også disse utnevnelsene hadde blitt vedtatt på ekstraordinær generalforsamling allerede i mai, og alle klarte å holde dette hemmelig for Eva og Edith.

1986

Drammen Bys 175-års jubileum ble feiret med idrettsmesse i Drammenshallen hvor roklubbene hadde felles stand. I idrettsforbundets jubileumsstafett rodde Jorunn Haga stafettpinnen fra Mjøndalen til Drammen. Norgesmesterskapet ble arrangert i Bergen og våre tre konkurranseroere deltok. Aud og Cissi tok turen over fjellet og bodde sammen med roerne på skole.

Kvinner og menn i samme sculler i Drammen. De to formennene Aud Sandenengen og Finn Torgersen regner med at man kan ro samme sculler allerede i år.

Kvinne og mann vil ro i samme sculler

DRAMMEN: Det er ikke riktig at kvinner skal drive idrett og svette. Det skal være forbeholdt mannen. Slik var innstillingen i Drammen Roklubb da kvinnene i 1945 ville forsøke seg som roere. De fikk rett og slett ikke lov til å bli medlem av klubben. Jentene gav seg ikke. De ville drive med roing på like linje med sine mannlige venner.

f Av Oddvar Børve
Per Jacobsen (foto)

Selv om de to klubbene har hvert sitt klubbhus og hver sine medlemmer, så har treningsområdet hele tiden vært det sammen,

nemlig deler av Drammenselva. De to roklubbene har hatt et utstrakt samarbeid. Nå vil de to klubbene slå seg sammen slik at de står sterkere både administrativt, idrettsmessig og i sine krav overfor Drammen kommune.

Ikke sutrete

- Er dere roere en gjeng med sutrete idrettsfolk som bare stiller ublue krav overfor kommunen, Finn Torgersen og Aud Sandenengen?
- Nei, overhode ikke. Begge klubber mener at de kravene vi stiller

overfor kommunen på ingen måte er ublue. Vi ønsker oss rett og slett bedre forhold til å drive idretten vår under. Slik som situasjonen nå er for våre mannlige roere så kan det faktisk gå på helsa løs. Det egentlig bare et under at ingen av roerne har blitt regelrett overkjørt i det de er i ferd med å gå fra båthallene og over til Drammenselva. Bilstene respekterer overhodet ikke skiltningen som viser at det er en forgjengerovergang ved båthallene våre.

Til Gropa

Vi ønsker å bygge båthaller på kommunens område i Gropa en kilometer lenger opp i elva. Det har vi to vedtak i formannskapet på at vi skal få lov til, men i de senere årene har kommunen sagt nei. Dersom vi får bygge haller der oppe så er vi borte fra all trafikk samtidig som vi får et område å trene på som er langt bedre enn det vi har i dag. Enkelte i kommunen vil ha oss opp på Selvfastøya. Det er ikke vi interessert i da vi da ikke har særlig store muligheter til rekruttering.

Bli sterkere

- Hvorfor vil da kvinnene inn i

Roklubben, formann i Drammen Kvinnelige Roklubb Aud Sandenengen?

- Vi ønsker rett og slett å bli en sterkere klubb. Slik som det er i dag så driver begge klubbene den samme idretten, men har i realiteten dobbelt ledelse. Ved å gå sammen har vi større muligheter til å få en rasjonell ledelse. Samtidig så vil vi også stå sterkere overfor kommunen. Drammen Kvinnelige sliter også med svært dårlige forhold i klubblokalene. Det er vel bare et tidsspørsmål når tid lokalene ramler sammen.

Praktiske detaljer

- Hvor langt har dere egentlig kommet i arbeidet med å slå sammen klubbene, Finn Torgersen?

- Egentlig har vi kommet svært langt. Går det etter planen så skal vi gå sammen innen årets utgang. Det er vel bare praktiske detaljer som står igjen å løse. Klubbene har to regelverk som vi må få samordnet innen sammenslåingen er et faktum. Viljen til en sammenslåing er imidlertid meget stor i begge klubbene. Av den grunn regner jeg med at de problemene vi har skal kunne løses på en lett måte.

Båtrace på elva

DRAMMEN: Outboardrace på Drammenselva er et meget populært tiltak. Publikum elsker fart, dramatik og spenning. Det får de når Outboardklubben og Ro-

klubben slår til med båtrace. Andre helgen i august skal det igjen arrangeres båtrace.

f Av Oddvar Børve

- Selv om vi driver med båt-sport solm blir drevet med menneskekraft, så er likevel vi i høyeste grad med på å arrangere dette båtracet. For oss er dette en meget fin

inntektskilde. Båtrace er en svært publikumsvennlig idrett. Her får man dramatik, spenning og fart, det som publikum virkelig ønsker seg.

Leie kollisjoner

De siste årene har vi hatt en del leie kollisjoner med blant annet rallycross på Lyngåsbanen.

Det har ført til at begge arrangørene ikke har hatt den publikumstilstrømningen som man egentlig kunne ha hatt. Denne gang har vi derfor bevisst lagt oss i god avstand fra arrangementet på Lyngås, rent tidsmessig, sa Finn Torgersen i Drammen Roklubb.

1986-1987 Aud forteller:

DKR hadde store utfordringer med båthuset som sårt trengte reparasjoner og en økonomi som var dårlig. Bingo, julemesse med utlodning av egenbrodert juleduk, i flere år utlodning av dukkestue, lotterier og annen dugnad under Drammensdagene og Drammensmessen, kiosksalg under dansetilstelninger på Syvertsvollen og under Outboardrace, «Tenn-et-lys» aksjon, basarer og papirinnsamling, vasking av kontorer og vinduer etc. Det bidro til et godt miljø og samhold i klubben og gjorde DKR kjent i byen, men det var strevsomt og ga sjelden store inntekter.

Også innad i styret trengte vi nye, uthvilte personer som kunne ta i et tak. Det var nå blitt vanlig å fortsette skolegang utenfor Drammen, så disse jentene var uaktuelle for styreverv. Andre hadde stiftet familie og hadde ikke tid, selv ville jeg bruke mer tid med min 7-årige datter.

Hvilken vei skulle roklubben vår gå videre? Året før hadde Cissi og jeg vært i Bergen med bare tre roere, en stor kontrast til aktiviteten for noen år tilbake. Skulle vi utvide klubben også med gutter? Da trengte vi nytt hus med mye større plass, nye garderober og nye båter. Hva om Drammens Roklub begynte å åpne opp for jenter? Det var lite sannsynlig at det var plass til to likestilte roklubber i en så liten by som Drammen. Jeg grublet lenge, følte stort ansvar for klubben etter alle disse årene som formann og trener.

Så da jeg gikk tur med hunden en kveld, slo det meg at kanskje løsningen var å slå sammen byens to roklubber! Hvordan ville Cissi reagere på dette forslaget? Hun stiftet DKR og klubben var hjertebarnet hennes. Jeg ringte henne før jeg la forslaget fram for styret. Vi ble enige om å be om et møte med Drammens Roklub. Møtet ble holdt 17. september 1986 og dette var den første spede begynnelsen til sammenslåingen av klubbene.

Rådet i DKR ble orientert om saken og vi innkalte til ekstraordinær generalforsamling 12. februar 1987. Der ble styret gitt fullmakt til å fortsette arbeidet med en eventuell sammenslåing av klubbene. For meg var det viktig at det var en sammenslåing av klubbene, ikke at vi som den minste klubben ble spist opp av den andre. Det var en æressak for meg at alle medlemmene var informert og visste hva vi hadde begynt på. Da Drammens Roklub begynte å kjøre sololøp, reagerte jeg negativt. Det ble derfor Gerd Hovd, Britha Asbjørnsen og Tove Stenbekk som arbeidet videre på vegne av DKR. Felles styremøte i klubbene ble holdt 7. april 1987. Etter dette ble klubbens lover gjennomgått for å tilpasses en ny klubb. Jeg foreslo at den nye klubben skulle hete

Drammen Roklubb for å markere endringen.

Det nye lovforslaget til Drammen Roklubb ble presentert på felles styremøte 13. oktober og godkjent av begge styrene. Nytt felles styremøte ble holdt 23. oktober 1987.

Drammens Kvinnelige Roklubb avholdt ordinær generalforsamling 27. oktober hvor det nye lovforslaget ble fremlagt og det var enighet om at komiteen skulle arbeide videre med sammenslåingen av klubbene.

I felles styremøte ble det vedtatt å holde konstituerende generalforsamling 4. desember 1987, etter at styrene igjen hadde kommet sammen for å diskutere eventuelle merknader til lovforslaget.

DKR avholdt felles styre- og rådsmøte 2. desember hvor det endelige lovforslaget ble presentert. Samtidig ble Statutter for Drammens Kvinnelige Roklubb Fond fremlagt som tillegg til lovene. Møtet besluttet også å tildele DKRs hederstegn til Berit Jølsen, Norunn Ringstad og Kari Ringstad på DKRs siste julemøte 15. desember 1987.

Den konstituerende generalforsamlingen ble avholdt 4. desember 1987. Ikke alle var like godt informert da noen av de eldste i Drammens Roklub nektet å godta kvinner i sitt klubbhus. Da var jeg glad vi hadde vært så nøye i saksgangen. Det ble imidlertid besluttet at Drammens Kvinnelige Roklubb og Drammens Roklub skulle gå sammen til Drammen Roklubb. Det ble valgt et nytt styre med medlemmer fra begge de tidligere klubbene.

Jeg gikk av som formann etter å ha hatt dette vervet i til sammen 13 år, i tillegg til å ha vært trener og styremedlem. Det var fine år og jeg hadde lært enormt mye. Alle de flotte ungdommene jeg hadde fått jobbe med, oppturer på regattabanen med reising i inn- og utland. Vi var en klubb med god samarbeidsånd. Vi fikk ingen ting gratis, men det at vi måtte trekke sammen, ga oss også et unikt miljø som flere snakker om og minnes med stolthet mange år senere.

Cecilie Resch – til minne

Pioneren Cecilie «Cissi» Resch la ned årene for godt i 2020, fem måneder etter sin 100-årsdag. Hennes minneord skrevet av hvem andre enn Aud Sandengen hører hjemme her og er samtidig en passende epilog i historien om Drammens Kvinnelige Roklubb:

En pioner har lagt inn årene. Cecilie Resch døde 29. juli 2020 og ble bisatt 13. august 2020. Cissi var født 4. mars 1920 og rakk å fylle 100 år. På den store dagen hadde hun besøk av familie og også leder i Drammen Roklubb, Fredrik Bekken. Cissi var alltid levende interessert i rosporten og Fredrik kunne fortelle mye om sin tid som topp internasjonal roer. Han

Cecilie Resch

hadde en lydhør tilhører som visste å stille de riktige spørsmålene.

Cecilie Resch sørget for at også damene kunne drive rosport i Drammen. I 1945 tok hun initiativ til å starte Drammens Kvinnelige Roklubb og i 12 år var hun klubbens formann. Hun deltok selv i konkurranser, blant annet ble hun tatt ut til EM i 1953. Hun ble også tatt ut til EM 5 år senere, men økonomien satte en stopper for denne deltakelsen.

Det var ikke lett å være kvinnelig idrettsutøver den gang. Men Cissi tok opp kampen med det etablerte gubbeveldet og ble den første kvinnen som ble valgt inn i styret i Norges Roforbund, først som varamedlem i 1954 og som fullverdig styremedlem i 1957. Allerede i 1948 ble hun leder av Dameutvalget i Norges Roforbund.

Hun var en ivrig pådriver for at kvinnene skulle få trening og opplæring og å utdanne egne trenere. I sin første formannsperiode i Drammens Kvinnelige Roklubb sørget hun ikke bare for innkjøp av båter til klubben, men også at klubben fikk sitt eget klubbhus som sto ferdig i 1950. Da Drammens Kvinnelige Roklubb feiret sine første 25 år med en flott fest i Børsen i 1970, ble Cissi utnevnt til klubbens æresmedlem. Av

andre utmerkelser fikk hun Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull roing i 1954 og Drammens Kvinnelige Roklubbs hederstegn i 1965.

Drammens Kvinnelige Roklubb var hjertebarnt til Cissi. Det var selvfølgelig vondt for henne da forslaget om å slå sammen byens to roklubber kom opp og ble en realitet i 1987. Men hun gikk med liv og lyst på nye oppgaver i det som ble Drammen Roklubb. Hun var i mange år president i Rådet i klubben og sørget for å skaffe mange spennende foredragsholdere til klubbkvelder.

Cissi var glad i barn og ville at de skulle ble flinke til å gå på ski. Hennes skiskoler var godt kjent i Drammen. Hun var selv en habil skiløper med flere starter i Birkebeinerrennet. I mange år var hun sekretær i «Selskabet til Drammens Forskjønnelse og Gavn». Med hennes bakgrunn som gartner og ansatt på Statens Gartnerskole på Jensvold, var hun årlig med på å kåre Drammens flotteste hager, dette var oppgaver hun hadde stor glede av.

Cecilie, som kollegene kalte henne, inviterte gjerne kolleger hjem, mange har gode minner om hennes gjestfrihet. Også vi i Drammens Kvinnelige Roklubb ble invitert hjem til Cissi, enten på medlemsmøter, for å markere klubbens stiftelsesdato eller for en hyggelig prat. Alle betydde vi mye for Cissi og hun for oss. Drammen Roklubb har mistet en bauta innen dame-roing, familien har mistet en kjær, gammel tante.

Sammenslåingen av Drammens Roklub og Drammens Kvinnelige Roklubb

Tidene forandret seg på midten av 80-tallet. Fra å ha stor aktivitet på 70-tallet hvor Drammens Kvinnelige Roklubb i tre år ble utropt til landets beste dameroklubb, avtok interessen for roing utover på 80-tallet. Herreklubben som hadde medlemmer som tok medaljer i OL på 70-tallet merket også etter hvert at det var vanskelig å få medlemmer til å ta styreverv. Begge klubbene slet med å få folk til å drifte klubbene. Noe måtte gjøres!

Forskjellige årsaker lå til grunn for denne utviklingen. Selv om det i alle år hadde vært slik at ungdommer reiste fra byen for å studere, andre stiftet egne familier og prioriterte ikke eller hadde ikke tid lenger til roklubben, greide medlemmene i begge klubbene å holde hjulene i gang på et brukbart nivå.

De to klubbene hadde inntil 1987 bare vært for henholdsvis mannlige medlemmer og kvinnelige medlemmer. Klubbhusene lå ikke langt fra hverandre. Guttene måtte krysse Øvre Strandgate for å komme til elven og bryggen, mens jentene lå på elvekanten i Øvre Storgate 25 a. Guttene hadde et solid klubbhus med alle nødvendige fasiliteter, et helårsbygg. Jentene hadde et enkelt og mindre sommerbygg.

Særlig fra 60-tallet hadde jentene hatt et godt forhold til gutteklubben. Her fikk de lov til å ha sine årsmøter, medlemsmøter og juletreffester i vinterhalvåret. Når det var danseaften i gutteklubben var jentene garderobevakter og solgte pølser og brus som takk for at de fikk låne peisestua til sine møter i den kalde årstiden. Jentene hadde heller ikke egen båthenger før på midten av 70-tallet og fikk frem til da ha med båtene sine på båthengeren til guttene, under forutsetning av at de selv tok ansvar for å binde båtene. Var det noe jentene trengte hjelp til, var det alltid hjelp å få hos guttene. Så klubbene samarbeidet godt, selv om de drev selvstendig. At ti medlemmer hadde funnet sine ektefeller i naboklubben illustrerer også det gode forholdet!

Tanken om sammenslåing av byens to roklubber vokste gradvis fram i begge klubber. Byggeplaner for begge roklubbene spilte nok også en stor rolle. Kommunen mente at et byggeprosjekt måtte bli til et felles bygg under samme tak, selv om vi skulle

oppretholde begge klubbene. Stifteren av DKR i 1945, Cecilie Resch, som på dette tidspunktet var klubbens nestleder, var positiv til en sammenslåing. Hun hadde sett det komme. Det var tidsriktig; kvinner ble mer og mer sidestilt med menn.

I boken om Drammens Kvinnelige Roklubb, **Slik var det**, av Aud Sandengen framgår det at hun som leder av DKR innkalte til et felles møte med de to klubbene 17. september 1986. Aud ledet selv møtet og la fram gode grunner til at en sammenslåing var fornuftig. *Møtet 17. september 1986 var dermed den første spede begynnelse til sammenslåingen av de to klubbene* (s 34 i *Slik var det*). På det tidspunktet hadde DKR kun 3 aktive roere og også DR hadde liten aktivitet. Men til tross for laber aktivitet var det likevel mulig å feire DKRs 40 år jubileum på Hotvet gård i 1985 med 60 medlemmer til stede, siden roere som en gang hadde vært medlem ble invitert til klubbens 40 års jubileum. Mange tidligere roere kom og feiret jubileet sammen med klubbens aktive medlemmer.

Det påfølgende året var det møter med medlemmene og ekstraordinære generalforsamlinger i begge klubber. Alle skulle bli informert. Begge klubber fikk fullmakt til å fortsette arbeidet med en sammenslåing. Det ble holdt et første felles styremøte den 7. april 1987.

ROKLUBBENES LOTTERI 1984
Drammens Kvinnelige Roklubb - Drammens Roklub

Kr. 5,-   Nr. 7972

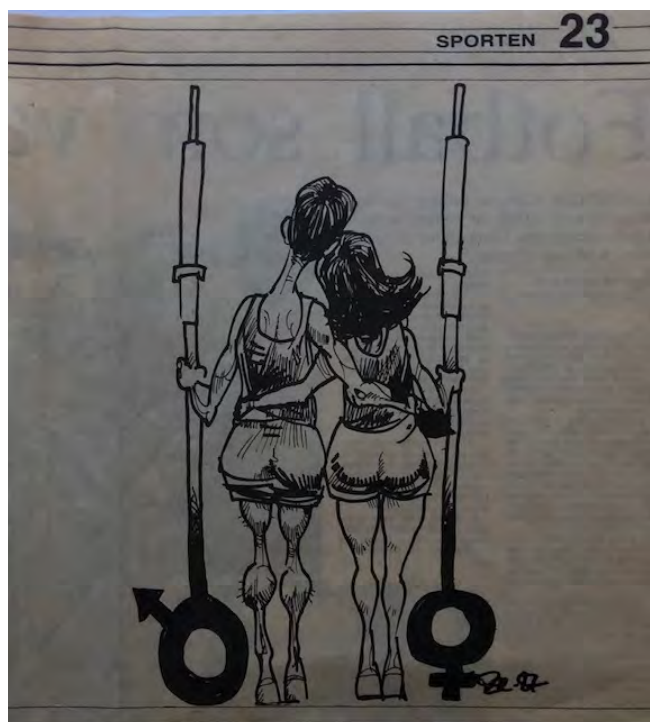
Gvinster:		
1. Dukkestue med inventar, verdi	Kr. 10.882,-	
2. Dukkevogn, verdi	Kr. 567,-	
3. Go-cart tråbil, verdi	Kr. 459,-	
4. Trehjulssykkel, verdi	Kr. 315,-	
5. Lastebil, verdi	Kr. 160,-	
6. Trillebår, verdi	Kr. 117,-	

Trekning 31/10-84. Kunngjøring i Norske Trekkningslister, DT & BB og Fremtiden. Vinnerne tilskrives.
Gvinster som ikke er avhentet innen 3 måneder etter trekningen tilfaller lotteriets formål.
Lotteriets adresse: Rolf Andreassen, Grevlingveien 34, 3000 Drammen. Tillatt solgt 10.000 lodd.

Her har klubbene i 1984 gått sammen om å lodde ut dukkestue med inventar – stod på Bragernes torg ved St Halvard brønnen. I tillegg til hovedgevinsten var det 5 andre gvinster.

Morgenavisen *Fremtiden* hadde i april 1987 i et bilag spesielt om idretten i Buskerud en stor omtale om roklubbenes sammenslåing. Kampen om hvem som skulle bli den nye klubbens leder startet allerede her.

Tegning til Per Elvestuens artikkel i Drammens Tidende & Buskerud Blad 2. april 1987: Kanskje ror alle byens roerne sammen videre?

Enda et felles styremøte ble holdt 13. oktober 1987 og et tredje møte 23. oktober 1987. Her ble det nye lovforlaget for en felles klubb presentert og godkjent. I fjerde og siste felles styremøte 3. november 1987 ble det vedtatt å holde konstituerende generalforsamling 4. desember 1987 for å formelt godkjenne sammenslåingen av Drammens Kvinnelige Roklubb og Drammens Roklub.

Det ble bestemt at det nye navnet skulle være **Drammen Roklubb**. To selvstendige roklubber var blitt slått sammen til en klubb. Stiftelsesdatoen 12. juni 1924 ble videreført fra den eldste av de to klubbens stiftelsesdatoer i henhold til reglene til Norges Idrettsforbund.

At denne sammenslåingen av klubbhus, medlemmer, deres energi, overskudd og utstyr var viktig og riktig vet vi inderlig godt i jubileumsåret 2024.

Det første styret i Drammen Roklubb bestod av:

Leder Finn Torgersen, nestleder Brita Asbjørnsen, sekretær Berit Kind Willett, kasserer Hans Petter Rasmussen, rosje André Askheim, materialsjef Tove Stenbakk, hussjef Gerd Hovd, 1. varamedlem Bjørn

Den formelle datoen for sammenslåing av klubbene ble 4. desember 1987.

Magne Iversen og 2. varamedlem Thor Egil Olsen.

I styrets årsberetning for 1988 står det om sammenslåingen:

Et samlet styre takker alle for at denne sammenslåingen har fått en fin start og at avgjørelsen var til det beste for oss alle. Vi har hatt et fint samarbeid i det første året og vi er av den klare oppfatning at kommende år bare vil bringe oss fremgang.

I 1989 var kjønnsfordelingen for de 7 styremedlemmene: 5 menn og 4 kvinner med en av hver som varamedlem.

I 1993 var kjønnsfordelingen for de 7 medlemmene: 6 menn og 1 kvinne med en av hver som varamedlem. Kvinnen var viseformannen Laila Kind Rønholm. (I 2024 er hun fortsatt med for fullt!)

Hurra for sammenslåingen, hurra for vår felles Drammen Roklubb!

På tur og regatta og Livet i klubbhuset 1969 – 1974

Tom Sørli og Finn Olsen med tilbakeblikk på en periode de minnes med glede.

Vi var en kameratgjeng som var nysgjerrige på hva Drammen Roklubb kunne tilby, for vi hadde lest om Arne Bergodd og Rolf Andreassen i “Busken” (*Drammens Tidende & Buskerud Blad*). De var jo fra Drammen, og rodde på “Nafstad - fireren.” Noen av oss var dessuten uansett sammen bestandig og gikk i samme klasse på skolen, så i Roklubben kunne vi være sammen, og samtidig få brukt noe energi.

I løpet av vinteren 1969 var Dag, Thore, Odd, Tom og Finn samlet i det flotte klubbhuset midt i byen. Og gruppen ble raskt større. I løpet av kort tid var vi 15-20 ungdommer som møttes for å trene og lære å ro en konkurransebåt. Mottakelsen var veldig god. Vi ble veldig godt ivaretatt av de eldre gutta i klubben, og fant oss raskt til rette. Vår første trener var Bjørn «Brekka» Pettersen, og vi tok fort sikte på å delta i konkurranser.

Begynnerbåten var ofte en firer innrigger. Den var på vei til å fases ut som konkurransebåt, men var fin å bruke til opplæring av oss “skårunger”. Et tidlig mål var å stille i Horten med åtter. Det var en regatta med internasjonal deltakelse, og vi var optimister - kanskje mest treneren, helt til vi fikk se deltakerne fra DDR (tidligere Øst-Tyskland). Alle var like store og veltrente og hadde tidsmessig utstyr, i motsetning til oss som hadde en åtter fra 1958, og et lag som varierte betraktelig i størrelse og ferdigheter.

Det gikk vel som det måtte gå. Et par-tre mann datt av sleiden og vi kom sist i mål, nesten ikke før gutta fra DDR var ferdige med å dusje. Hvordan trener Bjørn kunne rose oss opp i skyene for innsatsen er et mysterium. Vi skjønte at her måtte det mer trening til skulle vi henge med både fysisk og teknisk. Vi gikk til oppgaven med stor iver, og etter hvert ble det også betraktelig bedre resultater. Dessuten fikk vi en trener som hadde større ambisjoner for oss. Ragnar Løken var en kunnskapsrik trener og god motivator som hjalp oss til å bygge et skikkelig lag. Det ga gode resultater på sikt. Han stod bak fremgangen vi seinere hadde.

Det ble etter hvert plundrete med båttransport på

mer eller mindre tilfeldige lastebiler og lån av plass på en annen klubbs båttransport. For å komme oss på regattaer var det nødvendig med en ny båttrailer. Den ble bygget av medlemmer, malt gul, og var tung og solid, men kvalifiserte til registrering og skilter. Vi pleide å låne en Opel Rekord hos Automobilkompaniet, men etter å ha slitt ut et par clutcher måtte vi låne en Land Rover av Aass Bryggeri. Ing. Mosness & Mosness stilte også opp med en Volvo 245 Express som trekkvogn. Denne bilen var det bare Henning Askheim som fikk lov å kjøre.

Ved deltakelse på regattaer var det bare snakk om å overnatte på billigste måte. Da var det telt, gymsaler, forsamlingshus og i beste fall campinghytter eller pensjonater som gjaldt. Ved transporten av oss selv var vi avhengige av å bli fraktet av noen som hadde bil og sertifikat. En gang vi hadde rodd på Årungen hadde vi bilen til Finns far. Trolig var Ole Uglum sjåfør. Motorens toppakning røyk på bilen, den måtte bare parkeres. Vi fikk haik bakpå en henger. Der måtte vi gjemme oss under en presenning mens vi kjørte hjem i kø.

Leif Gran betalte for reparasjon av motoren som ble ganske kostbart etter datidens mål. Foruten å låne bil av faren til Odd eller Finn ble vi kjørt i Leif Grans Vauxhall. Etter hvert fikk noen av oss lappen så vi kunne kjøre selv. Henning Askheim var myndig transportsjef og organiserte det hele.

Vi fikk selvfølgelig også noen turer utenlands, blant annet til Uddevalla, hvor vi overnattet på et billig pensjonat i Munkedal. Turen gikk også til Århus med Holger Danske, eller “*Holder Kanskje*”, som vi kalte båten! Der deltok vi i 5-landskamp for junior, og ble nummer to i åtter, 8 tiendedels sekund bak Københavns Roklub. De ble senere nummer to i Europamesterskapet for juniorer i Nottingham. Vi var uttatt i åtter, men fikk ikke delta på grunn av dårlig økonomi. Senere fikk vi som plaster på såret en tur til Bagsværd Sø, men i Århus fikk vi da prøve å delta med flagget på brystet!

Selv om transport og overnatting oftest var av enkel og campingmessig standard var det stas å reise ut og konkurrere, enten det var til Kongsvinger, Årungen, Trondheim eller Bergen. Selve turen var ofte like minneverdig som konkurransene, men etter

Drammens junior 8+ blir norgesmestre på Årungen i 1973!

hvert fikk vi samlet en ganske anstendig medaljesamling.

I 1973 ble Drammen Norgesmestere i åtter for junior. Dessuten ble vi Norgesmestere som de siste i firer Innrigger. Den sesongen ble slutten på konkurransekarrieren for mange. Etter det har Drammen kun tatt ett norgesmesterskap i åtter, og innrigger er det ikke så mange gjenlevende som husker.

Livet og trening i klubbhuset 69-74

Klubbhuset i parken var som et hjem nummer to for oss. Styrerrommet var utstyrt med et svart/hvitt-TV. Der så vi tippekamper og hockeykamper så langt det ble sendt på NRK som eneste tilgjengelige kanal. Og hadde vi penger, kjøpte vi pølse med bløyt hos «mor og far» Nilsen i bua, eller til og med en liten tur over gaten til Else i kjelleren på Park. Torsdager var fast sjakk-dag med tilberedning og servering av ertesuppe og Deep Purple og Black Sabbath på høyt volum. Vi hadde et klubbmesterskap i sjakk gående hele vinteren igjennom. Dessuten

avholdt vi ungdomsfester i peisestua, ikke minst nyttårsaften, og møttes hver 17. mai med familien. Disse arrangementene bidro til et sammensveiset miljø, og en lagfølelse og gjensidig respekt for hverandre som hadde en avgjørende betydning for at vi kunne oppnå gode sportslige resultater.

Vintertreningen foregikk i båthallen Etter at de fleste båtene var fraktet til Solum gård for vinterlagring for å skape treningsplass i båthallen ble det hentet inn vekter og matter. Treningen innendørs bestod hovedsakelig av sirkeltrening med benkpress, markløft og frivending i intervall. I båthallen hadde vi et skikkelig musikkannlegg til å underholde oss mens vi trente. Temperaturen var ikke alltid på stuenivå, men da var det bare å ta i litt ekstra for å holde varmen. Dessuten brukte vi Thurmanns vei, Heia-terrassen og andre områder i byen til bakkeløp som trening for å bedre kondisen. Etter hvert reiste vi hver tirsdag til Idrettshøyskolen ved Sognsvann for å ro i robasseng. Velvillige foreldre måtte stille opp med

Junioråtterten representerte Norge under Nordisk i Århus, 1973. Bak (fra ve.) Thore Andreassen, Ragnar Løken (trener) Dag Bolstad, Øyvind Johannesen, Einar Nilssen. Foran: Finn Olsen, Jan Henning Askheim (cox) Tom Sørli, Ole Bjørn Jacobsen, Per Skjervik (Løvaas)

2023 er det et 50-årsjubileum siden NM 1973. Bak (fra ve): Thore Andreassen og Ragnar Løken. Foran: Finn Olsen, Jan Henning Askheim, Tom Sørli, Ole Bjørn Jacobsen og Per Skjervik (Løvaas)

bil for å kjøre, og på returen var det obligatorisk med hamburgerstopp hos Tex-Burger på Vækerø.

Så snart isen gikk var Drammenselva vår viktigste kilde til trening av teknikk og samkjøring av laget. Alle hadde stor respekt og disiplin for laget og treningen, og var fullstendig klar over at hvis man ikke møtte til trening var dagens båttrening spolert for alle de andre på båten. Det tok mange treningstimer på land og vann før vi kunne hevde oss blant de beste. Åtterten, som var hovedbåten vår, delte vi opp i to firere, og også toer med og uten. Noen prøvde seg også i plastsculler med varierende suksess. På det viset fikk vi også allsidig trening i mindre båter – både enåret og paråret, og vi fikk en intern konkurranse mellom oss. Søfastløpet i åtter, Drammensregattaen

og klubbmesterskapet var faste årlige begivenheter. Inntrykket som kanskje ikke helt stemmer, er at “en god roer blir aldri klubbmester”?!

Den vedfyrte badstua var et samlingspunkt for alle medlemmer, uansett alder. Den gangen Aass Bryggeri gikk over til plastkasser fikk vi flere lass med trekasser levert ved klubbhuset. Kassene brukte vi mange timer på å slå i stykker, og bære dem ned i kjelleren. På den måten fikk vi mye gratis ved til badstua, men også mye spiker i badstuovnen.

For å skaffe hardt tiltrengte inntekter, drev klubben bingo på CC, og senere Fellesbingo sammen med andre foreninger. På den tiden var bingo svært populært, og ga bra bidrag til klubbkassa. Det ble også arrangert båtrace på Drammenselva, hvor vi solgte pølser og brus, samt stilte med vakter. Det var obligatorisk med dugnad for alle aldre for å få gjennomført disse arrangementene. Foreldre var ikke så aktive den gangen, men kjæresten og koner til medlemmene i alle aldre tok i et tak. Disse tingene er behørig omtalt annet steds i denne boken.

I 1973 ble Drammen Norgesmestere i åtter for junior. Dessuten ble vi som de siste Norgesmestere i firer Innrigger ved Thore, Tom, Dag og Finn, med Jan Henning som cox. Dette ble et høydepunkt for de fleste av oss, men veldig få fra disse lagene fulgte senere opp i senior B. Våre beste menn, som Odd Jensrud og Pål Sandli, satset videre mot OL i Moskva i 1980. Men så vedtok Norge, sammen med andre land, å boikotte arrangementet til stor skuffelse for våre toptrente karer. De var uttatt, men den politiske avgjørelsen holdt dem hjemme.

For å drive en klubb med et fabelaktig miljø trenger man ikke bare godt beliggende lokaler. Det trengs også et knippe gode ledere og personligheter blant oss. For oss betydde det mye at Bjørn «Brekka» Pettersen tok oss godt imot, og ikke minst at Ragnar overtok som trener og fikk fram det beste i oss på alle måter. Andre var Leif Gran som stilte opp både med transport og økonomiske bidrag og var dommer i regattaer. Hans Fredriksen var en finger-nem og stillferdig mann som reparerte båter og laget små årer til premier i klubbmesterskapet. Henning Askheim som transportsjef, hussjef Asbjørn Dæhlin og Odd Gåserud var alle miljøfaktorer som bidro til at klubbhuset ble vårt annet hjem.

Også for den eldre garde var klubben et fristed, der man kunne komme sammen med gamle venner, spille kort og hygge seg, og fredagskveldene for gamlegutta var et fast ritual som ikke kunne forstyrres. Kort sagt en slags SFO for voksne karer, som man kanskje kan kalle KFO eller *Konefritidsordning* !

1950-1970: 20 år med roklubbdans.

Det var rundt 1950 at roklubben startet å arrangere danseaftener med levende musikk. Kveldene med band fra Drammensområdet og etterhvert mer nasjonalt kjente musikere ble raskt populært selv om de ble avholdt på søndager og uten servering av alkohol.

Mange av de unge menneskene som fant hverandre på dansegulvet i roklubbens båthus knyttet bånd for livet. Yrkesskoleelever som var med på å bygge det nye klubbhuset i perioden 1993-1996 kunne fortelle at *det var jo her muttern og fattern traff hverandre!*

Asbjørn Dæhlin var hussjef i en mannsalder og kjent som *kongen i roklubben* under danseaftene. Knut Amundsen husket ham med et stort nøkkelknippe som han tvinnet rundt pekefingeren mens han rolig gikk rundt og passet på at gikk ordentlig for seg.

MellesmoTrio var det første bandet og de spilte som fast band i 10 år, ifølge Knut Amundsen. Så kom Drammensband som *The Steel Chords* (fortsatt aktive når boka skrives i 2024).

I *Landlords* spilte Jonny Storm Olsen som senere spilte i *Twilights* og *Flames*. Innimellom var det svenske og engelske band og nye norske grupper som *Pussycats*, *HepStars*, *Tory Engs* og Inger Lise Rypdal og Gro Anita Schønn (fra Røyken) med sine band.

Svenske *Hep Stars* med vokalist Sven Hedlund og Benny Andersson (senere *ABBA*) og *Pussycats* dro nærmere 500 personer - folk stod som sild i tønne. En gang ble båthallgulvet så overbelastet at det ga etter!

Roerbua på utsiden ved Øvre Storgate var et populært sted for å kjøpe pølser og brus.

I 1956 ble det rapportert at dansekveldene i klubbhuset gikk meget bra. På åtte kvelder hadde klubben et pent økonomisk overskudd.

Men det var også utfordringer, så i 1958 ble det innført følgende regel:

«Det skal alltid være to uniformerte roere tilstede som inspektører i dansesalen utenom de ordinære vaktene. Det er *forbudt* for roere som har vakt å delta i dansen».

I 1965 ble det satt rekord med 606 betalende for én kveld.

Men mot slutten av 1960-tallet begynte publikum å svikte samtidig som utgiftene til å leie inn band ble for høye. I et forsøk på å redusere utgiftene i 1969

The Steel Chords med Pål, Terje, Kia og Bjørn Erik.

investerte klubben i komplett Discoteque-anlegg som erstatning for levende musikk. I en periode i 1970 fikk juniorstyret arrangere dansekvelder med disko på onsdager i båthallen. Inntektene tilfalt junioravdelingen for å bruke først og fremst til reiser og deltagelse i regattaer.

Dessverre forble publikumsbesøket dårlig og dugnadsinnsatsen blant medlemmene for krevende, og mot slutten av 1970 bestemte man seg for å satse på andre inntektsgivende arrangementer. Resultatet ble Bingo – Fellesbingo S

Hep Stars i roklubbens båthall

Knut Amundsen, en treningspioner

I oktober 2019 sitter vi med Knut Amundsen på Drammen Roklubbs styrerom mens schæferhunden hans sover i bilen parkert ut mot Lilleparken. Knut holder et lite øye med den mens vi lirker av ham litt av hva han har vært med på i norsk roing. Vi vet godt at det ikke er noe småtterier! Men Knut er ikke typen som skryter av egne prestasjoner selv om han var en av noen ganske få personer som har æren for den berømte *Revolusjonen i norsk rosport* rundt 1970.

Ski og hundekjøring

Det var i skiløypene Knut Amundsen først markerte seg. Med tiden ble han spesialist på hundekjøring og ser tilbake på mange gode plasseringer. Høydepunktet var da han ble nordisk mester i en-spenn over 30 km i Østersund i 1962. Regelen den gang var at hunden skulle trekke en slede på 40 kg, mens det var valgfritt om den var festet til føreren. Knut hadde teknikken og kondisjonen i orden, han gikk fritt på ski sammen med hunden, noe som var en fordel hvis det var motbakker mot slutten av løpet.

I mange år var han med som frivillig beredskap for Drammen Trekkhundklubb og Røde Kors under skirenn og opplevde mange spesielle episoder. En gang under skirennnet *Hauer'n* (Thorleif Haugs Minneløp) fraktet han alene med sitt hundespenn en mann som hadde brukket beinet i bakkene nedenfor Tverken hele veien ned til Drammen Sykehus!

Rokarrieren til Knut begynte først vinteren 1957 da han 23 år gammel ble med i det som den gang het Drammens Roklub. Han var i god form takket være mye skigåing og allsidig aktivitet og kom raskt på et godt lag.

Under NM 1958 på Horten havn ble han norgeomester i firer outrigger junior (junior før 1967 var bare relatert til roerfaring) sammen med Gunnar Magnussen, Johnny Martinsen og Inge Andreassen. Cox var Tore Jahns.

De samme fire roerne vant NM firer innrigger senior i Horten også i 1959 og 1960. I 1959 var 14 år gamle Knut-Arthur Norstad cox. Det samme laget vant også en regatta på Bagsværd, som første norske båt etter krigen. (Knut-Arthur husker godt hvordan Knut Amundsen spydde voldsomt etter finaleløpet. Alle visste at han var veldig glad i bananer, men

Knut Amundsen i 2019, 85 år gammel, alltid med et glimt i øyet.

at han hadde spist fem bananer før løpet var nok i overkant!)

I 1961 var det Jan E. Andersen som styrte, og dette året vant de også H. M. Kongens pokal. En av motstandere i 1961 var *Skøytelaget* fra Trondheim med den berømte skøyteløperen og OL-vinneren Hjalmar (*Hjallis*) Andersen.

Gjennom hele sitt yrkesliv var Knut ansatt i Teknisk avdeling i NSB (*Norges Statsbaner*, nå Vy), hans seneste år som monteringsformann. De første årene jobbet han rundt på omtrent alle Norges jernbanelinjer. Han beskriver takknemlig sin nærmeste sjef i NSB som en meget velvillig person når det gjaldt å gi permisjon for deltagelse i humanitære formål eller idrett. Det kunne inkludere beredskap med hundespenn for Røde Kors eller som aktiv hundekjører, som roer eller som instruktør i roing.

Viggo Winther og Knut Amundsen ca 1972. Knut alltid med en stoppeklokke rundt halsen.

Skolekapproing og Barnefirern

På 1960- og 70-tallet hadde Knut forskjellige styreverv i klubben: Han var rosjeff i 1963, instruksjonssjef i 1964, viseformann i 1975 og ansvarlig for utleielokalet fra 1998 til 2008.

Revolusjonen i norsk rosport

Jobben som rosjeff i klubben 1963 ble krevende og spennende. På grunn av lav aktivitet og dårlig rekruttering tok formannen Knut Norstad opp spørsmålet om skolene burde kontaktes for å få istand et skolemesterskap i roing (for gutter) til høsten. Styret ba rosjeff Leif Gran og Knut Amundsen lede prosjektet godt støttet av formann Jørgen Furuseth, den lokale gymnastikklæreren Bastiansen og Norges Roforbunds president Richard Jonsson, som også var fra Drammen, og en propagandafilm om roing.

Første dag møtte det opp 60 gutter! Det ble en stor utfordring for routvalget, men de klarte å organisere roing og instruksjon for 12 firer-lag. Med timetabell og flere instruktører gikk det ganske greit til tross for et fåtall båter. 26. og 27. september 1963 ble

det avholdt et meget vellykket skolemesterskap på Drammenselva. Konkurransen var i firer innrigger over 1000 m inndelt i to klasser:

Klasse 1 for gutter over 16 år, Klasse 2 for gutter under 16 år.

Skolekapproingen spredte seg raskt til andre roklubber i landet og fortsatte å vokse i størrelse utover 1970-tallet.

For klubben selv førte skolekapproingen til flere gode og i mange år framover trofaste roere, som den kjente *Barnefirern* med Ragnar Løken, Tor-Ole Brekke, Rolf Andreassen og Arne Bergodd. Disse fire vant den første nasjonale skolekapproingen i Tønsberg i 1964 og fortsatte med å sanke mange medaljer og titler, deltok i internasjonale mesterskap og særlig Andreassen og Bergodd representerte Norge gjentatte ganger med topp resultater fra 1964 til 1976. Instruktøren gjennom alle disse årene var Knut Amundsen.

Før 1970 var det rene klubbtag som representerte Norge i store, internasjonale mesterskap. Fra 1912 – 1948 ga det totalt fem bronsemedaljer i OL og ett

Det utrolige har skjedd! En norsk firer har tatt sølv i OL! Treneren deres, Knut Amundsen er veldig stolt! Rolf og Arne til venstre, Ole Nafstad (Bærum) til høyre.

sølv i EM i 1953. Best kjent var «Bronseåtteren» til Fana Roklubb under London-OL i 1948. EM-sølv i 1953 vant firer uten styrmann fra Haldens Roklub. En forsmak på et kommende gjennombrudd i norsk rosport ved å bruke kombinasjonslag så man på den internasjonale regattaen på Bagsværd Sø utenfor København i 1967. Knut Amundsen fra Drammen og Viggo Winther fra Ormsund hadde blitt enige om å sette sine beste firere sammen i en åtter som gutta rodde til en fin tredje plass på tida 6,13. Senere samme år i Møldal utenfor Gøteborg vant et NSR/Bærum kombinasjonslag nordisk mesterskap i åtter! Ansvarlig trener var Thor Nilsen fra Bærum Roklubb. På den tiden hadde danskene vært overlegne i nesten alle roingens båttyper, men her endelig kom det en norsk båt og tok den gjeveste tittelen

Norges Roforbund ansatte i 1968 Kjell Emblem som fast generalsekretær. Med ham begynte en helt ny æra i norsk rosport. Sentral var Bærum's Thor Nilsen godt assistert av vår Knut Amundsen og Ormsunds Viggo Winther.

I 1969 fikk de, men først etter mye overtalelse, klubbformennenes samarbeid til å samle de beste roerne i Oslo-området til felles trening og testing

etter arbeidsfysiologiske prinsipper. Samtidig hentet de inn Iwan Vanier, en kortvokst, mørkhudet, teknisk robegavelse og dyktig pedagog fra Nederland. (Han kom opprinnelig fra Molukkene i Indonesia.) Knut fikk i oppdrag av den nyopprettede Treningsnemnda å ansette en god dansk roer til et tremåneders prosjekt med å reise rundt i Norge for å inspisere og instruere i alle roklubbene utenfor Oslo. I København Roklub fant han Mogens Pedersen med erfaring fra OL i Mexico året før. (Et livslangt vennskap oppsto, se historien om Mogens.)

Tester avslørte at de beste norske roerne var like sterke som de tyske, men hadde lavere surstoffopptak og melkesyretoleranse, det vil si, dårligere kondisjon. Knut hadde klart å få tak i den øst-tyske treningsboka. Selv om han ikke kunne tysk, klarte han å tyde øst-tyskernes (DDR's) metoder og fikk de norske gutta til å øke vintertreningens mengde og effektivitet.

Påskan 1970 ble de beste roerne sendt til samling på Roakademiet i Ratzeburg i Tyskland (BDR). Her oppnådde de et utmerket samarbeid med den tyske trenerlegenden Karl Adam som introduserte de norske roerne til superkompensasjonsprinsippet for første gang. Under regattaen i Ratzeburg mot slutten av

Etter hjemkomsten til Drammen var det stor mottagelse og feiring av sølv-gutta fra Montreal. Mirakeltreneren Knut Amundsen ble også grundig feiret!

treningssamlingen vant den til da ukjente, norske kombinasjonsåtterer over fem finalelag fra forrige VM og satte verdensrekord! Revolusjonen var i gang! (Resultatene for roerne fra Drammen i årene 1970 til 74 er beskrevet i utdraget fra jubileumsboka 1974 og i historien om Arne Bergodd.)

Heder og ære

De gode resultatene i firer og toer fortsatte i 1975 og 1976, hele tiden med Knut Amundsen som hovedtrener, men økonomien tillot ikke alltid at han var til stede under internasjonale regattaer i utlandet.

Høydepunktet for Knut og gutta fra Drammen var da firer uten (4-) med Rolf Andreassen, Arne Bergodd, Finn Tveter (NSR) og Ole Nafstad (Bærum) tok OL-sølv i Montreal i 1976. Og denne gangen var han tilstede! Senere i 1976 ble Knut hedret av Drammen Kommune med «Æresdrammen».

I 1978 fikk Knut tilbud om å bli Norges Roforbunds første heltids landslagstrener, men arbeidsgiveren NSB ville ikke gi ham permisjon og jobben gikk i stedet til Åke Fiskerstrand fra Ålesund. Knut beholdt allikevel kontakten med romiljøet og både Fiskerstrand og Rolf Sæterdal fra Bergen bygget videre på hans treningsprinsipper.

Når utøvere i klubben vår som Pål Sandli, Fred-

Kjell Emblem (til ve.) var generalsekretær i Norges Roforbund i 42 år fra 1968-2010 og er den siste fra «revolusjonen». DRCCR 2021 med Per Skaug

rik Bekken, Kristine Bjerknes og Morten Adamsen minnes treningsøkter på Drammenselva på 80-tallet, 90-tallet og 2000-tallet er Knut Amundsen der ofte i følgebåten med stoppeklokke, kamera og kommentarer.

Og da Treningsnemnda i 2019 markerte sitt 50-årsjubileum med å samle roere, ledere og trenere i Oslo for å feire sine 62 oppnådde medaljer fra OL og VM, var en av hedersgjestene 85 år gamle Knut Amundsen. Kjell Emblem og Thor Nilsen var der også. Og vår egen Knut-Arthur Mosness Norstad holdt et langt innlegg. Det ble en kveld med løftet stemning!

Gjennom flere år mot slutten av livet var ikke Knut lenger å se på elva i følgebåten. Men han fortsatte å bidra med vedlikehold og renhold i klubben til helseproblemene ble for store. Imidlertid var det sjelden så store helsetrøbbel at det forhindret ham i å delta på seniortreffene i klubben på onsdager klokka 10.

Men på den første onsdagen i september 2021 sto det bare et tent lys på Knuts plass borte ved vinduet i styrerommet i Drammen Roklubb.

Der Knut Amundsen pleide holde et øye med hunden sin i bilen nedenfor.

Drammen Roklubbs OL-utøvere

Morten Adamsen: Gjennom historien har klubben markert seg internasjonalt og vært en fast leverandør av roere til store mesterskap. Ni utøvere har representert klubben som seniorutøvere i EM, VM og OL sammenheng. Sju av disse på olympisk nivå og med flere medaljevinnere. En sen novemberkveld 2023 er en håndfull av disse tidligere roerne samlet for å reflektere rundt hvilken rolle klubben hadde i deres suksesser. En klubb som med sin størrelse og beliggenhet kanskje ikke skulle ha mulighet til å oppnå denne suksessen.

Treningsarenaen

Over noen tørre kaker og litt kaffe sitter Rolf, Pål, Jan, Fredrik og Morten; fem av klubbens internasjonale eliteroere, og diskuterer hva som har gjort at akkurat Drammen har klart å fostre så mange suksessfulle roere. Mye har naturligvis forandret seg både med utstyr og teknikk, men klubben og elva er den samme og det er stor enighet om at det treningsmessige utgangspunktet er solid i elvebyen.

Klubbhuset har alltid vært et samlingspunkt, forteller Rolf. Historiene han forteller vitner om et vidt spenn av aktiviteter. Her var det både skolearbeid, dans og trening. Tiden mellom ble ofte også benyttet i klubben i sosialt fellesskap. Drammenselva var en foretrukket treningsarena for både klubbens roere og landslagsroere når våren var i anmarsj. Her ble det isfritt tidlig. Det inspirerte også når eliten kom til klubben vår, minnes flere av utøverne.

Kompetansen

Fredrik reflekterer over hvordan kompetansen ble bevart og videreført i klubben. Det gikk litt i arv en stund. Vi så hva folk gjorde før oss og visste at 'Dette er opplegget'. Det gav en enorm trygghet for oss utøvere, forteller han. Fredrik husker hvordan Arne, hans trener i juniorårene, ble nøye veiledet av Knut som alltid fulgte med fra bakgrunnen. Vekseltraining, periodisering og superkomp var blåkopi av den suksessfulle oppskriften utviklet to tiår tidligere.

Notatblokk til Knut Amundsen hadde vært gull verdt selv i dag, sier Rolf. Grundigheten som lå i hans arbeid har tydeligvis satt seg godt i minnet til dem som deltok på oppstarten av roeventyret. Dessverre er ikke Knut Amundsen blant oss lenger, men flere

historier fra 70-tallet dukker opp. Knut var en trener som stadig søkte ny kunnskap utenfor landets grenser og samlet systematisk all informasjon i et håndskrevet arkivsystem. Det var ideer fra konkurrerende nasjoner om både treningsprogrammer, tekniske idealer og fysiologi. Metoder de store nasjonene kanskje ikke ville delt med den lille ronasjonen Norge dersom de hadde visst hvilke følger det ville få.

Fellesskapet

Samtalen løper ivrig rundt bordet og handler fort om fellesskapet alle har opplevd. Det virker som det er enighet om at samhold stod sterkt, og at det var det sosiale som først og fremst holdt folk i sporten. Klubben dyrket et system der roere fra alle nivåer og aldersgrupper trente sammen. Kunnskap ble ivrig delt og innsatsviljen hos de eldste smittet over til neste generasjon.

Fredrik forteller om en bred gruppe roere i klubben som møtte trofast opp på alle felles økter. Klubblokalene var ikke akkurat høy standard, men fellesskapet var tydelig. Det var nok en litt annen galenskap da, kanskje litt røffere. Vi hadde ingen foreldre involvert på trening. De eldste tok styringen på økta og vi yngre bare fulgte med. Det vokste raskt frem en holdning om at alt var en konkurranse, til og med oppvarmingen skulle vinnes!

Veien var jo målet, utdypes Pål. Klubben var et sosialt samlingspunkt og treningene ble bare en del av hverdagen. Også har vi nok vært gode til å tillate at de sterke utøverne får utvikle seg. Akseptere at noen har en motivasjon for å trene ekstremt. Det er ikke noe automatikk at en klubb som oss skal få frem så mange roere over så lang tid. Mange rundt om i ro-Norge lurer på hvordan vi har fått det til, smiler Pål. Hva er det vi gjør annerledes, er et spørsmål han har hørt bli gjentatt.

Lidenskapen

Vi er jo litt seige og sære mennesketyper forteller Jan, og får mange smil og gjenkjennende nikk rundt bordet. Vi gjorde det ikke for penga! Latteren sitter løst når temaet økonomi kommer opp. Dette er ikke en sport som bærer frukter økonomisk. Kanskje er det heller litt av forklaringen, spørres det rundt bordet. Det var andre grunner til å legge timer og innsats i

denne sporten enn håpet om en fremtidig økonomisk gevinst.

Fellesskapet bidro til at treningskameratene løftet hverandre inn i en stadig sterkere lidenskap for å trene og prestere. Det var en lidenskap for selve sporten. Et ønske om å få den gode flyten, sier Jan. Arne støtter opp og forteller om hvordan teknisk fokus var en viktig driver for egen motivasjon. Jeg har faktisk aldri sett opptak av noen andre for å lære teknikk, innrømmer Pål. Jeg var bare interessert i å se på egne bevegelser, utvikle min egen teknikk. De færreste treninger ble fulgt av en trener, så vi måtte være selvkritiske for å få noe ut av hver økt.

Jeg kan ikke forestille meg hvor mange kilometer faren min fulgte meg i følgebåt, forteller Morten. Det var litt varierende hvor mye treneroppfølging jeg fikk, men jeg forsøkte ofte å kjenne etter hvordan båten min gled i forhold til følgebåten. Klarte jeg å finne en rytme hvor min båt skled fortere, hørte jeg faren min gi på mer gass. Det var lyden av noe som fungerte!

Innovasjon

Med ulike historier pekes det også mot en ambisjon i klubben som handler om innovasjon. Fra gjennombruddsårene på 70-tallet til nå har klubben og utøverne stadig søkt etter kunnskap for å utvikle seg og styrke konkurransekraften. Det har blant annet vært mye forskning rundt ulike metoder for trening som erstattet roing om vinteren. Skitrening i store mengder og gjerne sammen med gode lokale skiløpere, har gitt treningsbelastning som alle rundt bordet mener har bidratt.

Med skitrening ble også hver sesongstart en mulighet til å justere roteknikk. Når teknikken var rusten etter en lengre pause i vinterhalvåret, var det som å starte med litt blanke ark. Tekniske justeringer var lettere å gjøre på starten av sesongen enn senere, forteller flere av roerne.

Når det ble nevnt at vi satset på OL og folk spurte «tenk om du ikke kommer med?» ble jeg satt ut, minnes Pål. Jeg husker jeg ikke forstod spørsmålet. Det var noen begrensninger andre så, som var helt utenkelige i mitt hode. Dette var jo bevist mulig av andre roere før oss. Og vi fulgte jo bare samme oppskrift. Men alltid med en idé om at vi skulle videreutvikle løsningen litt.

Kulturen i Drammen Roklubb har vært en viktig bidragsyter for de olympiske drømmene roerne har vært med på å oppleve. Med sterke sosiale bånd, treningskultur og kompetanseutvikling har vinnerinstinktet smittet over fra utøver til utøver. Det har gitt roerne troen på at det umulige er mulig. Og veien har vært hoveddelen av målet.

Rosporten har også gitt mye tilbake utover det rent

sportslige. Roinga var like mye utdanning som den formelle utdannelsen jeg tok senere, mener Fredrik. Det gir selvfølgelig også en stolthet å se tilbake på både OL og andre sportslige erfaringer, som jeg kanskje ikke tenkte så mye over akkurat når det pågikk.

Det er en stor takknemlighet i gruppa for hva klubben har betydd for deres prestasjoner på regattabanen. Men et stadig tilbakevendende tema er verdien av samholdet og den oppbyggende treningskulturen som formet både ungdomstiden og verdisynet senere i livet.

Personalia

Arne Bergodd (f 1948)

OL Munchen 1972: 2+, 7. plass (makker med Rolf Andreassen, Thor Egil Olsen - cox)

OL Montreal 1976: 4-, 2. plass (makker med Rolf Andreassen, Ole Sverre Nafstad, Finn Ivar Tveter)

Rolf Andreassen (f 1949)

OL Munchen 1972: 2+, 7. plass (makker med Arne Bergodd, Thor Egil Olsen - cox)

OL Montreal 1976: 4-, 2. plass (makker med Arne Bergodd, Ole Sverre Nafstad, Finn Ivar Tveter)

Thor Egil Olsen (f 1957)

OL Munchen 1972: 2+, 7. plass (makker med Arne Bergodd, Rolf Andreassen)

Jan Paulsen (f 1956)

Var aktuell for OL Moskva 1980, men deltagelse hindret av politisk boikott.

Odd Jensrud (f 1956)

Var aktuell for OL Moskva 1980, men deltagelse hindret av politisk boikott.

Pål Sandli (f 1967)

OL Los Angeles 1984: 4x, 8. plass (makker med Espen Thorsen, Vette Vinje, Ivan Enstad) Var også kandidat for OL Moskva 1980

Fredrik Bekken (f 1975)

OL Atlanta 1996: 1x, 6. plass

OL Sydney 2000: 2x, 2. plass (makker med Olaf Tuft)

Kristine Bjerknes (f 1976)

OL Atlanta 1996: 2x, 7. plass (makker med Kristine Klaveness)

Morten Gundro Adamsen (f 1981)

OL Athen 2004: 2x, 7. plass i A-finalen (makker med Nils-Torolv «Nito» Simonsen)

I februar 2024 er åtte av klubbens ni roere som enten har deltatt i OL, eller var sterke OL-kandidater, samlet i klubben: I venstre rekke oppover: Arne Bergodd, Jan Paulsen, Pål Sandli og Thor Egil Olsen. I høyre rekke oppover: Rolf Andreassen, Fredrik Bekken, Kristine Bjerknes og Morten Adamsen (Odd Jensrud var ikke tilstede)

REN ELV – prosjektet 1986

Laila Kind Rønholm har tatt et dypdykk i historien om hvordan elva ble renset etter årtier med ukontrollerte utslipp, forurensning og et elendig rykte. Denne store milepælen i Drammen bys historie skulle feires den andre helgen i juni 1995 med tallrike markeringer og aktiviteter på elva og elvenære områder. Roklubben var involvert i planleggingen.

Men Drammenselvas overstrømmende feiring av seg selv medførte flom og en midlertidig stopp av menneskelig ferdsel i småbåter på den nyrensete elva. Laila har hele historien.

Kloakkrammeplanen i Drammen 1986-1994

Drammen hadde et dårlig miljørykte på midten av 80-tallet, men de lokale politikerne mente de ikke hadde råd til å rense elva og fjorden. Da truet miljøvernminister Sissel Rønbeck med både byggeforbud og dagbøter. Miljøorganisasjonene krevde også at det ble gjort noe og slagordet var: «*Elva tilbake til byen!*»

Statsråden la da fram et tilbud som Drammen og nabokommunene ikke kunne si nei til: Hun tilbød statlig støtte på mange millioner årlig over fire år.

Prosjektet «Ren Elv» ble fullført i 1994 og var meget vellykket. Laila Kind Rønholm opplevde det på nært hold. Hun har trålet sitt eget og klubbens store arkiv og nedenfor er resultatet:

Ren elv og fjord innen år 1995

Miljøpakke Drammen, tidenes største, lokale investeringsprosjekt, ble vedtatt i 1986. Kloakkrammeplan (KRP) var en vesentlig del. Vedtaket erklærte at målet var en ren elv og fjord innen 2000 med oppstart 1987.

Samarbeidet med Staten var utmerket og Bystyret vedtok at gjennomføringen skulle forseres og ferdigstilles mye raskere. «*Ren elv og fjord innen år 2000*» ble endret til «*Ren elv og fjord innen år 1995*». (Fra avisa. *Drammen mot år 2000* av Oddbjørn Lervik.)

Kloakkrammeplanen ble gjennomført som kommunens største prosjekt noensinne med en kostnad for kommunen på ca 500 millioner kr. Det var 65% av totalkostnadene for prosjektet, de resterende 35% ble finansiert som statstilskudd.

Det skulle også opparbeides elvepark, turveier og grøntarealer langs elva.

Drammenselva og elvebredden hadde lenge vært forurenset og forsøplet. Yrende badeliv langs elva var det lenge siden noen hadde sett. Før KRP ble igangsatt var det 130 utslipp fra industri og kloakk som gikk urensset rett i elva!

Allerede i 1995 viste målinger på de gamle badestedene langs Drammensfjorden tilfredsstillende vannkvalitet og badekvalitet. Den storstilte rensingen hadde vært effektiv, og endelig var det igjen forsvarlig å bade på de fleste stedene i Drammenselva og Drammensfjorden.

Markeringen og feiringen av Ren Elv Elvefesten 1995

Gigantprosjektet ble faktisk gjennomført allerede i 1994. Året etter, i 1995 skulle det feires at Drammenselva endelig var renset og ren ved å arrangere en *Elvefest* som fikk navnet *Ren Elv*. Denne markeringen skulle være til glede for byens borgere med ett hundre ulike tiltak og begivenheter fra torsdag 8. til søndag 11. juni 1995. To av klubbens styremedlemmer, Knut Amundsen og Oddmund Bøhn, var med under planlegging

Den første elvefesten i 1995 var resultatet av en storstilt dugnadsinnsats. Representanter fra kommunen, byens næringsliv og 30 frivillige organisasjoner gikk sammen om et firedagers arrangement hvor byen skulle ta elva tilbake. Flere arrangementer skulle tilrettelegges for at publikum kunne delta langs elvebredden. Som flittige brukere av elva var Drammen Roklubb en av kommunens naturlige samarbeidspartnere. Roklubben deltok med rundt 20 roere i dugnaden. Det ble vellykket markering og aktiviteter mange steder i Drammen: På Gulsbogen gård var det hagefest med kor og korps, mellom Åssiden og Gulsbogen gikk hester på turveiene og syklistene syklet «*Elvebredden rundt*». I Elveparken på Åssiden var det konsert med Swingklubben og trekkspillorkester; på Union var det konserter, danseshow og teater. Biblioteket hadde kunstutstilling, på Sølfastøya var det fiske i elva, på Bragernes torg sangerstevne og i St. Halvards brønn kunne barna også «*fiske*». I Parken var det familiepiknik og diverse aktiviteter. Øystein

Berg, medlem i Styringsgruppen for Elvefesten, skrev tekster til to sanger, en for Kloakkrammeplanen og en Bybrovise.

Aktivitet på elva og Roklubbens planer

På elva skulle båtene *Snøgg* og *Christiane* ta passasjerer oppover elva, og gamle dagers *Sundmannen* skulle med sin robåt ble gjeninnsatt for persontransport over elva ved Øvre Sund.

Torbjørn Berntsen hadde vært en profilert miljøvernminister siden 1990. I forbindelse med den storstilte markeringen planlagt for juni 1995, sendte Drammen Roklubb tre måneder tidligere et tilbud til Berntsen. Henvendelsen var godkjent av kommunens prosjektleder. Som oppstart til innvielsen av elva tilbød vi å stille en trygg robåt med fire kvinnelige roere med miljøvernministeren som cox. Det ble presisert at det ikke ville være risikabelt. Planen var å ro ministeren fra Roklubben til Bybroa og sette ham i

land på Honnørbrygga etterfulgt av Roklubbens defilerende robåter. Vi håpet at han ville ta utfordringen og at opplevelsen ville bli et hyggelig minne.

Men så, grunnet flommen i elva, ble det ikke noe av hverken ministeren som cox eller Roklubbens defilering, eller noen av de andre, planlagte aktivitetene på elva.

Heldigvis var ikke flommen verre enn at alle de øvrige aktivitetene og arrangementene langs elvebredden og i byen kunne gå som planlagt.

Åpningsseremonien for Elvefesten 1995 startet kl 18 torsdag 8.juni 1995. Ordfører Turid Wickstrand Iversen foretok den offisielle åpningen ved Båtsportens hus. Der var det sang og underholdning med gratis brus og is til barna.

Det var leit å registrere at all den planlagte aktiviteten på elva med kapproing mellom skolene, stuping fra skøyta *Christiane* og roernes defilering måtte avlyses grunnet flommen. Dragebåtfestivalen søndag 11.juni måtte også utsettes, men ble etter hvert

Fredag 9. juni

Velkommen til Båtsportens hus

Roklubbens nye stolthet - Båtsportens hus - holder dørene åpne hver dag fra kl 12.00-20.00. Huset inneholder både skutemalerier, fotoutstilling og barnetegninger.

Fotoutstilling

Båtsportens hus vil være galleri for en fotoutstilling hvor gamle bilder fra elva, tatt før 1970, vises fram. Fotoutstillingen er et resultat av en konkurranse utlyst før Elvefesten '95. Alle bildene tilhører privatpersoner og det kåres en vinner som vil få et fotoapparat fra Fotohuset. 10 andre deltakere vil få bokpremier fra Rundtom Drammen.

Elvefestens tegne og malekonkurranse for barn

Alle bidragene til tegne- og malekonkurransen blant skole- og barnehagebarn er også utstilt her. Temaene for utstillingen er "Vann", "Forensning" og "Drammen - før og nå". Vinner av denne konkurransen blir premiert under åpningsseremonien.

Skutemalerier

Marinemaleren Kjell E. Andersen er på plass. Han vil sitte og male maritime bilder. Skutebilder er hans spesialitet. Salgsutstilling.

Utleie av båter

"Elvefritid" leier ut båter til de som ønsker det. De holder til i området ved Båtsportens hus.

Rokonkurranse

Drammen roklubb og 5. Drammen sjøspeidere arrangerer rokonkurranse i bruksbåter kl. 17.00-20.00

I området ved Båtsportens hus vil det også være båtutleie, du kan få demonstrert og prøvd kajakk og kano og prøvero trim- og turbåter.

Roklubben og 5. Drammen Sjøspeidere arrangerer rokonkurranse på elva.

Drammen roklubb ble stiftet i 1878 og har i alle år vært en av Norges ledende roklubber. Klubben har utallige Norgesmesterskap og også internasjonale prestasjoner som sølv i Montreal OL og senest VM gull i singelsculler i 1993.

Foruten å gjøre det godt på det idrettslige plan har klubbens ledere gjennom mange år gjort et godt arbeid på det økonomiske plan. Dette har ført til at klubbens 180 medlemmer nå disponerer et nytt Båtsportens hus i Lilleparken med båtutstyr og treningsapparater på høyt nivå - uten gjeld.

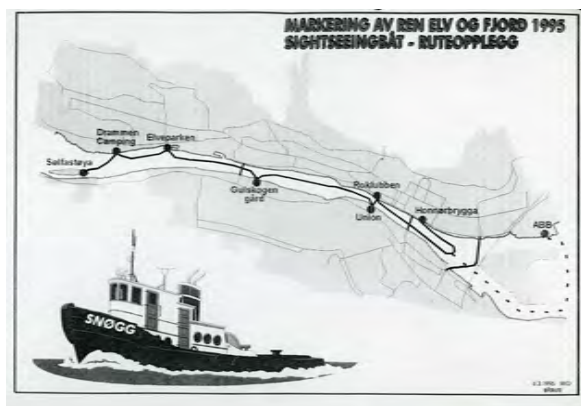

Det opprinnelige programmet.

Sentrale personer bak elvefesten i juni, sittende ved Bragernes kai der mye av aktiviteten skal foregå. Fr. Knut Amundsen, Drammen Roklubb, Erik Coward Rica Park hotel, Sverre Løvåsdal og Lars Wang fra kommunen.

Avisutklippet viser sentrale personer bak Elvefesten i juni 1995 ved Bragernes kai der mye av aktiviteten skal foregå. Bak står Knut Amundsen, Drammen Roklubb. Sittende fra ve. Erik Coward, Rica Park Hotel, Sverre Løvåsdal og Lars Wang fra Drammen kommune.

en tradisjon som skaffet Roklubben dugnadsinntekter gjennom mer enn 20 år.

I Roklubbens lokaler var det både torsdag 8.juni

og fredag 9.juni fra kl 12:00 til kl 20:00 utstillinger og aktiviteter i Båtportens hus, som er klubbhusets offisielle navn. Vi hadde fotoutstilling, en kunstutstilling og barnetegninger utstilt.

Klubbens leder, Laila Kind Rønneholm, Oddmund Bøhn og rutvalget hadde hatt ansvar for å organisere mannskap og båter for defileringen som flommen og strømmen satte en effektiv stopper for. Defileringen ble gjennomført først under Elvefesten i august 1998 etter tre års utsettelse!

Elvefesten '95 var allikevel vellykket og ble senere til sommerens årlige *Elvefestival*.

Defilering, Elvefestivalen 1998

Endelig. I 1998 var det et mer vanntett program for « Defilering + Aktivitetsarena i Parken ». Kommunen og Roklubben jobbet godt sammen fram mot dette arrangementet fredag 28. august kl 18:30. Roklubbens oppvisning var den eneste aktiviteten på elva denne dagen.

Defilering av de ulike båttypene bestod av åtter, firer uten, dobbeltfirer, dobbeltsculler, toer uten og to i singelsculler. De to i singel var våre to eliteroere, Kristine Bjerknes og Fredrik Bekken. Ellers var det roere i ulik alder, jenter og gutter, alle med sine gule trøyer i båtene. Defileringen startet ved Aass Bryggeri og ble avsluttet ved Honnørbygga tett på Bybroa hvor et stort publikum stod og ventet. Knut Amundsen var der sammen med Elvefestivalens konferansier. Roklubben og alle båtene med mannskap ble presentert for tilhørerne. Knut forklarte om de forskjellige båttypene, om enåret og toåret roing, om fart og teknikk og beskrev navngitte roeres prestasjoner på regattabanen. Kristine Bjerknes var i 1995 innehaver av to norgesmesterskap i singelsculler og ett i dobbeltsculler med Anne Kristine Rasmussen, som defilerte i en dobbeltsculler med sin søster Hanne Cecilie. Kristine hadde også tatt sin første kongepokal for beste kvinnelige prestasjon under NM. Fredrik Bekken var junior verdensmester og norgesmester i singel og dobbel.

Rekkefølgen i defileringen var åtter med cox, firer uten, dobbeltsculler, toer uten, dobbeltfirer med cox og de to singelscullerne. (Vi beklager at kvaliteten på noen av bildene nedenfor ikke er god.)

Presentasjonen ble avsluttet med at eliteroerne Fredrik Bekken og Kristine Bjerknes demonstrerte hvordan en start foregår i en regatta.

De to eliteroerne presterte et forrykende eksempel på en regattastart og hvor tilskuerne ble imponert av kraften og farten som de lange, smekre båtene demonstrerte.

Båtene forbereder seg på defileringen utenfor Aass Bryggeri

*Båt 5: 2- Hanne Cecilie og Anne Kristine Rasmussen.
Båt: Empacher trebåt*

Båt 1: 8+ Pål Sandli, Bjørn Johannessen, Ole Uglum, Knut-Arthur Mosness Norstad, Jan Erik Trondsen, Thor Ivar Johansen, Jan Henning Askheim, Thor Egil Olsen, cox Per Haugerud.

*Båt 6: 4x+ med et «rent» DKR-mannskap: Tove Stenbekk, Laila Kind Rønneholm, Anne-Grethe Kleffegård, Aud Sandengen, cox Berit Pedersen.
Båt: Quadro trebåt.*

Båt 2: 4- «Barnefirern» med Ragnar Løken, Tor Ole Brekke, Rolf Andreassen og Arne Bergodd

Båt 7: 1x med Kristine Bjerknes

*(Båt 3 utgikk)
Båt 4: 2x med Morten Adamsen og Espen Andersen
Båt: Stämpli trebåt*

Båt 8: 1x med Fredrik Bekken.

Aud Sandengen: En pioner for norsk kvinneroing

Aud Sandengen (f 1947) startet med hundekjøring i 1956, bare åtte år gammel «på grunn av arvelig belastning» (far var formann i trekkhundklubben i flere år).

I 1959 var hun blitt elleve og deltok i klubbmesterskapet til Drammen Trekkhundklubb. Det fortsatte hun med hvert år til og med 1971. I Polarhundmesterskapet i 1975 tok hun 1. premie. Etter diverse kurs ble hun også ambulansekjører og spannfører og satt i styret som kasserer i trekkhundklubben i seks år.

Etter mange år med vinteridrett ønsket Aud også å drive sommeridrett og snuste på friidrett (løping). Men en sommerjobb på Statens Gartnerskole i Lier i 1963 endret disse planene.

I 1986, over 20 år senere var hun var leder i DKR og initiativtaker til de første møtene som endte med sammenslåingen av Drammens to roklubber.

Årene har gått og gått. Aud er alltid til stede, i en båt, på brygga, i treningssalen eller på møte i et styre eller utvalg. Hun er lidenskapelig opptatt av å tilrettelegge for roere og har bak seg en enorm innsats for gutter og jenter i denne vesle idretten vår.

Hun er arbeidsom, disiplinert og pålitelig. Og litt pirkete. Noen av oss er litt for lettvinde, da kan hun minne oss om hvorfor vi har regler og sikkerhetsrutiner.

Laila Kind Rønneholm kjenner Aud Sandengen bedre enn noen andre i Drammen Roklubb. Hun har oppsummert Auds lange engasjement for roing.

Drammens Kvinnelige Roklubb

Aud Sandengen begynte å ro for Drammens Kvinnelige Roklubb i 1963 etter at hun ble kjent med Cecilie «Cissi» Resch på sommerjobb på Statens Gartnerskole på Jensvoll i Lier.

Vennskapet med stifteren av DKR kom til å bety mye for dem personlig og for DKR som klubb. Aud ble «Den andre Cissi» for DKR. Ikke bare tok hun i syv år over formannsvervet fra 1968, hun trådte til med formannsklubba de gangene det var et administrativt behov og krise i tillitsmannsrekkene i klubben. Det ble tilsammen 13 år som leder for Drammens Kvinnelige Roklubb.

Kurs som treningsleder

Aud var enten formann eller viseformann, aldri offisiell rosje i DKR. Men i tillegg til å ha ansvaret som leder av klubben, var hun veldig interessert i den aktive delen og selve treningen. Etter forbundets A-kurs som treningsleder i 1969 og B-kurs året etter, tok hun i 1971 det første C- kurset som ble arrangert i Norge. Aud ble sammen med Laila Kind, også hun fra DKR, de to første kvinnelige kretstrenerne med Roforbundets høyeste trenerutdanning. Deretter var det årlig deltakelse på Trenerforum.

Det å trene jentene på vannet var noe Aud brant særskilt for. Også etter at Drammen fikk en felles roklubb i 1987 gikk hun aktivt inn for å fortsatt bistå under treningen på vannet og deltagelse i regattaer.

Det at hun brant for trenerrollen viser seg i hennes CV som en fyldig oversikt over resultatene til de lagene hun trente på regattabanen. Hennes lag vant både kretsmesterskap og norgesmesterskap i juniorklassen. Hennes beste dobbeltsculler med Kari Sørensen og Anne Grethe Carlson var også først i mål i 2x-løpet i NM for senior 1971, men fikk ingen tittel siden roerne var så unge at de måtte stille utenfor konkurranse!

Båt og jenter ble allikevel sendt til Nordisk seniormesterskap i Finland; Aud var med som lagleder og trener.

Med Aud som formann og trener og Laila som rosje ble DKR landets beste dameroklubb i 1971 og 1972. Listen over resultater på trenerfronten er lang og utløser mange gode minner fra en særdeles aktiv periode av livet da roingen tok nesten all hennes oppmerksomhet.

Leif Gran

Forholdet mellom *Drammens Roklub* og DKR var upåklagelig. (Flere fant sin partner for livet på den andre siden av Lillegården.)

Da Aud hadde vært leder i tre år, ble Leif Gran leder i herrenes roklubb. De to hadde et utmerket samarbeid og han var alltid hjelpsom og hyggelig. Men han så kanskje på henne som ei lita jente som han satte sin ære i å hjelpe. *Han passet på meg hele tiden, sjekket at jeg overholdt frister etc.* Kanskje litt irriterende for den selvstendige Aud, allerede en

Anne-Grethe Carlson, til ve, og Kari Sørensen var fortsatt juniorer i 1971, men rodde for Norge i Nordisk i Finland da de var raskere enn kvinnes seniorlag. Aud Sandengen med roperten var deres trener. Foto Børre Ivar Lie, DT&BB

mangeårig hundekjører som følte seg både erfaren og voksen med sine 24 år, men hun sa aldri noe til Gran. Kanskje noe av hans omsorg reflekterte at han selv ikke hadde barn.

Leif Gran (f 1904) beskrives som en alltid hjelpsom hederstmann. Han hjalp DKR med transport til regattaer og det hendte han instruerte fra sin singelsculler. Gran var formann i DR 1970-73 og æresmedlem i 1974.

På det administrative planet var hennes mangeårige innsats som formann og viseformann (det var faktisk titlene også i kvinneklubben) i totalt 13 år i det viktigste vervet for jentene i DKR. I tillegg gjorde hun også en innsats i Norges Roforbunds Dameutvalg, var varamedlem i Treningsnemnda, varamedlem i styret til Norges Roforbund og deltager i Buskerud Routvalg.

Sammenslåingen

Etter sammenslåingen i 1987 med Drammens Roklub, en sammenslåing som Aud i 1986 selv tok initiativ til, fortsatte hun å bidra på det administrative plan.

En utfordring var å få også eldre, lettere skeptiske DKR medlemmer fra det lille båthuset ved elvebredden til å bli med over i det gule «*huset til gutta*» i Lilleparken. Aud og Cissi, som var leder i Rådet i den nye fellesklubben, tok initiativ i januar 1991 til å invitere gamle roervevenner til en hyggelig jentekveld i Drammen Roklubb. Det var et initiativ overfor tidligere medlemmer av DKR som ikke hadde villet bli med over i noen felles klubb. I invitasjonen av januar 1991 viser de til at tidligere treff hadde vært vellykket og ville gjerne at medlemmene fra DKR hadde jentetreff en gang i året for ikke å glemme hverandre.

Aud Sandengen, Årungen, ca 2015.

Tillitsverv

Hun var i tiårsperioden 1990-2000 leder i regattakomiteén og medlem av lovutvalget og Rådet, fortsatte som leder i lovutvalget til 2018. Sekretær i Rådet har hun vært i fem år, kasserer i klubben i 11 år fra 2000 til 2014, unntatt i tre år 2008-2010. For Drammen Roklubb var hun trener for juniorene i hele 12 år fra 2006 til 2018! Leder for klubben var hun i tre år fra 2015-2018 og leder i Rådet fra 2018 til 2021.

Aktiv roer

Men før ansvaret for klubben og trenervirksomheten tok over, rodde Aud aktivt selv fra 1963. Cecilie Resch hadde «vervet» 4 andre jenter som skulle bli med i en firer med styrmann. Randi Aaserud ble med som cox/roer, Berit Jølsen stroket, Laila Kind rodde treer, Torill Skjold toer og Aud var baug. Randi rodde også selv når hun ikke måtte coxe. De begynte i klinkbygget innrigger og etter hvert i firer outrigger. Første regattaen var i innriggeren *Dano* i Sandefjord i 1966 etter tre års trening. (Deler av gamle *Dano* er i glassbordet på Juniorrommet, baugen er montert på veggen.)

For de fleste roerne var det populært å trene på ski om vinteren. Aud var blant de beste jentene og vant i 1964 Roerlangrennet i Oslo. I august 1967 vant

hun dobbeltsculler i Porsgrunn sammen med Laila Kind. I 1975 da DKR feiret sitt 30-års jubileum, ble Aud takket for sin mangeårige innsats med klubbens Hederstegn. Rådets leder, Cecilie Resch, foretok utdelingen.

Aud Sandengen får sitt Hederstegn av Cecilie Resch.

På årsmøtet i Drammen Roklubb i 2002, etter ustoppelig innsats for Drammens Kvinnelige Roklubb siden 1968 og Drammen Roklubb siden sammenslåingen i 1987, fikk Aud sin velforjente Gullåre og ble utnevnt til Æresmedlem. På tinget til Norges Roforbund i 2011 fikk hun roforbundets hederstegn.

«Slik var det»

Aud var ikke snauere enn at hun startet opp det møysommelige arbeidet med å skrive om Drammens Kvinnelige Roklubbs historie 1945-1987. Den godt illustrerte boken på ca 60 sider har på forsiden: Drammens Kvinnelig Roklubb, stiftet 06.09.1945:

«SLIK VAR DET» fra starten i 1945 til sammenslåingen med Drammens Rokklub og fortsettelsen i Drammen Roklubb i 1987.

Boken ble ferdig i 2005, et lengre utdrag kan leses i eget kapittel.

Aud, hunden og marka

Aud Sandengen bor på Konnerud tett på naturen som hun og hennes hund er uløselig knyttet til. Med hytte som hennes foreldre bygde ved Steglevannet, er hun godt kjent i Konnerudmarka, Vestskaugen og Mjøndalsskaugen. Også Finnemarka er et av hennes mest populære turområder. Hun er et godt eksempel på at holder du deg i aktivitet, så holder du deg i form.

På ski i Konnerudmarka.

Arne Bergodd: Hemmeligheten var miljø, teknikk og kondisjon.

Arne Bergodd

Arne Bergodd (f 1948) er en av de tre roerne i Drammen Roklubb som har vunnet en olympisk medalje. Sammen med Rolf Andreassen, Ole Nafstad fra Bærum og Finn Tveter fra NSR, Oslo hadde han bare ett østtysk lag foran seg i finalen i Montreal OL, Canada, søndag 25. august 1976. (Den tredje medaljevinneren er Fredrik Bekken i dobbeltsculler med Olaf Tufte i Sidney OL 2000, også han på sølvplass.)

Arne hadde startet idrettskarrieren i «Barnefirern» i 1964. I denne båten dominerte fire venner sine klasser i Norge og Sverige i 1965, '66, '67 og '68. 1969 gikk bort i militærtjeneste, men i 1971 var de sammen igjen og tok NM i firer (4+) elite. Cox var Thor Egil Olsen. Arne og Rolf var landslagsroere fra 1970 og begge rodde i den berømte åtteren som påsken 1970 satte verdensrekord i Ratzeburg i Vest-Tyskland (BRD).

I flere år var duoen Rolf og Arne uslåelige i toer med (2+) eller toer uten (2-) her hjemme og sikret seg 6 NM-gull i årene 1970-74. I München OL 1972 vant de B-finalen i 2+ og ble nr. 7 med cox Thor Egil Olsen. Drammensgutta satt også i fireren som tok bronse i Moskva EM 1973. Med ett nytt mannskap i 1976 dominerte de i World Cup i Ratzeburg, Amsterdam og Duisburg før sensasjonen i Montreal.

Arne har også førsteplasser i singelsculler her hjemme, han behersket alle båttyper fra singel til

åtter og kan karakteriseres som en komplett roer.

Arne mener teknikken og metodikken han lærte av Knut Amundsen og det nye opplegget til Roforbundet fra 1970 var helt avgjørende for hans resultater.

En dag i 1964 kom Tore Jernberg hjem og hentet meg. Jeg var 16 år, og hadde så vidt vært med på litt skolekapproing, men nå manglet klubben en roer til en firer. Jeg var minst i klassen, og hadde egentlig ikke så gode forutsetninger for roing. Tore Jernberg som selv var eliteroer spøkte med at han hadde tro på meg fordi jeg hadde rødt hår, akkurat som han.

I Drammens Roklub hadde Arne begynt å ro firer sammen med Rolf Andreassen, Tor Ole Brekke og Ragnar Løken. De fire guttene fikk tilnavnet Barnefirern fordi de var unge og ikke så høye, men de vant allikevel mye og selv om de etter hvert ble både store og sterke ble de, og blir fortsatt omtalt som Barnefirern.

Selv om vi ikke var storvokste hadde vi veldig god teknikk, og det kan vi takke treneren vår, Knut Amundsen for. Han var selvlært, men kunne enormt mye. Knut hadde klart å få tak i den øst-tyske treningsboka. Selv om han ikke kunne tysk, klarte han å tyde øst-tyskernes hemmeligheter. Han lærte oss øvelser som gir riktig vannfatning og hvordan vi skulle få følelsen av å flytte båten effektivt. Har du ikke den følelsen, kommer du ikke først i mål.

Barnefirern vant mange løp og titler fra 1964 til '68 og med comeback i NM 1971. Men det var Rolf og Arne som nådde lengst med sin skikkelige satsing fra 1970.

Vinteren 1973 ville Arne studere på prestisjefulle MIT (Massachusetts Institute of Technology) i Boston, USA, varmt anbefalt av klubbkamerat Hans Petter Rasmussen som var der på andre året og rodde på universitetets åtter. Arne fikk kontakt med universitetets trener og ble invitert til å søke om studieplass. På vinteren tok han alle nødvendige prøver på engelsk på Universitetet i Oslo og fikk brev fra Boston om tildelt studieplass fra høsten i *Urban studies and Planning*. Og interessen for ham ble ikke mindre da han satt i en firer som tok bronse i Moskva EM!

Det heter at forelskelse gjør blind og kan forandre

Rolf Andreassen, Tor Ole Brekke, Arne Bergodd og Ragnar Løken, Nordisk 1967 i Mölndal

alt. Arne traff nemlig Karin (som han senere giftet seg med) og dermed sa han fra seg plassen på MIT og begynte på studier i Trondheim i stedet. Men selv der ble det vanskelig å kombinere studier med kjærlighet og roing; han byttet til Oslo. Ikke mange ville takket nei til en ettertraktet studieplass på MIT, men da hadde han neppe fått en slik utvikling innen roing og trening, ikke deltatt i VM i '74 eller '75, ikke tatt World Cup seire eller OL sølv '76. Skjebnevalg? Spør han seg selv.

1970 ble året da det skjedde en slags revolusjon i rosporten, for da begynte vi å samarbeide med vest-tyskerne. De var i Norge på skitrening om vinteren, og vi reiste til Ratzeburg og trente på roakademiet om sommeren. Rolf og jeg var fortsatt ikke så store, så tyskerne kalte oss «die kleine leichtmatrosen aus Norwegen» (de små lettmatrosene fra Norge). Vi rodde da toer med styrmann, som er den tyngste båttypen å ro. Tyskerne kaller den for «wassertaxi», fordi det ser ut som vi har med en passasjer (styrmannen deres var stadig Thor Egil Olsen). Men Rolf og jeg var den beste toeren i landet på den tida, vi tok NM i både med (2+) og uten styrmann (2-). Det vi manglet på størrelse, tok vi igjen på teknikk.

I 1972 deltok Rolf, Arne og Thor Egil i OL i München. De nådde ikke finalen, men vant B-finalen, noe som for Norge var en sensasjonell 7.-plass på den tiden. Arne mener selv at de var for lette til å takle motvinden i semifinalen. (Etter løpet dro han ut for å feste og fikk først vite om massakren av israelske deltakere midt på natta.)

Arne og Rolf var i flere år uslåelige i toeren. (Foto fra OL-året 1976.)

Jeg veide bare 84 kg i München. Etter OL la vi om treningsopplegget noe, men trente mye etter kortintervallprinsippet (f.eks. 20/10), langdistanse og krafttrening. Ett år før OL i 1976 bygde vi mye gjennom supersets på to øvelser etter kortintervallprinsippet, men med kraft. Vi trente serier à 30 minutter, med surstoffopptak på middels nivå. Dette ga oss en enorm arbeidskapasitet, og vi økte både beinstyrke og armstyrke. Det var ingen andre som trente på denne måten, og vi ble veldig sterke. På en treningsøkt kunne vi løfte ca 220 tonn! Etter hvert kom jeg opp i matchvekt på 93,5 kilo.

Etter den gode innsatsen i OL 1972, ble Arne og Rolf satt i en firer uten styrmann sammen med

1973 Moskva EM med bronse til Andreassen, Sørum, Bergodd og Nafstad

Ole Nafstad (Bærum) og Odd Gustav Sørum (Sandefjord). Med denne båten var det de kapret bronzen i EM i Moskva i 1973.

Senere måtte de konkurrere innbyrdes for å komme i den beste båten. I 1976 ble det Ole, Rolf, Arne og en ny mann, Finn Tveter fra NSR (Norske Studenter Roklub). Den båten gikk fort, og vant de tre verdenscupene det året, i Ratzeburg, Amsterdam og Duisburg.

Roforbundet hadde noe som het treningsnemnda, der de aktive dels bestemte sammen med trenerne. Det var en veldig positiv form å jobbe på. Lederen var Thor Nilsen som var et utrolig administrasjonstalent. Høsten 1975 begynte vi å planlegge OL deltagelse, og det ble besluttet å sende fireren (4-) med Ole, Finn, Rolf og meg. Alf og Frank Hansen rodde dobbeltsculler, og fire andre skulle ro firer med styrmann. Det ble som kjent medalje både på oss og Alf og Frank, og det var de to eneste medaljene Norge tok under OL i Montreal. Det var full klaff!

Etter OL i Montreal la Arne opp som utøver, men fortsatte å engasjere seg i Drammen Roklubb, og tok på seg ulike verv. I 1992 dukket et nytt talent opp i klubben som Arne ble trener for.

Fredrik Bekken var 16 -17 år da jeg tok over som trener for han i 1992, sammen med mange andre bra juniorer. Fredrik hadde allerede en helt eminent tek-

nikk, og jeg forsto at han ville komme langt. Jeg begynte å administrere treningen hans med planlegging dag for dag gjennom hele sesongen med tre ukers sykklus, og lærte han disse treningsmetodene som Knut Amundsen hadde utviklet. Jeg sa til Fredrik at han kunne bli verdensmester hvis han fulgte dette opplegget. Det trodde han på, og det ble han! I dag er Arne fortsatt yrkesaktiv og mosjonist. Han driver et firma innen utvikling av eiendom og et takseringsfirma sammen med sønnen og har ingen planer om å pensjonere seg med det første. Jeg liker å holde meg i form, men vil ikke akkurat kalle det trening. Jeg bor rett i skaukanten og går mye i marka. Roingen har jeg sluttet helt med, men jeg liker å følge med. Jeg har god utsikt over elva der jeg bor, og står ofte med kikkert og følger med roerne. Det er lett for meg å se om de har den rette teknikken.

Jeg må igjen takke Knut Amundsen for mye av min suksess som aktiv roer. Det jeg har lært og kan om trening og fysiologi har jeg lært av ham. I tillegg har det vært veldig godt kameratskap. Vi har alltid hatt godt miljø i klubben, vi hadde peisestue og badstue og overnattet i klubben om vi ville. Og enten du trener mot VM eller har ansvar for vedlikehold, er du like viktig for fellesskapet. Du blir ikke en god roer uten å ha det trivelig og med et godt støtteapparat i ryggen, og det har jeg alltid hatt.

Laila Kind Rønneholm: En gang roer, alltid roer

Laila Kind Rønneholm (f 1948) het bare Laila Kind da vi først ble kjent i 1969.

55 år senere er hun her fortsatt og en som gjerne gjentar ordtaket «engang roer - alltid roer». Hun er eksempelet på at det er noe med denne idretten som lager bindinger som varer livet ut.

Vi har ikke forsøkt oss på noen offisiell oppstilling, men Laila har hatt og har utallige verv og oppgaver i Drammen Roklubb siden sammenslåingen i 1987. Før det var hun med i ledelsen i DKR alt fra 1968. I 1995 ble hun fellesklubbens første kvinnelige leder. Det henvises til oversikten over styreverv i tabellene bak i boka. Alle tabellene er det hun selv som har satt sammen etter nitidig arbeid og etter kontroll av andre. Men Laila har mer enn tabeller å se tilbake på :

Styreleder

Da DKR-jentene flyttet fra Elvebredden, Øvre Storgate 25 a til Lilleparken, Øvre Strandgate 14 i desember 1987, ble det nye fellesstyret med varamedlemmer bestående av fire menn og fem kvinner. Seks år senere, i 1993 var tallene syv menn og to kvinner, deriblant meg som viseformann med mitt første verv siden sammenslåingen, samt Anne Line Bjerknes som 2. vara. Siden så få av de opprinnelige kvinnene fra DKR tok gjenvalg, bestemte jeg meg for å gjøre en innsats om DKR skulle leve videre i fellesklubben. Noen av jentene var fortsatt medlemmer, men de var ikke i styret. Vi som hadde greid oss så bra alene i så mange år, måtte ikke la oss dominere av gutta! I to år fra 1993 til 1994, samt fire år fra 1999 til 2002 var jeg viseformann/nestleder og så formann/leder i nye fire år fra 1995 til 1998.

Begynnelsen

Jeg ble medlem av Drammens Kvinnelige Roklubb 1963, jeg var 15 år. Hva var det som gjorde at det ble roer av meg? Og hva var det som gjorde at ordtaket innen roing ble gjeldende for meg; én gang roer – alltid roer.

Min bestevenninne Randis eldre søster Anne-Lise skulle i 1963 delta i DKRs tradisjonelle åpning av rosesongen. Dette skulle vi se på. DKRs klubbhus lå ved elvebredden i Øvre Storgate 25 a, rett side av den trafikkerte gaten noen meter fra der Øvre Sund

Fra styremøte gjennomført til sjøs ombord i Lailas båt Alma.

Bjørn Adamsen, Aud Sandengen, Per Bekken.

Laila og Ragnar Løken.

bru er i dag. Formannen Cecilie Resch, *Cissi* som vi etter hvert fikk lov å kalle henne, sørget for å få oss med på vannet. Hun manglet to roere for å danne et junior 4+ lag. Slik gikk det til at Randi og jeg ble med på laget til Aud Sandengen, Berit Jølsen og Torill Skjold. Dette laget holder fortsatt sammen, nå sosialt med unntak av stroken Berit som gikk bort for noen år siden. Når Randi ikke coxet oss, rodde hun selv med andre. Torill giftet seg med Ragnar Løken i DR og ble én av flere DKR-jenter som fant sin ektefelle i DR, eller omvendt.

Fra regatta i Horten med Berit Jølsen, Laila, Randi Aaserud, Torill Skjold og Aud Sandengen

Jentene i DKR rodde selv om det snødde! 12. april 1977 med Tove Kristiansen, Anne Gjerde, Kristin Sandåker (cox), Eva Mølmen og Laila Kind

Slekta

Tilfældighetene gjorde at jeg begynte å ro. Lenge etter at jeg sluttet å ro aktivt fikk jeg vite at min morfar smed Paul Johansen fra Glassverket vant regattaer i pram. Det var først da jeg arvet en pokal etter ham at mor fortalte om sin far som var en kløpper til å ro pram og sjekte. I DT & BB august 1924 står det: *Smed Paul Johansen, Glassverket, som for 30 år siden vant fire førstepremier og en annen-premie under kapproingen på Drammenselva, har meldt seg på igjen til kapproingen søndag.*

Min 10 år yngre søster Anne-Lise kjedet seg så jeg tok henne med meg i roklubben da hun var 12 år. Hun var en ivrig sjel og likte å trene. På 60- og 70-tallet var det aldersbegrensning på 15-16 år. Det er ti års forskjell på Anne-Lise og meg og vi har bare rodd

Landskamp mot Sverige i singelsculler. Eneste gang med landslagets trøye. Smiler, selv om det ikke ble det beste resultatet.

sammen en gang under Roforbundets påskesamling for eliteroerne. 23. april 1978 arrangerte Roforbundet langdistanseregatta over 9 km. Det var elite toer uten styrmann herrer, elite sculler herrer, senior A toer uten styrmann herrer, senior A sculler herrer, Senior A dobbeltsculler damer og elite sculler damer. Begge drammensklubbene var også med. Fra DR deltok to båter i Senior A toer uten styrmann med Jan Paulsen og Pål Sandli, de tok 2. plass og Odd Jensrud og Einar Nilsen som tok 3. plass. DKR stilte i senior A dobbeltsculler damer med Laila Kind og Anne-Lise Kind som tok 1. plass og Tove Kristiansen og Anne Gjerde som tok 2. plass. Det var flying start fra Herstrømfeltet i Nedre Eiker.

Anne-Lise forble roer som meg, men da hun flyttet til Bekkestua med Eva Mølmen ble begge medlemmer av Bærum roklubb. Der traff Anne-Lise en aktiv roer som hun giftet seg med.

På den tiden vi rodde, var det ikke ofte å se foreldre i roklubben eller på regattaer. Vår mor var et unntak. Hun stilte opp på sesongåpninger og når vi rodde i Drammen, Horten og på Årungen.

Min fire år eldre søster, Berit kom hjem til Drammen etter 25 år i USA i 1984. Hun rodde aldri, men ble medlem i roklubben. Hun ble valgt inn i styret som sekretær da Finn Torgersen var formann. Et verv hun hadde i fire år. Hun var med på Rotinget sammen med Torgersen. Datteren min, Christine, født i 1973 ble medlem, men aldri roer på vannet.

Jeg fortsatte å ro aktivt også etter at jeg giftet meg og stiftet familie. Men det var ikke lett å være

Får trøst av Roforbundets president, Thorleif Torgersen

konkurranseroer med jobb, mann og en liten datter. Etter et par år ble det klart at tid og energi ikke strakk til. Det ble umulig å få trent nok for å ha glede under konkurransene og gjøre det bra. Men siste gang jeg rodde NM var i 1975 2x med Norunn Ringstad, vi tok en god 2. plass.

Laila og Norunn Ringstad

Min siste gang som brukbart trent roer var i et återløpet over 6 km for DKR fra Herstrøm til tømmerfløteren i 2008.

Med Diana til NM og på isflak

Diana Hoff (f 1944) kom til DKR i 1969 som en eksotisk roer fra Skottland. Hun var skotsk mester og

britisk universitetsmester i 1967 i firer med styrmann. Hun skilte seg ut på innetreningen ved at hun var veldig sterk og tok armbøyninger uten å stå på knærne. Det hadde vi ikke sett før. Jeg hadde gleden av å ro sammen med henne i dobbeltsculler under Drammensregattaen 1969. I 1970 deltok vi i NM i dobbeltsculler med en 4. plass og i hver vår singelsculler med en 2. og 3. plass.

Men det jeg husker best hendte på elva tidlig i april 1970. Vi var oppmerksomme på at det fortsatt kom noen isflak flytende med strømmen. Diana og jeg rodde *Femina*, en 2x i tre. Stein, hennes mann var ute i singelsculler ikke langt fra oss. Utenfor Hotvet Dampsag vest for Gropa skjedde det som ikke skulle skje. Jeg skimtet noe forut før det knaket i skroget og langt oppe på et isflak stanset turen. Flaket lå så dypt at det gikk i ett med vannet. Vi traff det midt på og kom ikke av. Jeg fikk årene mine i vannet, men alt jeg skåtet kom vi ikke av flekken. Men vi var heldigvis ikke alene på elva, og Stein kom oss til unnsetning. Han rodde sin singelsculler inntil isflaket, gikk ut, løftet båten vår av isflaket, og satte seg i båten igjen. Vi begge fortsatte treningsturen og båten ble, utrolig nok, ikke skadet.

Hvis noen lurte på hva jeg mener med at Diana var sterk, så henvises til at hun i en alder av 55 år rodde alene over Atlanteren fra Tenerife. Hun ble den første europeiske kvinnen som klarte dette da hun ankom Barbados 4. januar 2000 etter 113 døgn. For denne prestasjonen fikk hun, ganske så forsinket i 2020, Norges Roforbunds *Harald Kråkenes' Bragdmedalje*.

Aktivitet og sosiale utenlandsturer

I 1971 var jeg rosjeff og arrangerte Københavntur med en ukes program for 15 av «mine rojenter» for å se på EM på Bagsværd sø. Vi bodde i Lyngby Roklub gratis og hadde fullt program hele uken, men høydepunktet var helgens europamesterskap.

I august 1972 arrangerte jeg tur med ni rojenter til England med en ukes opplevelser, shopping, sightseeing i London med avslutning å ro regatta i St. Ives på vestkysten som det egentlige målet. I deres årlige regatta deltok vi med to lag på en svingete elv i ¾ utriggere med cox. Jeg skulle ha rodd, men var gravid og var cox i stedet. Vi fikk testet båten på et par turer på forhånd; gutteklubben DR lot oss få trene i deres båt før avreise.

Høydepunkter

Jeg bodde i London 1967-68 og fikk være med Cambrigde og Oxford roerne i deres felles klubbhus; *Chiswick Rowing Club* fra februar 1968. Der fikk jeg for første gang ro dobbeltfirer, en båttype vi ennå ikke

17. mai 2020 fikk Diana Hoff overlevert Harald Kråkenes' Bragdmedalje for å ha rodd over Atlanteren alene 1999-2000.

Diana og jeg i huset mitt i 2020 mens vi ser vi på yngre versjoner av oss selv!

Diana og jeg på Årungen i 1970.

hadde sett i Norge. I tillegg også återroing, veldig gøy. Men pga. tidevannsforskjellene ingen brygge og kaldt å vasse ut med båten.

Med trenerkurs C i roing

19 kursdeltakere ved Norges Roforbunds første C-kurs møtte opp på Idrettshøgskolen 9. oktober 1970. De to eneste jentene var Aud Sandengen og meg fra DKR. På forhånd hadde vi tatt A-kurs og B-kurs.

Kurset gikk over to helger. Det praktiske arbeidet i bassenget var utmerket og det ble opplyst at en tok sikte på å presentere den samme rostilen for alle norske klubber. Teorier om båtenes utforming og bevis på hvilke utslag rigging og gearing har på en aktuell distanse ble godt forklart av Treningsnemndas Eilif Brodtkorb. Vi ble autoriserte trenere med C-kurs kompetanse. Fra Treningsnemnda deltok Knut Amundsen, Viggo Winter, Ulf Goffeng-Nielsen og Thor Nilsen, alle sentrale innen norsk rosports «revolusjon» på 70-tallet.

Lagleder for Norges Roforbund.

I 1970 ble juniorjentene jeg trente i 2x norgesmestre. Gro Helen Eriksen og Trine Lise Kaalstad ble tatt ut til å representere i en firelandskamp mellom Norge, Danmark, Vest-Tyskland og Nederland i Groningen, Nederland. Fra «gutteklubben» ble også juniorroerne Ole Uglum og Børre Kittelsen tatt ut. Jeg fikk laglederansvaret for de fire utøverne fra Drammen. Vi deltok også i Nordisk juniormesterskap i Halmstad.

Samarbeidet med DR

Samarbeidet med gutta i Lilleparken var alltid godt. Da vi kjøpte *Dano* fra København rundt 1964 syntes

Ragnar Løken virket blid over å ha oss der! Bilde fra EM på Bagsværd i 1971

Guttas rosjeff, kraftpluggen Inge Andreassen og hans etterfølger Arild Amundsen

noen av guttene synd på oss. De så oss slite med å bære ut den tunge, klinkbyggete innriggeren. I dag er den ikke lenger en hel båt, men et kjærnt minne fra gamle dager, kan ses som et salongbord med treer og toer-plassene under en glassplate i juniorrommet og baugen på vår kjære båt dekorerer

veggen oppunder taket. Men i *Dano* fikk vi god hjelp av Inge Andreassen, rosjeffen i DR. Den store mannen satt på coxeplassen og instruerte med cox Randi mellom knærne. Da fikk vi kjørt oss! Han var ofte med på treningsturer og var en god hjelp for oss og kom aldri med noen upassende oppførsel.

DKR var avhengig av å finne treningssteder fra høsten av og gjennom vinteren til sommerhuset vårt kunne åpnes på våren. Da var også DR god å ha. Vi fikk trene en gang i uken i båthallen deres, til gjengjeld stod vi vakt i garderoben når det var søndag og danseften. Ellers leide vi gymsaler av kommunen, som regel på skoler som St. Halvard ved Drammen stasjon.

Knut Amundsen

var en av landslagets trenere. Han stilte alltid opp når jeg trengte råd som trener og rosjeff i DKR. Vi drøftet treningsprogram jeg hadde forberedt og utvekslet meninger om rotekniikk.

Under en treningsøkt med Norunn Ringstad i vår 2x av tre traff vi på en tømmerstokk utenfor Langesøy. I den satt en grov spiker som laget en ca 0,5 x 10 cm lang rift. Vi tok raskt inn vann og sank! Vi svømte til land med båten på slep. På gården på Langesøy fikk vi låne telefonen. DKR hadde ingen telefon i klubbhuset og mobiltelefonen var ikke oppfunnet. Men gutta i DR hadde telefon. Knut Amundsen svarte, satte seg omgående i passbåten og hentet oss og tok båten på slep tilbake til vårt klubbhus. Knut var både *gentleman* og redningsmann!

Leif Gran

var en annen som stilte opp for oss jentene. Da jeg var materialsjef var han en gang innom klubbhuset og syntes vannslangen vår var både for kort og i dårlig forfatning når vi spylte båtene. Elva var forurenset og båtene ble ofte dekket av belegg. Det tok ikke lang tid før han var tilbake med ny, lang vannslange. Han sa at hans firma *PhilPlug* spanderte før han selv monterte den og sjekket at alt funknet.

Ingjerd Aanesen, en av våre roere som rodde på 50-tallet, fortalte at Leif Gran alt da var en hjelpsom person. Det hendte han instruerte jentene i DKR i singelsculler. På 70-tallet var jeg selv vitne til at han gikk ut i singelsculler og rodde etter Brita Asbjørnsen for å gi henne veiledning. Han var så opptatt av å se på henne, at han rodde på en doppe på oversiden av Landfalløybrua og kantret! Noen betviler historien, kanskje fordi det ble Grans siste tur i singel. (Han var født i 1904.)

An attraction at the regatta — in more than one way — were the Norwegian ladies (LEFT) of the Drammens Kvinnelige Roklubb 'A' crew. St. Ives crews taking part included (BELOW) the ladies who went out in the first round to the eventual winners of the unclassified coxed fours and (BOTTOM) the crew of M. Smith, N. Drake, V. Bridges and T. Cowley who won their way through to the final of the elite 'B' coxed fours.

A REGATTA TR FOR BRITAIN'S

From Page One

three-quarters of a length to the Nottingham and Union crew.

In the double sculls elite 'B', St. Ives reached the final with a good two-length win over Broxbourne B.C. Malcolm Smith, however, was also competing in the coxed fours and took part in the sculls event after his coxed fours final race.

This meant that, when it came to the final of the sculls event, Smith was having his sixth race of the day. This proved to be too much of a handicap and Smith and Mick Jones failed by three lengths against the Nottingham and Union crew, who were having their first race of the afternoon.

Another St. Ives oarsman taking

part in his sixth race of the day was international Nigel Drake in the single sculls elite.

In the first round, he had beaten E. Harris (Cambridge '99), but the strain told when he met Chris Baillieu (Jesus College, Cambridge) in the final. Baillieu, a silver medallist at the recent national championships, came through to win by three lengths.

In the ladies' unclassified coxed fours, St. Ives met the Civil Service L.R.C. in their first race and were beaten easily.

The Civil Service crew went on to win the event, beating the Norwegian crew, Drammens Kvinnelige 'A', in the final by three lengths.

In the single sculls novice division 'A' event, S. Humphries (St. Neots) beat C. Johnson (King's College B.C.) in his first race and then moved

Det ene av våre to DKR-lag i St. Ives, England. Lokalavisa rapporterer.

Det felles klubbhuset ved Thames for universitetene Oxford og Cambridge. Sjekk den følgebåten! Det er lavvann, ingen brygge og et stykke å bære båtene før man må ta et skritt eller to i det kalde vannet

Dobbeltsculleren

I 1966 kjøpte DKR elvas første dobbeltsculler. Per Skaug ble veldig interessert i båttypen og ba om å få prøve en tur med meg. Det var en eiendommelig erfaring for meg å ro dobbeltsculler bak Per Skaug. Han dro så hardt i årene at båten fikk en fart jeg aldri har opplevd hverken før eller senere. Takk, Per, det var fantastisk!

Mogens Pedersen

kom til Norge i 1969 fra Danmark. Kjell Emblem, Forbundets nye generalsekretær og Knut Amundsen var mennene bak. Mogens hadde rodd i Mexico OL året før og ble sendt til alle roklubbene utenfor Oslo for å instruere og inspirere til samarbeid. Jeg glemmer

ikke at han var i Drammen og ute på elva, for det var den første gangen at Aud og jeg i vår 2x opplevde å bli instruert av en trener i følgebåt.

Hvordan få med jentene over til Lilleparken

Jentene fra DKR var godt kjent med roklubbhuset til guttene i Lilleparken. I DR i den kalde årstiden fikk vi holde våre medlemsmøter, årsmøter og juletreffester. Men jentene var glade i et uforstyrret, feminint fellesskap i vårt enkle sommerhus på elvebredden.

Så det var en vanskelig overgang å få med medlemsmassen over til det nye klubbhuset i 1996.

29. november 1995, før det nye klubbhuset sto ferdig, inviterte jeg nye og gamle kvinnelige medlemmer til julebord i en nesten ferdig treningssal. Det ble

Julebord for gamle og nye kvinnelige medlemmer i nesten ferdig treningssal

gløgg og pepperkaker, juletallerken, koldtbord, kaffe og kake. Det ga et overskudd med kr 984,-.

Vi tok en runde rundt bordet hvor alle fortalte litt om sin tilknytning til roing. Kristine Bjerknes, deltaker i VM og OL, fortalte litt om dagens krav til trening og om miljøet ellers.

29 jenter deltok, mange fra DKR og de fleste jentene som i 1987 var medlemmer i DR.

I 2008 samlet jeg sammen 30 jenter fra DKR-tiden til en junifest i hagen min. Det var kjempehyggelig og resultatet var at vi hadde en jenteåtter med i Nordisk Cup i august 2008, et langløp på 6 km.

Avslutningsvis

Jeg har hatt mange verv og hatt stor glede av alle. Vært i byggekomiteen, Rådet, Norges Roforbunds Dameutvalg som gikk over til å bli Treningsnemnd for kvinner i 1975, Kontrollutvalget, og mer. Og jeg bidro til en gave på kr 50.000 til nye brygger.

Jeg er visst en del av denne klubben!

Planleggingsmøte før DRCR 2019, Laila tv. i kjent positur der hun holder orden på referatene

Hilsen fra Per Skaug

Per Skaug (f 1942) er et medlem som alltid synes å være til stede, enten det er i treningsrommet, i følgebåt, på dugnader, vedlikehold, klubbmøter, feiringer, onsdagsklubbens samlinger eller fredagens badstue. På ski eller sykkel kan han følges nesten daglig om man er på Strava. Et par av de ukentlige, timelange sykkeløktene innendørs om vinteren er gjerne utført på SATS sammen med spreke fru Kari Pharo.

I 2018 vant han dobbeltskuller for Masters på Årungen. Det spesielle var at i samme regatta vant hans barnebarn, Ulrik Pharo Lohne, junior B singelskuller! Samtidig var Beate Pharo, Pers datter og Ulriks mor, rosjef i klubben, noe hun fortsatte med i hele fem år.

Det trengtes litt overtalelse før Per gikk med på å skrive et tilbakeblikk på sine snart 65 år som aktivt klubbmedlem. Han mente hans historie først og fremst tilhørte 50-års jubileet i 1974. Men vi mener Per er et eksempel på hvordan man kan holde seg i form og ha det gøy som roer også som åttiåring. Han illustrerer hvor viktige de gamle gutta og jentene er for miljøet, for kontinuiteten og for fremdriften i klubben vår.

Pål Sandli, Per Skaug, Stein Hoff og Hans Petter Rasmussen vant Mastermesterskapet for 4x på Tunevannet, 2013. (Per Skaug og Stein Hoff vant Masters 2x på Årungen, 2018, jfr. teksten.)

Tanker fra de glade sekstiårene

Jeg ble medlem i Roklubben våren 1960. Startet med firer innrigger i klassen nybegynner. Fikk mange nye gode venner som jeg fortsatt omgås 64 år senere.

Våren 1964 kjøpte Drammens Roklub en helt ny toer med styrmann (2+) hvor coxen lå foran. Den ble produsert av Donoratico i Italia (senere inngått i Filippi Boats) og bygget av mahogni kryssfiner. Båten ble stilt til disposisjon for Jan Erik Trondsen og meg med cox Per Haugerud. Vi fikk en super instruktør og trener i Knut Amundsen, som var inspirert av Stein Johnsons revolusjonerende treningsmetoder. (Johnsons metoder fikk i 1963 æren for «den norske skøyterevolusjonen» og for at det i 1968 ble OL-gull i Mexico i K4, at Knut Knudsen vant gull i banesykling under München-OL i 1972 og for skiskytter Eirik Kvalfoss sitt comeback så sent som i 1989.) Det var spesielt fokus på mengdetrening, intervalltrening og kosthold. Vi ble testet på ergometersykkel; for oss et ganske nytt vidunder.

Avisoppslag om klubbens nye testsykel.

Resultatene ble plottet inn med blyant på vanlig millimeterpapir av Knut med beregning av vår maksimale ytelsesevne. Roteknikk og trening på vannet var styrt av faste merker på land og stoppeklokken han alltid hadde med seg.

Løpsintervall ukentlig gjennomførte vi på friidretts-

stadion Marienlyst. Opplegget var 20 x 400 meter. Hver runde var 100m lett løp, 200m spurt og nye 100m lett løp.

Vinterstid gikk vi lange skiløp som Thorleif Haugs Minneløp, Grenaderløpet og Birken. Årene 1964-65 konkurrerte vi i klasse junior, som den gang ikke hadde med alder å gjøre, men betydde at man var nybegynner; for å rykke opp til senior krevdes minst fire seire som junior. (Årsklassegrense 19 år ble ikke innført før i 1968, da kom også klassene senior og elite.)

Vår flotteste seier var å vinne junior toer med styrmann i Den internasjonale regattaen i København. Dette ble markert med foto og rosende ord i Aftenposten; sjelden kost for oss roere!

Sommeren 1966 ble det nytt mannskap i toeren. Bjørn Johannessen ble makker og cox var Thore Thorkildsen. Vi markerte oss ved å vinne mange løp, men ble dessverre slått av Ormsund med roerne Frank Hansen og Øyvin Wang i NM for senior/elite. Pioneren Frank Hansen konkurrerte vi med i flere år. Han utviklet seg på slutten av 1960-tallet til en super singelsculler roer og ble en grunnstein i den nye oppgangstiden for norsk roing. (Frank Hansen og Svein Thøgersen tok OL-sølv i dobbeltsculler(2x) i 1972 og sammen med broren Alf Hansen OL-gull i 2x i 1976. De to ble også verdensmestre i 1975, 1978 og 1979!)

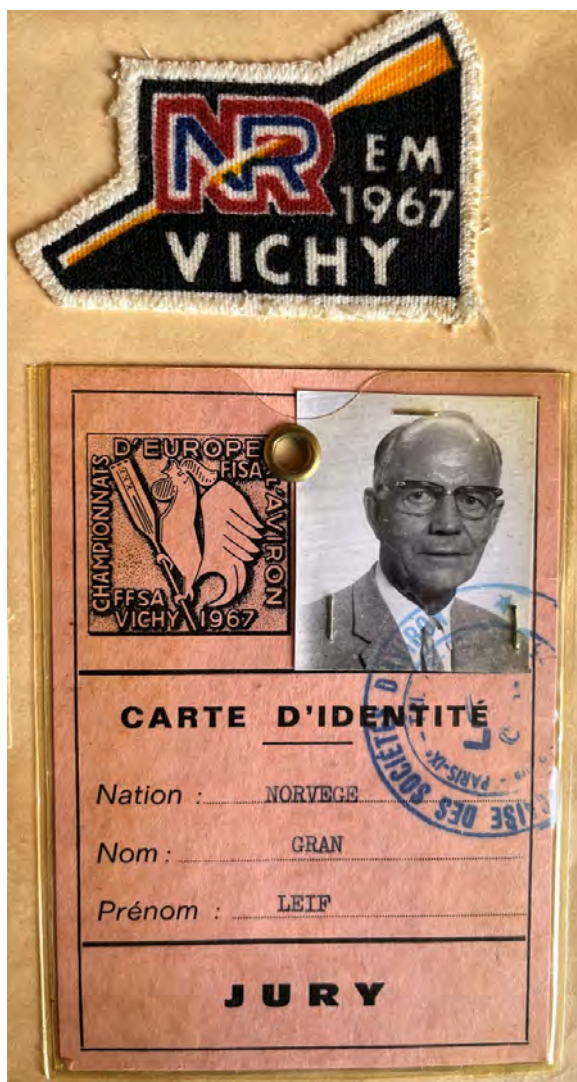
I 1967 satset vi stort og deltok i regattaer også i Sverige, Danmark og Tyskland. Vår eminente trener Knut Amundsen samarbeidet da med Norges Roforbunds hovedtrener Thor Nilsen.

Leif Gran overrekker pokal til Per Skaug og Bjørn Johannessen med cox Tore Thorkildsen.

Vi presterte flere sterke løp og det ble sølv i Nordisk Mesterskap bare 1,3 sek etter vinneren Danmark (som vant bronse under OL i Mexico 1968). Med de gode resultatene fra Nordisk ble Drammens toer med styrmann uttatt til EM sammen med en kombinasjonsåtter fra NSR/Bærum/Tønsberg. Dessverre nådde vi ikke opp til finalen og endte på 10. plass.

Vi måtte ta med oss en bitter erfaring hjem fra Vichy i Frankrike. Vår anskaffelse av nye og større årer, anbefalt av den tyske rikstreneren, fungerte dårlig i sterk motvind. Fra denne dagen lærte vi oss at giringen (forholdet mellom den indre og den ytre delen av åren) måtte justeres etter vindforholdene og var avgjørende for godt resultat.

Under europamesterskapet i Vichy var Drammens Roklub også representert ved kampdommer Leif Gran.

Skolekapproingen skaper rekrutter

Overskriften er skrevet i jubileumsboken fra 1974. Sentralt i dette var Leif Gran og Knut Amundsen sammen med gymlærer Bastiansen ved Drammen Gymnas. Det første året var det over 30 unge gutter i akti-

vitet på elva og dette skapte en ny fremtid for klubben vår. Det ble arrangert norsk mesterskap i skolekapp- roing og mange ungdommer fra denne tiden fortsatte som aktive roere i mange år.

Oppgangstider i 70-årene for norsk roing

Knut Amundsen og Thor Nilsen fikk sentrale roller i Norges Roforbund (NR) og skulle prege det neste tiåret ganske betydelig. Alle vi «gamle roere» fulgte med på «Barnefirern» og deres fantastiske bragder for klubben. De var jo også en av bærebjelkene i norske kombinasjonslag i syttiårene. Det føles godt å ha vært med i noe av grunnlaget for denne utviklingen!

Min makker Bjørn Johannessen ble formann i klubben 1973-74 og dermed leder i 50-års jubileumsåret.

Klubbens økonomi

Utfordringer omkring økonomi har nødvendigvis vært i fokus gjennom disse årene.

Alle medlemmer bidro til å skaffe midler til å opprettholde høy ro-aktivitet. Jeg husker spesielt de populære «Danseaftener i roklubben» som vi arrangerte hver søndag kveld i vinterhalvåret. De første årene, fra midt på 1950-tallet med levende musikk, som Magnus Mellesmos Trio, frem til revolusjonen kom med sine elektriske gitarer og kraftige høyttalere.

Båthallen ble fullstendig ryddet for båter, materiell og stativer. Alt ble kjørt ut til velvillige Egil Hen sin låve på Vestre Nøste og lagret for vinteren.

Det nye innen musikk den gangen var norske Shadows-inspirerte band med lokale musikere og vokallister. Fortsatt er det liv i The Steel Chords!

Den største publikumssuksessen hadde vi med The Pussicats midt på sekstitallet med mer enn 600 betalende inne i båthallen. Dette var alkoholfrie arrangementer hvor dørene var åpne fra kl 19 til 23:30. En kjempesuksess for klubbens omdømme så vel som for vår økonomi, men det krevde en betydelig dugnadsinnsats fra medlemmene. Også jentene fra Drammens Kvinnelige Roklubb hjalp til, særlig med salg av pølser og brus.

Overskuddet fra dansekveldene ble investert i obligasjoner og fond. Primært skulle avkastning og renter tillegges fondet med tanke på bygging av nytt klubbhus. Men det tok tid, først i 1994 kunne byggingen av Båtsportens hus begynne; to år senere flyttet vi endelig inn.

Drammensdagene med roregatta

Høstens store begivenhet på Drammenselva var i mange år tradisjonell roregatta for alle båttyper og klas-

ser. Drammensregattaen med det ekstraordinære 4500 meter lange Sølfastløpet for åttene var for mange å regne som sesongavslutning. Da var det parademarsj med Parkmusikken og folkefest. Etterpå var det festmiddag med dans i Frimurerlogen eller Håndverkern sine lokaler og det var veldig populært.

Drammensdagene med Outboardstevne

I mange år på 1970- og 1980-tallet ble det også arrangert båtrace med særlig hurtiggående båter. Publikum ville ha mer sirkus og støy på elva! Arrangementet ble støttet av Drammens Roklub og var en god inntektskilde for klubben samtidig som en gøyaldugnad. Vår daværende formann Bjørn Johannessen ble senere tildelt Outboardklubbens høyeste utmerkelse: «Medalje utrettelig innsats» som kontaktmann for racene på Drammenselva. Også her var mange medlemmer med på dugnadsinnsats med gode penger til klubbkassen som resultat.

Avisoppslag om medaljen fra Outboardklubben til Bjørn Johannessen

Som leder av Drammen Roklubb (1979-1980 og 2013-2014)

Den nye tiden har bare gitt positive effekter av at Drammens Roklub fra 1924 og Drammens Kvinnelige Roklubb fra 1945 ble slått sammen til en felles klubb i 1987 under navnet Drammen Roklubb. Siden 1996 har vår felles klubb disponert et nytt og moderne klubbhus med møterom, båthall, treningslokaler og garderober med badstuer for begge kjønn. Båtparken er moderne og meget godt vedlikeholdt. Det er gledelig å se den store gruppen ungdom, jenter og gutter, som trener og konkurrerer for klubben.

Klubblokalene kan leies ut til sosiale arrangementer og våre parkeringsplasser leies ut på dagtid. Dette er gir en betydelig inntekt.

I min seneste tid som leder fokuserte vi på rekruttering av unge roere. Det var givende å være instruktør for ferske nybegynnere og vi hadde stor glede

De to delene av dobbeltfireren på land etter ulykken. Fra venstre; Aud Sandengen, Ole Røisli, Per Skaug og Lars Tore Meinseth. Båten ble delt i to, de fire ungdommene som satt i båten fikk en våt og skremmende opplevelse, men ingen fysiske skader.

av å arrangere roskole. Mange av ungdommene fra disse roskolene har blitt erfarne og gode roere. Noen har trening og mestring av roteknikk som sitt viktigste mål, mens andre har mål om å vinne på regattabanen. Alle bidrar til et godt klubbmiljø hvor mange foreldrene og andre foresatte deltar i aktiviteter med stor iver.

Håndtering av kostbart båtmateriell og overholdelse av sikkerhetsforskrifter har fokus til enhver tid. All ros til følgebåt-kjørere og medhjelpere på alle plan. Men noen ganger går det allikevel galt, og jeg minnes den gangen i september 2013 da en dobbeltfirer fikk en dobbel «fisk», ble nokså handlingslammet, bare en av roerne fulgte instruksjonen fra følgebåten om å ro, drev sidelengs i sterk strøm mot et brukar under Øvre Sund bru - og knakk på midten! Heldigvis fulgte alle klubbens sikkerhetsforskrifter og ingen ble skadet. Jeg byttet plass med Aud Sandengen i følgebåten til Lars Meinseth; vi fikk de to delene av båten løs fra brukar og slept inn til brygga. Der hjalp Aud og Ole Røisli oss med å få delene opp på land.

Hans Petter Rasmussen og Arve Gudbrandsen fortjener en stor takk: De limte sammen og forsterket den havarerte båten slik at den ble nesten som ny. Men den veier 1,5 kg mer enn da den kom fra Filippi.

Ole Røisli (1951-2021) var lokkfører i NSB, en beskjeden og nevenyttig praktiker som gjorde en stor innsats for klubben som materialsjef i hele 12 år fra 2001-2012. Han rodde aktivt fra 1966-1971, mest i firer med Ole Uglum, Børre Kittelsen og Terje Pedersen. I 2002 ble han tildelt innsatspokalen, i 2003 Hederstegnet og i 2012 Gullåren. Han var gift med Marica. Torill og Ragnar Løken var parets gode venner og reisefølge på flere ferieturer til Maricas hjemland, Kroatia. Ole fikk dessverre Alzheimers sykdom og ble bare 70 år gammel.

Fra roåpningen 2017, Per Skaug på strokeplassen

Jørn-Inge Throndsen: The Boat Race

Verdens mest berømte rokonkurranse er det årlige prestisjeoppgjøret i åttre mellom universitetene Oxford (grunnlagt i 1096) og Cambridge (grunnlagt i 1209) kjent som The Boat Race. Den første duellen ble avholdt i Henley i 1829. Deretter gikk det syv år til neste utfordring i 1836. Alt da var interessen blitt så stor at løpet ble flyttet til London hvor det siden har vært avholdt. Fra 1856 har det vært regatta hvert år unntatt under de to verdenskrigene. Løpet har i mange år vært over 6,7km med start ved Putney Bridge, opp Themsen under Hammersmith Bridge til Chiswick. Lørdag 30. mars 2024 blir konkurransen gjennomført for 169. gang.

Interessen for dette oppgjøret mellom de to akademiske høyborgene har vært omfattende i alle britiske samfunnslag. Fortsatt er tilskuertallet langs den 6,7 km lange elvebanen 250.000 mennesker eller mer, litt avhengig av været. I tillegg følges løpet av 15 millioner TV-seere!

Det ros opp elva, men starten justeres etter tidevannet slik at båtene får mest mulig medstrøm. Skulle det blåse mot strømmen kan det føre til så grov sjø at båtene tar inn vann og synker, noe som har skjedd flere ganger. I 1912 sank begge lagene – det laget som ledet ble erklært vinner!

Kvinnelige lag begynte å konkurrere i beskjedne former i 1927. Fra 1964 har de deltatt hvert år, men på en annen dag, før de endelig fra 2015 har rodd den samme distansen og på den samme dagen som mennene. Dette har medført at interessen for kvinnes dueller har skutt i været.

Bare å få ro på et førstelag i The Boat Race har alltid medført respekt og prestisje. Forberedelsene begynner i september. I tillegg til all heder og ære, særlig hvis du vinner, kan du kle deg i mørkeblå (Oxford) eller lyseblå (Cambridge) universitetsjakker med silkerender; kjent som Blues-jakker. Slike jakker er sikre dørråpnere hos damer og bedriftsledere!

Fire nordmenn har oppnådd å ro i The Boat Race. Ingen av dem på vinnerlagene, men de har oppnådd nesten alle roeres drøm, blitt gjenstand for enorm oppmerksomhet, fått tildelt sine Blues-jakker og sitter igjen med minner som de kan være stolte av resten av livet.

I 1995 ble Jørn-Inge Throndsen fra Drammen en

av disse fire. Han er den eneste norske som har fått kapteinsoppgaven med å stroke sin åtter. Beviset henger på veggen der han bor i Frydensalstien høyt oppe på Bragernesåsen, med utsikt over Drammenselva, selvsagt.

Hvordan fikk du plass på denne berømte åtteren? *Jeg begynte i Drammen Roklubb i 1985/86 og kom i en firer med Johannes Christensen og tvillingene Trond og Espen Bergeli, vi var alle født i 1970 eller 1971.*

Første sesong vant vi skolemesterskapet i 4x. Det inspirerte og med godt samhold i laget og fint miljø i klubben fortsatte vi å trene. I 1988 ble vi juniormestre i NM i dobbeltfirer; men i Nordisk ødela en «fisk» for seieren, og kvaliken til junior-VM glapp også.

I 1989 ble det sølv i singel i junior-NM, men jeg vant i regattaen neste dag. Så kom jeg med i forbundets junior-gruppe og rodde 4x i junior-VM i Szeged i Ungarn. Dessverre uten noen plassering, men en stor opplevelse allikevel.

Deretter ble det fire år med studier i California for å ta en B.Sc. i Mechanical Engineering. På forhånd hadde jeg sjekket at UCLA også var et bra sted å ro. Høydepunktene etter tre regattasesonger var Pac-10 (Vestkystmesterskapet) og NCAA (National Collegiate Championships) med gode plasseringer i åtter. I Pac-10 1992 ble det foto finish bak Washington!

Hjemme sommeren 1992 rodde Per Einar Johannessen og jeg til sølv i NM i dobbeltsculler. (Se foto tatt i 1990.)

Dobbeltskulleren Jørn Inge Throndsen og Per Einar Johannesssen 21.8.1990

Da jeg oppdaget at Oxford hadde et anerkjent toårig Master studium i Mechanical Engineering (M.-Sc.) dukket en gammel drøm om å ro i The Boat Race opp i bakhodet. Studieplassen i 1994 måtte dog sikres uten å bruke roing som referanse. Nå ville jeg benytte muligheten til å satse på en topp akademisk utdanning kombinert med roing på høyt nivå.

De eldgamle tradisjonene i Oxford var til å ta og føle på når jeg med ærefrykt måtte ikle meg «Harry Potter-kostyme» med lang sort frakk for å spise middag på St. Peter's College hvor jeg var innrullert.

De første ukene bodde jeg i studenthjem på St. Peter's før jeg flyttet inn i båthuset som universitetslaget disponerte ved Themsen. Der bodde jeg sammen med tre andre roere, og samtlige av oss endte opp på førsteåtterten. Det var et flott hus, bygget i 1881, hadde en liten leilighet med kjøkken, stue, samt fire soverom og et bad i annen etasje. Det var like kaldt inne som ute, men vi hadde små vifteovner på soverommene våre. Vi stortrivdes, og alle bestemødres spådommer om at man blir syk av å være kald ble gjort til skamme. Jeg har aldri vært så frisk gjennom et år som det jeg var der. Vi levde et tilnærmet normalt studentliv utenom at adspredelser på kveldstid og i helger begrenset seg selv. Med fokus på både studier og ca 40 timer trening i uka strakk ikke tiden til. Vi trengte jo restitusjon, mat og søvn og måtte unngå å bli syk.

Uttaket til førsteåtterten var gjennom en omfattende evalueringsprosess som begynte fra vi møttes til første trening i september og helt frem til et endelig uttak på våren. Vi var nesten 40 mann som etter noen uker ble redusert til 24 passende som mannskap for to åttetre og en firer. Utvelgelsen ble gjort etter individuelle resultater på de fysiske testene og plassering i singlesculler på langdistanse elveløp. Dernest var det typisk seatracing i firere eller åttetre, og på en samling

i Spania i juleferien i 1994 hadde vi en dag hvor det ble kjørt en såkalt «toermatrise». Her rodde alle 6 x 2000m iløpet av en dag med 6 forskjellige makker, og så ble man målt på tiden man brukte på hvert løp og individuelt. Avslutningsvis var det en helhetlig vurdering av innstilling og mentalitet demonstrert under høye treningsmengder og ulike prøvelsene vi ble utsatt for, ofte under ganske kjipt engelsk vinterklima.

Og du satt jo som stroke og hadde ansvar for rytme og hastighet. Kaptein vil man kanskje si på fotballspråk.

Jeg tror det ble bestemt ganske tidlig at jeg passet som stroke, den endelige beslutningen kom nok etter «TrialEights» i desember. Vi var fordelt på to antatt like gode åttetre som konkurrerte mot hverandre over den samme 6,7 km lange stekningen vi skulle ro mot Cambridge. Jeg stroket den ene åtterten, vi lå en lengde bak med litt under 1000m igjen, men samlet oss fint til avslutningen og passerte målstreken en lengde foran de andre.

Det handlet mye om vilje til å vinne, og at jeg som stroke fikk iverksatt en slik opphenting for å snurre i gang «maskinrommet» som gjerne er de fire plassene midt i båten.

I den endelige åtterten ble vi en riktig så internasjonal gjeng med en fra Canada, fire fra USA, en fra Bosnia, en australskfødt brite og meg som norsk. Coxen var en engelsk kvinne. Hun kjente elvas svinger og strømmer, styrte og holdt oss orientert og for midlet beskjeder.

Vår store dag i 1995 var lørdag 1. april. Begge universitetene stilte med to lag. Andrelaget konkurrerte først, etterfulgt av det mer kjente hovedløpet mellom universitetenes Blue Boats. På begge sider av elva sto tilskuere tett i tett, bak oss lå flere følgebåter og over oss svevet helikopter.

Hvordan var det å sitte på startstreken og være midtpunkt for alt dette oppstyret?

Fra The Boat Race 1.april 1995

Det var en blanding av å føle på en vill innvendig spenning kombinert med det å samtidig kjenne at man tross alt har en viss ro og selvsikkerhet. Jeg tror det skyldtes at vi følte oss så godt forberedt som vi kunne være. Selvsagt var vi klar over oppstyret, men vi var veldig konsentrert på det som skulle skje. Hele dagen var planlagt i detalj, og vi fulgte planen og stolte fullt og helt på hverandre. Da vi endelig hadde padlet oss frem til startstreken, så dreide det seg om å gjennomføre og levere på det vi hadde trent for. Vi var klare, og gledet oss til løpet.

Det ble ingen seier, vi var fire båtlengder bak Cambridge i mål, og jeg tror ikke noe kunne ha endret det utfallet der og da. Opplevelsen av å ha vært med på noe helt uvanlig og med en følelse av at vi hadde gjort det vi kunne, oppveide nok litt for skuffelsen over å ikke lykkes.

Å komme i mål var en utladning; jeg husker jeg satt med en «hva nå?»-følelse de neste dagene. Men ambisjonene steg etter hvert til overflaten, og i Henley Royal Regatta første helg i juli avsluttet jeg min rokarriere med seier i firer i Visitors Challenge Cup i Henley Royal Regatta.

Jeg satt som treer, båten ble stroket fra baugside. Henley er som et eventyr og må bare oppleves! Det ble et godt punktum. På høsten fikk jeg påvist en liten hjertefeil, ble anbefalt å unngå mer toppidrett, men kunne flytte oppmerksomheten mot yrkeslivet og mer normale fritidsaktiviteter.

En visdom jeg gjerne deler med yngre håpefulle at de idrettslige ambisjonene godt kan stå like høyt som de akademiske, eller omvendt om du vil. Begge deler er mulig å få til samtidig, selv i roing på topp universitetsnivå, der det akademiske krever samme innsats.

I dag er Jørn-Inge Throndsen Managing Director for Klinger-Westad på Geithus, en bedrift med 110 ansatte. Det er nærliggende å tro at hans posisjon reflekterer hans bakgrunn i akademia og toppidrett.

Seier i firer i Visitors Challenge Cup i Henley Royal Regatta.

Jørn Inge med vandretrofeet i Visitors Cup

Kanskje er hans historie inspirerende for unge, lovende roere som samtidig vil ha en utdanning. Det krever mye, men payback er enorm i form av opplevelser, vennskap, selvdisiplin og ikke minst hvordan man blir rustet til å takle selve livet.

Knut-Arthur Mosness Norstad: Fra cox til President

Knut-Arthur har utsikten i orden fra der han bor høyt i bakkene på Strøtvet. Drammenselvas munning og Drammensfjordens glitrende speil ligger under ham - en glede og en påminnelse om et liv preget av roing og annen idrett. Inne kan Knut-Arthur trekke fram det ene minnet og den andre gjenstanden etter den andre: *Dette programmet er fra regatta på elva 30. august 1925. Se på Kaproningsprogrammet i midten; her er seks klasser: 4-aaret Outrigger, 4-aaret Indrigger, Pram 2 mand, Nedsetterbaate, Pram 1 mand og kanoer.* Programbladet er en gullgruve for

alle som er interessert i rosportens historie, nasjonalt og lokalt. Annonsene gir også et interessant tidsbilde.

I bladet er artikler om klubben i 1925, da de holdt til i lånte lokaler og med dårlig utstyr, men hadde dyktige roere bare ett år etter at de var reetablert i byen:

Skjønnere sport og ædlere idret er aldrig øvet end den vi kjemper for!

I en annen artikkel omtales hvordan roporten kom til Norge fra England, om den første klub-

ben i Fredrikstad i 1877 tett fulgt av Drammen og Christiania året etter.

Hvad de andre har, hvad vi bør faa

står det over bilder av lokalene til 11 klubber i Norge med egne klubbhus, foreløpig en drøm for *Drammens Roklub*, som klubben het den gangen.

I bladet er også en flott tegning fra *Kaproning Sandviken 1879* og jammen har ikke Knut-Arthur blant sine klenodier en 2.-premie fra nettopp den regattaen. (Klubbens eldste pokal er også fra samme regatta.)

Os les hva Christiania Roklubs berømte Hannibal Fegth skriver om Træning og kaproning. Mange av rådene hans er like viktige i dag!

Tre generasjoner Norstad

I 1955 ble Knut-Arthur innmeldt som livslangt medlem i Ski- og Ballklubben Drafn. Han var 10 år gammel. Det var en gave fra morfar Arthur Mosness som hadde vært med på å stifte Drafn og hadde sittet i styret for Norges Fotballforbund.

Samme år ble han av far Knut også meldt inn i Drammens Roklub.

Som 12-åring i 1957 begynte Knut-Arthur å coxe firere. Å være styrmann gikk over all forventning og over tre sesonger coxet han seg til mange NM-titler i klassene junior, senior og eldre roere. Under NM i Horten 1958 i løpet for eldre roere (senere kaldt *Masters*) styrte han fireren til seier med far Knut Norstad, Reidar Evje, Henning Askheim og Richard Jonsson i båten.

Da Knut-Arthur ble formann i klubben i 1980 ble

han tredje generasjon Norstad med dette vervet. Hans far, Knut var formann 1962-67 og hans farfar, Ola hadde vervet i 1927-31 og 1938-40. (Ola hadde vært med helt fra den nye starten i 1924.)

Da Knut-Arthur ble valgt inn i Norges Roforbund i 1983 gikk han i far og farfars fotspor også der: Knut var representant i Norges Roforbund fra 1967-70 og farfar Ola fra 1932-37.

Knut-Arthur minnes da han som fersk cox i 1957 fikk en lærepenge av Thor Nilsen, stroken på Bærums firer. De konkurrerte side om side da Knut-Arthur skrek: *Stroken på Bærum er sliten!*

Thor kom bort til ham etterpå og sa at slike tilrop var upassende!

Siden ble de venner for livet og hadde ukentlig kontakt fram til Thor gikk bort i oktober 2023, 92 år gammel. (Thor Nilsen var en bauta og legende innen trening og administrasjon for både norsk og internasjonal rosport.)

Etter et par år som styrmann begynte Knut-Arthur å ro selv også, men fikk annet å tenke på da han ble pålagt å overta morfars bedrift, installasjonsfirmaet *Ing. Mosness & Mosness*. Mor var enebarn og med hennes støtte bestemte morfar tidlig at Knut-Arthur skulle overta bedriften. Selv var han mest interessert i biler, faren drev jo et transportfirma og solgte biler. Men interessen kom ved å gå gradene som lærling, bli elektriker og på ingeniørskole sikre seg fagbrevet for å kunne være installatør. Skjebnen ville at morfar, som fremdeles ledet bedriften 80 år gammel, fikk et

hjerneslag på samme dag som Knut-Arthur ble uteksaminert i 1970. Travle år som bedriftsleder fulgte før han kunne ta opp igjen roing som Master-roer. I løpet av 80-tallet rodde han seg til fire førsteplasser i singelsculler under den årlige *World Rowing Masters Regatta*; veteranroernes uoffisielle VM. Men det er som organisasjonsmann og tilrettelegger han først og fremst har gjort sin innsats for rosporten og andre olympiske idrettsgrener.

Norges Olympiske Komité

Børge Stensbøl er takknemlig for innflytelsen en mann fra Drammen hadde under et viktig valg i 1994. Stensbøl var Toppidrettssjef 1991-2004 i en periode da Norge sanket medaljer ikke bare i roing og vinteridrett, men etablerte seg som en makt i internasjonal toppidrett. Viktige avgjørelser for å gjøre denne utviklingen mulig foregikk ikke uten kamp og kontroverser. I boken *Makten og æren* (2010) beskriver Stensbøl hvordan et medlem i NOK (Norges Olympiske Komité) ble avgjørende da Arne Myhrvold i 1994 ble valgt som den første kombinerte presidenten for NOK og NIF (Norges Idrettsforbund). Det medlemmet var Knut-Arthur Mosness Norstad fra Drammen, en mann som nøt respekt og var på talefot med alle, inkludert de mange små og mellomstore særforbundene.

Tillitsverv og hederstegn

Da Rosportens venner i 2007 overrakte sin ærespris til Knut-Arthur for hans mangeårige innsats i rosportens tjeneste fulgte det med en oppsummering av tillitsverv: I Drammen Roklubb: Sekretær 1973-74 og 1979, formann 1980-83, i Norges Roforbund: Varamedlem 1983, styremedlem og i treningsnemnda 1985, visepresident 1986-88, president 1988-95, i Nordisk Roforbund: Formann 1988-89, visepresident 1994, president 1999-2007.

Som medlem av NOK har han i OL i Seoul 88, Albertville 92, Barcelona 92, Lillehammer 94, Atlanta 96 og Athen 02 hatt verv som team manager, som ansvarlig for kongefamilien og som innkvarteringssjef. Han var også styreformann for Johan Olav Koss sitt *Olympic Aid* 95-96.

I tillegg til æresprisen fra Rosportens venner innehar Knut-Arthur Hederstegn og Gullåre fra Drammen Roklubb, Medalje d'Honour fra FISA, Gullmedalje fra Norges Roforbund, Hederstegn fra NIF og æresmedlemskap i Nordisk Roforbund. De to Knut-ene fra Drammen, Knut-Arthur Mosness Norstad og Knut Amundsen er uten tvil de to fra Drammen som har hatt størst betydning for norsk rosport.

Fra President til assistent i Norges Roforbund

Som president i Norges Roforbund 1988-95 og medlem av Norges Olympiske Komite 1990-96 opplevde Knut-Arthur gjennombruddet til unge Olaf Tufte på nært hold. Tufte mange årtak mot utrolige 12 NM-gull og to OL-gull i singelsculler begynte med fjerdeplass i dobbeltfirer i junior-VM 1994. I 1999 satt hortensroeren i dobbeltsculler bak Drammens egen Fredrik Bekken og tok bronse i VM. Året etter toppet de med sølv i OL 2000 i Sidney. Deretter la Bekken opp, men Tufte fortsatte og fortsatte og ble en av grunnene til at Knut-Arthur lot seg engasjere av Roforbundet til å assistere på tallrike trenings-samlinger i inn- og utland hvor han kjørte følgebåt, filmet og hjalp til på andre måter. Ofte var også andre ronasjoner representert på de samme samlingene, og fra den første DRCR ble arrangert i april 2018 var hans kontaktnett viktig for å få eliteroere fra Sverige og Norge til å stille til start. Og hans gamle installasjonsfirma sponset pengepremier til de beste kvinnene og mennene.

Regattaen i 2018 ble meget vellykket, men uten Olaf Tufte på startstreken, han hadde store prosjekter på gang på gården i Horten.

Drammen River Cup Regatta 2019

I 2019 var Knut-Arthur også sentral da regattaen tiltrakk seg internasjonale rostjerner som Ondrej Synec fra Tjekkia, Oliver Zeidler fra Tyskland, Lovisa Claesson fra Sverige og Fie Udby Erichsen fra Danmark, i tillegg til fire av våre egne verdensmestere: Kjetil Borch, Are Strandli, Kristoffer Brun og Olaf Tufte.

Ville Tufte klare et verdig comeback lørdag 27. april 2019, på sin egen 43-årsdag? Ville han kvalifisere seg for et syvende OL i Tokyo 2020? At han i mars hadde han vunnet et 6 km langt elveløp i Portugal i singelsculler lovet godt.

Knut-Arthurs firma doblet pengepremiene. Og en *Queen of the River* og *King of the River* måtte få med noe skikkelig å ha på veggen hjemme, forteller han og henter fram to malerier. Jeg ba John Erik Johnsen (klubbens egen kunstmaler) komme opp med en ide og her er resultatet. Vinnerne får med gode reproduksjoner med navnet skrevet inn. Med slike på veggen håper jeg de kommer tilbake, igjen og igjen!

Olaf Tufte beskrev seieren i duellen mot Kjetil Borch i første runde som den best mulige bursdags-gaven han kunne få! Og i løpet av sesongen, som stroke i forbundets 4x med tre unge roere bak seg, kvalifiserte han seg faktisk for Tokyo OL 2020.

Dessverre førte Covid-epidemien til at OL ble utsatt ett år. En stund visste ikke Tufte om han fysisk

og mentalt ville orke det samme hardkjøret enda ett år. Men kona Aina, ungguttene i båten bak ham og Forbundet oppmuntret. Han flyttet fra stroke til toerplass i båten og båten stilte til start i Tokyo i 2021. Da var Olaf Tufte 45 år og 3 måneder gammel og deltaker i sine syvende olympiske leker!

Dobbeltfireren kvalifiserte seg ikke til finalen, men mannen ble legenden som ikke ble mindre av at han i 2023, 47 år gammel, vant *Mesternes Mester*.

Olaf Tufte har lyst til å si noe om sin venn på Strøtvet:

Ikke alle rundt om i dagens romiljø vet om alt Knut-Arthur har drevet med og betydd for norsk roing. Ikke bare for Drammen Roklubb, men for organisering av det som nå heter Olympiatoppen, med utallige verv og jobber utført for Norges Roforbund. Han har et stort hjerte og er veldig svak for utøvere og prosjekt som han har troen på.

Knut-Arthur har fulgt meg siden Atlanta OL og vært en av mine viktigste støttespillere ved å hjelpe meg med å organisere satsingen min. Støtte opp rundt mange prosesser gjennom 30 år som topp utøver. Og en stødig pilar gjennom vår lange rotur sammen. Alltid kunnskap og innsikt. Jeg bruker ham ennå for rådgiving og Team Manager når vi skal på tur. Det er mange roere og ledere gjennom norsk roing som har mye å takke ham for. Selv om de kanskje ikke vet at han har stått bak i kulissene og organisert. Tusen takk for engasjement gjennom en mannsalder!

Drivkraft og høydepunkter

I løpet av mer enn 65 år med engasjement for roing dreiet drivkraften i Knut-Arthurs engasjement seg fra ambisjoner som aktiv utøver til genuin glede over å gi denne fantastiske idretten og dens aktive utøvere noe tilbake. Det fortsetter han med.

Det har blitt mange høydepunkter, noen er det lett å komme på:

- De 40 gangene han som innehaver av tillitsverv har overvært at norske mannskaper tar medaljer

i OL, VM og EM.

- Endringer til det bedre mens han var president for Nordisk Roforbund.
- Stolthet over hvordan Norge arrangerte et prikkfritt Junior-VM på Årungen i 1993.
- Og best av alt: Se unge Fredrik Bekken fra Drammen Roklubb bli verdensmester på hjemmebane!
- Det ble både minneverdig og vått da Rolf Thorsen og Lars Bjønness markerte sitt ferske gull i 2x under VM i Indianapolis 1994 ved å kaste den dressklede Knut-Arthur på sjøen! (Som måtte dra halvvåt til flyet hjem, bagasjen var allerede sjekket inn.)

To år senere under OL i Atlanta 1996 ble det flere høydepunkter:

Knut-Arthur står stolt mellom Kristine Bjerknes og Fredrik Bekken. Kristine Bjerknes og Kristine Klaveness (fra Christiania Roklub) vant B-finalen i dobbeltsculler og ble nr 7, Fredrik Bekken kom til finalen i singelsculler og ble nr 6.

Da var det gøy å være drammenser!

Mogens Pedersen: Dansk med et norsk hjerte for roing

Det er en kald og våt novemberkveld i 2023 og vi er på besøk hos Berit og Mogens Pedersen i deres enebolig på Lierstranda i Lier. Mogens er dansk, født i 1944, men har bodd det meste av sitt voksne liv i Norge. Han kan fortelle fra et spennende liv som roer og dommer. Han har også hatt et spennende yrke som ingeniør for Statoil på oljeplattformer i Nordsjøen. Men i mai 1997 opplevde han en form for spenning ingen misunner ham: På kort tid fikk han kardiomyopati, en alvorlig hjertesykdom. Han ble reddet på målstreken av hjertetransplantasjon i oktober 1997. 26 år senere har han levet godt og lenger enn mange trodde var mulig. Bivirkninger av behandlingen har gitt nye sykdommer, men fortsatt kommer han til treningsrommet og opp trappen til onsdagsmøtene, og dagens foto må bli med hatten på for å dekke bandasjer, en hatt de ga ham på Radiumhospitalet.

Nedenfor har Mogens oppsummert sine 66 år med opp- og nedturer som roer og dommer.

Konkurranseroer

I 1957 var det en avtale mellom København kommune og noen av roklubbene i København om såkalt «ferieroing». En klassekamerat prøvde dette og fikk overtalt meg til å bli med. Vi rodde først i robasseng for å lære rotaket, deretter i firer innrigger. Vi rodde rundt i København havn ut fra Københavns Roklub stiftet 16.10.1866. Klubben er den nest eldste roklubben i

Danmark, Roforeningen Kvik er fire måneder eldre. Jeg meldte meg inn og fortsatte å ro innrigger de neste fire årene.

Som 17-åring begynte jeg med vekttrening i 1961. Ellers løping og bassengtrening frem til april da vi begynte å ro firer utrigger med styrmann i havnen før vi flyttet til Bagsværd Sø i mai. I siste regatta vant jeg min første medalje i 4- og ble klubbmester i 8+.

Året etter vant jeg tre seire og rykket opp i junior-klassen. Det ble krevet fire seire for å bli «junior», graden var ikke aldersavhengig.

I 1963 rodde jeg 4- og 8+ i juniorklassen, vant flere seire og rykket opp til senior, kravet var ti seire. Under EM på Bagsværd var jeg med som frivillig og jobbet med resultattavla.

Min første sesong som seniorroer var 20 år gammel i 1964. Da fikk jeg Forbundets sølvnål for antall seire. Beste resultater ble seier i 4+ i de internasjonale regattaene i Lübeck og Ratzeburg og en andreplass på Bagsværd Sø.

1965 ble det flere seire i regattaer i Danmark og en annenplass i den internasjonale regattaen i Duisburg. På Årungen vant vi Nordisk Mesterskap i 4+ og fikk overrakt premiene av prins Harald; det var stas! Vi representerte Danmark i EM i Duisburg og ble nr 7, men hjemme i Danmark ble vi slått i det danske mesterskapet (DM)!

1966 bød på nye seire i nasjonale regattaer. To av oss ble innkalt til militærtjeneste; Gunner Nielsen og meg selv. Gunner fikk ikke fri til trening, men det fikk jeg. Vi manglet derfor en mann. Vår største opplevelse var Henley Royal Regatta hvor vi kom til finalen i Prince of Wales Cup og ble nr 2 etter DDR (tidligere Øst-Tyskland). Det forblir kanskje mitt stolteste øyeblikk som konkurranseroer; Henley med sine tradisjoner og folkefest var helt spesielt!

Hjemme vant vi DM i 8+, ble tatt ut til VM i Bled i 4+ hvor vi ble nr 9.

I 1967 rodde vi 4-, fikk flere seire i nasjonale regattaer og i Nordisk i Mølnadal i Sverige.

Vant også i Lübeck og Ratzeburg og ble tatt ut til det åpne amerikanske mesterskapet og prøve-VM i St Chatherine's i Canada, det ble en tredjeplass. Senere samme år vant vi DM i 8+ og ble tatt ut til EM i Vichy.

Under togreisen til Vichy på 23 timer fikk Svend Madsen, på 7-plassen i återen, en kraftig halsbeten-
nelse og kunne ikke starte. Vi hadde ingen reserve
med, men Forbundet forlangte at vi skulle starte for
å få penger i retur fra FISA. De fant en juniorroer
på 17 år på en campingplass. Han hadde aldri rodd
2000m, bare 1000m, det gikk jo dårlig.

I OL-året 1968 rodde vi først 4- og skiftet ut en
mann. Tenkte vi skulle kvalifisere oss til Mexico. Vi
ble uttatt til trelandskamp mot Tyskland og Holland i
Amsterdam.

Der gikk det elendig. Hvert land stilte med to lag,
fra Danmark var Roklubben Skjold og vi fra Køben-
havns Roklub. Husker ikke om vi ble nr 5 eller 6, men
vi var langt etter Tyskland og Holland. Ingen tur til
Mexico i denne båten! Men Skjold tenkte at hvis to
fra deres lag, Gunner Nielsen og jeg kombinerte i en
4-, så var muligheten der fortsatt. OL-komiteen og
Forbundet gikk god for det. Vi fikk knapt tre uker på
oss til å bli samrodde. Jeg var stroke.

For å kunne komme til Amsterdam for å kvalifise-
re oss måtte vi først vinne i Bagsværd Internasjonale
Regatta. Det gjorde vi, og kunne reise til Amsterdam
14 dager senere, hvor vi måtte dårligst bli nr 3. Hel-
digvis klarte vi også det og da lå Mexico foran oss
med flere uker akklimatisering i høyden på forhånd.

OL begynte bra, men endte i stor skuffelse da Jon-
ny Pedersen i treer posisjon kollapse etter 1200 m,
akkurat der vi pleide å trekke opp. Dette skjedde på
formiddagen i semifinalen. På kvelden hentet vi Jon-
ny på sykehuset. I alt 26 roere kollapse på den banen.
Sykkelryttere og friidrettsutøvere kollapse også. Selv
om vi hadde vært der i flere uker var vi ikke godt nok
tilpasset varmen og oppholdet i 2300 meters høyde.
Det ble en trist slutt for meg som aktiv roer.

Treningskonsulent

Året etter, i 1969, sendte Norges Roforbund Knut Amu-
ndsen fra Drammens til Danmark for å finne en trener
som kunne komme til Norge med nye ideer. Knut tenk-
te først at Ib Kristoffersen var en god kandidat, men
han skulle begynne som rektor på en idrettshøyskole.
Ib sa til Knut at han skulle dra til Københavns Ro-
klub og snakke med Mogens Pedersen, han var ledig.
Jeg slo til og dro først til Moss for å treffe Thorleif
Torgersen, formann i Norges Roforbund, deretter til
forbundets generalsekretær, Kjell Emblem.

De sendte meg på en tre måneders rundtur til
samtlige norske roklubber utenfor Oslo. Det var en
positiv opplevelse å møte så mange forskjellige tre-
nere og roere og få sett så mye av Norge. Og i Dram-
mens Kvinnelige Roklubb ble jeg kjent med Berit Ja-
cobsen som senere ble min kone.

Lars Tore Meinseth, Kjell Emblem og Mogens Pedersen,
Drammens Roklub, 1969

Kontrakten var på tre måneder; så i august var
jeg hjemme igjen.

Sarpsborg kaller

I 1970 ble jeg oppringt fra Sarpsborg Roklubb om
jeg ville komme opp igjen og være trener for Svein
Thøgersen. Det ville jeg gjerne, jeg hadde jo en kjæres-
te i Drammen og det ble skaffet både arbeid for meg
som elektriker og et sted å bo.

Men Svein innså ikke da hva som trengtes for å
trene systematisk og hadde heller ikke særlig sans for
roteknikk. Det ble en vanskelig tid og etter ca seks
måneder reiste jeg hjem igjen.

Svein dro da til Ormsund og kom under Viggo
Winther, som hadde samme tankegang som meg. En-
delig lærte Svein seg disiplin og sammen med Frank
Hansen fra Ormsund i 2x ble det sølv både i EM på
Bagsværd i 1971 og i OL i München i 1972.

Svein og jeg har et godt forhold, vi møtes eller
prater på telefonen. Han gjentar ofte at det var jeg
som først lærte ham om trening og roing!

Dommer

Berit og jeg giftet oss i Danmark i 1971, men fra 1975
har jeg bodd fast i Lier. Gjennom Statoil tok jeg om-
skolering til ingeniør og jobbet i mange år på platt-
formene.

I 1985 meldte jeg meg på dommerkurs. Det første
året som aspirant ved å være sammen med en som
alt var godkjent i dommerbåten, på land i måltårnet
eller som juryformann.

Vi opplevde en dramatisk episode da en lettvekts-
roer gikk rundt etter 1500 meter i 25 graders varme

mens det bare var 5 grader i vannet. Han fikk sjokk og måtte behandles i Røde Kors-teltet, men kom seg heldigvis.

Ellers var det de vanlige diskusjonene om flytting av løp og noen ganger kaos ved start når starteren ikke fikk oppdaterte startlister. Så var det advarsler til roere med ukjente klubbdrakter eller årer, advarsler ved tyvstarter og diskusjoner med lettvektene under veiing når de ikke ville godta våre vekter, men bare veies på egne vekter.

I 1991 ble jeg forfremmet til internasjonal dommer på Hjälmssjö i Sverige under Scandinavian Open, en regatta som senere ble slått sammen med World Cup. Min første større internasjonale regatta var Junior-VM på Årungen i 1993. Der avslørte vi ulovlig radioforbindelse fra land til båter på vannet. Ellers var det stort å se Fredrik Bekken fra min norske klubb gå til topps i singel!

Året etter, i 1994, var det VM i München hvor jeg begynte som dommer, men under innledende heat nektet jeg to båter å legge ut da de ikke hadde baugball og hælstrapper i orden. De klaget til FISA, og dommersjef Børge Kaas Andersen og jeg hadde en høylytt diskusjon. Vi var fra samme klubb i København, men kjemien var aldri god mellom oss. Han sa at jeg aldri skulle få være dommer igjen!

Ved tyske internasjonale regattaer var jeg alltid med og da Tyskland hadde avtale med FISA om å skaffe dommere så kom jeg med i den tyske kvoten al-

likevel. Da var ikke Andersen lenger formann i Umpires' Commission i FISA, og ble jeg tatt ut til VM på OL-banen i Banyoles, 90 km fra Barcelona. Senere var jeg dommer også under VM i Glasgow og Amsterdam og til sist under VM i Poznan i 2009. Da var jeg 65 og måtte tre av for FISAs aldersgrense. Der ble jeg beæret med å dømme finaleløpet i 8+. Startdommer Fabio fra Italia ønsket meg hell og lykke under mitt siste FISA-løp over starthøytalerne så alle roere hørte det og det ble sendt på TV. Festlig! Etter målpassering feiret alle dommerne med champagne og jeg fikk FISA mini-badge (dommerskilt).

Et annet høydepunkt jeg ser tilbake på var i 2001 da jeg ble utnevnt til årets dommer i Norden og fikk overrakt en dommerklokke under det Nordiske Mesterskapet på Årungen.

I Drammen Roklubb har jeg glede av treningsrommet og er fast medlem av Onsdagsklubben. Det har også vært fint å hjelpe til som dommer under DRCR de første to årene, men senere har Forbundet sendt sine egne folk.

Jeg kan se tilbake på noen skuffelser, men mest på morsomme og spennende opplevelser gjennom rosporten. At jeg mistet mitt hjerte til Berit i 1969 her i Drammen, at hun har gitt meg to døtre og ett barnebarn er den største glede, og at Norge så ga meg et nytt hjerte i 1997 er jo rene mirakelet!

Ole Uglum, allsidig idrettsmann - og stjernekriger

Ole Kristian Uglum (f 1952) er klubbens kombinerte roer, svømmer, kampsportutøver - og litt filmstjerne.

I den teknisk utfordrende båten toer uten (2-) med makker Børre Kittelsen vant han flere regattaer som junior i 1970, inkludert NM i Horten. I 4-landskamp i Holland ble de nummer to bak Tyskland og under Drammensregattaen på høsten vant de både klassen for junior og senior. Samme år ble det også gull i NM i boksing for Drammens Atletklubb (for bokserer med maks 10 kamper bak seg), i 1972 sølv i samme klasse.

Deretter satset han mer på karate, ble norgesmester for Nippon Karateklubb i 1983 og var i flere år på det norske landslaget. To sølv i Nordisk mesterskap ble det også.

For Drammen Svømmeklubb spilte han (og Arne

Bergodd!) på laget som tok bronse i NM i vannpolo. Og på 100 m butterfly har han et kretsmesterskap.

Med andre ord: Ole Uglum kan tituleres som Drammen Roklubbs mest allsidige idrettsmann! Og i en alder av 71 år har han fortsatt en imponerende fysikk.

Men det er kanskje som stjernekriger fra Star Wars Episode V: *The Empire Strikes Back* han vil bli husket utenfor Norge. Under filming på Finse i 1979 var det behov for lokale statister som stjernekrigere i isødet på en fjern planet. Filmingen varte i 2 uker. Været var vakkert solskinn, men veldig kaldt med temperaturer ned til 30 minus!

De spesielle hanskene med innebygget radio fikk han med seg hjem sammen med noen utrolige minner.

Mange år senere fikk han en overraskende invitasjon:

Å være med i film innebærer mye venting

Jeg var i London 2018 på en stor Convention med skuespillere og crew fra Star Wars filmene. Satt og skrev autografer på bilder og andre effekter som publikum brakte med seg. 10£ for hver autograf! Jeg er på selfier i mange land etter dette!! Sprøtt men gøy!! Artig samvær med skuespillere og crew i løpet av en langhelg.

Ole har kanskje kjent litt på det å være filmstjerne og kjendis, men klokka 18 i badstua etter fredags-trimmen for Masters er han bare en av flere svette, gamle gutter!

NM gull i karate, faksimile fra DT&BB

Plakat med navnet sitt utstilt i London er ikke noe mange opplever

Selfie med Chewbacca

Jan Paulsen: Byggmester

Det er Tom Sørli som har oppsummert hva vårt æresmedlem Jan Paulsen (f 1956) har betydd for Drammen Roklubb som aktiv roer (1973-80). Senere har han med sitt yrke som byggmester og faglærer alltid vært en uvurderlig ressurs for klubbhuset.

Jan kaster ikke bort tid med prat, spesielt ikke om seg selv. Det er ikke mange unge i klubben vår som vet at den arbeidsomme og stillferdige læreren var nær ved å kvalifisere seg for OL i Moskva i 1980. Men politikerne ville det annerledes.

Jan Paulsen startet sin karriere i *Drammens Roklub* i 1973 og ble med en gang en del av det aktive miljøet som blomstret på den tiden i kjølvannet av «Barnefiren». Han ble allerede i 1974 junior nor-

gesmester i 8+, og derfra var veien kort til Norges Roforbunds elitegruppe i 1976 hvor han fikk flere gode internasjonale plasseringer i 4+. Veien til OL i Moskva i 1980 så også lysende ut inntil Norge besluttet å boikotte disse lekene av politiske årsaker. Dette representerte også slutten på Jans karriere som aktiv konkurranseroer.

I perioden som fulgte var Jan materialsjef (1981 – 1982), styremedlem (1979 – 1981), medlem av Outboardkomiteen (1980 – 1985), mangeårig medlem av regattakomiteen, valgkomiteen og han var president i Rådet 1999 – 2001.

Det som alltid har ligget Jans hjerte nært er klubbhuset. Allerede i 1991 engasjerte han seg i byggekomiteen for nytt klubbhus, og under byggin-

Sommeren 1978: Rosjef Arne Bergodd med Jan Paulsen, Pål Sandli, Odd Jensrud og Einar Nilsen. Den gamle brygga ligger i strømmen nedenfor dagens posisjon og broene Ypsilon og Øvre Sundt er ikke engang planlagt. Drammenselvens Papirfabrikker, Union Co., er fortsatt i full drift.

Nordisk mesterskap i roing:

Norsk gullfirer med to Drammens-gutter

[illegible]

Jan Paulsen og Pål Sandli hadde en fantastisk 1979-sesong og var to av de seks-syv beste eliteroerne i Norge det året.

gen av det nye klubbhuset i perioden 1993 – 1996 hadde han en sentral og myndig rolle som byggeleder og organisator som sørget for at fremdrift, kvalitet og funksjonalitet på nybygget ble av første klasse. Sammen med elevene sine på Videregående yrkesfag tok han i årene som fulgte et særskilt ansvar for å følge opp huset og sørge for at alt var i orden til enhver tid. Som hussjef 1990 – 1991 og 2016 – 2018 og ikke mindre enn 16 år som medlem av huskomiteen har han gjort en formidabel innsats for at klubben til enhver tid har et velfungerende, godt vedlikeholdt og

presentabelt hus.

Jan var klubbens leder i perioden 2006 – 2009. Han fikk Hederstegnet i 1992, Gullåra og innsatspokalen i 1996 i forbindelse med åpningen av det nye klubbhuset. I 2023 ble Jan utnevnt til Æresmedlem i klubben som påskjønnelse og varig takk for alt arbeidet han har nedlagt i klubben både med klubbhuset og ellers i klubbens drift og utvikling gjennom 50 år.

Vi skal heller ikke glemme at det er Jan som i åresvis høytidelig har sørget for at det norske flagget heises foran klubbhuset hver 17. mai!

Jan Paulsen blir utvent til Æresmedlem

Ragnar Løken - Stroke, leder og trener

Tom Sørli, klubbens nestleder i jubileumsåret, er også medlem av redaksjonskomiteen for denne boken. I 1973 rodde Tom i Drammens åtter da de vant junior-NM på Årungen og representerte Norge i Nordisk.

Høsten 2023 kom seks av de åtte roerne sammen i et 50 årsjubileum. Med seg hadde de treneren sin fra 1973, den nå pensjonerte rørleggermesteren Ragnar Løken.

Tom og Ragnar er gode venner og naboer og nedenfor har Tom skrevet en forklaring på hvorfor både hans gamle åtterlag og alle vi andre i klubben har mye å takke Ragnar Løken for.

Ragnar fant veien til Øvre Strandgate og Roklubben i 1963 og kan dermed se tilbake på en sportslig og administrativ karriere i klubben over mer enn 60 år. Han kom straks inn i det aktive miljøet og fant raskt sin plass i «Barnefiren» i 1964. Dette legendariske laget er behørig omtalt andre steder i denne boken, så jeg begrenser meg her til å konstatere at Ragnar utgjorde et solid og viktig ledd i denne båtens suksess, som også ble forgjengeren og forbildet til klubbens fremgang og inspirasjon for nye roere de påfølgende årene.

Den aktive karrieren bestod av norgesmesterskap både i junior og senior i 4+ i perioden 1964 - 1971, deltagelse i Nordisk Mesterskap i 4+ og 8+ i 1967 og 1971 og EM i 8+ i 1971. Med sin treningsdisiplin og stillferdige, men solide oppførsel var han alltid til å stole på, og hans bidrag hadde vesentlig betydning for lagets og klubbens fremgang og resultater.

Etter at Ragnar la opp sin egen aktive sportslige karriere tok det ikke lang tid før han tok en aktiv og tydelig rolle som trener og forbilde for neste generasjons roere. Etter «Barnefiren» begynte det å gro på rekrutteringssiden, og Ragnar tok et ansvar som ga disse nye roerne en meningsfull treningshverdag og inspirerte til å skape resultater og bli best. Dette førte under Ragnars ledelse til NM gull for junior i 8+ og 4+ innrigger i 1973 i tillegg til deltagelse i Nordisk junior i 8+. Åtterlaget ble også kvalifisert og tatt ut til deltagelse junior VM i 1973, men mangel på økonomiske midler gjorde at laget måtte bli hjemme. Ragnars gutter fulgte også opp med NM junior i 8+ i 1974, klubbens til nå siste mesterskapstittel i

Ragnar Løken og Laila Kind Rønneholm under DRCCR 22. april 2023.

denne båtclassen, og også seier i 2+. Mange av gutta fra denne tiden fortsatte den aktive karrieren til et olympisk nivå, noe selvfølgelig Ragnar skal ha sin del av æren for med sin tydelige og myndige måte å organisere, motivere og trene unge roere.

I tiden videre tok Ragnar en tydelig rolle i klubbens sportslige ledelse og utvikling som rosjeff 1973-1974 og mangeårig deltager i routvalget, regattakomiteén og som rosjeff i 1998 – 2000. Han var også i flere år deltager i Norges Roforbunds kontrollkomité.

Selv om den direkte involveringen i det sportslige kom litt i bakgrunnen betød ikke det at Ragnar la seg på latsiden i klubbens drift og utvikling. I perioden 2002-2005 var han Leder i klubben etterfulgt av 9 år i Rådet, i flere år som formann i Rådet og deretter leder av Ordensutvalget 2021-2023, og også medlem av valgkomiteen og huskomiteén.

Som håndverker har Ragnar alltid vært en viktig bidragsyter til husets drift og vedlikehold, og har et stort hjerte for at alt skal være i orden og tipp topp til enhver tid. Som mangeårig medlem av huskomiteén og hussjeff i 1994 har han et stort ansvar for, og kan takkes for, at vi har et veldrevet og velfungerende klubbhus – både i det gamle og det nye klubbhuset. Hans faglige arbeid og innsats under byggingen av nytt klubbhus utgjorde et uvurderlig bidrag.

Mye av Ragnars innsats og arbeid i klubben er preget av en ekte interesse for at felleskapet i klubben skal fungere og ha det bra. Ragnar nyter stor respekt fra alle som kjenner ham, og han har vært en viktig brikke som i stillhet har utført en uvurderlig og uegennyttig innsats og bidrag til klubben over tid, og fremdeles, har et unikt, trygt og godt miljø for små og store medlemmer.

Ragnar fikk klubbens hederstegn i 1971 og Gullåra i 2001 som klubbens anerkjennelse for det arbeidet han har gjort.

Skolekapproing i Tønsberg ca 1961 fra baug Hans Petter Rasmussen, Arne Eriksen, Tor Ole Brekke, Lars Meinseth og Per Haugerud

Klubbhuset før DRCR 2019

Rolf Andreassen med tilbakeblikk fra 1967, 1972 og 1980-tallet

I roklubben har vi tre personer som har prestert å vinne sølvmedaljer i de sommerolympiske lekene. Rolf Andreassen (f 1949) er den ene. Rolf opplevde norsk rosports «revolusjon» i 1969-70. Hans roerkarriere startet på Drammenselva i *Barnefiren* i 1964. Alle ombord var habile skiløpere og til Påsken 1967 gledet tre av dem seg til å gå over Hardangervidda.

Rolf og Ragnar tok toget til Finse i forvegen. Det skulle bli en tur med livet som innsats.

Å delta i OL i München i 1972 var stort. En episode med de amerikanske sprinterne ble til komisk underholdning for andre enn dem selv. Deretter ble Rolf tilfeldigvis vitne til OL-historiens mest tragiske hendelse gjennom alle tider.

På 1980-tallet hadde Rolf lederverv i roklubben. Han minnes kampen for klubbens fortsatte, sentrale beliggenhet i Drammen by.

Påkestormen 1967

Påsken 1966 var en drømmepåske av de sjeldne. Mange av hjemmesitterne som hørte om de flotte opplevelsene fra venner eller leste om vindstille, solrike fjelltopper ble fristet til å komme seg til fjells året etter. Turistforeningen fikk en mengde henvendelser; pågangen var enorm. NSB måtte sette opp mange ekstratog, nå skulle «halve Norge» til fjells for å oppleve påskeeventyret!

Rolf Andreassen og Ragnar Løken fra roklubben i Drammen var blant de mange som gledet seg, lykkelig uvitende om tragedien som ventet dem på Hardangervidda. Det ble en opplevelse de aldri glemmer.

DNT Finsehytta

For oss startet påsketuren dagen før Palmesøndag, lørdag 18.mars 1967, med tog fra Drammen til Finse. Planen var at Ragnar og jeg skulle reise i forveien til Finse for å gå derfra gjennom fjellpasset Kyrkjedøri til Raggsteindalen Turisthytte. Der skulle vi møte Tore Jernberg fra roklubben, han hadde leid hytte i nærheten. Det var planlagt en overnatting hos ham for så å gå tilbake til Finse hvor vi skulle møte Tor Ole Brekke og Per Haugerud, også kompiser fra

roklubben. Sammen skulle vi så gå over Hardangervidda. Da Ragnar og jeg ankom Finse med tog lørdag ettermiddag blåste det opp til et forferdelig uvær. Det var satt opp taujerde fra stasjonen til DNT Finsehytta. Det var ikke mulig å se hytta fra stasjonen bare ca 300 m unna. Det var sterk vind og tåke. Vi fulgte taujerdet frem til hytta som var begynt å fylles opp med turister. Det var ingen ledige rom, vi måtte bare finne en ledig plass på gulvet sammen med mange andre. Vi hadde med oss soveposer så det var greit.

Plassproblemet forverret seg da det stadig kom nye tog med turister fra Oslo og Bergen og ingen kom seg videre fra Finse. Det lå nå skiturister over alt på DNT Finsehytta. Grunnet fortsatt storm, tåke og føye var det ikke mulig å komme seg videre hele Palmesøndag. Men så på mandag kom solen og det var nesten vindstille. Folk stormet ut fra DNT Finsehytta for å komme til en annen turisthytte med bedre plass

Krækkja Turisthytte.

Mandag formiddag meldte Ragnar og jeg fra på DNT Finsehytta at vi skulle gå til Raggsteindalen Turisthytte og startet den antatt tre - fire timer lange turen.

Senere på dagen ankom også Tor Ole Brekke og Per Haugerud den samme Finsehytta. Det hadde på nytt blåst opp og igjen var det fullt opp med skiløpere. De overnattet til tirsdag for så å bestemme seg for å gå til Krækkja Turisthytte. Været var på grensen med sterk vind, men de kunne se fra stake til stake. Krækkja Turisthytte var også overfylt da ingen våget å gå videre. Da bestemte de seg for å avslutte turen med å gå til Haugastøl og ta toget hjem igjen.

Raggsteindalen Turisthytte

Ragnar og jeg hadde startet turen vår til Raggsteindalen Turisthytte sammen med et lærerektepar fra Bærum som kun skulle gå en dagstur og tilbake til DNT Finsehytta. De hadde ikke noe ekstra tøy med seg. Vi hadde lett bakvind gjennom Kyrkjedøri fjellpass. På den andre siden av passet var alle stavmerkene borte,

Rolf er tilbake ved båthuset i 1973. Hullet som han og Ragnar laget i veggen for å komme inn og i sikkerhet er ennå ikke helt reparert. Bildet viser Grete Kittelsen som giftet seg med Rolf i 1977. Ragnar Løken har også vært tilbake og sett på båthuset, men mye senere. Da var båthuset ulåst og registrert som Nødhytte. Rolf og Ragnar takker det vesle bygget for at de overlevde påskestormen i 1967.

men selve løypa var fortsatt synlig. Etter kort tid skilte vi lag med ekteparet fra Bærum.

Da vi hadde gått noen kilometer oppdaget vi at løypa vi fulgte kun gikk til et utsiktpunkt. Vi bestemte oss for å snu for å finne ut hvor vi hadde gått feil. I det vi snudde oss så vi bare en vegg av tåke og kraftig motvind. Det skjedde på noen sekunder, vi så knapt våre egne skitupper. Vi gikk ved siden av hverandre, men i perioder kunne vi ikke se hverandre.

Vi fortsatte å kjempe mot uværet i 7-8 timer. Nå var vi kjempeslitne, men vi fant ingen sted å grave oss ned. All løs snø var blåst bort i høyfjellet. Vi fortsatte å lete etter en egnet snøfonn.

Snøhulen

Dødsslitne og uten referanser til terrenget grunnet føyeke og tåke opplevde vi følgende fenomen: Snøen under oss rullet plutselig nedover som om vi var midt i et snøskred. Vi kastet oss ned og klorte oss fast for så å oppdage at «snøskredet» bare var innbilning; en illusjon! Kjempende mot storm, tåke og knapp sikt kjørte vi ut en slakk helning. Plutselig svevde vi i luften! Følelsen av å sveve i tåken uten å se bunnen har medført mange mareritt i ettertid. Heldigvis kjørte vi ved siden av hverandre slik at vi ikke falt oppå hverandre. Vi falt ned i masse løssnø som reddet oss fra større skader. Men jeg knakk bindingen og forstuet ankelen.

Her var det iallfall nok løs snø til å grave seg ned i. Vi gravde en dyp grop, la ski og staver på tvers med vårt vindtøy på toppen. Tok på oss hver vår sovepose og krabbet inn i vår lille hule. Det føltes som et himmelrike å slippe å kjempe mot stormen! Vi sovnet

fort, men etter 6-7 timer våknet vi av at soveposene begynte å trekke vann. Ragnar som lå innerst i hulen hadde stort press mot hodet fra den provisoriske takkonstruksjonen grunnet store mengder snø som hadde fonnet seg over oss. Det surklet vann i soveposen. Vi skjønnte raskt at vi måtte komme oss videre før vi begynte å fryse.

Jeg tror jeg brukte en time bare på komme meg løs fra soveposen grunnet all snøen som trykket rundt meg. Ragnar, som lå innerst var klemt helt fast og måtte ha hjelp for å komme ut. Jeg måtte for det meste grave han ut. Stormen herjet fortsatt og sikten var like dårlig. Vi fikk på oss tørt tøy, la soveposen rundt hodet for å beskytte oss mot isbiter som pisket mot ansiktet. Stupet vi hadde falt ned anslo vi til 7- 8 m høyt.

Båthuset

Grunnet knekt binding måtte jeg nå gå på bare en ski. Det var ikke så ille da det var lite løssnø. Når vi kom til skavler av is måtte vi ligge og vente til vinden løyet. Var vi ute på skavlene når stormkastene kom ble vi kastet bakover. Det medførte at vi slo oss mye. Slik kjempet vi mot stormen i et par timer. Da kom vi frem til et båthus. Her var det fortsatt noe merket løype. Vi fortsatte i det vi mente måtte være retning til Raggsteindalen, men etter kort tid var det slutt på stavmerket løype.

Etter noen timer med å gå og delvis krabbe mot uværet stoppet vi opp for å hvile. Vi hadde nå gått lenge uten merking og løypespor og satte oss ned for å vente på en lysning som kunne gi oss litt bedre orientering. Vi visste at vi var i et farlig fjellområde. Etter

en tid klarnet det opp et øyeblikk. Da fikk vi den store skjelven, for vi satt på kanten av et stup!

Vi beveget oss forsiktig tilbake samme veien vi hadde kommet. Nå var vi veldig slitne. Vi fulgte våre spor tilbake til båthuset. Endelig framme ved båthuset var Ragnar temmelig utkjørt. Døra til båthuset var solid og med stor hengelås. Jeg skjønnte at det var umulig å bryte opp den døra. Det var blåst reint for snø rundt båthuset så noen steiner var synlig i isen. Jeg fikk hugget løs en kileformet stein som jeg fikk brukt til å kile ut overliggende ytterpanel ved siden av døren. Etter hvert fikk jeg av flere utenpåliggende toppbord. Underbordet kunne jeg røske ut med håndmakt og innkledningen sparket jeg inn. Da vi hadde et hull i veggen på ca. 50 cm x 50 cm kunne vi endelig kripe inn i båthuset. Båthuset besto av en stor seng med halmmadrass bygget opp fra jordgulvet, en ovn med noe ved og en stor pram. Det lå et ovnsrør i prammen som vi tredde på røret fra ovnen og opp gjennom taket. Ragnar hadde fått igjen kreftene og kappet opp en lang tykk planke til mindre biter. Sagen hans var en «rotterompe», en liten spiss sag, så det tok sin tid. Men vi klarte ikke å fyre opp i ovnen den første kvelden, det var for sterk vind.

Soveposen

Nylonsoveposen jeg hadde gått med rundt halsen hele dagen var faktisk blitt tørr, mens Ragnars vattsovepose fortsatt var våt. Vi krøyp derfor begge ned i min sovepose og la oss på halmsengen. Ettersom varmen sakte kom tilbake kom også smertene i hender og føtter. I tillegg var min høyre ankel forstuet og hoven.

Dagen etter hadde vinden endelig løyet litt og vi kunne tenne opp i ovnen. Det var utrolig godt å kjenne varmen fra ovnen! Vi hadde ikke mat med oss, kun litt sjokolade. Da vi fant en boks med makrell i tomat gaftet vi denne i oss. (Jeg har ikke spist makrell i tomat før eller siden!)

Det lå også noen teposer og sukker på en hylle. Vi smeltet snø og fikk i oss varm te. Stormen herjet fortsatt ute, men nå lå vi iallfall tørt og varmen fra ovnen gjorde tilværelsen fantastisk. Etter to dager stilnet vinden og det klarnet opp. Påskedagene hadde nå begynt og vi så plutselig noen menn i det fjerne. Ragnar hoppet ut igjennom hullet i veggen og viftet med armene. Mennene så Ragnar og kom raskt ned til båthuset. De var fra Oslo Lysverk og hadde i oppgave å registrere manglende løypemerking. De fortalt at ekteparet vi hadde gått sammen med ble funnet ikke langt fra oss. De lå ved siden av løypa og hadde frosset i hjel.

Rita og Tore Jernberg

Mennene hjalp oss ned til Raggsteindalen Turisthytte, en ca. 20 km lang tur. Vi var ikke meldt savnet. Sambandstjenesten mellom turisthyttene var elendig og ble i ettertid sterkt kritisert. Vi så meget medtatte ut da vi ankom Raggsteindalen Turisthytte; ansiktene var fulle av sår etter iskrystaller. Tore Jernberg fikk sjokk da han så oss! Det var en lege på Turisthytta som undersøkte oss. Han anbefalte at hender og føtter ble massert flere ganger daglig med olje. Han mente vi hadde andregrads forfrysning på hender og føtter. Hytta Tore Jernberg hadde leid lå ikke langt fra turistforeningens hytte. Han tok oss med til hytta og der ble vi i tre dager. Rita, kona til Tore, masserte Ragnar og meg flere ganger daglig på hender og føtter. Dette var fantastisk pleie og medførte mindre senskader etter forfrysningene.

Ikke langt fra hytta vi nå var på hadde en person omkommet. Han skulle tømme bøtter som var brukt som toalett innendørs under stormen. Han gikk til utedoen, tømte bøttene, men fant ikke hytta på veien tilbake. Han ble funnet ihjelfrosset ikke langt fra hytta da stormen endelig ga seg.

Fra båthus til Nødhytte

Turen ga meg stor respekt for å ferdes i fjellet, men redd for fjellet har jeg aldri vært. I dag har jeg selv en hytte ca. 25km fra båthuset vi måtte bryte oss inn i. Noen år senere hadde jeg med kona Grete for å vise henne denne vesle plassen som reddet våre liv. Veggen var bare delvis reparert. Ragnar var der også for bare noen år siden. Da var det laget ny inngangsdør og et nytt påbygg for prammen. Døra var ikke lenger låst og båthuset var registrert som Nødhytte. Kanskje vil båthuset redde flere liv i ettertid.

Planen er å ramme inn historien vår og få den hengt opp i båthuset.

Til slutt en anbefaling. Et vanntett trekk utenpå soveposen hadde gjort det å sove i snøen til en varm og tørr opplevelse. Å høre stormen gripe tak i snøen rett utenfor gir en fanatisk følelse.

Når jeg etter nå, etter 57 år, forteller min historie om påsken 1967 og ser på bildet av båthuset kommer tårene. Opplevelsen sitter like sterkt etter alle de årene som nå har gått.

Jeg tenker også på det fantastiske samholdet vi har i Drammen Roklubb.

Takk til dere alle som var med i historien!

Dødspåsen 1967 fikk konsekvenser

Påsen 1967 krevde i alt 17 menneskeliv i Norge. Seks av de omkomne hadde dratt ut fra Finse slik som våre gutter. Etter tragedien ble det et stort fokus på Fjellvettreglene og gjennomført et nasjonalt opplysningsarbeid. Arbeidet med å merke løypene ble oppgradert og varslingsjenesten mellom turistforeningens hytter ble gjennomgått og forbedret over hele landet.

Værmeldinger skal man aldri stole helt på, man må være forberedt på alt når man snører sin sekk og tar skiene på. Rolf og Ragnar var sterke, utholdende og snartenkte, mye takket være deres roerbakgrunn. Men litt flaks er også godt å ha!

100 m sprint i München OL 1972

Rolf Andreassens id-kort, forside og bakside i 1972.

I OL- landsbyen kunne vi gå til et stort pressesenter med direkte sendinger fra de ulike arenaene. Foran de forskjellige skjermene lå gummimatter og puter strødd utover gulvene for oss å ligge på. Denne dagen valgte vi en skjerm med overføring fra friidrettsbanen.

Foran oss lå en gruppe idrettsutøvere fra USA. Amerikanske sprintere hadde en helt spesiell og slentrende måte å gå på. Framme ved putene omtrent datt de ned på gulvet med sine «high five!» og «high guys!» til alle oss andre. Der lå vi og slappet av og så på ulike kvalifiseringer. Plutselig vistes forberedelsene til første kvalifiseringsheat for 100 m sprint. To amerikanere i gruppen foran oss nærmest eksploder-

te, hoppet opp og løp vekk. De skulle være med i nettopp 100 m sprint!

Første heat gikk med fullt felt, men i Heat 2 manglet en amerikaner som var ansett som medaljekandidat. TV-reporteren hadde ikke fått melding om at noen hadde trukket seg. Det ble nå litt av et oppstyr i startområdet, men det andre heatet ble gjennomført uten den manglende amerikaneren. Men til Heat 4 kom så en av de to som noen minutter tidligere hadde ligget foran oss stormene inn på banen og rakk akkurat starten! Lederen for sprintlandslaget hadde feilinformert om de ulike starttidspunktene, han fikk umiddelbart sparken og måtte reise hjem. Velkomsten han fikk etter landing i USA var neppe noe å glede seg til!

Tett på dramatikken, München-OL, 1972

Under de sommerolympiske lekene 5. september 1972 var Arne Bergodd, Rolf Andreassen og Thor Egil Olsen ferdig med roingen og kunne nyte seieren i B-finalen i toer med styrmann (syvende plass totalt). Samme kveld klarte åtte bevæpnede menn å ta seg ubemerket inn i OL- landsbyen. Rolf opplevde det på nært hold.

Begrepet terrorist var ukjent for meg den gangen. De åtte mennene tilhørte den palestinske terroristgruppen Svart September. Navnet var et minne om da den palestinske frigjøringsbevegelsen PLO ble fordrevet fra Jordan etter en kort krig i september 1970. Terroristenes hensikt var å ta israelske idrettsutøvere som gisler for å kreve løslatelse av fengslede palestinske geriljasoldater. Israelerne bodde i oppgangen ved siden av oss i OL-landsbyen. Vi nordmenn var skjermet for selve innbruddet og gisseltakingen. Det var først da norske avisene ble tilgjengelig en dag senere at vi fikk detaljer om hva som hadde foregått.

Under det store platået som OL-byen lå på var det et veisystem med parkeringsanlegg hvor vi pleide å gå ned for å ta buss ut til regattabanen og andre arenaer i nærheten. Eller man kunne gå ut på platået slik jeg først gjorde om morgenen 6. september. Der så jeg at sivilt politi sperret området foran inngangen til de israelske idrettsutøverne. På utsiden av gjerdet rundt landsbyen stod en mengde journalister med digre telelinser. Jeg skjønnte at noe var på ferde og tenkte at hvis noen skulle hentes måtte det skje nede i parkeringsanlegget. Så jeg gikk tilbake i boligblokken og ned trappene til parkeringsanlegget. Ca 300 m til høyre for meg var en samling av militære og politi, de hadde også pansrede kjøretøy. Ca 50 meter til venstre var oppgangen til israelernes bolig. Jeg

De venter på å paradere inn til OL-åpningen på Münchens olympiastadion og er tett på deltagere fra Nigeria. Roeren Thorleif Sagen har oppdrag for DT&BB og ber om å få ta et foto. De norske er Knut Amundsen, Rolf Andreassen, Jørgen Cappelen (13 år, NSR-cox for 4+; 9.-plass), Thor Egil Olsen (15 år, cox for 2+; 7.-plass) og Arne Bergodd.

Deltagerlandsbyen, München OL 1972. Øverst på bildet vises to høye terrasserte boliger med et åpent felt imellom. Vi bodde helt til venstre i den lange terrasseboligen, israelerne bodde i første oppgang i boligen til venstre. Foto kopiert fra internett.

var nærmere enn alle andre til selve gisseldramaet. Fra oppgangen til israelerne kom det plutselig ut en maskert person med maskinpistol. Personen besiktiget området utenfor og stirret lenge på meg. Jeg tenk-

te at hvis han skyter kan jeg kaste meg ned bak rekkverket av betong, men han gikk bare inn igjen. Noen få minutter senere kom en buss og parkerte utenfor inngangen. Den maskerte personen med maskinpistol kom ut på nytt, han gikk inn på bussen, besiktiget bussen over og under setene og ga tegn til sjåføren at han ikke godtok bussen. Kort tid etter kom en ny buss. Personen gjorde de samme undersøkelsene, men denne gangen ble bussen tydeligvis godkjent og han gikk tilbake til oppgangen. Deretter kom han ut med et følge (fant jeg ut senere) av seks israelske trenere, fem israelske idrettsutøvere, en vesttysk politimann og fem andre terrorister. Gislene gikk med armene bøyd over hodet. Alle gikk inn på bussen. Da bussen passerte meg geipet en av terroristene til meg samtidig som han vinket med venstre hånd. Kort tid etter kom meldingen om at terrorister og gisler var trygt ute av Vest-Tyskland. På dette grunnlaget sa IOC presidenten, Avery Brundage, at de olympiske leker skulle fortsette med «the games must go on!», selv om det ble en forsinkelse av hele olympiaden på mer enn ett døgn. Sannheten kom først en dag senere. På flyplassen i München gikk tysk politi til aksjon mot

gisseltakerne. Alle gislene, samt fem av de åtte terroristene ble drept. En tysk politimann mistet også livet i aksjonen. Jeg har mange ganger tenkt tilbake på hvilken dramatisk hendelse jeg intetanende ble vitne til. Dessverre hadde jeg ikke kamra med meg som kunne gitt noen historiske fotografier, men inntrykkene og bildene på netthinnen vil sitte der i hodet mitt for alltid.

Israelsk fremstilling av massakren. To ble drept i deltagerlandsbyen, ni ble tatt som gisler som alle døde på flyplassen under forsøket på å befri dem. Det israelske flagget ses på halv stang ved siden av det norske, de to nasjonene var naboer i deltagerlandsbyen. Kopiert fra internett.

Da kommunen ville flytte roklubben.

Jeg var nestleder i gamle Drammens Roklub 1979-82 og leder 1983-84.

Klubbhuset var nedslitt og måtte snart fornyes, men lå på kommunal grunn og min kampsak i denne perioden var å få beholde roklubbens beliggenhet i parken nær Drammens sentrum.

Kommunen hadde regulert Sølfastøya til vannsport og tilbød Drammen Roklubb og Sportsfiskeforeningen tomtearealer for fast tilholdssted. Sportsfiskeforeningen med mange medlemmer hadde akseptert beliggenheten, men deres behov var helt forskjellig fra våre. Byen vår og særlig parken var på den tiden tilholdssted for mange narkomane. DRK var et positivt miljøtilskudd i parken. Nå ville kommunen fjerne roklubben helt fra Drammen park. Båtene våre var om vinteren fraktet bort til ulike låver for lagring slik at vi kunne arrangere dansekvelder på søndager. Dans på søndager var lenge klubbens hovedinntekt. Rekorden for betalende gjester i båthallen var 606. Kveldene med band som Drammens eget The Steel Chords, Tromsøs The Pussycats og svenske Hep Stars fra glansdagene på 60-tallet blir aldri glemt av dem som var til stede. Benny Andersson fra Hep Stars utviklet seg videre til en verdensstjerne med ABBA. The Steel Chords brukte båthallen som øvingslokale på nye låter mens vi trente styrketrening. (The Steel Chords holder fortsatt konserter!) Mine hovedargu-

menter for å beholde beliggenheten var at Drammens Roklubb var aktiv innen kultur med vår idrett, med dans for ungdom uten alkoholservering og en sunn miljøskaper i Drammen by. Et nytt klubbhus ville kreve relativt store arealer grunnet vår båtpark. Vi var også totalt avhengig av å investere i et bygg som ville være attraktivt og praktisk med tanke på utleie for å generere fremtidige inntekter. Sentral beliggenhet var derfor veldig viktig.

Kommunen var fortsatt bestemt på å flytte oss og kom etter en rekke forhandlinger med alternativet Gro-pa i Øvre Storgate. Det foreslåtte området i Gro-pa ble (heldigvis!) møtt med store protester fra beboerne i området. Det ble mye avisoppslag med intervju av misfornøyde fastboende. I denne fastlåste situasjonen ble Ulf Tellefsen ansatt som ny Byplansjef i Drammen. Han hadde nye visjoner og satte opp en helt ny utbyggingsplan for Drammen by. I den nye planen for Drammen skulle roklubben være en tradisjonstro og sunn miljøskaper og en del av den nye byutviklingen for Drammen. I dag ser vi resultatet av denne fine planen for oss og hele byen vår. Drammen by har fått tilbake et aktivt og tiltrekkende bymiljø. I de tidlige skissene var Strandgaten senket ned i en kulvert. Roere og andre myke trafikanter skulle da krysse Strandgaten på en bru. Kulverten skulle også kunne hindre stadige utgravinger av grunnforhold langs Strandgaten. Rene steinmasser var flere ganger fylt opp for å motstå elvas utgravinger, men ble ansett som en midlertidig nødløsning.

Flom i Drammenselva har fortsatt vist at strandpromenaden langs Strandgaten er sårbar for utgravinger.

Den neste byplansjefen var Marit Kleveland fra 1993. Statens Vegvesen bestemte i denne perioden å gå for Bragernestunnelen fremfor kulvert i Strandgaten. Byggingen av den tre km lange tunnelen startet i 1999 og sto ferdig åpnet i 2002. Det reduserte trafikken langs elva.

Tanker for 2024

Dagens ordning med påkrevet kryssing av Strandgaten for roere og båter er ikke optimal og bør revurderes i fremtidige veiløsninger for Drammen sentrum. Siste års midlertidige omkjøring grunnet bygging av ny bru i sentrum viser at trafikken i Øvre Strandgate kan stenges ved Dronninggata og ledes opp i Hauges gate. Det ville da bli mulig å knytte Drammen park med ny strandpromenade til parkområdet på Gamle Kirkeplass og ned til Sankt Olavs gate. Parken får da en god knytning helt til sentrum i elvebyen Drammen.

Mye av trafikken i Øvre Strandgate brukes i dag som snarvei til Hauges gate uten å forbedre trafikkavviklingen i sentrum.

Møbelsalget 2000

I september 2019 ble World Rowing Masters Regatta avholdt utenfor Budapest i Ungarn. Pål Sandli og Stein Hoff hadde fri fra konkurransen en dag og var turister på elva Donau som renner mellom bydelene Buda og Pest. På øretelefoner kunne man velge løpende informasjon på en rekke språk. De klikket inn på den norske guiden. Men den stemmen var da merkelig kjent, det er jo Laila fra Roklubben!

Laila Kind Rønneholm hadde arbeidet på den norske ambassaden i Budapest da hun påtok seg dette innlesingsoppdraget.

Hennes mangeårige arbeid for Utenriksdepartementet førte i 2000 til en stor dugnadsinnsats og en betydelig økonomisk gevinst for Roklubben og jobben med å erstatte de gamle bryggene. Men ikke uten en krise underveis!

Departementet hadde på store lager gammelt inventar som var blitt sortert og et stort antall skulle nå kasseres, kanskje gis bort for å generere inntekter til et humanitært formål. Det gjaldt norsk-produserte

møbler og annet inventar fra perioden 1950-80 brukt i diverse ambassader som Cairo, Moskva, Ankara, Dublin og New York. De var av eldre årgang og nedstøvet, men av tidløs design, topp kvalitet og i utmerket stand. Lagrene var under Lailas ansvarsområde. Hun visste godt at vi hadde et desperat behov for kr 400.000 til nye, helårs flytebrygger etter at det nye klubbhuset åpnet i 1996. Da hun fikk høre at lagrene skulle avvikles og møblene gis til et veldedige formål tilbød hun på vegne av Drammen Roklubb at vi kunne ta hele jobben med å tømme lagrene uten kostnader for UD. Klubben fikk oppdraget, men beskjed om at det ikke skulle annonseres hvor møblene kom fra.

En dugnadsgjeng ble stablet på beina og dannet en arbeidsgruppe fra klubben i tillegg til Laila, Lars Tore Meinseth, Bjørn Adamsen, Jan Paulsen, Knut Amundsen. Denne gjengen sørget for å klargjøre roersalen med rengjøring, nummerering og prissetting av møbler og utstyr for auksjonen samt klargjøre treningsrommet og båthallen for salg av øvrig utstyr.

Ambassademøbler betaler båtbygg

TORS DAG 16. MARS 2000

Roklubben fikk 400 møbler av UD

Store mengder møbler fra norske ambassader skal selges på et stort bruktmarked i Drammen sentrum. Drammen Roklubb har fått møblene i gave fra Utenriksdepartementet og håper salget vil finansiere ny båtbygg. Møblene har blant annet vært brukt i Kairo, Moskva og New York.

Oddbjørn Lervik
oddbjorn.lervik@dtb.no

- Disse møblene har vært brukt i norske ambassader i en rekke forskjellige land. Alle er av høy kvalitet og er produsert i Norge. Noen av møblene er utformet av anerkjente møbeldesignere og

laget av håndverkere, forteller Laila Kind Rønneholm til Drammens Tidende.

Hun er viseformann i Roklubben og ansatt i Utenriksdepartementet. Da det i vinter ble klart at UD skulle tømme sitt store møbellager og gi bort innholdet til humanitære formål, var hun straks frempå og foreslo Drammen Roklubb som mottaker. Det ble akseptert. Sammen med noen av klubbens juniorer har Laila Kind Rønneholm flyttet møblene, som nå er lagret i seks svære containere på Billingstad. Helgen 8. og 9. april skal alt selges fra Roklubbhuset i byparken.

Denne overskriften skapte trøbbel, men viste seg å være god reklame!

Lagrene med møbler og utstyr i Oslo ble tømt, lastet inn i kontainere. Laila fikk hjelp av Morten Adamsen, Per Magnus Solberg, Tobias Hvaleby, Cato Sundberg og Laila selv. Bare første del av jobben tok dem sju timer med å frakte alt av møbler og utstyr over til seks store 20 fots kontainere på Billingstad. Disse leide klubben i to måneder.

Da tiden nærmet seg for salg fikk Drammens Tidende høre om klubbens store prosjekt. De kom og tok bilder og journalisten fikk beskjed om å ikke nevne hvor møblene kom fra. Men 16. mars 2000 kunne man lese følgende overskrift:

Ambassademøbler betaler båtbygge - Roklubben fikk 400 møbler av UD.

Dette ble fanget opp av utenriksråden i departementet. Han reagerte med å påpeke at klubben hadde brutt avtalen om å holde tett med møblenes opprinnelse og nå skulle andre institusjoner få overta hele avhendingen av møblene!

Da fikk Laila, som også var nestleder i klubben, virkelig praktisert sine diplomatkunnskaper! Hun forfattet et tåredryppende brev til utenriksråden, forklarte at avisen hadde fått beskjed om å ikke skrive om møblenes opprinnelse, beskrev dugnadsgjengens store arbeidsinnsats, klubbens leieutgifter på Billingstad og det store behovet for en ny brygge. Leder Arne Bergodd undertegnet.

Brevet mildnet departementet, klubben fikk beholde alt sammen og selve salget ble en skikkelig suksess. Omtalen slik den kom ut i DT var ikke beregnet, men viste seg å bli god reklame. I tillegg annonserte klubben 6. april 2000 i avisene Drammen Tidende, Asker og Bærums Budstikke og Tønsbergs Blad med teksten **Brukte finere møbler selges.**

Her var sofaer, lenestoler, salongbord, skap, bokhyller, skrivebord, ørelappstoler, senger, anretningsbord, speil, lysekroner og mer – ca 400 gjenstander. Det meste av anerkjente møbeldesignere som Alf Sture, Bjørn Ianke, Bent Winge og laget av norske håndverkere. Noen av møblene var spesialprodusert for UD og hadde aldri vært solgt i noen møbelbutikk.

Lørdag og søndag var det ordinært bruksalg fra treningsrom og båthall med inntekter på ca kr 80.000.

Søndag var det i tillegg auksjon av de beste kvalitets- og design-møblene i roersalen, inntekt ca kr 240.000. Høylytt og dyktig auksjonarius var Arne Bergodd og hans sekretariat.

Budsjett pr 5. mai 2000 viste utgifter på kr 15.176, inntekter kr 321.378; det ga netto inntekter på kr 306.202! Kr 208.000 ble avsatt i fond til ny brygge, materiell, heis, utenomhusplan og asfaltering av plassen foran klubbens hovedinngang.

Møbelsalget er et godt eksempel på hvordan

Laila Kind Rønholm i alle år har kjempet for klubben i sitt hjerte, og vi skjønner godt hvorfor hun er Æresmedlem av Drammen Roklubb!

En av de seks kontainerne har ankommet klubben og skal tømmes for møbler.

Noen av de fineste møblene ble utstilt i Roersalen.

Båthallen var også full av møbler!

Bygging av nytt klubbhus - Båtsportens Hus, 1994-96

Et tomtespørsmål. Være eller ikke være i Lilleparken.

Fra 1928 hadde *Drammens Roklub* holdt hus i Lilleparken.

I 1926 hadde klubben startet en båthuskomite og bestemte å kjøpe et båthus først. Deretter søkte de kommunen om lån, som de fikk. Men hvor skulle de sette opp båthuset?

Komiteen så seg ut Lilleparken som godt egnet. De søkte kommunen om å få reise huset sitt der, noe som ble enstemmig avslått av Drammen bystyre. Ingen ville gi den fine tomten midt i byen til et bordskur av et båthus. Leder i klubben, Leif Jensson sammen med Ola Norstad tok for seg det enkelte bystyremedlem og lovet at det etter hvert ville bli til et hus som ville forskjønne strøket. De lovet også at klubben skulle pynte opp og plante rundt hele anlegget.

I mai 1926 stod det å lese i *Drammens Tidende & Buskerud Blad* (dagens DT) at Drammen bystyre har gitt klubben tillatelse til å reise båthuset ved Lilleparken. Noen i bystyret uttrykte bekymring for fare for utrasing og anbefalte i stedet en tomt på Holmen. Men med 44 mot 15 stemmer ble Lilleparken godkjent og båthuset ble reist i 1928. Roklubben var pålagt å holde både huset selv og det omkringliggende arealet pent og tiltalende. Etter planering og anlegg av gressplen rundt båthuset kunne Ola Norstad si: *Vi har fått en perle midt i byens hjerte som vi alle selvsagt er uhyre stolte av.* (Fra 50-års jubileumsboka *Gullboka* 1974 s 49.)

Hvor kan roerne bygge nytt klubbhus, Gropa eller Sølvfastøya?

Spørsmålet om en ny, permanent tomt kom opp igjen i 1976 da både herrenes DR og kvinnenens DKR søkte om å få bygge på tomte Øvre Storgate 77 i Gropa. Svar fra Drammen kommune ved byplankontoret kom 2. og 4. februar 1977 om at Drammen formannskap i møte 18. januar 1977 hadde vedtatt følgende:

Formannskapet gir sin tilslutning til at Drammens Roklub lokaliseres på Øvre Storgate 77, og at eendommen selges, alternativt bygges ut til roklubben.

De to roklubbene ble anbefalt å få til et samarbeid

angående oppføring av nytt klubbhus.

DR informerte DKR i april 1977 at de ikke hadde tatt stilling til tomtevalget og nevnte at både Gropa og Sølvfastøya kunne være alternative plasseringer for roklubbene i fremtiden. Den 12. desember 1978 fattet Drammen formannskap følgende vedtak:

Drammen Roklubb kan påregne å få kjøpt/byggslet Øvre Storgt 77 og 85. Forhandlinger om salg/bygging forutsettes tatt opp når reguleringen eventuelt er endret.

I 1982 hadde leder i jentenes DKR sendt inn søknad om tillatelse til å sette opp et nytt, helårs klubbhus på Sølvfastøya. Men senere fant de ut at øya var for langt fra sentrum og fulgte ikke opp søknaden.

I 1984 utarbeidet arkitekt Gaute Bergø byggetegninger for DR/DKR på tomte i Gropa, Øvre Storgate 77 og 85 med begge klubbene under samme tak. De ble innsendt og godkjent. Men i mars 1987 gikk kommunen inn for å beholde Gropa som friareal, dermed var det ikke mulig å bygge der. I stedet ga Park- og friluftutvalget klubbene tilbud om å etablere seg på Sølvfastøya. Ingen av klubbene ønsket å etablere seg så langt fra sentrum. Nå som de var i forhandlinger om å slå seg sammen ønsket de det nye klubbhuset i Lilleparken nær der DR allerede lå.

Roklubbenes fremtidige plassering tas opp i formannskapet

Høsten 1985 gikk bygningsrådet og byplansjefen inn for at Drammens Roklub får opprettholde sin klubbvirksomhet der de nå holder til i Lilleparken og at DR og DKR samarbeider om de nye planene for roklubb/båthusanlegg.

Teknisk rådmann ville så noe helt annet 9. september 1985. Han innstilte: *Plassering av de to roklubbene i Lilleparken avslås. Kommunens tilbud om tomt på Sølvfastøya står fortsatt ved makt. Kan de to klubber finne en løsning på tomtespørsmålet ved Hotveteleen har formannskapet ikke noe å innvende mot en plassering der.*

Finansrådmannen innstilte heldigvis på noe annet den 25. september 1985. Han anbefalte at roklubbene plasseres på et av de aktuelle arealer som kommunen allerede eide, og hadde etter klubbens begrunnelse

for sine prinsipielle ønsker og faglige vurderinger intet å bemerke til fortsatt lokalisering i Lilleparken.

I formannskapet ble teknisk rådmanns forslag til vedtak lagt frem. Finansrådmannens innstilling fremsatt av Willie Berg Pedersen, ble vedtatt med 9 mot 8 stemmer!

Så med en ganske trang fødsel og med knappest mulig flertall ble roklubbenes endelige plassering i Lilleparken avgjort høsten 1985.

Festekontrakt mellom Drammen kommune og den nå felles Drammen Roklubb ble inngått 29. oktober 1993 med gnr. 114 og bnr. 1455. Festetiden er 40 år regnet fra avtalens inngåelse. En årlig festeavgift betales til Drammen kommune. Etter festetidens utløp kan avtalen sies opp av hver av partene med ett års varsel.

Punkt 8 i festekontrakten lyder: *Drammen Roklubb er ansvarlig for å holde området rundt bygget rent og ryddig til enhver tid.*

Da klubbene slo seg sammen i desember 1987 ble det fart i byggeplanene. Men det tok allikevel mange år før det nye klubbhuset *Båtsportens Hus* tegnet av Bjarte Ågedal i Arkitektkompaniet stod helt ferdig i Lilleparken i 1996. Da ble vi nominert til byggeskikkpris. Juryens begrunnelse:

Bygget står godt til parken og elven. Materialer og fargevalg er godt.

Finansiering av byggeprosjektet Nytt klubbhus.

Hvordan greide styret og medlemmene i Drammen Roklubb opp gjennom årene å skaffe inntekter til å drive roklubb, samt skaffe midler til å bygge et nytt klubbhus som stod ferdig i 1996 uten å ta opp lån? Svaret ligger i en enorm vilje og innsats fra medlemmer og styret for å skaffe inntekter til formålene. Å drive roing med kostbart utstyr og mange utgifter, særlig til reise og deltagelse på regattabaner gjennom sesongen krever inntekter utenom medlemskontingent og aktivitetsgebyr. Det koster å drive roklubb.

Gutteklubben la grunnlaget for penger på bok og sparing i fond med kr 1.095.377 til det nye klubbhuset gjennom de store dugnadene fra 60-årenes dansekvelder, senere bingo, fra utleie av Rorbua og mye annet.

Jenteklubben hadde vesentlig mindre inntekts-givende dugnadsjobber som papirinnsamlinger med utlån av lastebiler fra kommunen hvor de unge roerne satt på lastepanet oppe på papirhaugene, samt epleplukking og kålskjæring. Mest tjente de på vasking av kommunale leiligheter og hus. Det ble penger også av slikt og jentene kunne tilføre hele kr 214.605 til fellesklubbens fond for bygging av nytt klubbhus.

Minner fra Peisstua i det gamle klubbhuset til Drammen Roklubb 2.september 1992 har Wenche Bekken dekket til sosialt samvær.

Samlet egenkapital ble kr 1.309.982.

Tilskudd av tippemidler via fylket til klubbhus og båthall ble kr 1.000.000, og med tilskudd av kommunale midler på kr 400.000 ble det totale, offentlige tilskuddet på kr 1.400.000.

Selskapslokalene med Roersalen, kjøkken, toaletter og terrasser var ikke stønadsberettiget og måtte gjennomføres på dugnad og gode innkjøp.

Byggeplanene iverksettes.

Byggekomité ble opprettet med et mandat om å utarbeide en kostnadsplan, anmeldelsestegninger, anbudsdokumentasjon og valg av entrepriseform som alle skulle godkjennes på forhånd av styret. Byggekomitéen bestod av leder Pål Sandli, Arne Bergodd, kasserer Hans Petter Rasmussen, sekretær Laila Kind Rønholm og byggeleder Jan Paulsen.

Byggekomitéleder Pål Sandli, formann i klubben Tore Jernberg og byggeleder Jan Paulsen, DT 11. september 1993.

Fra ve: Marius Meinseth, Stian Halvorsen, Andreas Wold-Olsen, Fredrik Trolsrud og byggeleder Jan Paulsen på jobb/dugnad.

Søknaden om byggetillatelse ble godkjent 31. mai 1990. Grunnstensnedleggelse for vårt fremtidige klubbhus ble foretatt lørdag 29. august 1992 under Drammensdagene. Da ble deler av en åre «plantet» der hvor det nye klubbhuset skulle bygges. Sølvvinnerne Arne Bergodd og Rolf Andreassen fra OL i Montreal var sammen med Drammen kommunes kulturutvalgs leder, Guro Bøen, roklubbens leder Tore Jernberg og byggekomitéens formann Pål Sandli.

Da ordfører Turid Wickstrand Iversen åpnet Drammensdagene 1992 kåret hun årets Drammengutt og Drammensjente. De utvalgte var turneren Flemming Solberg og vår egen Kristine Bjerknes.

FOTO: BENTE-IRENE LAURITZEN
Grunnstenen på Drammen Roklubb's nye klubbhus, Båtsportens Hus, ble lagt ned i Lillegården i forbindelse med Drammensdagene i går. Nå gjenstår det bare å finne en økonomisk samarbeidspartner. Byggekomitéens formann Pål Sandli (t.v.), sølvvinnerne fra OL 1976, Rolf Andreassen og Arne Bergodd, og lederen av kulturutvalget i kommunen, Guro Bøen, la ned grunnstenen og «plantet» åren som skal markere hvor det nye klubbhuset skal bygges.

Grunnstenen nedlegges i Lillegården ved at en åre blir «plantet» hvor det nye klubbhuset skal bygges. Fra ve: Pål Sandli, Arne Bergodd, Rolf Andreassen, Tore Jernberg og leder av kulturutvalget i kommunen, Guro Bøen.

I et ekstraordinært årsmøte den 3. september 1993 vedtok Drammen Roklubb formelt å starte bygging av nytt klubbhus. Det gamle klubbhuset i Lillegården, som siden desember 1987 hadde huset både kvinnelige og mannlige medlemmer, hadde blitt revet i løpet av sommeren 1993.

Senhøsten 1996 ble Drammens Kvinnelige Roklubb i Øvre Storgate 25a revet. Det var et sommerbygg som lå rett ved elvekanten mellom elva og Øvre Storgate på østsiden av nåværende Øvre Sund bru.

Vi fikk dispensasjon fra kravet om tilfluktsrom, men utearealet måtte opparbeides og beplantes og holdes ryddig og pent.

Drammens Kvinnelige Roklubb, Øvre Storgate 25a før rivning sommeren 1996. Fra båthallen på østsiden.

Under byggingen av det nye klubbhuset 1993-96 ble huset til DKR brukt til lagring av alle båtene og annet utstyr. Trappen ned til jentenes brygge lå på østsiden av dagens Øvre Sund bru og brukes fortsatt ned til ekstra brygge under Drammen Rivercup Regatta.

Drammen Roklubbs hus før riving 22.09.93

Jørn-Inge Throndsen og Trond Bergeli er klar.

Disse medlemmene er også klare! Jan Paulsen til venstre.

Byggmester og byggeleder Jan Paulsen

Som medlem og aktiv roer var Jan vant med å jobbe dugnad for klubben og ta i et tak når det trengtes. Først da Åssiden videregående skole sa ja til å bygge klubbhuset vårt med deres lærer Jan Paulsen som ansvarlig byggherre, kunne byggeprosjektet vårt realiseres. Før han ble lærer tok Jan fagbrev som

tømrer og utdannet seg som Byggmester. Senere til ingeniør i bygg og hadde jobbet mange år som byggeleder i byggebransjen. Jan var rett mann til rett tid!

Med det offisielle styringsansvaret for prosjektet overfor bygningsmyndighetene hengende over seg, ble det først hel skoledags jobbing for Jan sammen med sine elever. Men Jans arbeidsdag var ikke over, for så kom klubbens medlemmer for å jobbe dugnad på ettermiddag og kveld. Som ansvarlig byggeleder måtte Jan være til stede for å veilede, følge opp og kontrollere alt som ble utført. Det hendte at dugnadsgjengen gjorde jobben feil. Da ble det å rive og bygge på nytt, ofte av Jan selv. Og hele tiden ble det laget detaljtegninger som måtte forklares og følges opp.

Det er ikke vanskelig å forstå at i denne lange prosessen ble livet til Jan Paulsen temmelig hektisk!

Espen Bergeli - dugnadsansvalig

I 1993 var Espen Bergeli sekretær i styret. Han fikk ansvar for alt som skulle gjøres av klubbens egne medlemmer på dugnad; kalle inn og organisere medlemmene til de ulike jobbene vi selv kunne utføre. Disse omfattet rydding og tømning av det gamle klubbhuset, overføre bevaringsverdige gjenstander og bygningsmessige materialer fra gammelt til nytt klubbhus, ordne vakthold under byggeprosessen, utføre beisning og maling.

Fra Pål Sandlis oppsummering etter bygging :

Klubbens medlemmer har sluttet godt opp om aktivitetene rundt byggeprosjektet. Spesielt kan nevnes muring av alle vegger i 1. etasje samt legging av sten på hele taket. Dette monnet godt på dugnadsstatistikken. Det ble anslagsvis lagt ned ca 4.500 timer i dugnad. Roklubbens medlemmer utførte dugnader/rabatter på innkjøp med kr 500.000 ført opp under «Dugnad på berettiget del» iht regnskapssammendraget for Båtsportens Hus pr 31.03.96.

Åssiden videregående skole

Jan Paulsen og Åssiden videregående skole (tidligere Drammens Yrkesskolen) var helt avgjørende for at vi skulle klare vårt store byggeprosjekt uten å ta opp et stort lån.

Det praktiske arbeidet ble påbegynt høsten 1993. Men ved innføring av *Reform '94* i skoleverket ble det en liten brems: Antall disponible elever ble redusert.

Dette var hovedgrunnen til at byggeperioden ble lengre enn de opprinnelige planene.

Åssiden videregående skole utførte totalt 30.000 «dugnadstimer» fra tre forskjellige linjer: *Bygg & Anlegg, Murer* og *Tømrer*. Skolen stilte med to

Det nye klubbhuset ble innviet 12.juni 1996.

byggebrakker, egne stillaser og eget verktøy.

Deres arbeid ble verdsatt til kr 2.184.000 ført opp under «Dugnad på berettiget del» iht regnskapssammendraget for Båtsportens Hus pr 31.03.96.

Fra Pål Sandlis tale under overlevering av bygget.

Under kyndig ledelse av byggeleder Jan Paulsen bygget Åssiden videregående skole/Yrkesskolen klubbhuset. Med en så sentral plass i bybildet har byggeprosjektet vært særdeles viktig og et krevende prosjekt. Vi har fått et anlegg som mestrer den vanskelige balansegangen mellom et skikkelig, ordentlig anlegg med et relativt stillferdig preg som er parktilpasset. Arkitekten har løst de utfordringer som et bygg av denne typen har med høye rom og lange, kjedelige båtallvegger. Det var en utfordring å tegne et bygg som på en tiltalende måte viser at roklubbens plass er i parken.

Avslutningsvis kan nevnes at Åssiden videregående skole som tidligere het Drammens Yrkesskole deltok i 1968 i skolekapproingen i Tønsberg og ble der beste lag og erobret Aftenpostens pokal til beste skole.

Heisen

Drammen Roklubb forpliktet seg i henhold til byggesaksgodkjennelsen å montere heis. Kommunen godtok først å utbetale resten av tippemidlene etter forsikring om at heisen kom i klubbhuset innen 31.12.96. Klub-

ben fikk så en heis av Oddmund Bøhn, men dessverre viste den seg å være uegnet. Det ble bestemt å sette av årlig midler i fondet øremerket *Fremtidig heis*. Høsten 2020 ble det søkt *Lydia og Harald Lyches Fond* om midler til heis. Vi fikk kr 200.000 og endelig var heisen på plass.

Utenomhusplan

Drammen kommune kom på befaring vedrørende utenomhusplanen i april 2003. De påla roklubben å bli ferdig med skråningen ned mot naboen i Øvre Strandgate i øst og gjøre området mot veien mot elva slettere og så området med gressfrø. Kommunen skulle sørge for klippingen. I tillegg ble vi pålagt å plante lindetrær mot naboen i øst. 1. august 2004 kom tre lindetrær på plass.

Drammen kommune v/parkvesenets Grymyr ga i 1996 roklubben to 12,5 m lange flaggstenger og anviste plasseringen i Lilleparken. Vi måtte forplikte oss til å følge visse regler.

Ved bruk av klubbflagg og nasjonalflagg bør vi bruke begge flaggstengene. Da kan klubbflagget henge oppe hele tiden og nasjonalflagget følge vanlige regler for flaggbruk. Klubbflagget skal henge på flaggstang nærmest elven.

I 1996 står nytt roklubbhus i Lilleparken ferdig

I 1996 var det nye klubbhuset endelig ferdig i Lilleparken på stort sett samme sted som det tidligere klubbhuset til guttene. Byggeprosjektet hadde navnet Båtsportens Hus.

Æresmedlemmene Cecilie Resch, Reidar Evje og Eva Myklegaard deler symbolsk en åre i to under innvielsen. Fredrik Bekken bivåner aktiviteten.

Fra innvielsen: Daniel Solvang og Erling Henriksen representerer de mange eldre roerne som gjorde en stor dugnadsinnsats, Pål Sandli var byggekomitéens leder, Laila Kind Rønneholm var klubbens leder

Det fine, nye klubbhuset i Lilleparken ble på ca 600 kvadratmeter. Klubben hadde egen startkapital med kr 1.309.982 og fikk kr 1.000.000 fra tippemidler og kr 400.000 i kommunal støtte.

Drammen kommune v/kulturdirektør Alvegård la først fram forslag om kommunal støtte på kr 150.000. Vi hadde søkt om kr 500.000! «Tilbudet» virket veldig lavt i og med at Sturlas nybygg på Neperudjordet året før hadde fått kr 500.000 i kommunal støtte. Dette syntes vi var urimelig. Byggekomitéens medlemmer kontaktet hver og en av politikerne i hovedutvalget for kultur før saken skulle behandles i bystyret med

klubbens historie, kalkyler på bygget og annen informasjon om byggesaken. Denne lobbyvirksomheten gjorde nok sitt til at politikerne snudde. Kommunens første forslag ble nedstemt før politikerne bevilget enstemmig at Drammen Roklubb skulle få kr 400.000. I tillegg beklaget representanter for administrasjonen at de hadde hatt for lite bakgrunnsmateriale under sin første behandling av saken.

Under selve byggingen hadde elever ved Åsiden videregående skole gitt oss velkommen assistanse på i alt 30.000 dugnadstimer! I tillegg kom klubbens egne medlemmer med sine dugnadshelger med opptil 20 timers jobbing. Det var en skikkelig dugnadsånd, særlig i perioden oktober - desember. Foreldreforeningen stilte med mat.

Resultatet ble et klubbhus uten gjeld.

Effektivt teamwork under legging av taksten 24.09.94. Fra ve: Sarah Ovidia Bjerknes, Anne Kristine Rasmussen, Kristine Bjerknes, Johannes Christensen, Jørn-Inge Throndsen og Per Einar Johannessen.

Norges Roforbund – Tinget til Drammen i 1996

Høsten 1996 valgte Norges Roforbund å avholde sitt årlige, ordinære ting i Drammen i sterk konkurranse med Skien. Drammen Roklubb og Park Hotel gikk sammen om en felles pakke med overnatting, frokost, pausekaffe samt tingets middag i klubben om kvelden.

Park Hotel stod for mat og servering i Roersalen.

Parkeringsplasser.

Krav fra Drammen kommune i den godkjente byggetillatelsen for nytt klubbhus av 22. februar 1991 var 16 parkeringsplasser hvorav 10 skulle opparbeides i nær tilknytning til klubbhuset. Resterende 6 plasser skulle ordnes ved frikjøp.

Landskapsarkitekt Hindhamar utarbeidet i samarbeid med Drammen kommune og roklubben en utenomhusplan 15. september 1994 med 22 parkeringsplasser.

Lars Tore Meinseth rydder og brenner ute.

Roklubben søkte offisielt og fikk kommunens tillatelse 6. juni 1996 til å lage 9 rette biloppstillingsplasser langs sydfasaden av klubbhuset og 4 biloppstillingsplasser langs østfasaden av klubbhuset. Nærmere Øvre Strandgate ble det midlertidig godkjent 9 parkeringsplasser, totalt 22 parkeringsplasser.

Roklubbens eget behov for bruk av parkeringsplassene er fortrinnsvis fra ettermiddag og kveld. Parkeringsplassene er kun til bruk for klubbens medlemmer. På dagtid leies de ut til medlemmer som er på jobb, og på kveldstid brukes de gratis av klubbens medlemmer som trener eller har møte. De brukes også for arrangement i klubbens festlokale som gir klubben en kjærkommen inntekt til klubbens aktiviteter, vedlikehold, reparasjoner av bygg og materiell, samt til drift som strøm, kommunale avgifter, renovasjon og forsikringer.

Selskapslokaler og utleieinntekter er vår moderne «dugnad»

Roklubben bruker selv selskapslokalene til årsmøte, høstmøte, spesielle medlemsmøter, høstfest, feiring

Det nye klubbhuset sett fra Drammenselva med Park Hotel på baksiden

av 17. mai. samt i forbindelse med Drammen River Cup Regatta. Utenom disse anledningene er lokalet tilgjengelig for utleie. Siden 2023 har et catering firma overtatt å administrere utleien, vår del av denne inntekten er helt nødvendig for klubbens aktivitet og drift året rundt. Dugnader hvor medlemmene kan bidra med å skaffe inntekter har det blitt stadig mer vanskelig å oppdrive.

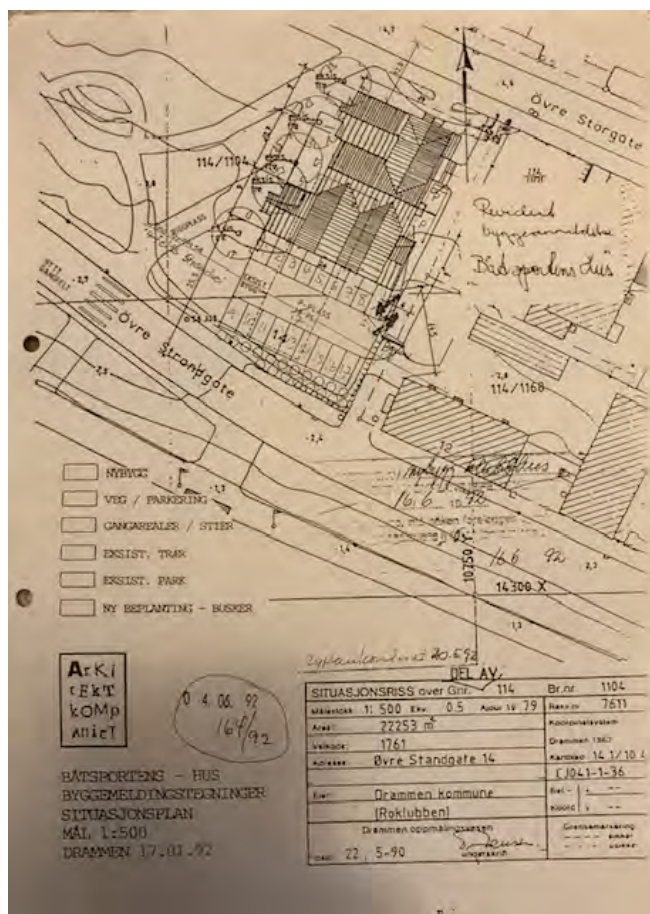
Opp gjennom årene har lokalene vært leiet ut til forskjellige aktiviteter som danseskole, Vikersund hopp og skiflyging, leketøykjeder, forskjellige organisasjoners årsmøter og private selskaper av ulike slag. I 2024 bruker Konnerud bridgeklubb lokalene hver tirsdag til sine klubbkvelder.

Roklubbens pølsebod, Rorbua, 1928 - 2008

Allerede i 1928 hadde *Drammens Roklub* en kiosk kalt Rorbua tilknyttet klubbhuset for salg av tobakk og sjokolade. (Se side 50 i jubileumsboka 1974 - *Gullboka*). Drammen Formannskap ga tillatelse og gartner Jansson fikk retten til å selge pølser på roklubbens tomt om sommeren mot å holde plenene og fortauet i orden.

I 1967 ble det søkt om og godkjent oppføring

Parkeringsplasser i byggemeldingen

av en ny pølsebod. Drammen Bygningsråd godkjente tegningene for den nye Rorbua 18. januar 1967. En modernisering av Rorbua ble godkjent den 9. mars 1987. Det er denne de fleste medlemmene fra før 2008 fortsatt husker.

I likhet med pølseboden fra 1928 var dette en frittstående bod plassert ved Øvre Storgate mot Park Hotell noen meter fra inngangen til Drammens Roklub. Leietakerne måtte fjerne snø foran rorbua selv.

Offisiell beskrivelse: *Rorbua er en frittstående bygning på ca 10 m² som kun må benyttes til kiosk-drift. Med kioskdrift forstås salg av pølser og potetmos, poteter, brus, sjokolade og andre enkle varer.*

Godkjenning av Næringsmiddelovgivningen 25. juni 2002 hadde gyldighet til 1. juli 2007 og gjaldt salg av innpakke kioskvarer, varme pølser og bakte poteter:

Virksomheten består av pølsebod med tilgang til toalett i Drammen Roklubbs lokale.

Rorbua ble leiet ut med kontrakt til andre som sto for selve driften. Noen av leietakerne var der i flere år. Lengste dokumenterte leieforhold var 8 år. Leien var noe lavere fra 1. oktober til 31. mars og høyere i perioden 1. april til 30. september.

Klubbens årlige inntekt for utleie av Rorbua var i

Inngangsdøra til selskapslokalene

snitt kr 30.000.

I en periode forsøkte roklubben å drive boden selv ved hjelp av klubbens aktive roere. Det gikk dårlig. De sultne ungdommene tok jobben ofte etter trening og spiste mer pølser enn de greide selge, så denne typen dugnad av klubbens egne ble raskt skrinlagt!

Dansing på Park, pølser fra Rorbua

På sekstitallet gikk flere av roerne i ledige stunder på dans på Park Hotel som lå rett over veien bak roklubben. Da gjorde roerne som mange av de andre danserne: Spaserte noen meter tilbake over Øvre Storgate og kjøpte pølser i Rorbua i stedet for å bestille mye dyrere mat på Park Hotel. I en periode var konkurransen fra Rorbua så stor at hotellet var interessert i å overta hele driften.

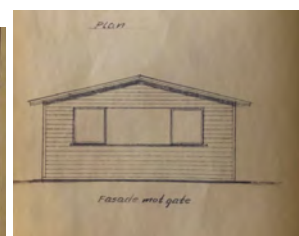
I juni 1992 fikk rosje Sverre Throndsen de aktive jentene til å male rorbua mens guttene skiftet rorbutaket.

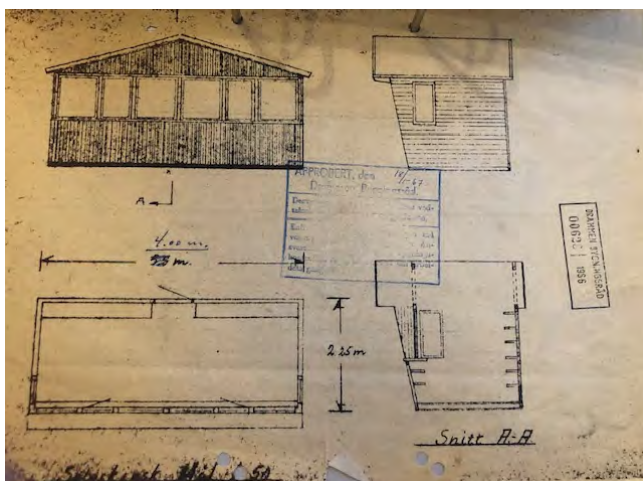
Roersalen klar for 17. mai samling etter barnetoget.

Det gjøres klar for medlemmenes tradisjonelle Høstfest (rekefest).

Tegninger av «Rorbua»

Tegninger av «Rorbua»

Men så, etter en 80 år lang tradisjon med inntekter for roklubben hadde det blitt stadig mindre overskudd i noen år, og det ble besluttet å sette en endelig strek i 2008. Rorbua forsvant, en epoke var over.

DT & BB 27. juni 1989: «Jørn-Inge Throndsen fra Drammen Roklubb kan med god samvittighet strekke seg ut på taket av Rorbua. Med andreplass i helgens NM sikret han seg plass i forbundets rekrutteringsgruppe. Søster Cathrine Throndsen kan også smile etter andreplass i juniorklassen i helgens NM i Trondheim» Tekst Lars-Petter Engersmo, foto: Tor Lindseth.

Bryggeprosjektet 2000 - 2002

De gamle trebryggene var ca 20 år gamle og i dårlig forfatning alt på begynnelsen av 1990-tallet. De lå ute i strømmen og måtte tas opp med kran før isen la seg og settes ut igjen på våren før rosesongen kunne begynne. Klubbens framtid var helt avhengig av vi fikk nye, solide, helårsbrygger. En omplassering av bryggene ble godkjent i 1996, vi kunne benytte «lommen» ved steinskulpturen, også kjent som *stasjet*. Tidligere lå den populære sommerrestauranten Frilufta mellom de to steintrappene ned til stasjet.

I november 1994 hadde vi søkt kommunen om støtte til nye brygger, men de kom i retur grunnet ufullstendige søknadskjemaer. Vi søkte på nytt året etter.

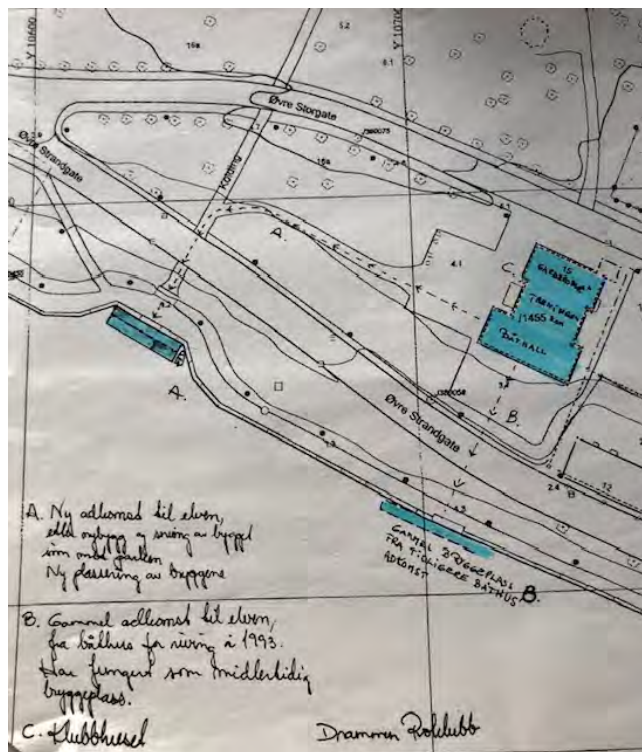
Den pålagte utenomhusplanen fra kommunen viste en ny og mye lengre adkomst fra det planlagte, nye klubbhuset (ferdig i 1996) og ned til elven. Forslaget var å følge retningen ut fra båthallen, gjennom Lilleparken parallelt med elva, ta til venstre på en grusvei og krysse Nedre Strandgate før de to steintrappene ned til stasjet.

De gamle bryggene lå ute i strømmen.

Vi søkte kommunen om rehabilitering av bryggene i 2000 som et forenklet tiltak. I desember fremmet kommunen en sak til teknisk utvalg med helt feil fakta og påstander, inkludert om at det var oppnådd enighet med roklubben om deres forslag uten at vi var kontaktet eller gjort kjent med saken!

Drammens Tidende så heldigvis dokumentene og ringte og lurte på om det som var beskrevet medførte riktighet nå som den skulle behandles i teknisk

Skisse vedlagt søknaden viser det nye klubbhuset i blått og stiplet adkomstvei gjennom Lilleparken og ned til «lommen» v/stasjet, samt klubbens gamle bryggeplassering.

hovedutvalg. Da først ble vi kjent med detaljene; de hadde flyttet bryggene lenger opp langs elven hvor de fortsatt skulle ligge ute i strømmen!

Rådmannen forsøkte seg med noen nærmest truende bortforklaringer av kommunens innstilling i vår søknad. Da forlangte vi å få et møte med ordfører Lise Christoffersen. Hun kjente til roklubbens kritiske behov for nye brygger. Dette fulgte DT opp og avslørte kommunens dårlige behandling av søknaden vår. Etter møtet med ordføreren hvor sjef i byutviklingsavdelingen i Drammen kommune var til stede ble deres innstilling til teknisk utvalg trukket, Roklubben trakk også sin klage i forkant av teknisk hovedutvalgs møte og fikk endelig godkjent vår opprinnelige søknad om nye, helårs flytebrygger for plassering i stasjet.

Og der ligger de den dag i dag under den vakre gangbroen Ypsilon (åpnet 2008) og har blitt flittig brukt i over 20 år.

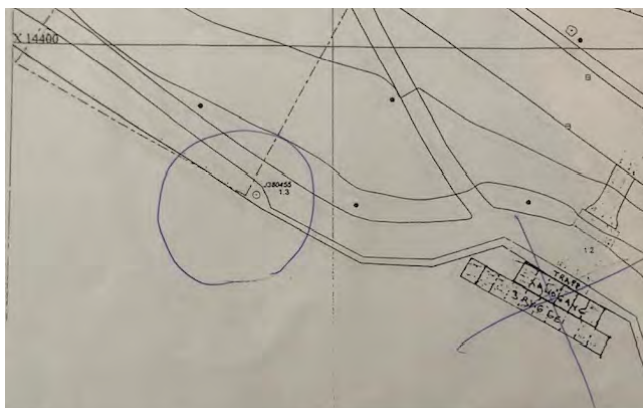

Brygga med roere sett fra Ypsilon Bru (VG-foto, 2013)

I 2016 ble to brygger på 2x6 og 1x6 meter innkjøpt fra Turistforeningen for bruk under DRCR, plassert ved tild. DKR trappene nær Øvre Sund Bro.

Klubben måtte altså gjennom en lang og til tider håpløs prosess for å få til både godkjenningen og finansieringen av våre helårs brygger og den fine plasseringen. Men det gikk bra og det vellykkede møbelsalget kom på et veldig gunstig tidspunkt.

Kommunens håpløse innstilling var å legge bryggeanlegget vårt nordvest for «lommen» dvs nærmere der bryggen til DKR hadde ligget på nedsiden av hvor Øvre Sund bru (åpnet 2011) nå krysser elven. Det hadde betydd en veldig lang avstand mellom klubbhuset og bryggene.

Kommunen hadde satt kryss over vår ønskede plassering av bryggene og markert med en sirkel der de mente den burde ligge.

Valg av type brygger skjedde i nært samarbeid med Knut Strengelsrud i Kongsvinger Roklubb og vår egen Knut Amundsen som spesialist samt Laila Kind Rønholm. Det ble flytebrygger i aluminium fra ABAS, et pilotprosjekt. De tilfredsstilte alle våre krav til egnethet. Styret behandlet finansieringsplan

Endelig kan nye helårs flytebrygger monteres i 2000!

og bryggene ble bestilt.

Regnskap og finansiering:

Kjøp av flytebrygger	kr 389.160
Tippemidler til anlegg fra fylket	kr 143.000
Støtte Drammen kommune	kr 130.000
Egenkapital:	kr 90.000
Øremerket gave til brygger fra Ingrid Sandvik v/Laila	Kr 50.000
Avsatt i DR fond til brygger i 1998	kr 20.000
Avsatt i DR fond til brygger i 1999	kr 20.000

Dekning av manglende finansiering kr 26.164 takket være det store møbelsalget i 2000.

Roklubben har i alle år skaffet tilveie og vedlikeholdt bryggene som roerne må ha for å få sine båter ut på elven. Vi har således ikke vært noen økonomisk belastning for kommunens budsjett i disse årene. Etter mer enn 20 års bruk, liggende ute hele vinteren har de vist seg å tåle bruken.

Bryggeanlegget ble offisielt innviet høsten 2002 med representanter fra Drammen kommune til stede.

Styrerrommet og Onsdagsklubben. Foreldregruppen. Juniorrommet

Klubbmiljø for alle grupper.

I det forrige klubbhuset i Lilleparken møttes den eldre garde på fredagene med kortspill og samvær og kanskje til badstue om kvelden.

Etter at dette klubbhuset ble revet i 1993 og bygging av nytt klubbhus var i gang, var det behov for at så mange av medlemmene som mulig tok i et tak. Det ble jobbet både titt og ofte fra rivingen startet, noen jobbet nesten hver dag. Det ble mange dugnadstimer i løpet av noen måneder. Når dugnadsgjengen tok

– Her på roklubben er det dugnad hele året, smiler 86-årlige Reidar Evje (t.h.) og 78-åringen Henning Askheim.

Dugnad året rundt

Hva : Mini-dugnad etter trefremming
Hvor : Drammen Roklubb
Når : Fra cirka 1600 og utover
Antall : 2
Aldersgruppe: 78-86

Kommentar: To muntre ro-veteraner rydder og pusler i bedagelig tempo mens de slenger morsomheter til hverandre.

velfortjente pauser med litt mat og drikke kom de sammen i det som bare var et rom uten innredning, men som etterhvert skulle bli et kombinert klubbrom og styrerom. Da klubbhuset begynte å bli ferdig ble det vanlig å møtes på onsdager uten alltid å måtte jobbe. Navnet Onsdagsklubben kom av seg selv. Det første styrereferatet som omtaler denne gruppen er fra september 1994:

Seniorroernes onsdagsmøter måtte inntil videre holdes i damegarderoben, hvor det var behagelig temperatur.

Det var usikkert om rommet over damegarderoben i 2. etasje ville bli innredet med det første. Til det trengtes kr 40.000, penger som foreløpig ikke fantes.

Det nærmer seg jul og Daniel Solvang studerer pepperkakehusmodellen gutta har laget av det nye klubbhuset, inkludert med båter og årer. Møblene skaffet Pål Sandli fra de nedlagte festlokalene til Arbo, Gulsbogen.

I mai 1995 var dette viktige rommet endelig innredet og kunne tas i bruk til onsdagsmøtene. Onsdagsklubbens medlemmer hadde selv samlet sammen kr 20.000 til inventaret.

Dette rommet brukes i dag flittig til klubbrom, styre- og møterom i tillegg til Onsdagsklubbens egne treff på onsdager kl 10-13 til julekake, boller eller rundstykker med brunost. Noen bruker melk/fløte i kaffen sin, de fleste tar kaffen svart. Et kjøleskap kom tidlig på plass. Gruppen blir aldri utover avsatt tid, til det har de det alt for travelt!

Dugnaden i forbindelse med rivingen av det gamle klubbhuset for deretter å ta del i byggingen av et splitter nytt klubbhus på toppen av mange år sammen som aktive roere skapte et unikt samvær og fellesskap. Noen av dem fortsatte med nesten daglig innsats på nybygget.

Da klubbhuset endelig sto ferdig og arbeidstøyet kunne legges bort fortsatte gjengen å møtes. Generelt består Onsdagsklubben av pensjonerte roere fra 60 år og oppover. Latteren og historiene sitter løst og verdensproblemer løses lett. Innimellom arrangerer

Her har Thore Bryhn, tidligere roer og medlem donert bord og stoler til møterommet. Rundt bordet fra v. foran: Per Løvaas, Per Haugerud, Jan Erik Trondsen, Kjell Meinseth, Mogens Pedersen, Lars Tore Meinseth, John Erik Johnsen, Per Bekken, Per Hægstad, Tor Ole Brekke, Svein Kronstrand og Per Gulbrandsen. (Vidvinkel foto ca 1997)

Foto fra den andre enden tatt samtidig viser fra venstre Per ganger fire: Per Gulbrandsen, Per Skaug, Per Løvaas og Per Haugerud!

de utvidet onsdagstreff med start etter lunsj. Da serveres det enten «3-retters» (pølse, brød og lompe) eller de har rekelag. På senhøsten er det rakfisk.

Onsdag 4.juni 1997

Året etter innvielsen av det nye klubbhuset inviterte styret de eldre seniorroerne til et sosialt arrangement i roersalen for å gjøre litt velfortjent stas på dem

for alt det frivillige arbeidet de hadde utført for det nye klubbhuset. Serveringen var spekemat med øl og akevitt eller mineralvann etterfulgt av kaffe og kaker. Det var også mulig å få kjøpt likør til kaffen. Johannes Christensen ordnet med videomaskin og storskjerm. Juniorfinalen i VM på Årungen der Fredrik Bekken vant i 1993 skulle vises samt et løp med Kristine Bjerknes i dobbeltsculleren i Atlanta OL 1996.

Denne onsdagen, 4. juni 1997, samme kveld som vi feiret dugnadsgjengen i vår nye Roersal er en dag som for drammensere først og fremst forbindes med bomben mot MC-klubben Bandidos i Konnerudgata. Den gikk av litt før midnatt, ødela bygget til Bandidos og nesten hele bygningen til Drammens Is. En kvinne døde og mange personer ble skadet. Drønnet hørtes godt over hele byen, inkludert av dem som ryddet opp og var på vei hjem fra festen i Roklubben.

Noen av dagens Onsdagsklubb trimmer tre ganger i uken, gjerne ved 8.30-9 tiden, andre møtes til fredagstrening kl 17 med badstue fra kl 18. I følge Per Bekken kan dette passe for dem som ikke er gamle nok til å møte onsdag formiddag!

Onsdagsklubben er først og fremst en miljøskapende faktor. Den er viktig for kameratskap og vennskap og følelsen av å fortsatt tilhøre den idrettsklubben der man selv en gang var en aktiv utøver. Klubben er et godt eksempel på nødvendigheten av å ha et mangfold i klubben. Det er her klubbens historie sitter. De samme seniorroerne er det som engasjerte da klubbens OL-roere trengte ekstra støtte, slik som de gjorde for Kristine Bjerknes og Fredrik Bekken i 1996.

Mogens 80 år

Mogens Pedersen fylte 80 år den 27. februar 2024. Dagen med gutta i Onsdagsklubben ble behørig feiret onsdag 28. februar med kake og kaffe. Som alltid ble bursdagssangen sunget.

(Til tross for hans bandasjerte hode kan Mogens omtales som et medisinsk mirakel. Det henvises til eget kapittel om vårt blide dansk-norske klubbmedlem.)

Gaver til klubbrommet

I september 1995 ga Roar Torgersen en veggklokke med treutskjæringer han selv hadde laget. Den viser sin ustoppelige tid der den henger på veggen mellom to vinduer ut mot Lilleparken.

Drammens Tidende & Buskerud Blad ved S. Sørensen forærte oss et maleri til klubbrommet.

En gang ga Thorleif Sagen klubben et litografi av Dyre Vaa. Det ble rammet inn og loddet ut, lotteriet ga klubben inntekt på kr 12.000. Henning Askheim var den heldige vinneren.

Mogens Pedersen ble 80 år tirsdag 27. februar 2024, neste dag blir han feiret av Onsdagsgjengen.

Bak f v: Per Løvaas, Hans Petter Rasmussen, Tor Ole Brekke, Per Haugerud, Jan Erik Trondsen, Lars Tore Meinseth, Per Skaug, Tom Sørli, Thor Egil Olsen og Knut-Arthur Mosness Norstad.

Foran: Kjell Meinseth, jubilaranten Mogens Pedersen og Per Bekken.

Bak kamera: Laila Rønneholm Kind

Gjengen er samlet i Roersalen (veggene ble senere malt) i 1997

Asbjørn Dæhlin, Roar Torgersen, Østgård og Gunnar Iversen er stilige herrer iført klubbjakke og roerslips.

Foreldregruppen 1991:

I 1991 ble det etablert en foreldregruppe for å tre støtte til på bingoen og med kjøring under

regattasesongen. De ville også delta ved passende dugnadsjobber. Wenche Raaen Bekken har stått på som inndriver i mange år.

Under byggeperioden i 1994-96 hjalp foreldre-

Fra venstre: Daniel Solvang, Erik Palm, Haakon Fossen, Arvid Evju, Johannes Christensen og Ragnar Løken.

Foreldrene bidrar med Julegrøt i 2022

Laia Kind Rønneholm var klubbens leder, kveldens vertinne og eneste kvinne på festen. Reidar Evje hadde vært æresmedlem siden 1988. I 1953 var han formann.

Juniorrommet en kveld i 2018

gruppen til spesielt med mat og drikke for hardt arbeidende medlemmer i forbindelse med alle dugnadene.

I dag er foreldregruppen veldig aktiv som støtteapparat i forbindelse med egne barns trening og sosiale aktiviteter i klubben. De står for følgebåtkjøring, all slags hjelp under reiser og på regattaer, setter opp camp, griller og dekker til måltider. De er også med på dugnader på båtmateriell og i treningsrommet og på fellesdugnadene vår og høst. Foreldrene er også en stor ressurs når vi arrangerer Drammen Rivercup Regatta i april.

Juniorrommet

De yngre medlemmene har sitt eget rom i 2. etasje på motsatt side av styrerommet. Det ble pusset opp i 2018, inneholder bord, sofa, stoler, saccosekker

og høyttaler. En stor skjerm til TV, video, film og Playstation ble raskt populært.

Gjennom bankstøtte skulle det monteres tre takvinduer ved hjelp av elever fra Åssiden videregående skole, men så kom pandemien og alt måtte utsettes. I mellomtiden var rommet fortsatt i begrenset bruk av roere tilhørende samme kohort og innenfor avstandsreglene.

Høsten 2023 ble takvinduene endelig montert av våre egne medlemmer Jan Paulsen og Thor Egil Olsen. Samtidig ble det omfattende oppgradert for funksjonshemmede (pararoere) nede i garderobene og inngangspartiet. Så skulle veggene i trappeoppgangen og styrerommet males; da fikk juniorrommet mer og mer preg av lagerrom. Men i mars 2024 tyder alt på at juniorene snart flytter tilbake med sine leksebøker, filmer, Playstation og pizza. En ny sofa er på plass under takvinduene. Klubbens unge kan se lysere på tilværelsen i et oppgradert klubbrom!

Tom Torgersen: Med lidenskap for rosport og Lego

I 2017 ansatte Drammen Roklubb en mann fra Egypt som hovedtrener, men han hadde knapt blitt husvarm før han forsvant til ny trenerjobb i Dubai. Samtidig hadde Tom Torgersen (f 1963) flyttet hjem igjen etter 30 år i USA og var innom klubben. Han takket ja til å ta over etter egypteren, en jobb han har stortrivdes med og har fortsatt med når dette skrives i februar 2024. Tom har med en (lønnet) ungdomstrener i Andrea Willand-Evensen og som frivillig assistent Morten Adamsen. Toms søster, Greta Torgersen, var også assistent inntil i høst, men er nå opp tatt med videreutdanning. Greta var som Tom aktiv roer på 80-tallet. Hun var også rosjef i flere år på '80- og '90-tallet samtidig som deres far, Finn Torgersen (1932-93), var sekretær og leder i klubben. Finn Torgersen huskes spesielt siden han var leder da de separate kvinne- og herreklubbene for roere i Drammen gikk sammen som en felles klubb i 1987. Det var også spesielt at han aldri selv hadde sittet i en konkurransebåt, men hadde lært om idretten som venn av trenerlegenden Thor Nilsen i Bærum. Det var Finn som kjørte følgebåten når Thor Nilsen instruerte Bærumsfireren før OL i Tokyo, 1964.

Intervjuet nedenfor laget Johan Rune Remmen i 2021. Mot slutten følger en oppdatering.

Tom Torgersen (f 1963) ble norgesmester som junior i Drammen Roklubb. Senere ble han landslagsroer, VM-deltaker og universitetsroer i USA. Etter 30 år flyttet han i 2017 tilbake til Drammen og ble hovedtrener for sin gamle klubb. Nå jobber han som rusterapeut, og hjelper samtidig klubbens unge roere med egen fremgang.

Jeg gikk på Fjellheim skole da Drammen Roklubb rekrutterte roere til et skolelag. Jeg var i alt for dårlig form til å komme med, men heldigvis trakk en av de andre seg, så jeg fikk være med allikevel. Fjellheim skole kom på sisteplass på skolekapproingen i Horten i 1978. Dette ble starten på noe jeg skulle holde på med hele livet.

Etter skolekapproingen ble Tom medlem av Drammen Roklubb. Han brukte vinteren til å komme i form, og i 1979 begynte han å trene på Drammenselva. Sikkerhetsreglene var ikke like gode som nå, så Tom rodde ofte i singelsculler helt alene den første sommeren.

Jeg trente etter hvert en del sammen med Pål Sandli. Han er fem år eldre enn meg, og hjalp meg mye. Han gjorde så jeg fikk lov til å trene sammen med de store gutta.

På slutten av 1979-sesongen vant han sitt første løp, som junior B i singel. Da ble han tatt opp i klubbens juniorgruppe.

På den tiden var det bare en junior til i klubben, han het Jostein Jacobsen. Han hadde allerede vært med i VM, og hadde ikke særlig lyst til å ro sammen med en nybegynner. Lederen i klubben var veldig bestemt, og kommanderte Jostein til å ro dobbel sammen med meg.

Å sette de to guttene i samme båt var ikke feil. Tom og Jostein ble juniornorgesmestere i 2- og begge kom inn på landslaget. Under junior VM i Belgia i 1980 rodde de åtter og vant B-finalen. Da Jostein la opp for å satse på medisinstudier, fortsatte Tom satsingen som seniorroer.

Siden jeg ikke hadde noen å ro sammen med, måtte jeg begynne å ro singel. Treneren vår, Knut Amundsen, hjalp meg mye med det. Jeg tok en bronsemedalje i NM, men det var lagbåt jeg hadde mest lyst til å ro.

I årene som fulgte, rodde Tom ulike lagbåter med roere fra andre klubber. Sammen med Ivan Enstad fra Horten ble det en 5. plass i VM i Bulgaria og sammen med Morten Grepperud fra Ormsund ble det en 4. plass på U23 VM i Østerrike. Tom var en periode med på landslagets dobbelfirer, men det var enåret båt

han ønsket å ro. Sammen med roere fra Ormsund ble han derfor med i båten som ble kalt «frisørfireren».

På den tida var det veldig vanlig med kallenavn, og alle kalte oss for frisørfireren. Det var bare en av roerne som faktisk var frisør, vi andre var bare fine på håret. Vi gjorde det veldig bra med det laget, og kom blant annet til finalen i Øst-Tyskland. Jeg husker at vi lånte en Ford Bronco til å trekke båtengeren, og sammen reiste vi rundt på forskjellige regattaer i Norge og utlandet.

«Frisørfireren» 1982, Tom Torgersen til venstre. Knut Grimstad (frisøren), Morten Grepperud og Thorvald Jakobsen var fra Ormsund. Coxen var fra Drammen.

Tom rodde mye åtter med styrmann og ble blant annet nordisk mester med den båttypen. I det legendariske Henley-løpet ble det en andreplass. Da Tom ikke ble tatt ut på OL laget i 1984 bestemte han seg i stedet for å reise til USA for å studere. I 1985 satte han seg på flyet til Los Angeles der han besto opptaksprøven på prestisjetunge University of California Irvine.

Livet som universitetsroer var beinhardt. Vi sto opp klokka fire hver morgen, varmet opp med løping, og hadde 2 timer roing hver dag før frokost. Etter forelesningene gikk vi rett på styrketrening. Vi visste ikke så mye om trening og helse på 1980-tallet, og mange av roere har dessverre fått hjerteproblemer senere. I dag trener vi roerne våre på en helt annen måte.

Hva er dine beste resultater i USA?

Jeg rodde mest åtter og firer uten. Har en førsteplass fra San Diego Crew Classic, den henger høyt, samt noen topp plasseringer i universitetsmesterskap.

På universitetet tok Tom utdanning i psykologi og business, og i 1990 trakk han inn årene, bokstavelig talt. Han bosatte seg i USA, fikk to sønner og startet eget firma. Deretter fulgte en periode med

Tom i følgebåten bak Ulrik Pharo Lohne

mye jobbing mens han trente sønnene i baseball og amerikansk fotball.

I 2017 flyttet han hjem til Norge og begynte å jobbe for Vestre Viken. Det tok ikke lang tid før Drammen Roklubb tilbød ham jobben som hovedtrener for sin gamle klubb.

Jeg er veldig takknemlig for at jeg fikk denne muligheten. Takket være Aud Sandengen og Øyvind Leirset som hadde tro på meg, kan jeg nå nyte sporten som trener for andre. Teknikk og treningsmetoder har endret seg mye siden jeg var aktiv, så jeg bruker mye tid på å studere filmer av andre landslag, og se hva jeg kan overføre til ungdommene.

Tom orienterer unge roere.

Noe comeback som masterroer har Tom ingen planer om, selv om han har blitt spurt mange ganger. Han er fornøyd med å kunne hjelpe andre, og oppholder seg mest i følgebåten, der drammenroerne har vent seg til alle de amerikanske uttrykkene som kommer gjennom roperten.

Helt til slutt røper han allikevel hva som er den aller største personlige lidenskapen:

Jeg liker ikke å snakke om det, men er faktisk helt

obsessed av Lego. Det er helt crazy.

Når Tom Torgersen i februar 2024 ser tilbake på mer enn seks år som hovedtrener har han nesten bare positive kommentarer. Det har vært en glede å se at antallet aktive har øket sakte, men sikkert, til tross for alle problemene i forbindelse med pandemien. Han berømmer Beate Pharo for hennes energi og dyktighet som rosje i hele fem år, inkludert under pandemiens to verste år. At klubben har slikt et flott miljø enten de trener, har sammenkomster i klubben eller er på reise skyldes de fine ungdommene selv godt hjulpet av entusiastiske foreldre.

Men en treners primære mål er å få fram gode roere. Tom trekker da fram Caroline Marsch som i 2018-19 som junior deltok både i EM, VM og Nordisk. I 2020-2021 hadde klubben en topp junior 4x med fem roere som kjempet om plassene: Ulrik Pharo Lohne, Sebastian Mejer Rasmussen, Hampus Westberg-Heltne, Johan Sebastian Remmen og Jonas Wiland Evensen. I flere år var Ulrik også blant Norges

beste i singel, og i 2021 var både han og Thea Njaastad med i Roforbundets lagbåter i VM for juniorer. I 2022 rodde Ulrik og Sebastian for Norge i elveløpet Head of Prague. (Vedr. de beste resultatene for 2023: Se rapporten til rosje Ragnhild Valvik.)

Å rykke opp som senior er ganske tøft de første årene, men Tom har store forhåpninger for flere, ikke minst de treningsvillige Ulrik og Sebastian. Et par gutter er nå på militærtjeneste, men han håper på snarlig gjensyn. At Drammen markerte seg så godt under Concept NM i Horten i januar 2024 var også meget gledelig.

Hva med din interesse for Lego, er den der fortsatt?

Ja, absolutt, og tar du en tur til Klossehuset på Lierstranda vil du oppdage at jeg ikke er den eneste!

Juniorer i båthallen i 2020

Pål Sandli: Masterroing.

Pål Sandli i aksjon på romaskinen

Johan Rune Remmen laget i 2021 en klubbprofil om Pål Sandli. Vi har oppdatert den.

Pål Sandli er et levende bevis på at rosporten kan utøves i en mannsalder. På 70-tallet satte han seg i respekt som junior. Han begynte i roklubben høsten 1972 med skolekapproing og deltok allerede i junior-VM i 1974 og i 1975 og var i 1980 nær ved å kvalifisere seg til OL i Moskva, et OL Norge valgte å boikotte. Men i 1984 var han med i Los Angeles OL og er i dag aktiv som master i internasjonale konkurranser. Han driver eget firma innen takstbransjen, men ror fortsatt aktivt for Drammen Roklubb på fritiden.

Hvordan var den første tiden i Drammen Roklubb?

Som 10-15 åring hadde jeg allerede prøvd meg litt på turn, orientering og fotball uten veldig stor suksess. Jeg ble med i roklubben i 1972 sammen med klassekamerat Thor Egil Olsen som på den tiden var cox. Vi var gode venner og var et godt team i mange år. Det var mye mer sosialt den gangen. Vi roerne «bodde» praktisk talt på roklubbhuset. Vi var sammen både før og etter trening, reiste på turer og hadde mye gøy sammen..

Som junior rodde Pål toer og firer, med og uten styrmann. Når han forteller at de brukte «innrigger» minner det om at han har vært med en stund. Pål husker alle løpene, og forteller villig om ulike lagbåter der han og lagkameratene ble kretsmestre og norgesmestre som juniorer. Etter hvert ble det også

Nordisk, EM, VM og uttak til OL.

Den første internasjonale seieren hadde vi på en regatta i Amsterdam. Jeg husker at det løpet kanskje er det beste jeg har rodd. Det var kvalifiseringen til junior-VM i Ratzeburg etter et uttaksløp på Bagsværd i Danmark. Året etter var vi klare for junior-VM i Montreal 1975 der vi kvalifiserte oss til finalen, men Thor Egil ble syk på finaldagen og vi fikk ikke lov til å ro. Vår toer med styrmann (2+) ble strøket, men jeg fikk som erstatning gå inn som reserve på 4+ med Bærum.

Med glimt i øyet forteller Pål at han innehar en litt spesiell hastighetsrekord for toer:

Da vi rodde landskappløp i Viborg (i Danmark) 1976, kjørte Thor Egil og jeg en Volvo Amazon med toeren på taket. Jeg er helt sikker på at en toer aldri har beveget seg så fort, hverken før eller siden! Regattaen i Viborg gikk forresten kjempebra, og Drammen Roklubb tok rent bord der nede.

Som senior ble det nye lagbåter og kombinasjonsbåter. Arne Bergodd var klubbens trener, og Jan Paulsen ble Pål's nye lagkamerat i toer. Sammen med Einar Nilsen og Odd Jensrud satte de seg i respekt i firer. Under VM i Belgia ble det 5. plass med fireren og på Nordisk mesterskap ble det gull med toeren. Dermed hadde Pål lagt grunnlaget for å planlegge OL deltakelse:

Etter en treningssamling i Sabaudia i 1979, og VM i Bled samme år gikk det mot OL-deltakelse med en dobbelfirer. På en treningssamling i Drammen i påsken fikk vi så beskjed om at Norge skulle boikotte OL 1980 i Moskva av politiske grunner. Ingen av oss roerne var særlig interessert i denne politiske aksjonen, vi var gode venner med alle konkurrenter i andre land. Først ble vi veldig skuffet, men vi hadde det faktisk veldig gøy den sommeren. Vi reiste rundt på ulike regattaer med en toppet åtter, og der traff vi alle de andre vestlige lagene som var i samme situasjon, blant annet USA-laget som vi fikk en skikkelig duell med i Henley.

Skuffelsen etter kansellert OL deltakelse gjorde at det ble en liten pause fra konkurranser i 1981. Pål fortsatte å trene, men hadde ingen planer om å konkurrere internasjonalt igjen. Så gjorde tilfeldighetene at Pål ble aktiv igjen.

Tom Torgersen (i dag klubbens hovedtrener), som er 5 år yngre enn meg, var med i et prosjekt som het Morgendagens menn. Finn Torgersen, faren til Tom, var primus motor for dette. De manglet en mann til en regatta på Tunevannet. Jeg var egentlig tilskuer, men fikk noen klær å ro med, da oppdaget vi at den båten gikk fort! Vi satte banerekord på Årungen samme år og Tom og jeg fikk ro seniormatch i Wien. Dermed var jeg igang igjen, og i 1983 ble det internasjonal deltagelse i Øst-Berlin og VM deltagelse i dobbeltfirer i Duisburg.

Høydepunktet i Pål's karriere skulle allikevel bli OL i Los Angeles 1984. Der fikk han tatt igjen for den politisk begrunnede kanselleringen fire år tidligere. Med det norske OL-laget ble det en 8. plass i dobbeltfirer, bare fire tiendedeler unna å nå finalen

Det var helt utrolig å være OL-deltaker i USA. Vi var spesielt privilegerte og med OL akkrediteringskort i Los Angeles slapp vi inn overalt og ble behandlet som filmstjerner. Hadde vi behov for skyss, kunne vi bare stoppe en politibil, vise frem kortet og be dem kjøre oss. I OL-leiren kunne vi omgås verdens mest ekstreme personer; raskeste, sterkeste, mest tekniske. Jeg delte sete med Carl Lewis etter åpningsseremonien, og var blant annet hjemme hos Muhammed Ali. Det var en uforglemmelig opplevelse.

Etter OL-deltakelsen i 1984 la Pål opp som roer. Han ble først elektriker og tok deretter teknisk ingeniørutdannelse mens han var aktiv, og nå fulgte en periode med prioritering av jobb og familie. Først mange år senere, da barna var blitt store, tok han opp roingen og begynte som master.

Masters-miljøet er helt fantastisk. Vi har reist til mange land og konkurrert, blant annet var vi med i VM for masters i Sarasota, Florida i 2018. Noen ganger treffer jeg igjen gamle olympiere, for eksempel fra Mexico eller Canada. Nå som det er korona-pandemi, er jeg med på Teams-regattaer og da ror jeg fortsatt mot mine gamle, utenlandske konkurrenter.

Hva er det som er så bra med rosporten?

Det er en konsentrasjonsidrett, og det gjør at du kopler ut alle andre tanker. Man må ha godt hode og god teknikk for å ta seg helt ut, men da er det skånsomt mot kroppen. Selv om det gjør vondt, er det godt allikevel.

Har du noen råd til dagens unge roere?

Vær målbevisst, og hold fast ved den tanken du har bestemt. Ikke bruk tid på hva som skjer hvis du ikke lykkes, det er helt bortkastet energi. Resultatene skapes ved å være målbevisst og trene mye og riktig. Ha fullt fokus når du trener, og stol på deg selv, så går det bra. I tillegg er det viktig å ha det gøy!

Og mye gøy er det tydelig at Pål har hatt. Etter

snart 50 år som aktiv roer, stråler han fortsatt av positivitet og entusiasme.

I desember 2023 deler Pål flere tanker rundt det å være masterroer, men først kan forklares at det masterroere ofte omtaler som sitt årlige «Master-VM» offisielt heter *World Rowing Masters Regatta (WRMR)*. Alle som er eldre enn 27 år kan være med, det er ingen formell kvalifisering, men helse og lisens må være i orden. Man er delt opp i aldersgrupper fra A til I på fem år opp til og med 79 år, 80-82 er J, 83 og eldre er alle K. Kombinasjoner mellom klubber og aldersgrupper er tillatt. Det er lagets snittalder (minus coxen) som avgjør hvilken gruppe man kan konkurrere i. Man kan bare representere en klubb i hvert VM og i lagbåtene kreves det at alle har like drakter. Distansen er 1000 m og vinner du et heat med 6-8 båter får du en fin medalje. Det arrangeres ikke semifinaler eller finaler, men tas nøyaktige tider om du vil sammenlikne. I de største klassene kan det være mer enn 100 båter, singelsculler for menn alder 50-54 pleier være en slik monstergruppe.

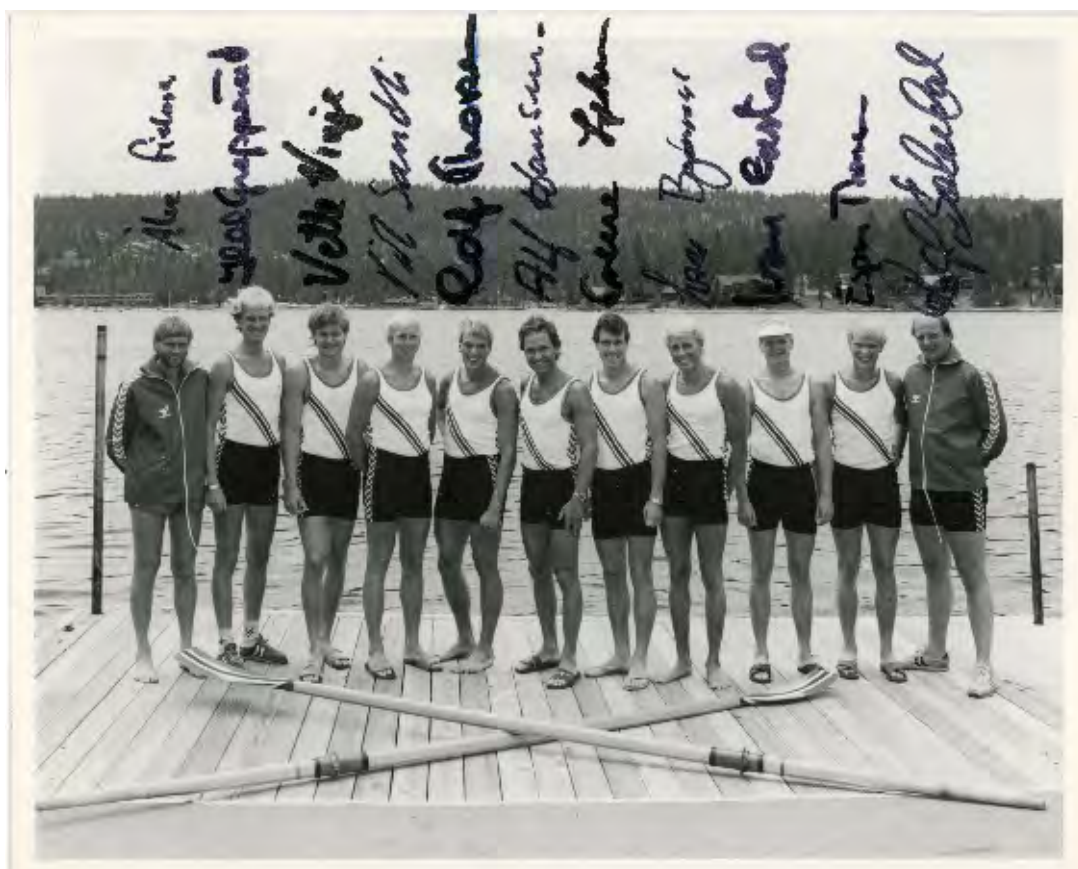
Det var rundt 2010 at jeg begynte å henge litt mere med på treningen og ble anbefalt av Hans Petter Rasmussen og Stein Hoff å bli med på masterregattaer som Nordisk og VM, samt andre typer regattaer, korte og lange løp. Concept NM var også aktuelt. Fant raskt igjen en brukbar form for konkurranser. En helt ny verden åpnet seg egentlig da jeg traff igjen gamle konkurrenter fra tidligere internasjonale løp. I masterregattaer kan man delta fra fylte 27 år til man velger å stoppe, eller det stopper av seg selv. Her er det med deltakere på over 90 år!

Noe av det vi liker best er å ro åtter, men også 4x og 2x. Vi kombinerer ofte med Christiania Roklub og da trener vi på Bogstadvannet. De har flere aktive masters av begge kjønn, inkludert Tone Pahle som over 8 år var leder for Masters Commission i FISA og er høyt respektert for sin utrettelige innsats. Hun er primus motor for masterroing i Norge.

Den gode følelsen kommer tilbake når man får båten til å «flyte» under trening, og når man klarer å vinne løp i konkurranse med tidligere gamle konkurrenter og nye, ukjente konkurrenter. Selv om det bare registreres heatseier så har alle omtrent samme alder i heatet, og man har den samme gamle, gode vinnerfølelsen. Flere av deltakerne trener opp til to ganger om dagen så ingenting er gratis.

Hva er viktigst, roingen eller det sosiale?

Det mest tiltrekkende er den uformelle, hyggelige rammen selv om det kan være med opp til 5.000 deltakere fra mer enn 40 nasjoner i VM, så arrangementet går over nesten 5 dager. Den femte dagen, søndag, er det bare Mix-løp fram til kl 12.

Før OL 1984 er de norske roerne på høydetrening ved Big Bear Lake, USA. Fra ve.: Åke Fiskestrand (trener), Hans Magnus Grepperud, Vette Vinje, Pål Sandli, Rolf Thorsen, Alf Hansen, Sverre Løken, Ivan Enstad, Espen Thorsen og Rolf Sæterdal (lagleder).

Løpene starter vanligvis med 2,5 til 3 minutters mellomrom (!) i 12 timer fra morgen til kveld. Distansen er 1000 m, alltid med fast start. Regattabanen er ofte samme sted som det har vært arrangert VM tidligere. Normalen i et slikt VM er å være med i 4-5 løp i forskjellige båter og klasser samt kombinasjoner, men det er enkelte som deltar i opptil 10 løp på disse dagene, så man trenger mengdetrening.

Den sosiale biten er kanskje den viktigste delen. Å treffe tidligere deltakere, konkurrere sammen med dem i samme båt og ha et hyggelig sosialt samvær i løpet av regattaen. Mange er blitt gode venner.

Er Drammen Roklubb tilpasset masterroing?

Klubben vår legger litt til rette for oss. Vi får faste tider for å trene flere ganger i uken også med morsjonsroere og noen som bare stikker innom for å trene og treffes på fredager da vi avslutter med badstue kl 18. Vi dekker alle kostnadene i forbindelse med transport og regattaer selv og er ingen økonomisk belastning for klubben.

Selv om vi er gamle er vi en del av historien og vi håper vi er gode forbilder for de yngre roerne.

Vi deler litt på båtmateriellet med de yngre, men noen båter er ved ledige stunder dedikert oss maste-

rene. At båtene skal være nye er ikke viktig, bare de er godt vedlikeholdt og gode å ro. Her kommer mangeårig følelse og kunnskap om rigging inn som et viktig element, noe vi prøver å formidle til de unge. Lytt til båten så kjenner du hvor fort den går. Det samme gjelder romaskinen. Lytt til lyden på hjulet så kan du kjenne når det går fort.

Christiana og Drammen fikk trent litt sammen på Bogstadvannet også høsten 2020 selv om alle regattaene for masters ble avlyst. Fra ve.: Helge Refsum, Tone Pahle, Stein Randsborg, Jan Thygesen, Pål Sandli, Stein Hoff, Øyvind Brøymer, Iver Høy og Torstein Rekkedal.

Scullere før start av prologen, Drammen Rivercup Regatta 2019

Forbredelser før 17.mai feiring med defilering på elva under pandemien i 2020

Hans Petter Rasmussen: Opplevelser med årene

Hans Petter (f 1947) er roeren som gjenoppdaget sitt potensial som masterroer i 1993. De neste 25 årene vant han i regattaer på begge sider av Atlanteren som ingen andre nordmenn. Gjennom hele sin roerkarriere har han vunnet mer enn 200 ganger internasjonalt på ca 300 starter. I 2018 førte en nakkeskade til en brå slutt. Men han har også kunnskap om båter, årer og justeringer som ingen andre i vår klubb, det er han som har forfattet boka Romateriell.

Med yrkesbakgrunn innen data, økonomi og trykkeri og en alltid hjelpsom innstilling har han i mange tiår bidratt med vedlikehold og reparasjoner, i administrasjonen vært kasserer eller revisor, under byggingen av klubbhuset 1993-96 var han økonomiansvarlig, og det er han som sørger for klubbens trykksaker til møtene, skaffer klistremerkene til utstyret vårt og trykker logoer på klubbens tøy.

Nedenfor har han oppsummert sitt lange roerliv.

Opplevelser med årene

Det startet i 1961. Jeg hadde sett aktiviteten med lange, slanke robåter på elven og ble interessert i å prøve selv. Jeg var elev ved Drammen Gymnas og det ble naturlig å være med da *Drammens Roklub* inviterte til Skolekapproing i 1963. Leif Gran, en av klubbens stiftere i 1924, var initiativtaker, og flere klubber kom etterhvert med. Jeg glemmer aldri landsfinalen i Tønsberg der skøytelegenden Hjalmar «Hjallis» Andersen, som også var norgesmester i roing, delte ut medaljer og gratulerte med et håndtrykk.

MIT

Flere år fulgte med trening og regattaer i inn- og utland, ikke med topp resultater, men gøy og godt samhold og jeg var i god form da jeg begynte på *Massachusetts Institute of Technology* (MIT) i Boston i 1968. Jeg ble straks stroke på førsteåttren og to år på rad hedret som beste roer. I 1970 tok vi en fin sølvmedalje i de amerikanske studentmesterskapene i 4+.

Hans Petter Rasmussen mottar Æresmedlemskap i Drammen Roklubb av Aud Sandengen, 13. februar 2020

Travle år

Tilbake i Drammen/Lier i 1970 skulle Norges Roforbund sende båter til VM i St. Catherines i Canada. Jeg ble tatt inn i troppen, men min teknikk fra USA var forskjellig. Jeg endte opp som «hjemmeværende reserve» da et 4+ kombinasjonslag med roere fra Ormsund og NSR dro over. Fireren tok en sensasjonell bronsemedalje og markerte starten på en ny epoke for norsk rosport. Coxen var Finn Hoff Aronsen fra Drammen.

Militærtjeneste, eget firma, husbygging og fami-

Start i 1x i Boston for Drammens Roklub i 1968.

lieliv krevde sitt de neste årene. Selv en ny Empacher singel i 1972 hjalp ikke stort. (Båten henger nå i taket til Egon i Drammen.)

Masterroer

Pollenallergi ødela sommertrening ute for meg i mange år, men med nye medisiner i 1992 ble livet forandret. Jeg kunne tenke på å ro igjen, noe jeg hadde lengtet etter lenge. Ny sculler ble bestilt og treningen ble mer systematisk. Men jeg savnet å ro lagbåt og tok kontakt med tidligere roerkollega fra 1970, Stein Hoff, da bosatt i Kristiansand. Vi ble enig om et felles treningsprogram fram til FISA Masters '93 i Wien. Der vant vi vårt heat i 2x klasse C på en god tid. Banketten i byens storslagne, gamle rådhus ble også et fint minne fra Wien. Stein og jeg rodde sammen i 25 år, etterhvert med andre masters i klubben eller med Christiania.

Haglebygen i Bled

Det gikk brukbart også i Groningen '94, Bled '95 og Budapest '96. I Bled ble det riktignok en kjedelig opplevelse da et kraftig, lokalt uvær med hagl på 2,5 cm diameter inntraff. Iskulene slo hull og sprekker i mer enn 60 trebåter lagret på land, inkludert Drammens 2x og 4x Stämpfli trebåter. Singelscullere ute på sjøen ble også bombardert, og noen veltet seg ut i sjøen for å få litt beskyttelse. Hjemme igjen ble det mye arbeid før de to båtene var reparert.

California

Hanne Cecilie, den eldste av våre to døtre, studerte ved California State University, Long Beach fra 1994 og ble snart aktiv i roklubben. Universitet har 19.000 studenter. Vi besøkte henne, fant at klima og roforhold var supre nesten året rundt, og jeg ble selv student i ett år med Computer Science. Samtidig fikk jeg jobb som betalt trener for universitetets dameroere.

LBRA og Occoquan International

Long Beach Rowing Association (LBRA), er en vanlig roklubb og åpen for alle. Der traff jeg Boris Beljak, som hadde rodd på Jugoslavias 8+ i Tyskland kort etter deres deltagelse i Helsinki OL i 1952. Sammen med syv andre på laget søkte han om politisk asyl på den kanadiske ambassaden i Tyskland. Asyl ble innvilget. Etter mange år i Canada kom flere av roerne sammen i California, og jeg ble med på laget. Boris hadde bygget opp et vellykket firma med produksjon av deler til fly og raketter, og nå gikk han til innkjøp av elleve Empacher båter fra singel til åtter til vår disposisjon. Jeg fikk hovedansvaret for båtens vedlikehold og trimming. Samtidig giftet Hanne Cecilie seg og bosatte seg i Long Beach i 2000 og fikk etterhvert to sønner. Vi besøkte gjerne to ganger i året, jeg rodde og holdt båtene i orden. Klubben *Occoquan International* ble dannet da nye FISA-regler tillot internasjonale kombinasjoner bare lagets snittalder fulgte vanlige regler. Boris gjenopptok kontakt med sin gamle klubb i Zagreb, Kroatia hvor han kjøpte inn en ny båtpark på sju Empachere. Nå hadde vi materiell til rådighet for transport også rundt i Europa. (Båtene var til disposisjon for klubbene utenom våre regattaer.) Med topp utstyr og en veltrenet gjeng erfarne masterroere fra flere kontinenter ble det etterhvert tjue begivenhetsrike år på regattaer rundt omkring i USA og Europa:

Veterans Head of the River

er en elveregatta i mars for åttene på Thames i hjertet av London. Det ros den samme 6,8 km lange strekningen som *The Boat Race* mellom Oxford og Cambridge 1-2 uker før. Løpet starter enten på høyvann oppe i elva ved Chiswick Steps, eller på lavvann nede ved Putney Bridge. De yngste klassene starter først samtidig med at vannet snur

og medstrømmen tiltar. Når det skal i gang 2-300 båter så tar det sin tid, det betyr at strømmen etter hvert blir ganske kraftig og båtene med de eldste mannskapene får god hjelp underveis. Men effekten av strømmen er som regel glemt når det over en *pint of beer* under premieutdelingen viser seg på listen at gamle gubber har tider som kan sammenlignes med de yngre gruppene! På åtte deltagelser ble det fem seire og to andreplasser.

San Diego Crew Classic

i begynnelsen av april er åpningsregattaen på USAs vestkyst. Dette er en 2000 m regatta med deltagelse fra hele USA i klasser fra junior, universitetslag, eliteroere og masters. Jeg var med for første gang i 1999 og gikk ikke glipp av en eneste start før 2018 da en nakkeskade stoppet meg for godt. De først ni årene hadde vi strake seire i klasse F (60-64 år) før det ble litt opp og ned, til sammen 15 førsteplasser i våre klasser.

Henley Masters

Tre helger på rad i begynnelsen av juli arrangeres det regattaer i byen Henley-on-Thames; rosportens Mekka. Det starter med *Henley Royal Regatta* (HRR) helgen før Henley Veterans, nå kalt Henley Masters. Banen er den mest intime som tenkes kan, men kan også være vrien for styrmannsløse båter grunnet flytende trestokker på begge sider av banen. Over årene har det blitt ti seire fra denne spesielle og hyggelige regattabanen.

USA Master Nationals

går hvert år i august på rundgang i hele landet. Med ansvar for båtparken vår har det ofte medført at jeg har vært med på transporten av båtene før eller helst etter regattaen. Det har gitt meg sjansen til å se store deler av USA og gitt uforglemmelige, til dels slitsomme opplevelser. Seks-syv ganger har jeg krysset tvers over kontinentet. Deltagelsen er stor med forsøk og finaler. Det skal være flere aktive roere i USA enn i resten av verden til sammen. Det sier noe om roing i USA når det kunne stille opp til 12 dameåttare i klassen for 40-åringer allerede tidlig på 2000-tallet.

Min deltagelse for Occuquan International har resultert i 44 gull i de amerikanske mesterskapene.

FISA Masters (WRMR)

World Rowing Masters Regatta (WRMR), eller FISA Masters, er en stor, årlig regatta i begynnelsen av september. Roere omtaler den ofte som *Veteran-VM*, selv om hvem som helst kan melde seg på. Oftest blir WRMR arrangert i Europa eller USA og da har jeg vært med. Med 4-5.000 roere fra 40 land, mange båttyper og aldersklasser, blir det tett program med

opptil 8 båter i løp over 1000 m. Bare heatvinnere får medalje. I de største klassene er det ti eller flere finaler med 2,5-3 minutters intervaller. Her har det blitt 66 seire i båttypene 2x, 4x, 4-, 4+, 8+ fordelt over mange aldersklasser.

Head of the Charles

Årets siste regatta er vanligvis *Head of the Charles* i Boston i slutten av oktober over på den andre siden av USA. Det krevende elveløpet kom i gang i 1965, og under min tid på MIT hadde jeg start der i 1968 og 1969, to ganger i 8+ og en gang i 1x for Drammens Roklub med fjerdeplass som resultat.

Regattaen har mange klasser og båttyper og går over tre dager med opptil 11.000 roere! Strekningen er 3 miles; 4,8 km på en buktende elv med syv broer og mange bøyer som må passerer korrekt for å unngå tilleggstid. Regattaen kan samle 400.000 tilskuere, og for å gjennomføre det hele kreves innsats fra 2.400 frivillige! På ni starter har det blitt fem seire og to andreplasser i 4+ og 8+, tre ganger satte vi banerekord.

Start i 8+, klasse 70+, for Occuquan International, tatt på samme sted i 2018, 50 år senere! Hans Petter er nr. fire.

Christmas Regatta

Noen ganger har vi besøkt Long Beach sent på høsten og fått med oss *Christmas Regatta* i begynnelsen av desember. Dette er en populær, lokal 55 år gammel regatta over 850 meter på OL-banen fra 1932. I 2022 var det 597 båter til start med 1.600 deltagere

fra soloppgang til solnedgang. Her har jeg hjulpet til under arrangementet og også fått med meg noen seire.

Vogalonga

Min mest spektakulære regattaopplevelse var *Vogalonga* («lang rotur») i Venezia over 30 km i 2004. Opprinnelig var det i 1974 noen robåter som ville demonstrere mot bråk og bølger fra alle motorbåtene, men i 2004 hadde flåten vokst til en folkefest på 1800 båter som alle ble rodd eller padlet. Starten var fra Markusplassen til øyene Burano og Murano og tilbake igjen. Ingen tidtaking, mange utkledd med musikk, festing og servering underveis. Men da kanonskuddet gikk skilte det seg allikevel ut båter med «vinnerinstinkt». Vi rodde en dobbelttåter (8x+) med et ekstra ror nær baugen for å takle krappe svinger i trange kanaler, ombord var en elektrisk lensepumpe, vi hadde spent plast langs riggerne mot bølgene og hadde kart og kompass for å sikre riktig kurs mellom de lave øyene. Høydepunktet var i det vi entret Canal Grande fra nord og tok fatt på de siste 3-4 km som første båt. Jubelrop fra folk hengende ut av vinduer viftende med flagg og fra båter langs sidene. Politibåter med blinkende blålys og sirener holdt kanalen fri for trafikkerende båter, det var bare oss og en dansk dobbeltfirer et lite stykke bak som hadde hele oppmerksomheten og vannveien for oss selv.

Noen ekstra vannblemmer og litt støl rygg dagen etter var uten tvil verdt opplevelsen.

Den beste følelsen

I 2001 ble det fem gull i US Masters i Indianapolis og syv seire i FISA Masters i Montreal helgen etter. To av seirene på OL-banen i Montreal var med norsk besetning, 2x med Stein Hoff og Mix 4x med Stein, Tone Pahle og Grete Stokke fra Christiania. (Stein og Tone vant også Mix 2x og Stein 1x.)

Formen var god, men det beste var at i begge regattaer hadde jeg følelsen av å være i «flytsonen», *The Zone*. Det var liksom ikke mulig å bli sliten, stivne eller å ikke få nok luft, bare kjøre på. Det var en følelse jeg aldri senere klarte å gjenskape.

Stoltteste øyeblikk

Inger Lise og jeg har opplevd å se begge våre døtre vinne NM i 2x med Kristine Bjerknes: Anne Kristine i 1997 og 1998, Hanne Cecilie i 1999.

I US Masters er det en klasse for Far/Datter og Mor/Sønn med handikap på alder. Hanne Cecilie og jeg meldte oss på da US Masters gikk på hjemmebane i Long Beach i 2008. Etter forsøksløp var vi kvalifisert til finalen som vi vant mot et Mor/Sønn lag. Hun

hadde verdensrekord på 2000 m romaskin og sønnen var på det amerikanske juniorlandslaget. Absolutt en god følelse å se navnene våre inngravert på den vandrepokalen!

Kuriosum

Hans Petter er ikke en person som forsnakker seg, men av og til kommer han med kommentarer som «der var jeg» eller «det har jeg gjort» som virker nesten utrolig. Ved nærmere undersøkelser er det ikke tvil om at mannen har evner utenom å ro, rigge, vedlikeholde og reparere båter, årer og romaskiner. For ikke å nevne lage og trykke heftene til klubbens møter, lage kalendere, klistremerker til klær og utstyr og sette opp klubbens regnskap og budsjett slik han som klubbens kasserer har gjort i årtier.

Alt som 13-åring ble han involvert i familiebedriften Lier Hullkortservice. Mor var daglig leder, men da hun døde i 1970 tok Hans Petter over. Det året var han nyutdannet innen data (Computer Science) på Massachusetts Institute of Technology (MIT) og ble godkjent sivilingeniør. I april 1970 opplevde han fra innsiden den dramatiske Apollo 13 ferden da MIT samarbeidet med NASA om datasimuleringer før de tre romfarerne ombord kunne utføre oppgaven som førte til at de ble reddet.

Han hadde da avsluttet en hovedoppgave hvor MIT og Hans Petter samarbeidet nettopp med NASA om få ned vekten av og forenkle de utallige bryterne i kommandoseksjonen og månelandingsfartøyet. Han utviklet hvordan man ved berøring av en gjennomskiktig flate over merker kunne aktivere merkene. (Som senere er videreutviklet til dagens berøringsskjermer.) Arbeidet ble patentert av NASA i 1973 med Hans Petter som oppfinner. (Dessverre ikke med noen royalties til studenten!)

Lier Hullkortservice med Hans Petter som leder var en liten bedrift, men fra 1978-1988 hadde han ansvar for regnskapet til alle landets 452 trygdekontor (dagens NAV). Vi snakker om svimlende summer!

Hullkort var en slags forløper for computerbaserte løsninger. Moderniseringen i Lier Hullkort frigjorde arealer, det ble starten på Lier kopi og trykk (LKT) fra 1985. «Hullkort» ble for gammeldags, fra 1988 var han med i ØkonomiSjefen AS. Fru Inger Lise var viktig medarbeider hele veien til de solgte ut i 2004.

Oddmund Bøhn er en som vil berømme Hans Petter, ikke bare for at han var dataansvarlig for Oddmunds egne regnskapsbedrifter i årevis, men for alt Hans Petter har gjort for Drammen Roklubb år etter år, en innsats av en dimensjon som ikke mange er klar over.

Vår plastbelagte 8x+ er først under Rio Alto nær mål, en dansk 4x er nummer to.

Fra skryteveggen på kontoret hjemme

Fotografisk bevis!

Thor Egil Olsen: Roer, brannmann og MC-entusiast

Thor Egil Olsen (f 1957) har i 55 år vært en aktiv bidragsyter og spennende profil i Drammen Roklubb. Han har vært cox, roer, dommer og mangeårig styremedlem, er nevenyttig og praktisk og lett å be når noe skal vedlikeholdes, repareres eller forbedres i klubbhuset.

Og i og utenom yrket som brannmann har han vært med på utrolig mye spennende!

Sammen med kameraten Pål Sandli begynte Thor Egil i klubben da begge var 12 år i 1969. De gikk da på Øren skole, vokste opp ikke langt fra Landfalløya og Drammenselva og var begge som niåringer med i Drammens Turnforening.

Thor Egil stortrivdes i roklubben. Snart satt han som cox i *Barnefireren* med Arne Bergodd, Rolf Andreassen, Ragnar Løken og Tor Ole Brekke. Han coxet også da Arne og Rolf rodde toer med (2+). I NM 1971 styrte han begge båtene til mesterskapstitler.

I OL-året 1972 var han fortsatt styrmann for toeren i München. Der vant båten B-finalen og fikk en respektabel 7.-plass totalt. Og Thor Egil traff kronprins Harald!

1972 var også året da han selv begynte å ro aktivt som junior.

I flere år var han formann i junioravdelingen.

I 1974 og 1975 var det hans tur til å bli junior norgesmester som stroke i toer med (2+). På baugplassen satt kameraten Pål Sandli.

Cox i 1974 var Espen Skar, i 1975 Olav Tveten.

Pål og Thor Egil med cox Espen Skar, 1974.

I 1974 var han også mannskap i båten da det ble NM-tittel til Drammen i junior åtter.

Under senior-NM på Jonsvatnet i Trondheim i 1975 stilte Pål og Thor Egil ubeskjedent opp i NM og tok sølvmedalje bak Ormsunds Alf og Frank Hansen.

Det året hadde de hatt mange seire i inn- og utland, inkludert i Danmark og Holland og skulle representere Norge i junior-VM i Montreal, men Thor Egil ble syk, fikk startnekt og la i skuffelsen opp som aktiv roer.

Guttas trener disse tre årene var Ragnar Løken.

I 1982 var han selv trener for tvillingene Bjørn og Tor Edvardsen da de representerte Norge under nordisk og junior-EM i toer uten (2-) i Italia.

Senere tok han dommerkurs i Danmark og var i mange år aktiv som regattadommer.

Oversikt over representasjonene til Thor Egil, 1971-75 som roer, 1982 som trener.

Thor Egil Olsen liker utfordringer, spenning og raske bestemmelser, og det er ikke overraskende at han valgte å bli brannmann, dykker og etter hvert brannmester.

Da han ble pensjonist i 2014 hadde han vært 36 år i brannvesenet i Drammen, de 13 siste årene som utrykningsleder.

1983-84 tok han jobb som brannmann og redningsdykker på cruiseskipet S/S Norway. Der ble han i 1984 verdensmester for cruiseskip både i fotball og lagroing, det siste på havna i Miami!

Fra 1994 til 1996 var han undervisningsleder på Norges Brannskole med ansvar for Brannmesterutdanning i Norge og fortsatte å jobbe med mange kurs frem til 2000. 2001 - 2003 reiste han rundt i Norge sammen med Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og underviste i øvelsesplanlegging i norske brannvesen. Var medforfatter av undervisningsbok om øvelsesplanlegging i Norske brannvesen. Ikke overraskende er det også han som er ansvarlig for roklubbens hjertestarter og regelmessig demonstrerer riktig bruk.

I Chicago for å leie Harley-Davidson før starten på Route 66

At denne mannen også liker å kjøre motorsykkel er ikke overraskende. Men interessen for tohjulingen har drevet ham lengre enn entusiaster flest. Fra 2008-2019 var han guide eller hjelpe-guide på MC-ekspedisjoner i utlandet et par-tre ganger i året og besøkte etter hvert land på tre kontinenter utenom Europa. For vanligvis 15-20 deltakere er det alltid to ledere.

Til sammen har han kjørt berømte Route 66 mellom Chicago og Los Angeles i USA elleve ganger! Han har også vært MC-guide i traseene etter Tour de France, samt i Alaska/Canada, Sør-Afrika og New Zealand.

Lengst sør i Sør-Afrika

Utenom å bruke mye fritid til nytte for klubben vår er han også engasjert i krigen i Ukraina.

I 2021 var Thor Egil med på to konvoier med til sammen 25 brannbiler, ambulanser og annet viktig brannutstyr langt inn i det krigsherjede landet. Organisasjonen som leder arbeidet heter NUBAS (Norsk Ukrainsk brann- og ambulansestøtte) og består av brannfolk og andre med erfaring om branner og ulykker fra hele Norge. De har samlet inn biler og utstyr fra nord til sør, fylt dem opp med drivstoff, generatorer, rullestoler, pledd og annet og levert bilene der det er et skrikende behov.

Klart for avgang til Ukraina

I treningsrommet og badstua en fredag kveld kan vi høre Thor Egil Olsen høylytt ergrer seg over at ting går for sakte eller ikke blir gjort skikkelig.

Et par fredager senere ergrer han seg litt mindre, da har han ordnet opp selv.

Thor Egil Olsen kjeder seg aldri!

John Erik Johnsen: Klubbens kunstmaler

John Erik Johnsen (f 1947) er bokstavelig talt en fargerik person, han er nemlig kunstmaler.

Dessverre for oss som liker denne glade og interessante personen bor han mesteparten av året i Haag i Nederland. Forklaringen på nettopp Haag er at hans kone arbeider for Den internasjonale domstolen. Men miljøet der som kunstner passer ham godt. Utstillingene hans i Nederland og Frankrike oppnår mer oppmerksomhet enn hjemme i Drammen, noe som bidrar til både skapertrang og bankkonto. Her i hjembyen har han også regelmessige utstillinger og da er han innom klubben for å trene og gjenoppfriske da han rodde aktivt på 1960-tallet.

John Erik kan mer enn å male natur. Her er den meksikanske Frida Kahlo forevige. Hun var kunstner og forkjemper for kvinners rettigheter.

John Erik rodde firer innrigger og outrigger med Oddmund Bøhn, Lars Tore Meinseth og Knut-Arthur Mossnes Norstad, og sammen med *Barnefireren* ble de til en god åtter. Oddmund Bøhn har funnet fram et foto fra Porsgrunn i 1966 der alle er samlet med medaljer, kaffeservise og andre premier fra

Porsgrunds Porselænsfabrik. På bildet ses også Per Skaug, instruksjonssjef i 1966, Per Bekken og Hans Petter Rasmussen, tre andre karer som i likhet med alle gutta fra Barnefireren og hele Oddmunds lag fortsatt er gjengangere i klubben i 2024.

Schæferhunden Curt har også tatt oppstilling, vi aner at hans eier Knut Amundsen ikke er langt unna.

Oddmund Bøhn forteller om sin gamle lagkamerat:

Som mange av oss hadde ikke John Erik noen lang aktiv rokarriere, men har vært god bidragsyter i roklubbens sosiale liv i årene etter at årene «ble lagt på hylla». I sine andre aktiviteter med hundekjøring, villmarksliv og skiturer har han dratt med seg gamle rovenner i dette miljøet og vært med i et felles samhold for roklubbens indre liv. I sitt virke som kunstmaler henter han motiver fra roing, villmarksliv og hundekjøring til glede for mange av oss.

John Erik var som tenåring veldig interessert i litteratur og jobbet snart i en bokhandel i Drammen.

Så fikk jeg jobb hos Tanum-Cammermayer på Carl Johan med ansvar for kunstbokavdelingen. Kom da i kontakt med mange kjente kunstnere. Jeg hadde to tanter som var kunstnere, en av dem i USA. Det var de som ga meg motivasjon til å begynne å male allerede som 17-åring. Før jeg satset alt på kunsten hadde jeg etablert Østlandske Veisikring i 1981. Det krevde at jeg som entreprenør måtte ha dokumentasjon på å kunne håndtere anleggsmaskiner. Stor overgang fra bokbransjen! Under OL på Lillehammer 1994 startet jeg eventbyrået Villmarksopplevelser. Det var store oppturer og tøffe nedturer!

Å bli anerkjent som maler er ikke gjort over natten, men at John Erik Johnsen har lyktes er tydelig for oss som så hans utstillinger i Bragernes Kirke og Galleri Oddvar Olsen i oktober 2023. John Erik er også kunstneren bak maleriene til Drammen River Cup Regattas *Queen of the River* og *King of the River*. (Se historien om Knut-Arthur Mosness Norstad.)

Oddmund Bøhn: Alltid i bakgrunnen

Oddmund Bøhn (f 1947) var som John Erik Johnsen aktiv i noen år på 1960-tallet (se foto fra Porsgrunn, 1966). Han fant venner, miljø og kone langs Drammenselva. Kona het Inger Halvorsen, og var i mange år aktiv i Drammens Kvinnelige Roklubb, men døde så alt for tidlig i 2001.

Oddmund er allikevel en av de trofaste, gamle gutta som fortsetter å komme og bidra år etter år fordi han trivdes her som ung og fortsatt trives, har venner og tradisjoner i et miljø hvor han har fortsatt å bidra i styret, Rådet og andre komiteer.

Og som mange av oss andre liker han å se unge medlemmer som vokser, utvikler seg og blir roere som trives på elva og under regatta. - Akkurat slik som han selv opplevde det.

Under festen etter DRKR 2018 ga John Erik Johnsen et av sine roinspirerte malerier til utlodning. Her har maleriet blitt overlevert til vinneren fra Oslostudentenes Idrettsklubb. Oddmund Bøhn står som ofte ellers i bakgrunnen. Gjennom sin brede erfaring fra næringslivet yter han råd og tjenester og trekker i tråder til klubbens beste.

Hussjefer og andre uten roer-bakgrunn

Oddmund vil heller framheve andre enn seg selv, til tross for hans mer enn fem årtier med engasjement for klubben. Han vil minne oss om en spesiell gruppe ikke-roere:

Man må ikke ha markert seg som roer for å være viktig for roklubben.

Fra min egen aktive roperiode i 60 årene og senere i roklubben er de viktigste personene for meg, og kanskje for hele klubben, flere personer som aldri har sittet i en båt.

For oss som oppholdt oss i klubben store deler av uken var det hussjefene som tok vare på oss og gjorde at vi ble værende i klubben som aktive medlemmer for drifting av klubben. Jeg husker særlig Asbjørn Dæhlie og Odd Gåserud på 80-tallet. Senere var det Bjørn Adamsen (far til Morten) på 90- og 2000-tallet og Arve Gudbrandsen på 2000-tallet. For klubbens velstand og stilling i dag er disse vel så viktige som internasjonale medaljer.

Arve Gudbrandsen gikk dessverre bort alt for tidlig i 2017, men over mange år rakk han å gjøre mye for Drammen Roklubb. Han var håndtwerker, praktisk og nevenyttig og fungerte i mange år som en uoffisiell og trivelig vaktmester for klubben. Gudbrandsen hadde ikke selv barn i klubben slik andre, ikke-roende styremedlemmer har hatt, men ble introdusert av sin venn og partner, murmester Thorbjørn Stryken. Stryken som selv rodde i sin ungdom har vært en av klubbens mangeårige støttespillere og bidragsytere. Han ble igjen engasjert i klubben tidlig på 2000-tallet da hans datter Martine ble medlem.

Arve Gudbrandsen oppdaget at klubben var et hyggelig og godt sted å trimme samtidig som han hadde glede av å reparere, ordne opp og hjelpe til.

Det er mange andre ikke-roere som har bidratt og fortsatt bidrar med viktige verv i klubben vår, blant andre Finn Torgersen (far til Tom og Greta), han var leder i fem år, inkludert under sammenslåingen i 1987, Sverre Throndsen (far til Jørn-Inge) var leder i ett år og Berit Kind Willett (søster til Laila) var sekretær i fire år etter sammenslåingen. Rosjefene Beate Pharo (rosjef i fem år) og Ragnhild Valvik, materialsjef Henrik Marsh for noen få år siden og nåværende materialsjef Rune Mejer Rasmussen er heller ikke roere, men har barn som ror.

Historier fra badstua

Oddmund Bøhn har i årevis vært en trofast gjenganger i badstua på fredagskveldene. Da minnes han historier fra den vedfyrte badstua i det forrige klubbhuset på

70- og 80-tallet. Flere egner seg ikke på trykk. Men noe må kunne tåle dagens lys:

Trangt i badstua

Som nå var det også før tradisjon med fredagsbadstue. Mot slutten av 70-tallet hadde mange tidligere badstuebadere som hadde vært fraværende noen år, bestemt seg for å møtes en fredag igjen. 6-7 stykker møtte opp med godt mot. Først litt svette i trenings-salen, så en rask dusj før alle skulle ha plass på den øvre benken. Men da syntes de badstua hadde blitt mye trangere i løpet av de 7-8 årene siden de sist satt der.

Badstua var garantert som før, men det var nok ikke kroppene!

Servering i badstua:

Dagens badstue er bedre på mange måter, men den mangler en viktig detalj, en ventil i taket, med luke rett opp til kjøkkenet for levering av kalde pils, eller andre ønsker. Kjøleskapet ble hver fredag fylt etter spesialavtale med Aass Bryggeri.

Stabling av endestykker fra ølkasser:

Den gamle badstua ble fyrt med kasserte ølkasser av tre fra Aass bryggeri. De var fulle av spikre, så aske-

skuffen måtte ofte tømmes for kilovis av spiker. Ikke var de gode å trå på heller, men bordene brant godt og kostet oss ingenting. Da Aass Bryggeri etter hvert gikk over til plastkasser fikk vi overta alt vi ville av gamle trekasser. Det oppstod da et lagringsproblem spesielt for endestykket i kassene. Det ble bestemt at de skulle lagres under gulvet i båthallen hvor høyden fra bjelkelaget til jordgulvet var 40-50 cm. Det ble saget hull i østsiden av gulvet i båthallen og 5-6 av de yngste medlemmene ble sendt ned, liggende på ryggen i en kjede etter hverandre over til vestsiden. Her var siste mann utstyrt med en slangelampe så han kunne se og stable, ellers var det bekmørkt. Kassebunnene gikk raskt fra mann til mann helt til det etter stund isteden for kassebunner kom halve pils, «send videre til alle har fått».

For en som på den tiden var 14-15 år og medlem av avholdsorganisasjonen IOGT og aldri hadde smakt alkohol var dette det første møte med «drikkepress». Dagen etter gikk det en skriftlig utmelding av IOGT. Vedkommende har fortsatt et ikke noe nært forhold til øl, men har beholdt et godt forhold til klubben i 60 år.

Porsgrunn, 1966. Bak fra ve.: Roar Andreassen, Bjørn Johannessen, Kjell Olsen, Rolf Andreassen, Tore Dahl, Knut-Arthur Mossnes Norstad, Lars Tore Meinseth, Erik Wermkog, Tor Ole Brekke, Per Bekken, Henrik Bille, John Erik Johnsen. Foran: Per Skaug, Ragnar Løken, cox Thore Torkildsen, Arne Bergodd, Oddmund Bøhn, Hans Petter Rasmussen. (Schæferen til Knut Amundsen het Curt.)

Fredrik Bekken: Mesterteknikeren

«Når pandemien er over, skal vi ta tilbake garderobekulturen!»

Slik startet Johan Rune Remmen sin klubbprofil i 2021 om Fredrik Bekken. Pandemien var i sitt andre år, og lederen av Drammen Roklubb var frustrert og bekymret. Det er nemlig umulig å opprettholde et godt miljø i en idrettsklubb når man ikke kan møtes hverken i treningssalen eller i garderoben. Nedenfor gjengis Remmens opprinnelige tekst før en oppdatering i mars 2024 og en hilsen fra Olaf Tufte. Olaf og Fredrik vant sølv sammen i dobbelsculler i Sidney OL, 2000.

Foto: Johan Rune Remmen

2021

Fredrik Bekken (f 1975) er en av Drammens mest meritterte idrettsutøvere. Han ble juniorverdensmester som 18-åring i 1993, har totalt ni NM-titler, i singelsculler tre som junior og fem som senior, samt ett i dobbeltsculler i 1993 med Per Eivind Johannesen. I singel har han en imponerende sjette plass i Atlanta OL 1996. I dobbeltsculler med Olaf Tufte toppet han karrieren med to seire i World Cup 1999 og 2000 og sølvmedalje i Sidney OL 2000.

Hans hjerte banker for Drammen, og han har aldri vurdert noen annen klubb. 20 år etter at han la opp som idrettsutøver ble han leder for Drammen Roklubb.

Jeg begynte å ro i 1989, da jeg var 14 år. Faren

min, Per Bekken, var medlem i roklubben, så det var helt naturlig for meg å prøve roing. Greta Torgersen var den første treneren min, og jeg likte veldig godt å trene. Det var gøy at vi fikk egen nøkkel til roklubben, og at vi kunne komme og trene så mye vi ville. Jeg ble trigget av at vi hadde så stor frihet, og at alt var opp til meg.

Fredrik var treningsvillig, og resultatene kom tidlig. Med bakgrunn fra turn og håndball var han i god form da han begynte å ro, og allerede første sesong vant han sin første regatta.

Jeg husker det løpet veldig godt. Det var i Kongsvinger i 1989, jeg rodde en grønn singelsculler, og tiden var 4:06 på 1000 meter. Jeg var helt i ekstase over seieren. Selv om jeg har rodd både OL og VM senere, husker jeg løpet i Kongsvinger som en stor opplevelse.

Det var et høyt juniornivå i Drammen Roklubb da Fredrik begynte. Året før hadde dobbeltfireren blitt norgesmestre med roerne Espen og Trond Bergeli, Jørn-Inge Throndsen og Johannes Christensen. For den ferske 14-åringen var det mye inspirasjon å hente i garderobemiljøet.

Noe av det jeg likte aller best var garderobekulturen og det sosiale samholdet. Jeg oppholdt meg mye på roklubben, både for trening og fritid. Etter skolen gikk jeg rett til roklubben, og satt ofte der og gjorde lekser når jeg ikke trente. Kameratskapet og samholdet var helt uvurderlig, og samtidig utfordret vi hverandre med kniving om resultater.

Etter bare to år i Drammen Roklubb ble Fredrik junior-norgesmester, og kom med på juniorlandslaget. Sammen med Sigurd Hadler Olsen fra Fana ble det sølv i dobbeltsculler i Junior-VM i 1991.

På landslaget hadde vi Tore Øvrebø som trener. Han er toppidrettssjef i dag, men dette var hans første trenerjobb. I Drammen Roklubb var Arne Bergodd treneren vår. Alt vi gjorde på denne tiden bygget opp mot junior-VM som skulle arrangeres i Norge 1993.

Junior-VM på Årungen ble ett av høydepunktene i Fredriks karriere. Der rodde han singelsculler og ble verdensmester på hjemmebane.

Etter gull i junior-VM ble jeg tatt opp på seniorlandslaget. Stian Kjennevold og jeg begynte å ro dobbelfirer sammen med Rolv Thorsen og Lars Bjønnes.

Fredrik blir verdensmester i singelsculler! Årungen, 1993.

Stian og jeg var vel 18-19 år gamle, mens Rolf og Lars var 10-12 år eldre enn oss. Dette var store stjerner som allerede var verdensmestre. Vi hadde store forventninger til VM i Finland 1995, men endte på en 13. plass.

I årene som fulgte ble Fredrik norgesmester som singelroer hele fem ganger. I 1996 OL i Atlanta kom han til finalen og tok en sjetteplass. Året etter ble det en andreplass i World Cup. Som landets klart beste singelroer kunne Fredrik nærmest velge fritt hvem han ville ha med i dobbeltsculler. Det var flere kandidater som konkurrerte om plassen, men valget falt på den ett år yngre Olaf Tufte fra Horten.

Dobbeltskulleren med Tufte og Bekken ble en stor suksess. De vant World Cup sammenlagt både i 1999 og 2000, og tiden de hadde i VM står fortsatt som norsk rekord. Under OL i Sydney 2000 tok de sølvmedalje. Etter Sydney-OL valgte Fredrik å legge opp som toppidrettsutøver.

Jeg var bare 25 år og kunne sikkert holdt på mye lenger, men motivasjonen var ikke på topp. Jeg gjorde det bra på testene, men under en høydesamling i Sør-Afrika gikk jeg på en smell. Jeg ble overtrent og valgte å legge opp. I stedet begynte jeg å studere fysioterapi.

Under studiene var Fredrik trener for dobbeltsculleren med Morten Adamsen og Nito Simonsen frem mot VM i Japan 2005.

Som ferdig fysioterapeut har han jobbet for friidrettslandslaget, og under OL i Vancouver 2010 var han med hopplandslaget. I dag driver han egen fysikalsk klinikk i Drammen, der kneskader har blitt hans spesialitet. Medlemskapet i Drammen Roklubb har han beholdt hele tiden.

Drammen Roklubb har alltid vært klubben min. Selv om jeg har samarbeidet med roere fra andre klubber har det aldri vært aktuelt å representere andre klubber enn Drammen. Jeg har hatt mange verv

i klubben, og siden 2020 har jeg vært leder. Jeg trives godt med den oppgaven, og det er mange ressurssterke folk her som gjør jobben lettere.

Omtrent samtidig som Fredrik Bekken ble leder av Drammen Roklubb traff pandemien Norge, og det ble en spesiell tid for klubbens nyvalgte leder.

Garderobekulturen er jo det som hele tiden har drevet meg, og som jeg likte så godt. Da er det jo litt trasig når både garderobe og treningsrom er stengt for medlemmene. Når klubben åpner igjen, skal vi bruke mye tid og ressurser på å samles mer, så alle får en følelse av fellesskap og samhold. Det er det jeg brenner for å få til.

Drammen Roklubb har et aktivt mastermiljø. Får vi se deg i disse konkurransene?

Det spørsmålet har jeg fått mange ganger, men det er nok ikke så aktuelt. Nå trives jeg med å gå på ski, gå turer i skogen og være sammen med familien. Mitt bidrag må heller bli å hjelpe til så dagens unge kan få oppleve det samme som jeg gjorde.

Fredrik Bekken mot Paris OL 2024

Primo mars 2024 møter vi Fredrik ved elvebredden for å få siste nytt. Han gikk av som klubbens leder i klubben i 2022, hele tiden under pandemien, og opplevde som vi andre en stor lettelse da vi fra vinteren 2022/23 endelig kunne komme og gå i klubben og trene ute og inne nesten som før. Fredriks *Garderobekultur* var gjenopprettet!

Jevnlig har den gamle storroeren vært å se (og høre!) svettende og pesende på en av klubbens mange romaskiner. Det siste året av og til som instruktør i styrketrening for sønnene William (12) og Fillip (14). Foreløpig er de mest interessert i fotball og bandy, men kanskje kan vi en dag få tredje generasjon Bekken på elva?

Fredrik er fortsatt i full jobb i sin praksis som fysioterapeut midt i Drammen. Men i november 2023 tok han imot tilbudet om en 35% deltidsjobb som trener for Norges Roforbund.

Forbundet var i krise etter tre skuffende sesonger, og det ble gjort store utskiftninger.

Ny sportslig leder ble Daniel Lilltveit og som trener i 100% stilling kom svenske Johan Lidberg og franske Sebastian Maranzano. Fredriks avtale er i første omgang fram til og med OL i Paris i slutten av juli. Han har ansvar for to båter i herrer tungvekt: 2x, som er kvalifisert, og 1x som forhåpentligvis blir kvalifisert. (Den plassen må Kjetil Borch for første gang på mange år kjempe om med minst to andre kandidater.) De andre trenerne har ansvar for de andre båtene: En herrer lettvekt 2x, som også er kvalifisert, mens herrer tungvekt 4x, damer tungvekt 2x og dame tungvekt 1x fortsatt må kvalifisere seg.

Det ble sølv! Fredrik Bekken og Olaf Tufte i Sidney OL 2000. Foto: Bjørn Sigurdson, NTB.

Sølvmedaljen for herrer 2x i OL 2000 tilhører Fredrik Bekken og Olaf Tufte! Foto Børre Lie, DT.

Fredrik tror sesongen 2024 blir et vendepunkt.

Vår egen Siri Eva Kristiansen er kandidat for en av de to kvinnebåtene. Avgjørelsen tas utover våren og senest etter første World Cup og en særegen kvalifiseringsregatta.

Under samtalen er det tydelig at Fredrik trives med å være tilbake i sentrum når norsk rosport helhjertet går inn for å reise kjærringa i Paris!

Olaf Tufte har siden forbundets krise i høst også villet bidra. Han har gått inn i Toppidrettsutvalget som frivillig medlem. Dermed vil de to partnerne fra 2000 igjen kunne samarbeide med felles mål om å sikre finaleplasser og forhåpentligvis også pallplasser for norske roere.

Vi ba Olaf Tufte skrive noen ord om Fredrik.

Svaret kom raskt:

Fredrik har vært min beste rotrener. I det ligger det at det er han som har lært meg mest om rotaket, og å ro fort fra A til B. Jeg kunne aldri fått bedre partner i form av å bli utviklet i et lag til å ta de neste stegene.

Fredrik var juniorstjerna som rodde med en teknikk og følelse som ingen andre hadde gjort før. Dette fikk jeg lov å være en del av i 1999 og 2000. Få sitte i båt og lære masse finesser og strategier.

I 2001 så ringte jeg Fredrik hver dag gjennom mesterskapet i Luzern. For å prate roing, og avstemme litt. Samt kjefta på han for at han la opp etter Sidney. Vi hadde nemlig vunnet VM i 2001! Dette var frustrerende for meg.

Helt til jeg vant i 1x, da var det ok likevel.

Jeg har gjennom karrieren mange ganger tenkt tilbake til når jeg trente og konkurrerte med Fredrik, på hvordan ville Fredrik løst dette, hvordan ville Fredrik lagt planen for å komme i form når vi skal.

Tusen Takk til Fredrik for alt han har bidratt med som roer, men og som frivillig i diverse verv i roingen siden. - Hilsen Olaf

Marius Meinseth, olympisk fysioterapeut

Plakaten

Marius Holst Meinseth (f.1974) arbeider som fysioterapeut på *Løp og Idrettsklinikken* i Asker. Der er de fire selvstendig næringsdrivende fysioterapeuter uten kommunal støtte, de må stå på, men Marius har nok å gjøre. Han er et kjent navn blant idrettsutøvere.

Vi er også flere i Drammen Roklubb som har pint oss gjennom behandling på benken hans. Underveis er det litt trøst og inspirasjon å hente fra en plakat på veggen. Den viser Olaf Tufte midt i et tøft scullerløp, antagelig med en seier i vente: Etterpå blir det mye bedre!

Arvelig belastet

Marius begynte med svømming i 10-årsalderen. Han konkurrerte, sanket pokaler og crawlset seg inn på juniorlandslaget. Men i 17-årsalderen ville han heller være mer oppå enn i det våte element og begynte i roklubben. Hans far, Lars Meinseth (f 1947) hadde gjort den samme overgangen fra basseng til båt da han selv var ungdom. I klubben hadde fars storebror, Kjell Meinseth (f 1941), holdt på enda lenger som en aktiv inspirator. Men viktigst var at barndomskamerat og bestekompis, Fredrik Bekken, hadde gått fra å være brukbar turner til topp roer på bare to år.

Fredriks far, Per Bekken, var også roer. Fedrene var venner fra klubben og de to foreldreparene var omgangsvenner fra før gutta ble født. Mødrene var blant klubbens miljøskapende støttespillere.

Det var mange piler som pekte mot det gule huset i Lilleparken!

Fredrik og jeg har alltid vært kompiser og kjent hverandre, vært i klubben fra vi var født. Begge våre fedre har dratt oss med i klubben fra vi var små.

Jeg har kun trent og rodd noen regattaløp for gøy. Aldri prøvd å bli roer, kun gøy og mosjon. Alltid hengt i klubben og satt pris på det gode miljøet og hyggelige folka man treffer i klubbhuset.

King's College London

Marius ville studere fysioterapi på en tid da det var stor konkurranse om alt for få norske studieplasser. Han begynte på Kings College London, midt i Storbritannias hovedstad. Der ble han god i engelsk og fikk internasjonale impulser.

Studerte ved King's College fra 1994-1998. Svømte der i to år og trente noe med roklubben for gøy. To andre nordmenn på samme kull. Jeg skrev en hovedoppgave om hvordan pusten påvirkes av kroppens positur. Jobbet mye med hvordan pust og puls påvirkes i sittende sporter som roing og padling.

Ferdig med studium og obligatoriske tjenester ville Marius gjøre mer ut av alt han hadde lært om hjerte, lunger og kondisjon i London.

Landslagets fysio

Begynte å jobbe med landslaget høsten 2000. Etter det var jeg stort sett med på alt fra 2002. Trappet ned en del med roing og økte jobben for padlerne etter OL 2008. Jobbet en del med begge lag frem til 2015. Etter dette bare sporadisk.

VM og OL

Å få Marius til å utbrodere hva han har vært med på er umulig. Som man kan lese blir det med knappest mulig *statements*, men fakta er at han opplevde å se Olaf Tufte ta bronse i VM i Sevilla i 2002, bli verdensmester i Milano i 2003, bli olympisk mester i Aten 2004, ta VM bronse i München 2007 og bli olympisk mester for annen gang i Beijing 2008! Marius vet antagelig mer om fysiologien og muskelfestene til Norges mest berømte roerkropp enn noen andre.

Kajak

Marius kjenner også kroppen til Norges mest berømte kajakpadler de siste årene, for med Olaf Tufte som eneste roer fra Norge i 2008 ble Marius fysioterapeut også for padlelandslaget i Beijing i 2008. Dette fortsatte han med årlig under VM i 2009, 2010 og 2011 med et siste engasjement i London 2012.

Jeg var fysio for Eirik Verås Larsen da han tok sølv i OL 2008, og fulgte ham tett i forkant og under OL 2012 da han tok gullet.

Men om ikke Marius Meinseth vil fremheve sin egen innsats, har han en kamerat i Horten Roklubb som gjerne gjør det:

Marius Meinseth kom inn på landslaget som en fønvind. Med kunnskap om både fysioterapi og fysiologi, men også treningslære. Men det råeste ved siden av å være bra fysioterapeut er Marius sitt engasje-

ment for hele gruppa. Lage litt liv og røre. Involvere alle og være bufferen til alle. Under OL i Beijing var jeg eneste utøver, og var ekstremt nervøs. Lukket meg litt inne på rommet. Men det var ikke aktuelt for Marius. Han dro meg ut for å gjøre litt mellom slagene. Han flyttet fokuset og fikk litt humør på plass. En fantastisk fysioterapeut og lagbygger. Samt en sann venn.

Hilsen Olaf

Selv om Marius Meinseth aldri ble en konkurranseroer er han regelmessig å se i klubben, gjerne svettende på en Concept 2 ved siden av barndomskameraten og kollega fysio Fredrik Bekken.

På kontoret i Asker tester Marius ut trykkbølgeapparatet på en kollegas skulder. På plakaten på veggen har Olaf Tufte tusjet inn en personlig hilsen og takk for all hjelpen han fikk under mange mesterskap.

Egentlig var alt arbeidet med jubileumsboka avsluttet, men så tikket det inn en hilsen fra en av Norges store medaljesankere innen sommeridretter, en hilsen vi bare måtte finne plass til:

Marius Meinseth var en meget viktig person siste del av min karriere, fra 2008 til 2012. Marius er svært dyktig i faget sitt og kjenner med en gang hvor mye behandling musklene trenger for å restituere og prestere optimalt. I tillegg er Marius en mester i å få alle

rundt seg til å føle seg bra. Han er flink til å sette igang aktiviteter, utenom treningsøktene, noe som er ekstremt viktig for trivsel og samhold. Marius er også rå på historier og skaper god stemning i et hvert rom og hver forsamling han er i.

Når en nærmer seg slutten av idrettskarrieren så er det mange faktorer som veies opp mot hverandre når en bestemmer seg for å fortsette eller avslutte. I 2009 tok jeg et slik valg og jeg fortsatte karrieren. Jeg ønsket å oppleve noen år til med toppidrettslivet, den gode stemningen og humøret som var når vi var samlet. Uten den gode stemningen hadde jeg ikke valgt å satse mot 2012. Marius var en ekstremt viktig bidragsyter til den gode stemningen og en satsning som førte til OL gull i 2012.

Hilsen Eirik Verås Larsen

Den unike Kristine Bjerknes

Kristine Bjerknes (f 1976) er Drammen Roklubbs mestvinnende kvinnelige roer. Hun rodde aktivt fra 1990-2004, tok 14 NM-titler som senior, vant tre kongepokaler i singelsculler tre år på rad og rodde til en syvendeplass i dobbeltsculler i OL i Atlanta, 1996.

I 2004 satte Kristine en rekord på romaskin som først ble slått etter 20 år. Hun fortsetter å holde seg i form og kan prestere i treningsrommet som ingen andre kvinner vi kjenner, uansett alder!

Etter noen travle år med utdannelse, ekteskap og små barn har hun med utrettelig energi vært en trofast støttespiller i klubben, spesielt i forbindelse med DRCR. Men når klubben har ønsket å fremheve henne med intervju og velfortjent omtale har hun vært veldig privat. Det var derfor en glede da vi fikk mail fra henne 9. februar 2024, en mail med et innhold vi tolker som en kjærlighetserklæring til klubben i hennes hjerte:

Kjære Roklubben! Jeg føler en takknemlighet over at jeg har vært med i roklubben og vil derfor si takk!

I 1967 på Årungen er Tore, far til Kristine, tilbake ved brygga etter et hardt løp i firer (4+). Fra ve.: Arne Eriksen, Tore Bjerknes, Erik Wermkog og Lars Meinseth, cox Erik Hægstad på brygga.

Årungen 1997: Fredrik Bekken og Kristine Bjerknes fra Drammen var i mange år Norges beste roere i singelsculler.

For meg var det å finne seg til rette i roklubben som å komme hjem. Jeg skal prøve å forklare: Jeg ser tilbake på de første årene som junior på tidlig 90-tallet, da vi som unge tenåringsjenter beundret de kjekke seniorgutta på den tiden. Det var Per-Einar (Johannessen), Trond (Bergeli), Espen (Bergeli), Jørn-Inge (Thronsen) og Johs (Johannes Christensen), Thor-Ivar (alias Bongo) med flere, som var de «store» gutta og som tok oss med på noen av sine sprell. Etterhvert inkluderte de også de «yngre» med Fredrik (R. Bekken), Andreas (Wold-Olsen) og Stian («Hugo») og flere med. Det å få lov til å bli med og trene med dem, gjorde at motivasjonen ble stor for å komme på trening. Jeg var også heldig å være en del av tiden der det ble satset frem mot junior-VM på Årungen i 1993, selv om jeg fikk kyssekyken og aldri kom med som roer. Når man faller utenfor i lang tid pga sykdom eller skade er det lett å føle seg glemt. Jørn-Inge var en som strakk ut en hånd da jeg trengte det som mest. Det var en unik gjeng, med mange ulike egenskaper, og det å bli sett i en sånn periode gjorde forskjellen til at jeg fortsatte. Med Siri (Sveen den gangen), Anki (Anne-Kristine Rasmussen) og Sarah (Ovidia Bjerknes), så var vi en fin jentegjeng. I tillegg var det Hanne-Cecilie (Rasmussen) og Karoline (Nystrøm) som var noen år eldre, som vi var ganske keene på å slå

Kristine Klaveness og Kristine Bjerknes trener 2x mot OL i Atlanta, 1996.

Vi reiste med leiebil, omtrent uten foreldre, til regattaer i Sarpsborg, Stavanger, Kongsvinger, Tunevannet og Bagsværd i Danmark. De «store» gutta kjørte leiebil og alle var med. Jeg føler meg heldig som fikk en slik ungdomstid Siri var nok den mest seriøse av oss jentene, som satte ord på at vi kunne «satse». Og sånn ble det. Siri og jeg tok sølv i Nordisk i 2x som siste års junior B.

Etterhvert ble det ikke så mange igjen, ettersom folk begynte å studere og reiste utenbys og utenlands. Fredrik og jeg holdt fortet, og satset sammen noen år. Det var stor stas å delta i OL i Atlanta sammen med Fredrik. Det var med god hjelp av både Per-Einar Johannessen og Knut Amundsen jeg klarte det. Jeg var også heldig med at jeg fikk ta stor del i treningsgruppen til Christiania i de årene jeg ikke var i Elitegruppen. Kort oppsummert rodde jeg 4x og 2x med jenter fra CR internasjonalt på seniornivå, (OL med Kristine Klaveness) og flere år i 1x som eneste jenta i Elitegruppa. Etterhvert ble det ribbeinsbrudd på ribbeinsbrudd (sikkert med litt for tungt gira årer. . .) og det ble vanskelig å forsvare for omgivelsene at jeg brukte så mye tid på noe når jeg hele tiden ble satt ut med tretthetsbrudd når det gjaldt som mest.

I roklubben har det uansett alltid vært hyggelig og godt å være. Uansett om det gikk bra eller ikke så bra. Jeg satte ekstra pris på gjengen som rodde aktivt

Årungen 2021: Drammen Roklubb tar NM medalje i 4x i med Kristine Bjerknes, Julie Munch Stavheim, Thea Njaa-stad og Siri Eva Kristiansen.

med min pappa, Tore. Kanskje fordi det har vært litt som å bli litt kjent med en del av noe han også var en del av, siden han døde da jeg var bare 4 1/2 år. Tusen takk til alle dere. I tillegg har jeg i de «voksne» år i roklubben fått gleden av å se kontrasten mellom det å jobbe i det offentlige og det å oppleve kulturen i roklubben. Noen ganger i det offentlige er det fokus på at man ikke har nok penger og ressurser, men i roklubben har jeg opplevd at vi ikke har fokus på det. Da vi skulle arrangere regatta var det etterhvert ingen som tenkte at det var umulig, og jeg fikk ofte høre «dette får vi til!». Det har vært befriende!

Hilsen Kristine

Fakta om Kristine Bjerknes; Drammen Roklubbs mestvinnende kvinnelige eliteroer.

- 6 NM gull i singelsculler 1997-2003 (for Christiania Roklub 2002)
- 4 NM gull i dobbeltsculler 1997-99 (med Anne Kristine Rasmussen 1997-98, med Hanne Cecilie Rasmussen 1999, samt for Christiania Roklub 2002)
- NM gull dobbeltfirer i 2002 (for Christiania Roklub)
- NM gull åtter 2002 (for Christiania Roklubb)
- Vant kongepokal for sine singelscullerløp 1997, 1998 og 1999.
- Rodde for Norge i dobbeltfirer i VM 1995, i dobbeltsculler i OL 1996, i singelsculler i VM 1997, 1998 og 1999 og i dobbeltsculler i VM 2003.
- Vant sølv i singelsculler i U23 (Nations Cup) 1998 og 4.-plass i singelsculler i World Cup (Wien) 1999.
- Flere ganger deltatt i NM og tatt medalje i lagbåt også etter at hun sluttet som aktiv.
- Mange NM på romaskin. Satte norsk kvinne-rekord på 2000 m romaskin i 2004 med 6:49,9 min. Rekorden ble tangert først i 2023 av en ikke-roer før ny rekord i 2024 ved Tale Børsheim Tønsager (Stavanger Svømmeklubb) på 6:42,0 og også slått av roer Inger Kavlie fra Christiania Roklub på 6:47,1. Kristine deltok samtidig selv i NM 2024 da hun ble nr 7 (men nr 6 blant roerne) på respektable 7:19,7.
- I 1992 ble Kristine valgt som årets *Drammens-jente*.

Morten Gundro Adamsen, arkitekt og tilrettelegger

Johan Rune Remmens portrett fra 2021. Oppdatering 2024 til slutt:

«Det var først da kronprinsen kom og gratulerte oss, at vi forsto hva vi hadde vært med på.»

Morten Adamsen rodde aktivt fra 1993-2006. Ble junior NM 1x i 1999. Vant junior nordisk i 2x med Mikkel Kolbe (Ormsund) på Årungen i 1999, nordisk mester i 2x med Nils-Torolv «Nito» Simonsen (NSR) i Sverige i 2003. Morten og Nito var også i Milano VM 2003 2x (nr 12), Athen OL 2004 2x (nr 7), Gifu VM 2005 2x (nr 13) og Eton VM 2006 (nr 10).

Morten Gundro Adamsen (f 1981) er foreløpig siste drammensroer som har deltatt i et OL. Tross prestasjonen med finaleplass i Athen 2004 har det ikke blitt noen kjendistilværelse etterpå. Morten forteller at han aldri har blitt gjenkjent på gata, eller at fremmede forbinder navnet hans med idrett. Han lever godt med det og trives med tilværelsen som arkitekt og familiefar.

Hva var det som fikk deg til å begynne å ro?

Jeg bodde på Konnerud, og hadde bare sett roing på TV, men synes det så spennende ut. Rolf Thorsen og Lars Bjønnes var forbilder, men miljøet virket veldig fjernt for meg. Da jeg var 11 år begynte jeg å ro selv. Jeg ble dyttet rett inn i en garderobekultur med folk som var eldre enn meg. Jeg ble tatt godt vare på

og var egentlig helt happy med situasjonen.

Er det noen spesielle navn du vil trekke frem fra den første tiden?

Cathrine Throndsen var trener for de yngste, men Greta Torgersen hadde også en aktiv rolle. Etter hvert ble det Knut Amundsen som trente oss mer og mer. Han var jo en «eldre herre», men ble veldig viktig for meg og min karriere. Fredrik Bekken var også viktig. Han var uendelig mye bedre enn oss andre i klubben, men det var viktig mentalt for oss unge at han viste vei.

Hvordan var tiden som juniorroer?

Jeg var minst i klassen, og hang lenge etter fordi jeg var så liten, men jeg likte å trene, og som siste års junior tok jeg et jafs. Da ble jeg norgesmester i singel og nordisk mester i dobbeltsculler sammen med Knut Mikkel Kolbe fra Ormsund. Vi rodde også dobbeltsculler i junior VM. Det var ingen på min alder som satset i Drammen Roklubb, så det var fint for meg å komme inn på juniorlandslaget.

Du hadde jo ikke akkurat fortrinnet av høyde. Hvordan forholdt du deg til det?

På U23 landslaget prøvde jeg meg et år som lettvektroer. Tanken var at jeg skulle dra fordel av at jeg var liten. Det var tøffere enn jeg trodde, så det ble bare ett år. Jeg mistrivdes grenseløst med å ikke kunne spise. Før regatta måtte vi dehydrere oss. Det tok veldig mye motivasjon, og treningsgleden forsvant. Det såreste minnet jeg har, var da vi var i Danmark og vi ble nektet å spise ertesuppe som de andre roerne fikk servert!

Året etter var det bare å gasse på med masse mat og trening. Resultatene ble gradvis bedre, og jeg ble etter hvert reserve i elitegruppa. Da OL begynte å nærme seg, var det en ledig plass i dobbeltsculleren. Nils-Torolv Simonsen (Nito) hadde sikker plass, men vi var 4-5 som konkurrerte om den andre plassen. Vi var veldig jevne, men jeg vant plassen!

Nito og jeg rodde VM sammen i 2003, men klarte ikke OL kravet. Vi idrettsutøvere er gode til å leve i vår egen boble, så vi tenkte aldri noe annet enn at vi skulle til OL. Det gikk en djevel i oss, og vi dro til Luzern i 2004 for å vinne en av de to siste OL-plassene. Det klarte vi, og det var en guttedrøm som gikk i oppfyllelse.

Nito Simonsen og Morten Adamsen i aksjon i Athen OL 2004, Morten stroker. Foto: NTB Scanpix

Til OL i Athen sendte Norge to båter. Olaf Tufte rodde singelsculler, mens Morten og Nito rodde dobbeltsculleren som mange regnet blant de ti beste i verden.

OL ble enda mer spennende enn vi hadde trodd. Vi rodde et bra løp i semifinalen, men kom i mål helt likt med USA. Da vi fikk beskjed om at USA gikk videre, dro vi tilbake til hotellet og var langt nede. Senere på kvelden kom Olaf Tufte hoppende glad og fortalte nyheten om at dommerne hadde tatt ny avgjørelse. Etter å ha studert målfoto i timevis, var det umulig å skille de to båtene. Dermed ble det syv båter i finalen i stedet for seks. I finalen gikk vi hardt ut fra start. Tanken var å rote det litt til, og håpe at en av de andre skulle feile. Det funket godt i første halvdel av løpet, men vi ble innhentet, og det ble en syvendeplass. Det var først da kronprinsen kom og gratulerte oss, at vi forsto hva vi hadde vært med på. Det var en opplevelse for livet.

Hvordan var det å være utøver under OL?

Vi roere er forskånet for mediedekning og kjendiseri. Folk flest vet jo ikke forskjell på kajakk og robåt, og langt mindre hva utøverne heter. Mens journalistene flokket seg rundt Carl Lewis og Magic Johnson, kunne vi roerne rusle rundt i Athen som turister. Det var ingen som kjente oss igjen på gata, og det har aldri skjedd senere heller. Det lever jeg godt med.

Etter OL fortsatte Morten og Nito å ro sammen to år til, men ganske snart begynte Morten å tenke mer på fremtiden og studier.

Året før OL hadde jeg begynt å studere til å bli arkitekt. Lærere på NTNU rev seg nok i håret av at

roingen tok så mye tid, og studiene gikk med redusert hastighet. Nå følte jeg at jeg måtte ta igjen det tapte og forberede meg på et liv etter roingen. Dermed ble jeg student på heltid.

Etter studiene flyttet jeg til Oslo og ble samboer med en roer fra Christiania Roklub. Vi har nå fått fire gutter sammen og bosatt oss i Drammen. Her liker vi oss kjempegodt, og jeg trives med jobben som arkitekt.

Hva føler du i ettertid at roingen har gitt deg?

Jeg har lært mye om prestasjonskultur, og fått lærerik innsikt i toppidrettsverdenen. Den er ikke så fjern allikevel, og utøverne er ikke så sære som de kan virke. Roingen har vært viktig for det sosiale, og jeg har fortsatt mange gode venner over hele landet.

Jeg har lært mye om idrettens rolle for ungdom, og hvordan det kan hjelpe barn til å lære livsmestring. Mine egne barn har foreløpig ikke vist noen interesse for roing, men det må de finne ut av selv. Hvis de har mer lyst til å spille ball eller spille et instrument, er det helt greit for meg. Jeg vil ikke at de skal føle noe forventningspress om at de skal bli roere.

Morten og Drammen Rivercup Regatta

Fra de første forberedelsene høsten 2017 til dette klubbens nye, store arrangement ble introdusert i april 2018 var Morten Adamsen en sentral person. Han ordnet masse PR, skaffet sponsorer, designet plakater og bannere og sammen med Arne Bergodd var en dyktig kommentator under ettermiddagens sprintregatta.

Morten Adamsen og Arne Bergodd som speakere under Drammen River Cup Regatta i 2019

Tror du regattaen har kommet for å bli?

Jeg mener regattaen representerer et spennende initiativ for å vise frem sporten og klubben til et bredere publikum. Med et arrangement som dette blir vi en synlig aktør i en by som ønsker å profilere seg som Elvebyen. Dette er jeg stolt av at vi har klart å bygge opp over tid og jeg setter stor pris på å få ha en rolle i utviklingen av dette videre.

I 2024 er det tid for siste nytt fra den alltid engasjerte Morten. Mortens fire sønner (to er tvillinger) har blitt stadig oftere å se i klubben, ikke bare på land.

Siste årene har to av mine sønner startet å ro. Først August (14 år) og etterhvert Edvard (11 år). Jeg har derfor engasjert meg som trener for de yngste roerne i klubben. Men deler dette ansvaret med flere andre flinke trenere.

Hvilke verdier tror du roklubben kan tilføre dine barn?

Jeg setter stor pris på å se de yngre plukke opp noe av den samme gleden ved roing som jeg selv kjente på: sosialt fellesskap og konkurranselyst.

Med trenerrollen og aktiv oppfølging av egne barn har jeg også fått gleden av å bli kjent med mange nye medlemmer og deres foreldre. Jeg husker fortsatt godt hvordan det var å komme fersk til roklubben uten å kjenne miljøet overhodet. Det er derfor viktig for meg at alle får god oppfølging slik at de blir trygge i miljøet og etablerer roklubben som et positivt tilskudd i hverdagen.

I tillegg til å være trener har jeg også engasjert

meg i andre prosjekter for klubben. Vi har jobbet med skisser for et påbygg med nytt klubbrom. Dette er foreløpig pauset.

Rivercup og Byduell

Drammen Rivercup Regatta har jeg lenge vært opp-tatt av. Siden starten i 2018 har jeg hovedsakelig jobbet for å øke publisitet og sponsorinntekter for arrangementet. I fjor introduserte jeg Byduellen i 4x mellom lag fra arbeidsplasser i Drammen. Vi fikk samlet sammen fire lag som måtte lære å ro i løpet av noen få uker før regattaen. Det medførte ekstra arbeid, men det tiltrakk nye deltagere og tilskuere, og vi tjente godt på den relativt høye startkontingenten hvert firma betalte. De oppsto litt kaos på elva både under forberedelsene og under regattaen, men vi hadde ingen uhell som gikk ut over materiell eller deltakere. Alle var fornøyd, og vi gjentar Byduellen nå i jubileumsåret. Jeg tror det kan bli 5-6 lag som stiller til start i april. De instrueres først innendørs på ro-maskin og etter påske på vannet. Som instruktører i år blir Andrea Willand-Evensen, Thea Njaastad, Lars Dyve Knutsen og Henrik Arntzen.

Å få de to lagene som skal ro mot hverandre klare til start i strømmen i fjor var en utfordring, særlig med all de nye hindrene rundt byggingen av ny bybru, så i år legger vi starten nærmere Ypsilon Bru og håper på like entusiastisk mannskap og like fint vær som i fjor!

Eirik Hexeberg Henriksen: 2000-tallet i roklubben og studentroing

Eirik Hexeberg Henriksen (f.1989) var en travelt opptatt sivilingeniør og småbarnsfar som i 2022 lot seg verve til redaksjonen av denne boka. Uten å si det høyt har han sikkert angret når vi avtaler møter og det ikke er ledige plasser i kalenderen, men han får alltid jobbene gjort til slutt!

Nedenfor beskriver Eirik den første kontakten med Drammen Roklubb i desember 2000. Han forteller om et inkluderende miljø med gode forbilder, om den første av den nå tradisjonelle turen til Sorø, om Håkon Langbergs prestasjon i NM i singel i 2004, om påsketrening og portvin i Duoro-dalen i 2006, om kvinnes NM-sølv i åtter på Voss i 2006, om Åtterprosjektet 2007, og om studentroing hjemme og internasjonalt mens han studerte i Trondheim. At studentroingen skulle blomstre med ham som leder i Trondheim er neppe tilfeldig.

Eirik hadde studier i kybernetikk og doktorgrad i undervannsrobotikk og løste alle utfordringene rundt tidtaking og andre tekniske finesser fra den første Drammen Rivercup i 2018.

I 2019-2020 var han klubbens leder. Det overrasker ingen at han fant sin partner, Siri Bjerkheim, i romiljøet. Eirik har fått innspill fra andre og bruker derfor tredje person i sine beretninger.

De første årene i klubben

En kald fredagskveld like før jul i vinteren 2000, møtte tre unggutter opp på Drammen Roklubb etter å ha sett en annonse i avisa der nye roere ble etterlyst. De tre var Håkon Langberg, Eirik Hexeberg Henriksen og Jonas Juveli. Vi ble møtt med åpne armer av Hans Petter Rasmussen og Ole Røisli, to eldre roere, som trente fast hver fredag, med påfølgende badstue. Vi følte oss raskt hjemme og ble med på flere treninger. Ole Uglum var også trener denne første tiden og vi ble kjent med «Sirkel A».

De første årene i klubben var vi en liten juniorgjeng, og det var stadig utskifting av trener og opplegg. I 2003 hadde Fredrik Bekken satt et endelig punktum for egen rokarriere og trådte til som junior trener i klubben. Samtidig vokste treningsgruppen i Drammen Roklubb i størrelse og ambisjoner. Stian

Green, Morten Bendiksen, og Lars Petter Regstad var blant de første som sluttet seg til, snart fulgt av Anders Kihle, og ca ett år senere, kom Ingvil Hafskjold, Stine Breivik, Karoline Aass og Nora Christensen, og noen måneder senere ble Martine Stryken med. I 2005 ble også Erik Grøstad medlem.

Det å få en OL-medaljør som trener ga et løft for motivasjonen og treningskvaliteten. Fredrik var også opptatt av det sosiale miljøet og at vi skulle bruke klubbhuset og juniorrommet. Det tok ikke lang tid før Roklubben ble vårt andre hjem, med 4-6 treningsøkter i uka og filmkvelder, lunsjspising og annet på klubbhuset, før, etter eller imellom øktene.

Det gode miljøet førte til at flere og flere ville bli med, og etter hvert dukket det opp en ny utfordring med tiden på vannet og tilgangen på båter, noe som til slutt førte til en inntaksstopp for nye roere. Denne inntaksstoppen varte flere år utenom at under en årlig roskole fikk nye roere tilbud om medlemskap. Den aktive driften av klubben ble i denne perioden i større og større grad utført av foreldre som følgebåt-mannskap og regatta tur-arrangører.

Håkon og Martine

Det var mye trening for de aller fleste, men Håkon Langberg og Martine Stryken var de to som utmerket seg med best prestasjoner. I 2004 ble Håkon norgesmester i junior singelsculler. Som første års junior B og bare 15 år gammel slo han tre år eldre roere og ble med det den yngste noensinne til å ta junior NM gull i singelsculler-klassen. Martine og Håkon ble begge med i "Veien til London satsningsgruppen i regi av Norges Roforbund, og ble i 2005 tatt ut til å representere Norge i *Baltic Cup*. I 2006 ble Håkon tatt ut til Junior-VM i forbundets dobbelfirer sammen med Johannes Groseth og Haakon Hagen fra Ringsaker RK og Are Strandli fra Stavanger RK.

Det som etter hvert skulle bli den tradisjonsrike Sorø-turen ble startet i denne perioden. Det begynte med at Nordisk Mesterskap ble arrangert på Sorø Sø to år på rad. Klubben trakk båtene på henger nedover til Danmark, og mange benyttet sjansen til å starte sommerferien i Danmark. Dermed ble det

store delegasjoner med utøvere, foreldre, søsken og besteforeldre som ble med på regattaen i Danmark. Det tredje året var alle enige om at det var en fantastisk avslutning på vårsesongen, og dermed var tradisjonen i gang.

Under NM i 2006 på Voss utmerket Drammen Roklubbs dame-åtter seg i en minneverdig konkurranse mot Christiania. Midt i løpet møtte de en sjelden utfordring: en sleide hoppet av, noe som reduserte mannskapet til syv roere. Til tross for denne hindringen viste laget en bemerkelsesverdig viljestyrke ved å fullføre løpet. Deres utrolige innsats under disse uventede forholdene vekket beundring og støtte fra hele roer-Norge! Mot Christiania kjempet de heroisk og sikret seg sølvmedaljen.

Samling i Portugal

Rosesongen 2006 ble startet tidlig ved at båthengeren ble pakket full av båter og satte kursen mot Portugal. Drammen Roklubb, der Kristine Bjerknes hadde tatt over som hovedtrener for juniorgruppa, satte kursen mot Rio Douro. Thorbjørn Stryken, som selv var tidligere roer og far til Martine, hadde funnet et sted vi skulle få lov å trene, spise og slappe av hele påsken. I tillegg til Drammen Roklubbs juniorgruppe ble Morten Gundro Adamsen og Nils Torolv «Nito» Simonsen med på turen. De hadde brutt med landslaget og kjørte sin egen satsning, «row4fun» mot OL, og med dem kom også Fredrik Bekken som trener.

Stedet for samlingen, den lille landsbyen Pocinho, ligger omtrent en og en halv times togtur oppover elva fra Porto. Det er midt i portvinsdistriktet i Douro-dalen hvor nesten alle åsene er kledd med vinranker. Elva var demmet opp med en sluse i Pochino, noe som gjorde den rolig og fin å ro på. Vi fikk mat på den lokale kroa, der kroverten, en søt liten dame vartet oss opp etter beste evne.

Det portugisiske landslaget brukte også de samme fasilitetene til sin egen påskesamling, noe som gjorde at vi fikk selskap både på vann og på land. Av dramatiske episoder må nevnes kollisjonen mellom Eirik i singelsculler og en portugisisk firer (4-) som endte med at drammensbåten sank på vei til brygga!

Et besøk til «kaserna» til de portugisiske guttene endte med at noen av Drammensjentene fikk stjålet med seg en kopi av en svært utleverende «promovideo» med den portugisiske fireren splitter nakne, noe som medførte mye fnisende videotitting!

Som takk for oppholdet kom vertskapet siste kveld og delte ut suvenirer til alle som hadde vært med, blant annet en lokal flaske portvin til hver. Ettersom de fleste ikke var myndige og dermed ikke hadde lov å ta med seg vinen hjem måtte den fortæres

Den alltid engasjerte Fredrik Bekken forklarer Åtterprosjektet

før vi dro. Det hele endte med en bra kveld, og en litt sliten gjeng som dro fra Portugal dagen etter.

Åtterprosjektet

Etter en liten dupp i antallet aktive roere ble det i 2007 satt i gang et initiativ der målet var å få inn eldre junior-roere med godt treningsgrunnlag. Fredrik Bekken stod i spissen for en satsning mot NM i åtter på både dame- og herresiden. Det skulle lages tv-serie på TV-Drammen og DT skulle følge tett opp. Rekrutteringen var god, og treningsrommet ble fylt til randen flere ganger i uken. Vintertreningen ble avløst av trening på vannet i ny åtter som klubben hadde klart å få skaffet i forbindelse med prosjektet. Det var noe avskalling gjennom sommeren, men det ble både damebåt og herrebåt i åtterklassen i NM, selv om resultatene kanskje ikke ble like gode som håpet.

Overgang til Senior

I løpet av våre siste år som juniorer fikk vi flere tilskudd til gruppa, og blant dem som var mest med må Eiriks bor, Knut Hexeberg Henriksen og Snorre Børtnes nevnes. Overgangen til senior-klassene var hard, der man før var med og kjempet om pallplasseringer i nasjonale regattaer havnet det nå om man klarte å holde følge til 500-metersmerket når man satt på start med verdens topproere som Olaf Tufte. Håkon prøvde å lette overgangen med en satsing i lettvekt, men når kroppen ikke responderte som forventet under løpet ble det lagt på is. Dette medførte skifte i fokus; selv om treningen ble mindre seriøs, forble det sosiale aspektet og møteplassen som roklubben

representerte like viktig.

I perioden som fulgte tok Aud Sandengen etter hvert over som juniortrener og fikk hjelp av flere i klubben, blant annet Øyvind Leirset.

Studentroing i Norge

Etter ett år med arbeid, avtjening av verneplikt og diverse dro Håkon Langberg, Eirik Hexeberg Henriksen, Jon-Andre Brurberg og Olav Kallerud (Olav kom til gjennom Åtterprosjektet) høsten 2009 til Trondheim for å studere. Året etter fulgte Knut Hexeberg Henriksen. Samtidig startet mange andre roere vi var kjent med fra juniorroingen i Trondheim. I 2009 bestod rogruppa i Trondheim stort sett av siste års studenter, i alle fall på herresiden. Til Student-NM i 2010 hadde vi klart å stable på beina en hel åtter bestående av første års studenter i Trondheim og kunne utfordre førsteåtterten til NTNUI, de hadde tatt fire strake NM gull i Studentmesterskapet i Bergen. *Juniorbåten*, som vi ble kalt, ble levnet liten sjanse for seier mot «de store gutta». Etter innledende heat endte begge NTNUI-båtene i finalen. Etter en sterk start lå «de store gutta» i front, men etter omkring 400 meter rodd ble rutinen i juniorbåten synlig og vi seg forbi. Det endte med en båtlengde åpent vann mellom de to båtene og utklassing! Seieren ble feiret på Norges Handelshøyskole (NHH) med bankett ut i de sene nattetimer.

I årene som fulgte var drammensroerne sentrale i å bygge opp NTNUI-roing til en stor klubb. Det ble kjøpt inn 15 romaskiner som ble installert på Idrettsbygget på Gløshaugen og det ble etablert et inkluderende, men seriøst treningsmiljø gjennom vinteren med to ukentlige fellestreninger med 5 min x 5 på romaskin og vår velkjente Sirkel A. Hver høst ved semesterstart ble det arrangert nybegynnerkurs, og hver vår dro vi til Bergen for å delta i studentmesterskapet. På det meste hadde vi nok roere til å fylle **seks åttre** i mesterskapet (hadde vi bare hatt nok båter...). Det ble hard kamp om å komme med i de konkurrerende båtene. Som tradisjon endte vi opp med to herreåttre og to dameåttre. I denne perioden var Eirik leder i NTNUI roing i tre år, og både Håkon og Olav var styremedlemmer i flere perioder.

Det var i denne perioden vi fikk designet en egen blazer. Klubben NTNUI hadde en egen ullgenser med lange tradisjoner kalt Grønnngalla. Når vi i roergruppen skulle designe blazer fant vi en skredder i Asia og sendte over bilde av genseren og klubbens emblem. En skisse og et skjema kom i retur, vi sendte inn personlige mål og bestilte jakker. De ble først stoppet i tollen, men etter mye om og men rakk vi akkurat å få jakkene før Student-NM

NTNUI sin tradisjonelle Grønnngalla.

I 2015 blir Eirik Hexeberg Henriksen utnevnt som Ridder (Æresmedlem) av NTNUI idrett for sin innsats innen roing. Han holder nå på med doktorgrad.

Internasjonale studentmesterskap

Studentroingen innebar ikke bare å bygge bredde, for seirene i Student-NM kvalifiserte oss også for internasjonale studentmesterskap. I 2010 deltok vi i student-EM på Bosban i Amsterdam, i 2011 i Moskva. I 2012 deltok vi i student- VM i Kazan (Russland), i 2013 Universiade (Student-OL) i Kazan og student-EM i Poznan (Polen), i 2014 student-EM i Rotterdam som endte med sølv til NTNUI med tre drammensroere, Håkon, Olav og Jon-Andre i båten og senere student-VM i Gravelines (Frankrike) der det ikke gikk fullt så bra.

Selv om vi hadde mange medlemmer hadde NTNUI i flere år problemer med å stille lag i åpent NM. Problemet var at det kun var lov å stille for en klubb i NM; dermed prioriterte mange roere å

NTNUI-åtteren, Student-EM, Poznan 2013

hjelpe til å fylle opp båter i «hjemklubben» og var diskvalifisert å stille også for NTNUI. Ettersom en «studentroer» gjerne har tilhørighet i to klubber foreslo vi på Tinget å endre regattareglementet til å tillate roere tilhørende en studentklubb å stille for både denne og hjemklubben i NM. Det var noe motstand hos de store Oslo-klubbene, men forslaget gikk igjennom. Dermed ble det lettere å kombinere. Selv om roing absolutt ikke er en idrett kun for barn, så er det stort sett i juniorklassene man rekrutterer roere i Norge, med unntak nettopp for studentroing. Det er håp om at studentroingen kan rekruttere unge voksne til rosporten, og hjelpe til å holde roere aktive slik at de kan komme tilbake og være en del av miljøet i de ordinære klubbene etter at studiene er over. Drammen Roklubb har i dag flere roere som har startet i en studentklubb og som er aktive i klubben, blant annet Siri Bjerkheim og Julie Munch Starheim.

Studentroere på NTNUI er fargerike og har det gøy! Foto:

Aud Sandengen med mer om årene 2000-2018

I 1999 feiret Drammen Roklubb sitt 75-års jubileum i et flunkende nytt klubbhus i Lillegården og inn i et nytt årtusen hadde vi to roere som hadde deltatt i OL og som var i verdenstoppen.

Trude Skjold Løken (f 1984) er datter av to roere. Mor Torill hadde rodd for Drammens Kvinnelige Roklubb, og far Ragnar var stroke på den berømte *Barnefirern*. Trude måtte jo bli roer! Med far som trener oppnådde hun gode resultater i yngre klasser. Det ble bronse i NM junior i singlesculler og sølv sammen med Kristine Bjerknes i NM senior dobbeltsculler. Hun representerte Norge i 4x i Nordisk i Sorø sammen med roere fra Trondheims og Christiana Roklub i 2002. Klubben hedret henne med Leif Grans Innsatspokal samme året.

Trude Løken i 2001 (foto Drammens Tidende)

1963

Noen uker etter at jeg hadde begynt å ro i 1963, var jeg sammen med foreldrene mine da vi traff Knut Amundsen. Min mor var nok ikke helt fortrolig med mitt valg av idrett, så hun lurte på om roing kunne være noe for hennes lille og spinkle datter. Knut kunne berolige henne med at det var så mye teknikk i roing at det ikke alltid var en fordel å være stor og sterk. Jeg tok til meg det han sa om teknikk, og den sommeren trente jeg roteknikk i prammen på Steglevannet. Joda, det går faktisk an!

Jeg hadde hatt mange gode resultater da jeg

trente jentene i DKR på 70- og 80-tallet og fikk demonstrert hvor viktig nettopp god roteknikk var. På slutten av 90-tallet hadde jeg lyst til å ta opp igjen trenervirksomheten, men jeg nærmet meg 50 år og syntes jeg begynte å bli for gammel til å instruere. I 2000 gikk jeg igjen inn i styret som kasserer.

Come-back som instruktør

På veg til et styremøte i 2005 fikk jeg se tre unge gutter som «knotet» på romaskin. Jeg spurte om de ville ha hjelp og ble enig med dem om å komme tilbake dagen etter. Det var tre tause gutter, men de dannet grunnlaget for mitt arbeid som instruktør i Drammen Roklubb. Jørgen Ertzgaard var stor og sterk, Simen Moe Johnsen viste tidlig anlegg for god roteknikk, mens Eirik Edvardsen var en blid gladgutt. Jørgen vant tidlig alle regattaene han deltok i. Da var det stas for ham å komme i familieselskap og fortelle om resultatene på regattabanen. Etter hvert ble de andre sterkere og gutten med den gode teknikken vant i stedet. Den største syntes ikke det var like moro å måtte fortelle at han ikke lenger var først i mål. Dette ga noe å tenke på for en trener.

Eirik Edvardsen og Valerij Cestjakovs ble gode venner

En mandag kveld vi trente på romaskin kom en kar fra Toppenhaug inn med ung gutt. Det var Valerij Cestjakovs. Han var fra Latvia hvor han hadde drevet med padling og hadde nettopp kommet til Norge. Han var hjertelig velkommen i gruppa, da kunne vi ro både 2x og 4x.

Anne Line

I 2007 kom Anne Line Hexeberg Henriksen med i klubben. Den blide jenta snudde opp ned på de stille guttene, nå var de ikke så tause lenger! Med sine brødre Eirik og Knut i klubben allerede, hadde Anne Line lenge sett fram til å bli 12 år og selv få lov til å begynne i klubben. Pappa Lars Henriksen var rosje og ofte med ut i følgebåt. Et par år senere kom også Adriana Brox med i klubben og disse seks ungdommene ble en meget sammensveiset gruppe. Så utrolig mye moro de hadde sammen! Når jentene skulle ut på regattabanen eller de kom inn etter å ha rodd konkurranse, stilte guttene opp og bar både båter og årer for jentene. Jeg kalte dem for *Hoffet* til jentene!

På regattabanen ble det mange seire og medaljer. Husker jeg rapporterte hjem om gull, gull, gull!

Adriana Brox og Anne Line Hexeberg Henriksen, Sorø 2012

Simen Moe Johnsen og Jørgen Ertzgaard, Tunevannet 2011

Stor aktivitet

Simen utviklet teknikken sin samtidig som han ble sterkere. En eminent roer om dessverre ikke fikk vist hva han var god for på regattabanen. Når vi hadde besøk av treningskontakten fra Roforbundet, ble Simens teknikk trukket fram som et ypperlig forbilde for yngre roere. Simen og Jørgen var en sterk dobbeltsculler og i 2010 ble de tatt ut til å representere Norge i Baltic Cup. Her ble Simen dessverre syk.

Når jeg trente mange lag samtidig, pleide jeg å be laget eller roere jeg ønsket å gi spesiell instruksjon om å legge seg bakerst, slik at følgebåten ikke forstyrret de øvrige. Ikke alle likte det, og vips var de foran gruppa der de selv helst ville være. *Det er alltid noen som vil og noen som ikke vil*, som en trener pleide å si.

De kveldene vi hadde mange båter som skulle ut på elva, var det ikke uvanlig å kjøre flere økter i følgebåt, vi hadde jo ikke mange instruktører. En sommerkveld var jeg alene ute med 11 singelscullere og dobbeltscullere. Det hendte også at jeg kjørte en ekstra tur med 1:1 instruksjon.

Sorø

Vi fulgte opp det som tidligere rosje Brynhild Børtnes hadde startet; å reise til sommerregatta i Sorø i Danmark. I 2006 var jeg med, det var 34 år etter at jeg hadde vært der i Nordisk Mesterskap med jentene fra DKR. Hektiske dager, men flotte opplevelser. Et godt minne er nytraktet kaffe i teltåpningen ca. kl 6.30 om morgenen med Øyvind Leirset og Jens Vig.

Sommeren 2010 var vi igjen i Sorø. Anne Line hadde trent bra og viste lovende takter. Hun var en roer jeg hadde veldig tro på, men som ikke alltid var klar over hvor god hun var.

Det hadde vært en lang dag, Anne Line hadde rodd flere båtklasser. Hun hadde gått videre fra innledende løp i singelsculler og skulle ro semifinale. Så ble hun utsatt for demotiverende tilsnakk og ville ikke ro semifinalen. Det var gråt og telefon hjem til pappa Lars som sa at hun skulle høre på meg. Jeg presset Anne Line til å ro og hadde dårlig samvittighet da hun la ut fra brygga. Jeg var ergerlig på den som demotiverte henne, samtidig ville jeg at Anne Line selv skulle erfare hvor god hun egentlig var. Ekstra morsomt var det derfor å se at hun vant semifinalen. Det var ei strålende jente som kom inn til brygga med ordene: *Dette var gøy, jeg vil ro finalen også!* Den rodde hun allikevel ikke, men min hensikt om å gi henne mer tro på seg selv var oppnådd.

Anne Line og NM

I NM 2012, som også var uttak til Baltic Cup, var det påmeldt syv lag. De ble delt i heat på tre og fire båter, med klassens tre beste båter i samme heat. Anne Line ble nr. tre, var ute av NM og ute av Baltic Cup. For en skuffelse og for en urettferdighet! Roere med svakere tid enn Anne Line var med videre! Dette tok jeg opp på høstens trenerforum, heldigvis ble reglene rettet slik at nå teller også tiden.

Sommeren 2013 var Anne Line alene tilbake av gruppa på seks ungdommer, hun trente mye på egen hånd. Dette var Anne Lines siste NM som junior og jeg hadde et reelt håp om medalje. Men denne sommeren gikk hun lei.

Heldigvis har vi Kristine Bjerknes i klubben. Hun fanget opp Anne Line og de begynte å ro dobbeltskuller med Anne Line som stroke. I NM fikk de konkurranse av Christiania Roklub med Inger Kavlie på laget. Men for et løp dette ble! De lå side ved side gjennom 2000 meter og vekslet på å lede. Speaker ble revet med av dramatikken på banen, alle fulgte med! På de siste 50 meterne klarte CR å få en liten ledelse, det skilte bare 0,6 sek i mål. Så spennende! Tårene mine trillet. Det var mange som håpet på seier til drammensbåten! Anne Line og Kristine fikk sine velfortjente sølvmedaljer og ga oss underholdning vi aldri glemmer.

(Inger Kavlie som satt i CR båten er forresten uttatt til å ro i OL i Paris 2024!)

Sara

Sara Seip var tre år yngre enn Anne Line og begynte som henne å ro som 12-åring. Hun ble også en ypperlig tekniker som var ønsket på flere kombinasjonslag. Allerede første året rodde hun sammen med Maja Aspenes fra Horten Roklubb. Senere ble det 4x med roere fra Sandefjord/Tønsberg og Baltic Cup med jenter fra Bærum og Tønsberg.

Sammen med Une Tjøm fra Tønsberg Roklub, Amanda Helseth og Hannah Standal fra Aalesunds Roklub ble hun tatt ut til å representere Norge i Nordisk juniormesterskap på Årungen. I uttaket vant de foran Stavanger Roklubb, men ble slått av det samme laget i mesterskapet. En gedigen skuffelse for jentene. Sara ga meg det flotteste hedersnavnet jeg kunne få, *Mor i roklubben!*

I mitt tilbakeblikk på 2000-tallet er bare noen få roere nevnt ved navn. Vi hadde mange flere roere, jenter og gutter som trente iherdig og vant regattaer de stilte opp i, eller fikk flotte plasseringer. Dessverre er det ikke mulig å nevne alle.

Foreldrene kommer

Sigrid Vig var skiskytterjente som hadde med både mor og far til å kjøre følgebåt. Jens Vig introduserte oss for lukket gruppe på Facebook og gikk inn i styret som kasserer i 2015 da jeg var klubbens leder. Jens var også leder for DNT Drammen og skaffet oss dugnadsinntekter på drikkestasjonen ved Fallet under Th. Haugs Minneløp. (Dessverre døde han brått i 2017.)

Datteren Sigrid hadde merkbar framgang i ski-sporet etter at hun begynte å ro. Dette spredte seg i miljøet og snart ville flere skiskyttere i drammensområdet begynne å ro. En kveld jeg forberedte en treningsøkt, dukket foreldre og barn opp fra alle kanter. Foreldrene tro til og siden har det blitt vanlig at foreldrene deltar på treningene og som en stor heia-gjeng under alle regattaene. Da vi skulle lære de unge skiskytterne om romateriell, var det foreldrene som først lærte seg å rigge og å skru båter. Jeg bemerket dette og sa at det ikke var dem, men barna deres som skulle lære om rigging og fikk til svar at dette var de vant med fra skiskyting. Der har ikke de unge utøverne lov til å behandle geværene utenom selve skytingen, det var foreldrenes jobb.

Mange av skiskytterne ble gode roere, men medaljen hadde en bakside. Om sommeren hadde de samlinger som kunne kollidere med våre regattaer. Da ble deres samlinger prioritert, veldig kjedelig både for roerne som hadde trent med dem og for oss som instruktører.

Den skiskytteren som kom lengst, var Karoline Masch med deltakelse i Baltic Cup, Nordisk Mesterskap og EM. Hun gikk senere over til Christiania Roklub.

Nye båter

På hele 2000 tallet forbedret vi båtparken. Nye båter ble kjøpt hvert år og det gikk gjetord blant andre roklubber om den flotte båtparken til Drammen Roklubb. Vi hadde også gode rutiner på vask, stell og vedlikehold. Som kasserer og senere som klubbens leder var det ikke få søknader om midler jeg skrev til og med 2018. Vi passet også på å søke om spillemidler til materiell via Norges Roforbund.

Ny båthenger

Etter 42 års trofast tjeneste var det på tide å få en ny og større båthenger med bedre plass til båter, årer, bukker og telt. Hans Petter Rasmussen ble satt på saken. I 2017 kunne vi ta imot en flott båthenger fra Techau i Tyskland. Det var stor stas og begivenheten ble feiret med kake utenfor klubbhuset. Sparebanken Øst hadde igjen gitt oss en stor pengegave og var invitert med på feiringen.

SPORT

TIPS OSS

E-post: sporten@dt.no
Sentralbord: 32 20 40 00
Sportsredaktør: 32 20 43 20 / 922 67 227

2013

Tre NM-gull i junior

Ås: Juniorroerne til Drammen roklubb markerte seg i helgens NM på Årungen. Joakim Ellingsen Kjærby vant to heatseire og tok gull i singelsculler, Sigurd Edvardsen og Sara Seip tok hvert sitt singel-sølv. I dobbeltsculler i begynnerklassen tok Mari Evje Borgersen og Astrid Leirset to gull. I seniorklassen rodde NTNUI inn til en bronsemedalje i åtter - hvorav halve båten besto av drammensgutter. Olav Kallerud, Jon-André Brurberg, Eirik Hexeberg Henriksen og Håkon Langberg har alle tidligere vært i Drammen roklubb.
Simen Moe Johnsen ble nr. tre i B-finalen.

GØY: Både Kristine Bjerknes (37) (t.v.) og Anne Line Hexeberg Henriksen (20), som er i hver sin ende av karrieren, fikk ny motivasjon etter NM-sølv i helgen. **FOTO: PER SKAUG**

Veteranen og debutanten var seks tideler fra gull

Ny duo overrasket i NM

Anne Line Hexeberg Henriksen (20) var bare to år da Kristine Bjerknes tok sitt første NM-gull.

CARINA ALICE BREDESEN
carina.bredesen@dt.no
908 13 391

et håp på forhånd, men da jentene så hvor godt de lå an ut fra starten, rodde de for gull. Det glapp med minimal margin, seks tideler bak Christiania.

- Utrolig moro å knive om førsteprisen hele veien, og litt bittert at det ble sølv, sier Anne Line Hexeberg Henriksen fra Konnerud i Drammen.

Sju NM-gull og OL-tur

bra, sier veteranen Kristine Bjerknes (37), også fra Drammen. Hun tok sitt første NM-gull i 1997. Året før hadde hun deltatt i OL i Atlanta. Der ble det 7. plass i dobbeltsculler sammen med Kristine Klavness. Bjerknes står notert med til sammen sju NM-gull, det siste kom i 2003.

- Hvis Anne Line vil, frister det litt å stille i ny dobbeltscul-

Sisteårsjunioren har trent mye i mange år, men slitt med å få ut hele sitt potensial. Før helgens NM-sølv - i sitt første seniormesterskap - var 5. plass i singelsculler i fjorårets junior-NM, samt bronse i dobbeltfirer samme året, hennes beste resultater.

- Dette sølv var selvsagt inspirerende. Men jeg er usikker på hvor mye jeg skal satse på

U Utrolig moro å knive om førsteprisen hele veien, og litt bittert at det ble sølv.

ANNE LINE H. HENRIKSEN (20)
Drammen roklubb

- Jeg har rodd mye alene på treninger, og det tærer på moti-

Veteranen Kristine og junioren Anne Line (18 år, ikke 20, som det sto i DT) med sølv i NM senior 2013.

Sara på stroke, Baltic Cup, Baksværd, 2015

Sara i singel under NM 2014

Ny båthenger takket være støtten fra Sparebanken Øst. Det feires med kake.

Gjensidigeprojektet og roskole

Klubbene i Vestfold med tillegg av Drammen og Porsgrunn, inngikk i Vestfold Rokrets. I 2014 sendte kretsen en søknad til Gjensidige Forsikring om et bidrag på 1,3 mill kroner for å gi klubbene nye båter til opplæring av nybegynnere og også med et håp om å blåse liv i Larvik Roklubb. Prosjektet skulle gå over fem år og klubbene forpliktet seg i denne tiden til å holde roskoler, helst vår og høst. Drammen fikk i første omgang fem båter. Våren kunne være uforutsigbar i Drammen med flomstor elv

Vil du prøve å ro?
Roskole

15. - 18. august 2016
**For ungdom mellom
12 og 15år**

Påmeldingsfrist:
1. august 2016

Se mer info:
drammenroklubb.no
Eller kontakt oss på:
post@drammenroklubb.no
40069485
90668298

Invitasjon til roskole 2016

og opphold i roingen, derfor konsentrerte vi oss om roskole på ettersommeren. Siste uke av skoleferien holdt vi heldags roskole fra kl 9 til 16 mandag til torsdag. Jeg la opp program dag for dag, flere av klubbens pensjonister ble med og kjørte følgebåt og var behjelpelig med instruksjon.

Hans Petter Rasmussen fortalte om materiell og vedlikehold, og vi lærte elevene å bære både båter og årer på en forsvarlig måte. Vi la opp til et grundig program med roing i dobbeltfirer hvor minst en etablert roer var med i hver båt. Det var moro å se hvordan disse deltok i opplæringen av de nye. Vi delte dagen i to med servering av lunsj i klubbrommet. Øktene ble ellers delt opp med frukt og drikke. Når det var pause i roingen, var det lek og moro i parken eller trening på romaskin inne. Etter hvert kunne de som ville, få prøve seg i singelsculler. Roskolen ble avsluttet med pizza i parken.

Flere av dagens roere startet med roskolen, bl.a. Ulrik Pharo Lohne og Sebastian Mejer Rasmussen. Men noen som vi så hadde gode anlegg for roing fortsatte dessverre ikke. Enkelte foreldre så nok på roskolen som et greit opplegg for å sysselsette barna i siste uke av sommerferien, så vi satt igjen med delte erfaringer. I tre år kjørte vi dette opplegget før

Det er roskole i august 2016. Hans Petter Rasmussen forklarer, godt hjulpet av Greta Torgersen og Per Skaug.

rosjef Øyvind Leirset arrangerte roskole bare som et helgeprosjekt.

Fordelen med roskolen fra vår side, var at vi hadde fastsatte datoer for nybegynneropplæring. Det hendte at klubbens ledere sendte henvendelser om medlemskap til meg, selv om jeg ikke var rosjef. Det var slitsomt å forholde seg til henvendelser fra både barn og voksne innimellom trening av konkurranserøerne. Min måte å være imøtekommende på kan ikke anbefales! Det ble mange og lange økter på elva med slitsom nybegynneropplæring og hyggelig trening av konkurranserøerne. Følgébåtkjørere og instruktører var mangelvare.

Øvre Sund Bro

Byggingen av Øvre Sund Bro ble påbegynt i 2009 og sto ferdig i 2011. Byggeperioden ble veldig utfordrende for oss. Elvas midtre løp var stengt med lektere. På bragrnessiden var det åpent, men her var det for grunt å passere. Vi konsentrerte oss derfor om å benytte strømsøiden. Strømmen var sterk og alle røerne ble innprentet å benytte flytevest både på vei oppover elva og på vei nedover.

En dag var pappa Lars og jeg ute med Anne Line. Hun rodde sculler og var kommet opp i smulere farvann ved Grønvold da vi fikk se en dobbeltsculler gå rundt i sundet. Det var andre som fulgte denne båten, og de to brødrene som rodde ble fort tatt opp i følgébåten. Anne Line ble bedt om å ligge i ro, mens Lars og jeg snudde nedover for å prøve å hjelpe til. Vi fikk begge tak i båten og prøvde å forhindre at den skulle gå i lekteren. Men strømmen var sterk, motoren vår var for svak og vi måtte slippe dobbeltsculleren. Den ble funnet ved lekteren dagen etter og brakt

til land. Båten var gammel og var i sin tid overtatt fra Aalesunds Roklub, men var en grei treningsbåt. Båten fikk så store skader at den ble kondemnert.

Brødreparet som satt i båten da den kantret så vi aldri mer til i klubben.

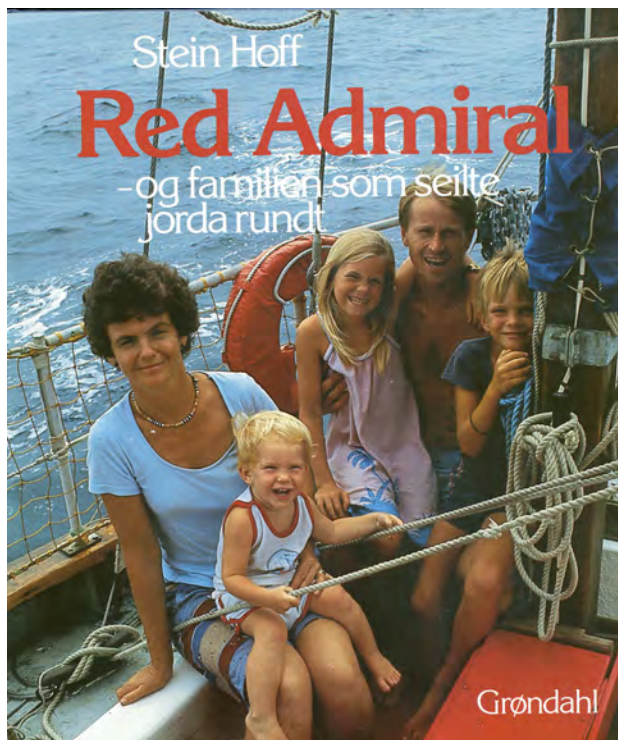
Det andre store uhellet var i 2013, to år etter at broen var ferdig. Tre gutter var ferdig med roskole og skulle få videre opplæring da to fikk fisk ved passering under broen. De sluttet å ro, ble sittende og se på brokaret som nærmet seg raskt og trakk inn årene. Mine fortvilte rop om at de måtte fortsette å ro ble bare hørt av stoken, 17-årige Karen Leirset. Da båten brakk i to i møtet med brokaret og alle havnet i vannet, fløt hun rolig nedover elva og ropte at vi måtte ta opp de tre andre først. Alle hadde på seg flytevester. Lars Meinseth, som kjørte følgébåten, bråsnudde og vi hentet allikevel Karen først. Bra var det, for hun var til god hjelp da de tre guttene skulle trekkes opp i følgébåten. Det hører med til historien at da vi nærmet oss guttene så jeg først bare to hoder. Jeg ble kjemperedd og spurte om de var der alle sammen, fikk *ja* til svar, det var en enorm lettelse. Røerne ble kjørt tilbake til brygga med formaning om å ta en varm dusj. Jeg gikk ut av båten og overlot plassen min til Per Skaug, han var sterkere enn meg når båten skulle løsnes fra brukaret. En nabo hadde sett hele hendelsen, satte ut i sin egen mye større båt, og hjalp til med å få dobbeltfireren løs og få den fraktet ned til klubbhuset. (Foto av båten i to deler kan ses i innlegget til Per Skaug.)

De to episodene ved Øvre Sund Bro er de verste jeg har opplevd i min karriere som roer, trener og instruktør. Nesten alt annet har vært en stor glede.

Havroing.

Stein Hoff (f 1945) lærte å ro i firer innrigger i Sandefjord Roklubb i 1962. Fra høsten 1964 studerte han medisin i Skottland og rodde snart i universitetets beste åtter, firer og senere singelsculler. Det ble mange mesterskapstitler for Glasgow University Boat Club. Der møtte han Diana Young, også hun medisinerstudent og roer med topp resultater. I Drammen bodde de først i et halvt år fra høsten 1969, så på nytt i 1971. Stein ble norgesmester for NSR i åtter i 1971 og 1972, rodde på norgesåtter som *nesten* kvalifiserte seg til OL i 1972. Så fulgte spesialistutdannelse og mer roing i England og i Bergen før Diana og Stein startet en seilas jorda rundt med to, etter hvert tre barn i skøyta *Red Admiral* i 1977. Underveis oppdaget Stein at han stortrivdes på havet, også under ekstreme situasjoner. Hjemme igjen etter fem år ble de den første norske barnefamilien som fullførte en jordomseiling.

Stein skrev boka «Red Admiral» for voksne om alle opplevelsene jorda rundt i 1983. Med Diana skrev han barneboka «Jorda rundt med Elisabeth og Martin» i 1985.

Fra 1982 til 2009 bodde familien i Kristiansand hvor han rodde og instruerte i Kristiansand Roklubb.

Nye seilaser over Atlanteren fulgte med *Red Admiral* 1989 – 95 og i 2004 med katamaranen *White Admiral*.

I 2009 flyttet Diana og Stein til Lier ved Drammensfjorden for godt. Stein er aktiv masterroer for Drammen Roklubb, men med Hans Petter Rasmussen hadde han allerede fra 1993 årlig konkurrert i World Masters i dobbeltsculler.

Første rotur over Atlanterhavet for Stein var i 1997. Datter Elisabeth prøvde det samme i 1999, havarte og måtte reddes, men fru Diana gjennomførte en vellykket tur med start senere samme år. Stein tok selv nye ekspedisjoner over Atlanteren i 2002 og 2016.

Nedenfor forklarer han hvordan tre familiemedlemmer endte opp som havroere:

Harbo og Samuelson 1896

De første til å ro over et stort hav var to norsk-amerikanere, Georg Harbo og Gabriel «Frank» Samuelson i 1896. De rodde fra New York under amerikansk flagg i en 6.2 m lang, åpen båt de kalte *FOX* etter sin sponsor, avismannen Richard K. Fox.

Etter mye dramatikk, men på bare 55 døgn, nådde de Scillyøyene utenfor England, en nesten utrolig bragd og en rekord de var alene om i 70 år. I 1966 ble britene John Fairfax og Chay Blyth de neste i robåt over Atlanteren. De brukte 92 døgn.

Atlantic Rowing Race (ARR) 1997

Chay Blyth ble senere en berømt seiler. Han glemte aldri sin rotur og ønsket å arrangere verdens første havregatta for roere. Planen først var å starte i jubileumsåret 1996.

Men ting tar tid, starten ble utsatt til 1997. 12. oktober lå 30 nokså like båter klar på Tenerife, Kanariøyene. I båt nr. 13, *Star Atlantic*, satt Arvid Bentsen og jeg bak vimpelen til Kristiansand Roklubb.

Vi rodde i totimers økter døgnet rundt. Enkelte ganger gjorde motvind det umulig å ro, da lå vi på drivanker og fikk etterlengt hvile. Det var et fryktelig slit, men også med flotte opplevelser; besøk av havskilpadder, hval og flygefisk, nattens gnistrende stjernehimmel og viktigst; et godt kameratskap.

Vi kom til Barbados etter 69 døgn, langt etter de raskete, men blant de 26 båtene som fullførte var flere

bak oss. Vår båt var for tung. Vi hadde bygget den mer solid og med mer utstyr enn de fleste andre, nå skjønnte vi at vekt var veldig viktig. Og vi var også det eldste laget.

Elisabeth 1999

I 1999, litt over ett år etter ARR, lånte Elisabeth båten til et rekordforsøk: Hun ville bli første kvinne til å ro et hav alene. To hadde forsøkt, begge måtte reddes. Optimistisk og godt forberedt rodde hun ut fra Tenerife 8. februar.

700 km og 10 dager senere måtte hun reddes. Båten ble slengt opp ned i en storm på natta, luka til rommet i baugen ble revet av og med mye vann foran i båten ble den liggende opp-ned. Elisabeth fikk ikke panikk, kom seg ut fra lugaren til slutt, gjorde alt riktig og ble reddet av et skip etter 6 -7 timer. Men båten var tapt.

Diana 1999-2000

Da bestemte mor Diana seg for å overta utfordringen, hun var jo gammel roer og seiler. Chay Blyth solgte oss sitt siste byggesett billig og vi bygget en ny båt lik den første i garasjen hjemme på rekordtid. Navnet ble Star Atlantic II. I september 1999 var Diana klar på Tenerife. Dit kom også amerikanske Tory Murdon som hadde forsøkt å ro over som dobbel i 1997 og alene i 1998, men ble stoppet av sykdom og skader. Nå ville hun prøve en gang til.

Tory og Diana startet samtidig, men Tory kom fram til Guadeloupe lenge før Diana landet i Barbados 4. januar 2000 etter 113 døgn. 36 år gamle Tory Murdon tok rekorden som første kvinne over et hav alene, men 55 år gamle Diana ble den første fra Europa.

Fra Portugal til Guyana 2002

I 2002 var det min tur til å ro alene. Jeg ville ro fra Portugal til Guyana som den første til å ro fra europeisk til søramerikansk kontinent.

10. august startet jeg på elva Tagus i Lisboa. Utenfor kysten fikk jeg hjelp av en frisk nordavind og kom forbi Gibraltar og de travleste skipsledene uten uhell. Jeg rodde bare om dagen, det var godt særlig for huden på hender og rumpe.

Tre måneder gikk uten store problemer.

Nærmere Guyana skapte strøm og ustabilitet vær utfordringer. De siste to døgnene ble skremmende. Jeg drev for nær kysten, måtte ro hele natten og nær målet var det grunt, grumsete elvevann med strøm og store påler; noen brukket i vannskorpa og knapt synlig.

Endelig kom et kystvaktskip og viste trygg vei opp til landsbyen Parika i elva Essequibo. Da jeg endelig kastet et tau opp til folk på kaia i Parika var det første

øyekontakt med mennesker på 96 døgn. Jeg hadde tilbakelagt 7.000 kilometer. Til Guyana kom også Diana, min mor og to fettere. Vi fikk en fantastisk mottagelse.

Ideen til en ny utfordring dukket opp. Diana var britisk, så jeg var første nordmann til å ro Atlanteren alene, men ble jo godt hjulpet av medvind og varme. Hva med å prøve den kalde, nordlige ruta fra New York alene, den samme som Harbo og Samuelsen i 1896?

Det skulle gå 14 år før ideen ble realitet.

Drammen Roklubb 2009

I februar 2009 tok vi farvel med Kristiansand og flyttet til Lie. Da ble det mye lettere å trene med Hans Petter, snart kom også Pål Sandli med regelmessig, av og til andre veteraner. Åtter for masters rodde vi med Christiania på Bogstadvannet.

Drømmen fra 2002 gikk aldri over. I mai 2015 i Sverige kjøpte jeg en brukt, fabrikkprodusert robåt som hadde vært rodd to ganger på den nå årlige regattaen fra Kanariøyene til Karibia. Båten trengte forbedringer og tilpasninger. Hans Petter sto for eksperthjelp med rigging, årer, seter, sleider og klistremerker. Sponsorer var det ikke lett å hank inn for en 70-åring, men Wallenius Wilhelmsen Logistics fraktet båten gratis fra Drammen til New York.

Tøff start 2016

15. mai 2016 startet jeg fra en liten marina ved Battery Park og rodde forbi der Harbo & Samuelsen 120 år tidligere hadde rodd ut med FOX. I min beundring for pionerne ga jeg båten min navnet FOX II.

Dagen før hadde Elisabeth og jeg rodd båten ned Hudson River i nydelig vårvær. Etter en avskjedsfest på sjømannskirken lå jeg i båten og fikk litt urolig søvn før jeg våknet til vind fra vest og dårlig værmelding. Planen da var å ro et par timer sørvestover, gi honnør til Frihetsstatuen, vinke farvel til alle på følgebåten, for så å ankre opp et sted i ytre havn.

Den økende vinden ødela alle planer. Men sør for Verrazano bru blåste den iallfall med meg, det gikk fort, tidevannet var også med og jeg fortsatt rett til havs. Da det mørknet hadde jeg rodd i åtte timer og var langt fra land.

Kritisk andre dag

Båten styrte seg selv brukbart gjennom natten. Før frokost begynte enkelte sjøer å bryte rundt meg. Jeg stoppet for å stue den store redningsflåten. Plutselig kom en kjempebølge brytende bakfra, slo båten over på siden og kastet meg ut i sjøen! Flytevesten med sikkerhetsbeltet hadde vært i veien og hang i cockpiten.

Reddet

TENERIFE/OSLO
(Dagbladet): Elisabeth Hoff trodde hun skulle dø. Båten lå opp ned i Atlanterhavet, det var uvær, van-

**Rekordforsøket
endte dramatisk**

FORLISTE: Elisabeth Hoff (26) på vei ut fra Tenerife for 11 dager siden. Hun skulle bli den første kvinne som rodde over Atlanterhavet, men i går gikk det næsten galt. – Jeg er bare glad for at jeg overlevde, sier Elisabeth. Foto: ESPEN MARTINSEN

700 km og 10 dager ut i ferden måtte hun reddes.

Et cruiseskip passerte en 10 kg lettere Diana på Atlanteren. De sendte over en lettboat med gaver. Foto: Brenda Trainor.

Det var en våt, kald og skremmende opplevelse. Båten rettet seg veldig sakte opp. Jeg kom meg om bord mens jeg kjeftet på meg selv. Etter litt slåssing med knuter og iskalde fingre fikk jeg drivankeret ut, da dreiet baugen seg opp mot vind og sjø og situasjonen var under kontroll.

Luka til lugaren hadde ikke vært godt nok stengt, inne var det mye å tørke opp, skylle og rydde. Men på kvelden løyet det, jeg fikk rodd noen timer og gjenvant en slags mental balanse.

Oppunder Newfoundland

Kantring i sterk medvind skulle skje flere ganger under turen. Farvannet var preget av uforutsigbare strømmer, antagelig bakevjer nord for selve Golfstrøm/-men. Vind mot strøm lager brytende sjøer. Øya Newfoundland, som jeg hadde håpet å passere langt sør for, passerte jeg alt for nær og dermed måtte jeg ro tvers over de store fiskebankene med mye tåke ute og dryppende kondens inne. Men delfiner, knølhval og et rikt fugleliv var en oppmuntring; flokker av stormfugl holdt meg med selskap når jeg måtte ligge etter drivankeret i uvær og motvind.

I Parika, Guyana 14. november 2002, 96 døgn etter at jeg rodde ut fra Lisboa.

Stormen

Etter 80 dager passerte jeg nord for Azorene og hadde den antatt enkleste strekningen igjen. Da kom det mail fra Diana om at et kraftig stormsenter var underveis.

Tre dager senere, natt til 6. august traff uværet meg. De neste timene var det som om Kong Neptun sparket ball med båten og meg. Høytrykksspyling drev han visst også med.

Snart røyk tauet til drivankeret, båten ble kastet

14. mai 2016 ror Elisabeth og jeg ned Hudson River i perfekte forhold

bakover og roret brakk med et smell. To ganger ble vi liggende opp ned i mange minutter, og åtte-ti ganger rullet vi rundt i full fart. Hver gang trengte det inn litt vann. Da det lysnet og jeg så jeg at årer og antenner var brukket skjønte jeg at det ikke var mulig å fortsette. Jeg måtte gjøre som Elisabeth 15 år tidligere og aktiverte nødpeilesenderen.

6. august 2016 og usikker på om jeg vil overleve stormen. Hatten gir litt beskyttelse når båten ruller rundt.

Etter en stund kunne jeg pakke ut iPaden og leste melding med spørsmål om jeg virkelig var i nød. Det måtte jeg bekrefte. Fly var underveis fra Irland, men de snudde da jeg meldte at jeg var uskadd inni båten og hadde redningsflåte ute på dekk.

M/S Ludolf Oldendorff

Noen timer senere kom melding om at et tysk skip var underveis. Tyskeide Ludolf Oldendorff var et enormt, 300 m langt tørrlasteskip på vei til Canada for å laste jernmalm. Det hadde løyet litt og jeg våget meg ut på dekk. Etter mange forsøk fikk de over en kasteline og snart var jeg inne ved skutesida. Først sikret jeg meg selv med et tau ned fra rekka, så fikk jeg sendt opp bagasjen. En taustige ble låret, men den gikk opp og ned som en jo-jo. Jeg endte opp i vannet. Det var

18 m opp til dekk, en gjeng der oppe trakk meg opp rykkevis. Da jeg kunne gripe rekka og plante føttene på utsiden av dekk fikk jeg en lykkerus uten like! Men offiseren på dekk stirret forskrekket på meg og utbrøt «My God, you are old!»

Gjensyn med FOX II

Stein regnet med at båten var tapt for alltid, men etter åtte måneder ble den funnet på en øde strand på øya Spildra nord i Troms. Den var stygt ramponert etter å ha rullet inn i uvær, men lot seg slepe til en kai og endte utstilt på kjøpesenteret AMFI Farsund sommeren 2017. Like utenfor senteret står en flott bronsestatue av Harbo og Samuelsen i deres FOX. Folk tenkte nok sitt.

I 2018 fikk Stein utgitt boken *Ro for livet* på Cappelen Damm forlag. Der kan man lese eller lytte til hele historien.

For deres solo prestasjoner på Atlanterhavet tildele Norges Roforbund Diana og Stein hver sin Harald Kråkenes' Bragdmedalje.

Et siste forsøk?

Alderen er ikke god å løpe fra, men i 2018 ville Stein gjøre et nytt forsøk med en topp kvalitet og fullt utrustet båt han kunne leie fra et firma i England. Han var 72, fortsatt i god form, hans kjærlighet til havet og til ekstreme utfordringer var uforminsket og han var sikker på at en bedre båt med et kraftigere drivanker var hele hemmeligheten.

Men ingen av de mange sponsorene han kontaktet lot seg overbevise.

Planene ble skrinlagt for godt. «Til glede for familien min», må han innrømme.

Stein har aldri fått mareritt eller angret etter sine nær-døden opplevelser i 2016 og gjentar gjerne ord-språket: «Det er bedre å feile enn aldri å forsøke!»

Fox II funnet på Spildra 16. april 2017

Siri Eva Kristiansen, svømmer, roer og OL-håp

Siri Eva Kristiansen (f 1993), meritert svømmer og roer, ble medlem av Drammen Roklubb i 2020 og markerte seg raskt som klubbens beste kvinnelige roer.

Fra 2017-19 hadde hun rodd for Christiania Roklub og vist at hun mestret alle båttypene ved å vinne NM-gull i toer uten (2-), firer uten (4-) og åtter (8+), samt en 4. plass i singel (1x). Hun er en av få som har deltatt i World Cup i to idretter; svømming og roing, har flere sesonger på begge landslagene bak seg, inkludert deltagelse i ulike båter i EM og VM.

Under EM i Lucerne 2019 rodde jeg toer uten med Hanna Inntjore. Vi var veldig nære på å nå finalen og fikk en 9. plass sammenlagt. Det var første gang jeg kjente på alvor at det var mulig å hevde seg i verdenstoppen. Det var en veldig fin følelse.

For Drammen Roklubb tok Siri Eva 3. plass i DRRCR 2021 og var på landslaget. Neste år, i 2022, gjorde hun sin beste sesong med mesterskapsfinale

i singelsculler i München-EM og et etterlenget NM gull på Årungen (se foto). Det var klubbens første NM gull i singel siden Kristine Bjerknes sist dominerte denne klassen blant kvinnene i 1999. I dobbeltsculler med den samme, evigunge Kristine (f.1976), tok Siri Eva også NM-medaljer i 2021 og 2022.

I 2023 stilte Siri Eva sammen med klubbens herrer i 4x og 2x og hun deltok i herrenes finale i dobbeltsculler!

Arvelig belastet

At den unge Kristiansen skulle interessere seg for idrett er neppe tilfeldig. Under oppveksten på Åssiden nord i Drammen hadde mor vært aktiv svømmer og far topp syklist.

12 år gammel ble Siri Eva med i *Nedre Eiker Svømmeklubb* og oppdaget at hun trivdes både med krevende trening og konkurranser og sanket etterhvert mange norgesmesterskap som junior, deltok i EYOF, EM og World Cup. Som senior har hun NM gull i 50 m bryst (2011) og 200 m bryst (2013). Under et oppholdt med foreldrene i USA i 2010 ble hun nummer to i det amerikanske junior-mesterskapet.

Indiana University, USA

For å utvikle ferdighetene i bassenget videre satset hun på et *Scholarship* ved *University of Indiana*, USA i 2012 og ble der i fem spennende, periodevis skadefylte år. Studiet hennes i programmering var tilpasset nesten heltids trening. Årene i USA bød på opp- og nedturer.

Men erfaringene gjorde meg tøffere!

Under alternativ trening på romaskin i 2015 la treneren for roerne merke til hennes gode resultater og inviterte henne med på laget; det ble starten på en ny idrettskarriere i båt.

Hun konstaterte at hun trivdes veldig godt med å ha hele kroppen over vann under trening og konkurranser, hadde snart sikret seg fast plass på laget og ble en av få på Indiana-universitet til å delta i to idretter i NCAA; USA's universitetsmesterskap.

Hvordan opplever du forskjellen på de to idrettene?

I svømming er det veldig små marginer, og en liten feil kan i verste fall gjøre at du har tapt før du når

Coastal Roing

vannet. I roing er det lengre løp og det er mye mer spennende. Dessuten byr jo treningen på en annen opplevelse, for å si det mildt. En svømmehall klokken seks om morgenen er ikke den samme opplevelsen som å sitte i en båt en fin sommerdag på Drammenselva eller Årungen. Det er faktisk ganske fint å kunne trene med hele kroppen over vann!

Siri Eva har ikke helt gitt seg med svømming, hun trener noen alternative økter i uken. Litt mer intens trening gjorde at hun i senior NM i svømming i november 2023 tok to medaljer individuelt i 50 og 100 meter bryst, nå for *Oslo idrettslag svømming*.

For full fart framover!

De siste to årene har Siri Eva fått øynene opp for *Coastal Rowing* hvor det er løp både for utholdenhet og sprint. I 2023 deltok hun både i EM og VM, og i VM i Italia i oktober fikk hun 5. plass i *Endurance Singel* - etter en fabelaktig avslutning på 6000 meter med roing.

I *Mixed Beach Sprint* dobbeltsculler representerer hun Norge sammen med Fredrik Reite (Ålesund) og var med i topp åtte finalesekvensen (nummer 5-8 blir ikke rangert). Det er en øvelse som fordrer gode løperegenskaper, styrke som roer og en forståelse av

naturkreftene.

Hun har merket seg at i Los Angeles OL 2028 skal *Beach Sprint Coastal Rowing* være en olympisk øvelse for første gang.

Å være deltid student samtidig som hun trener to ganger daglig opplever hun bare som inspirerende. Hun tar kun ett fag av gangen, en ordning hun har gjennom Tromsø Universitet (avdeling Narvik). På eksamen i Satellittdatabehandling i desember 2023 fikk hun topp karakter:

Jeg trenger noe å bryne hjernen på!

Siri Evas allsidighet kan være en nøkkel, for hun trives godt med at sykling og svømming kan inngå i treningen i tillegg til romaskin når årstidene hindrer roing på vannet.

Som drammenser er hun stolt av å representere klubben vår og synes det er flott å være en del av et miljø hvor både yngre og eldre trener sammen og tar vare på hverandre

Jeg trives godt i Drammen Roklubb, og nesten hver dag trener jeg med juniorene her.

Utover trening og studier blir det ikke så mye tid til overs, men hjemme prøver jeg å slappe mest mulig av.

Lykke til, Siri Eva, vi heier på deg!

Trening i tåke på Drammenselva. Ulrik, Hampus, Siri Eva og Sebastian

Emma Tomlinson om roing og menneskerett

Da Johan Rune Remmen først laget et portrett av denne energiske jenta i 2021 var hun 16 år, trente roing syv til tolv ganger i uken, hadde toppkarakterer på skolen og engasjerte seg i humanitært arbeid på fritiden! Det ga neppe mye tid til hvile og søvn, men hemmeligheten lå i å strukturere tiden, forklarte hun.

Emma Tomlinson

Hva fikk deg til å begynne å ro?

Jeg vokste opp på Union Brygge, og der ser vi roerne fra leiligheten. Jeg synes det så veldig morsomt ut, og i 2016 ba jeg om å få bli med i Drammen Roklubb. På en ferie i Japan i 2019 så vi på Junior VM, og det var nok da jeg bestemte meg for å satse enda mer på roingen. Etter det har det blitt mer og mer trening, men også mer gøy.

Hva er det du liker så godt med treningen?

Det er interessant å stresse kroppen og finne ut hvor langt man er villig til å gå. Man lærer mye om seg selv av å jobbe med egen fremgang. Arbeidsvaner blir helt ekstreme, og det er ikke mulig å ligge på lat-siden. Jeg er helt sikker på at jeg kan bruke dette til noe senere i livet.

Hvordan har det vært å trene nå som det har vært pandemi?

Når man er vant til å trene i en klubb er det selvfølgelig ikke like motiverende å trene romaskin i sel-

skap med en bokhylle. Det har vært en motivasjons-dump, men på en måte er det fint å vite at man ikke er alene. Før pandemien var vi på treningsleir både til Spania og Italia, og det er klart jeg gleder meg til det blir mulig igjen.

Roing har tradisjonelt vært en mannsdominert sport, men stadig flere jenter gjør det bra. Junior A gruppen i Drammen består i 2021 av to jenter og åtte gutter, men Emma forteller at miljøet er veldig inkluderende og at alle er flinke til å ta vare på hverandre. Gutter og jenter konkurrerer i ulike klasser, men Emma mener at alle pusher hverandre til å bli bedre.

Selv har jeg ikke blitt tatt ut til noen internasjonal representasjon ennå, men på testene går det stadig framover, og jeg er helt sikker på at jeg skal bli bedre enn jeg er nå. Det viktigste er jo ikke å være best når man er 16 år, men å bli best til slutt. Denne sesongen er målet å bli tatt ut til Coupe de la Jeunesse, men i løpet av livet skal jeg delta i VM eller OL.

Emma er elev i første klasse på Akademiet Sundland og nærmest litt beskjedent bekrefter hun at det går bra på skolen. Hun fikk et vitnemål fra ungdomsskolen med bare seksere, og hun har lagt ambisiøse planer om studier etter videregående.

Begge foreldrene mine er leger, så jeg er jo litt forutbestemt for det yrket, men det kan hende jeg heller blir aerospace-ingeniør. Jeg har veldig lyst til å dra til England og studere på Cambridge. Det er et bra universitet med lange tradisjoner for roing. Hvis jeg kommer igjennom det nåløyet, skal jeg kombinere universitetsstudiene med roing på Themsen.

I tillegg til roingen har Emma et stort samfunnsengasjement, som hun blant annet bruker til å engasjere seg i Elevrådet, Krafttak mot Kreft, Natur og Ungdom og Press (Redd Barna ungdom). I magasinet «Putsj» er hun fast skribent.

Jeg brenner for å overbevise om at alle kan gjøre en forskjell. En person er ikke for lite, for sammen kan vi utrette viktige ting. Det er viktig å ikke bli handlingslammet når det så mye viktig vi kan gjøre sammen. Det tror jeg veldig på.

Emma er tredje fra venstre (foto fra 2018)

Vinteren 2023/24 er det tid for en oppdatering:

United World College, Hong Kong calling!

To dager etter 17 års dagen min i august 2021 flyttet jeg til Hong Kong for å gå på Li Po Chun (LPO) United World College (UWC). (Atlantic College i Wales var den første av nå 15 slike internasjonale, videregående UWC skoler rundt om i verden. I Norge har vi Red Cross Nordic i Fjaler på Vestlandet.) Det var fortsatt Covid-19 pandemi, noe de tok veldig alvorlig i hele Kina. Jeg måtte være innstengt på et karantenehotell uten en eneste tur ut i 14 dager! Deretter ble det litt enklere og i oktober begynte jeg å ro i Royal Hong Kong Yacht Club (RHKYC). Denne gamle klubben med tradisjoner tilbake til 1849 er både for seilere, padlere og roere. Det begynte med at jeg fant fram til klubben på en løpetur og møtte hovedtreneren for roerne, Oggy fra Serbia. I RHKYC ble jeg eneste roer som ikke var universitetsstudent, men ble godt tatt imot for det. I motsetning til i Drammen, rodde vi hovedsakelig enåret, for det meste i 8+ og 4+. Men på min aller første rotur på vannet rodde jeg i en 2x da det i løpet av turen spratt flere små saltvannsfisk ombord i båten, ganske eksotisk for meg,

men noe som viste seg å være et velkjent fenomen.

Hong Kong er liten i areal, men med høy befolkningstetthet, og alle de fem lokale roklubbene, inkludert landslaget, ror på den samme elva. Der er det ikke lov å bruke følgebåter, så treneren vår sykler langs elva for å holde øye med oss.

Sommeren 2022, skrev jeg en særoppgave i fysikk om mekanikken i et rotak. Jeg fikk enorm hjelp fra Hans Petter Rasmussen hjemme i Drammen, han har mye av æren for at jeg fikk veldig god tilbakemelding

Jeg deltok i flere regattaer, inkludert Hong Kong Rowing Championships som baug i åtter i 2021 og som stroke i firer i 2022, begge ganger ble det 2. plass, bak landslaget.

og karakter!

I motsetning til mange av mine med-elever i Norge hadde jeg ikke noen ordinær russefeiring, men min norske medelev på skolen, Albertine og jeg hadde iallfall røde russedresser på oss under hver eneste eksamen. I løpet av en 10-dagers periode i mai hadde jeg 12 eksamener, men var heldigvis ferdig til 16. mai så det ble en liten 17. mai feiring med hjemmelaget bløtkake for de norske elevene. Vi var fem norske til sammen, to i tredje klasse og tre i andre klasse og vi ble som en liten familie.

Trondheim

Etter to skoleår i Hong Kong flyttet jeg til Trondheim høsten 2023. Her på NTNU studerer jeg internasjonal politikk og menneskerettigheter, mye grunnet opplevelsene og erfaringene mine i Hong Kong. Der fikk jeg venner fra steder som Libya, Ukraina, Pakistan, Hong Kong og Kina, hørte om deres opplevelser i konflikter og om hvordan dette hadde formet deres hverdag og familier. Erfarte også hvordan de kinesiske myndighetene kontrollerte og innskrenket ytringsfriheten i Hong Kong. Jeg innså mer og mer hvilken beskyttet og privilegert hverdag jeg hadde vokst opp med her i Norge. Disse erfaringene har gjort meg be-

stemt på å samle poeng nå i ett år for å komme inn på drømmestudiet høsten 2024. Det er å studere til sivilingeniør maskin med fokus på produktutvikling og innovasjon.

Trening og andre aktiviteter

For tiden har jeg mye aktivitet med terrengsykling, ski og klatring. Er også i frivillighetskomiteen til DNT Ung til Vinjerock og er dommer i verdens største teknologi-og-innovasjonskonkurranse for unge (First Lego League) hvor jeg har vært dommer i både den regionale (Trondheim) og skandinaviske finalen og har fått tilbud om å være dommer i verdensfinalen i mai 2024, noe jeg gleder meg masse til. Jeg er også «Head of Debate and Discussion» i studentfestivalen ISFit, men har ikke fått begynt med roing i Norge ennå, men tenker å få blitt med på studentroing etterhvert.

Lykke til Emma, håper du finner tid til å sende heiagjengen din her i Drammen Roklubb en og annen oppdatering, eller aller helst: Kom og ro med oss!

Ulrik Pharo Lohne: Dedikert 1

Ulrik Pharo Lohne (f. 2004) begynte på klubbens roskole sensommers 2015. Kanskje ikke tilfeldig, for hans morfar, Per Skaug, var medaljesanker i gamle *Drammens Roklub* fra 1960-tallet, og en som alltid tok med seg kone og barn til klubben på 17. mai og andre spesielle anledninger.

Hampus Westerberg-Heltne og Ulrik møter to legender i verdensmestrene Kjetil Borch og Olaf Tufte. Tunevannet, Sarpsborg, 2016.

Ulrik trivdes godt i Drammen Roklubb, og foreldrene Beate og Ulf ble stadig mer involvert. De var som mange andre foreldre gode støttespillere i følgebåter på elva, under treningssamlinger og på regattaene rundt om. I 2018 lot Beate seg verve som rosjeff.

Med datter Beate og barnebarn Ulrik så ofte i klubbhuset eller på elva ble også Per med som assistent og instruktør. I tillegg til at han selv var aktiv i en alder av 77 år.

Fra Ulriks første konkurranse på vannet i 2016 som junior C (U15) i 2016 har han hatt gode resultater. I 2018 ble det medaljer i både 1x, 2x og 4x. I Sorø i Danmark vant han 1x. Men det beste resultatet i 2018 var antagelig bronzen i NM i junior A dobbeltfirer (4x) i en finale med seks båter. I båten hadde de

bare en junior A roer; Elias Loe Eritslund. Ulrik var junior C (U15), Hampus Westerberg-Heltne og Jonas Willand Evensen var junior B (U17) roere. Ulrik, knapt 14 år, var stroke ved siden av båter med 17-18-åringer bak årene.

På romaskinen satte Ulrik seg tidlig i respekt. Under NM i Bergen i februar 2019 i junior B rodde han 2000 m på 6:38,2, tok andreplass etter ett år eldre Trygve Bye Løken fra NSR. Ikke ennå fylt 15 år holdt han en snitthastighet på under 1:40/500 m!

Johan Rune Remmen intervjuet Ulrik i pandemiåret 2021:

Hva liker du best med rosporten?

Jeg liker godt at det er så lite miljø. Alle kjenner alle, og jeg har venner i andre klubber. Noen ganger deltar nybegynnere og OL-utøvere på samme regatta, og det er jo litt morsomt.

Har du noen andre interesser enn roing?

De første årene kombinerte jeg roing med fotball og ski, men etter hvert har det blitt mer og mer roing. Fotballen har jeg kuttet helt ut, men jeg går fortsatt ganske mye på ski.

I NM 2020 ble det sølv med dobbeltfirer og bronse i dobbeltsculler og du var tatt ut til å representere Norge i juniorfireren som skulle delta i EM i Serbia.

Det var veldig morsomt å bli tatt ut til EM-båten. Det lå jo litt i kortene at EM kom til å bli avlyst, men det var veldig gøy å være med på prosessen. Jeg håper jeg får en ny sjanse i år.

Hva er forventningene dine til kommende sesong?

Jeg håper det blir en ordentlig regattasesong, og at vi får lov til å konkurrere igjen. Nå er det nye uttak, så jeg trener for å bli tatt ut til EM og VM. Det er forbundet som setter sammen båtene, men egentlig er det samme for meg hvilken båttype det blir, bare jeg får være med

Når jeg er ferdig på videregående håper jeg på et idrettsstipend slik at jeg kan reise til USA og studere. Da skal jeg kombinere roingen med en eller annen ingeniørutdannelse, tror jeg. Når jeg blir senior skal jeg fortsette å konkurrere, og målet er naturligvis OL.

Ulrik med 5.-plass i junior-EM (U19), Varese, Italia i 2022, Foto: World Rowing

Tilbakeblikk i februar 2024

Ulrik kan se tilbake på tre sesonger med flotte resultater, internasjonale representasjoner og som mottaker av stipend.

I NM 2021 ble det bronse i junior A singel og sølv i U19 2x med Hampus Westerberg-Heltne og sølv i U19 4x hvor de to fikk med Johan Sebastian Remmen og Sebastian Mejer Rasmussen.

I NM 2022 ble det tre sølvmedaljer for Ulrik i U19 klassene for 1x, 2x og 4x. I dobbel hadde han Henrik Arntzen som makker, i firer rodde de to med Lars Dyve Knutsen og Jonas Mandal.

I 2021 ble Ulrik tatt ut til å representere Norge i dobbeltsculler med Trygve Bye Løken fra NSR. VM var i Plovdiv, Bulgaria og EM i München, Tyskland. I VM ble det 4. plass i B-finalen, men i EM vant de B-finalen.

På vannet i 2022 som siste års junior (U19) representerte Ulrik Norge i singelsculler både i Nordisk, EM og VM. I Finland ble det bronse i Nordisk, i Italia under EM en fin femteplass i A-finalen. Tilbake i Italia en måned senere vant han C-finalen i VM; ble nr.13, et resultat han ikke var fornøyd med! Kanskje det er derfor han presterte en imponerende RP3-rekord dagen etter hjemkomsten?

Etter VM kvalifiserte Ulrik seg for en plass i 4x til EM for U23 i Hazewinkel, Belgia i september 2022. Båten gikk godt, men med en kjempefisk rett før mål glapp A finalen. Men de tok seier i B-finalen og dermed en 7. plass.

Sesongen 2023

I sesongen 2023 var han blitt senior i klassen U23 og merket at konkurransen var tøffere. Men i Drammen

Rivercup Regatta vant Ulrik singelsculler i U23 etter en rå innsjutt i finalen.

Som første års senior fikk han plass på forbundets rekruttlandslag og ble tatt ut i dobbeltfirer, en satsningsbåt som kvalifiserte seg for U23 VM i Plovdiv, Bulgaria. Ny båt og nytt lag med store ambisjoner som viste meget god fart i Holland Beker Regatta få uker før VM. Men VM ble en nedtur da en av roerne ble akutt syk og laget måtte trekke seg. Stor skuffelse for både roere og trenere.

NM i august 2023 gikk Ulrik glipp av for første gang på mange år. Han var reist til USA for å starte studier og videre satsing på roing. Det hadde gått akkurat som han håpet et par år tidligere; han ble tilbudt idrettsstipend og studieplass på flere universiteter i USA.

Ulriks imponerende framgang resulterte i stipend i 2020 fra *Sparebank 1 BV* og i 2021 fra *Sparebanken Øst*. I 2023 mottok han *Olympiatoppens Utviklingsstipend* på kr 60.000.

Ulrik på romaskin

På Concept 2 romaskin har Ulrik alltid prestert ekstremt helt fra han var junior C og 13-14 år gammel. Det ble mange NM medaljer i juniorklassene og gull i JB i 2020. NM måtte avlyses i 2021 og 2022, men i 2022 ble det omgjort til et digitalt mesterskap hvor roerne konkurrerte online fra sine klubber. Da vant Ulrik junior U19 på imponerende 6:00.2. I et tilsvarende digitalt *Open Nordic Indoor Rowing Championship* 18. mars vant han også sin U19 klasse og tangerte Kjetil Borchs gamle juniorrekord på 6:00.0. Litt bittert å bare være 0.1 sek fra rekord, men på sommeren satte han verdensrekord for juniorer på

Ulrik på firerplass under trening i en Yale-åtter

den nye RP3 romaskinen med 5:48.

I februar 2024 er siste nytt fra USA at Ulrik har presset tiden sin på Concept 2 ned til 5:51,5! Denne tiden er raskere enn norgesmesterskapet i Horten ble vunnet på.

Yale University, Connecticut, USA

Ulrik er en toppidrettsutøver som også er skoleflink. Flere prestisjetunge universiteter i USA ønsket ham på sine rolag. I 2022 ble han invitert over til å besøke Harvard, Princeton og Yale på østkysten og University of California, Berkeley i vest. Valget falt på Yale hvor det nå også er tre andre norske roere: Syvert Senumstad, som han har trent sammen med i Kristiansand om sommeren og Einar Bjørvik og Axel Wergeland fra Fana som han deltatt med i VM og EM. Julen 2023 er Ulrik hjemme og forteller om en krevende studiehverdag med rotrening to ganger daglig og 2-3 forelesninger mellom øktene. Søndag er eneste fridag. Første året bor han på *College* hvor han deler soveværelse med en amerikaner fra Texas, en vanlig tradisjon i USA og en test på sosial funksjon. De to kommer heldigvis godt overens.

Treningen er mer intens under kortere økter enn han er vant med, noe han liker godt. De er 40 roere i tungvektsklassen som kjemper om plass på førsteåtteren. Under *Head of the Charles* i Boston i oktober 2023 rodde Ulrik i andreåtteren, men etter Concept-resultatet der han var nest best av alle 40, er det gode sjanser for opprykk. Regattasesongen

Det er juleferie og Sebastian Mejer Rasmussen og Ulrik Pharo Lohne trener sammen igjen i Drammen Roklubb, 2. januar 2024.

nærmer seg, så når de andre studentene har ferie venter to uker med treningsleir. 31. mars er første regatta i Sarasota i Florida mot lag fra Harvard, Washington, Brown og Northeastern. Deretter følger mange regattaer og dueller før det nasjonale universitetsmesterskapet IRA. Sesongen på Yale avsluttes med den berømte Yale-Harvard regattaen i starten av juni. 10. juni reiser han hjem til Norge med mål om å kvalifisere seg for en båt til Henley Royal Regatta og U23 VM, men rekker dessverre ikke NM i år heller grunnet studiestart 1. september.

Sebastian Mejer Rasmussen: Dedikert 2

Sebastian (f. 2003) kom med i klubben i 2016. Han ble støttet helhjertet av foreldrene Britta og Rune; begge engasjerte seg raskt for roernes trivsel og klubbens drift, pappa Rune har vært materialsjef siden 2022. I 2019 ble også broren Tobias med.

I 2021 ble 17 år gamle Sebastian intervjuet av Johan Rune Remmen. Det ble til en klubbprofil på klubbens hjemmeside. Den kan leses nedenfor før Sebastians egen oppdatering i januar 2024 om hans forhold til trening og roing de siste 2-3 årene.

Etter Vestfold Cup i Tønsberg i 2018 med nesten alle klubbens juniorer samlet. Sebastians var 15 år, stortrivdes i klubben og deltok på mange regattaer. Fra ve. bak: Andrea Willand-Evensen og Emma Tomlinsen, Sebastian Mejer Rasmussen og Johan Sebastian Remmen. I midten: Thea Njaastad, Tale Seip, Viktoria Wikheim Lang og Elisabeth Stenberg. Foran: Peter Anker Hassel, Håkon Villum Hansen, Christian Juven Brandt, Ulrik Pharo Lohne, Hampus Westerberg-Heltne, Jonas Willand-Evensen og Elias Eritslund.

Fellesskapet er det viktigste

Sebastian Mejer Rasmussen er interessert i teknikk, og omtaler seg selv som en oppfinnertype. På roingen får han bruk for sin tekniske interesse når han setter søkelys på detaljer om båter og utstyr. På elva er det full fokus på roingen, både i singlesculler og i lagbåt.

Det var moren min som insisterte på at jeg skulle gå på roskole etter at jeg sluttet på svømming. Det hadde jeg absolutt ikke lyst til. Jeg var nesten ikke på

vannet den første tiden, jeg ville bare hjem. Det var treneren vår, Øyvind Leirset, som fikk snudd motivasjonen min. Han var helt fantastisk, og fikk meg til å forstå at roing var gøy.

Etter hvert ble det gradvis mer og mer trening på Sebastian, og etter noen år fant han ut at dette var noe han ville satse mye hardere på.

Da vi fikk Tom Torgersen som trener fikk jeg veldig god veiledning i forhold til min utvikling som roer. Når jeg først gjør noe liker jeg å gjøre det skikkelig, så jeg gikk all-in. Fremgangen jeg har hatt etterpå, kan jeg takke Tom for.

Hva er det du liker så godt med treneren deres?

Tom er et forbilde for oss roerne. Han gir direkte råd til hver enkelt, og er samtidig veldig hyggelig. Han er veldig overbevisende og får oss til å tro på målene våre.

Sebastian var en av fire gutter som trente for å kvalifisere seg til *Baltic Cup 2020*. Dobbeltfireren vant kvalifiseringen på Tunevannet og var klare til å ta på landslagsdrakta, men få dager senere fikk de beskjed om at *Baltic Cup* var avlyst på grunn av pandemi.

Jeg har aldri trent så mye som den sommeren. Vi avlyste alt annet og trente hele ferien. Vi ble veldig glade da vi nådde målet, men dessverre ble det aldri noe av den turen. Først ble jeg veldig skuffet, men jeg la det bak meg ganske fort. Kort tid etterpå vant vi sølv i NM dobbeltfirer. Det var synd vi ikke fikk prøvd oss internasjonalt, men det var en nyttig erfaring og i år kommer nye sjanser.

Nå er Sebastian en av tre roere fra Drammen som er valgt ut til å delta i Norges Roforbunds utviklingsprosjekt for juniorer. Hans målsetting for sesongen er å kunne representere Norge i EM og VM for junior 2021.

Hva er det som motiverer deg til å trene så mye?

Fellesskapet er det aller viktigste for meg. Uten det sosiale i tillegg til konkurransen i klubben hadde det vært vanskelig å trene så hardt. Vi har det veldig fint sammen, og tar vare på hverandre. Jeg er en omsorgsperson og veldig opptatt av at andre skal ha det bra. Det har vært gøy å dra på skisamling til Oset, og på treningssamlinger i Sabaudia og Sevilla.

Hva liker du aller best med roporten?

Sebastian i singelsculler under U19 EM i München 2021.

At man får en eller flere båter som man har ansvar for. I tillegg til selve roingen skal man vedlikeholde og finjustere båten, og det er mye å holde rede på. Treningsformen er også veldig fin. Man er mye ute på vannet, og alle treninger blir forskjellige. Jeg er et konkurransemenneske og synes det er veldig morsomt å pushe kroppen mot grensene.

Teknikk opptar Sebastian også utenfor roingen. På Drammen Videregående skole går han på Kunst, design og arkitektur, og selv omtaler han seg som en oppfinnertype.

På fritiden bygger jeg mye og finner opp forskjellige ting. Jeg har blant annet laget et håndbrekk til en bilsimulator, som jeg har konstruert selv. Delene laget jeg på 3D-printer. Jeg har veldig lyst til å bli arkitekt eller noe innen design. Men det kan også hende jeg skal bli idrettsutøver på heltid.

Sebastian er glad i idrett og forteller at han liker både slalåm og langrenn.

Det er veldig utfordrende å trene så hardt. Man trenger mye mat og mye søvn, og det blir nesten ikke tid igjen til skole og andre aktiviteter. Men, jeg lærer å prioritere og styre min tid mot mine mål. Det tror jeg er en nyttig erfaring å ha med seg senere i livet.

2. januar 2024 er jevngamle Ulrik Pharo Lohne på juleferie fra studiene ved Yale i USA. Da får han og Sebastian nok en anledning til å måle kondisjon og krefter i treningsrommet. Vi gamle som har vært gjengangere i klubben i årevis har hatt glede av å se den imponerende utviklingen de to guttene har gjennomgått siden de først dukket opp som usikre og tynne nybegynnere. Nå snakker vi om to kraftkarer som allerede har internasjonal roerfaring!

Sebastian oppsummerer de siste 2-3 årene:

For noe som føles som en evighet siden, hadde jeg min første konkurranse med landslagsdrakt i august 2021. Da rodde jeg 4- i Coupe de la Jeunesse

Sebastian Mejer Rasmussen og Ulrik Pharo Lohne trener sammen i januar 2024 før Ulrik må tilbake til Yale.

med folk fra Vestlandet, og brukte hele sommeren i Stavanger. Til nå er dette fortsatt mitt beste minne fra rosporten. Samholdet jeg opplevde da var helt unikt, og jeg har ikke klart å gjenskape det. Jeg vil si at det var en drivkraft for å fortsette med roing. Samme år deltok jeg også som reserve under Junior-EM. Jeg husker godt at jeg følte at jeg like gjerne kunne ha sittet i dobbeltfireren i mesterskapet. Men jeg valgte å satse på å være reserve med god holdning og gikk inn i konkurransen for å vinne reserveløpet. Jeg endte på andreplass og var godt fornøyd med å kunne kalle meg selv «Europas nest beste reserve». Jeg var også svært fornøyd med å slå Norges andre reserve, som hele helgen prøvde å psyke meg ut.

Hele 2022 var alt i alt et veldig stille år for meg når det gjelder rosporten. Denne sesongen brukte jeg tiden på å utvikle meg fysisk og hadde et mål om å ro 2000 meter på romaskinen på et sted mellom 6:30 og 6:25. Jeg var da på mitt siste år på videregående skole og var russ i denne perioden, men jeg valgte å hoppe over mye av drikkingen for å fokusere på roingen, noe jeg ikke angreir på! Jeg deltok på alle norske regattaer og fikk i tillegg muligheten til å delta i noen internasjonale regattaer sammen med forbundet dette året. Blant annet deltok jeg på Ratzeburg Regatta, hvor jeg kanskje ikke presterte så bra, men det ble likevel en viktig regatta, fordi det var mitt første møte med U23-landslaget og rekruttgruppen. I testuke 44 klarte jeg å ro meg ned på 6:17 på romaskin og ble invitert med på enda en regatta med U23 gruppen: Head of Prague i Tsjekkia. I denne regatta rodde vi åtter, og jeg følte jeg satt i båt med de beste av de beste i min klasse i Norge. Det var en positiv opplevelse og en god start på mitt forhold til rekruttgruppen.

I 2023 var det første året hvor ting virkelig skjedde. Jeg var ferdig på videregående skole og tok meg et

Prague, november 2022, fra v. Ulrik Pharo Lohne (Drammen), Oskar Martinius Gjerland (Ormsund), Sebastian Mejer Rasmussen (Drammen), Andreas Dugstad Sørskaar (CR), Nicolai Enstad Haraldseth (Horten), Fredrik Reite (Ålesund), Jonathan Kvalvaag Dysvik (Ormsund/NTNUI), Einar Bjørvik (Fana).

«friår» for å fokusere på roing, med mål om deltakelse i U23 EM. Det var stort å bli invitert til å trene med rekruttgruppen; en mulighet jeg ikke kunne si nei til. I løpet av sesongen fikk jeg oppleve blant annet skisamling med elite -og rekruttlandslaget, rosamling i Sevilla med Christiania Roklub, påskesamlinger med forbundet og ny Ratzeburg Regatta. Det var mye oppgang og noe nedgang igjennom sesongen. Året ble krevende, men så absolutt verdt det! All jobb jeg hadde lagt ned året før viste seg på romaskinen og på vannet. Jeg ble tatt ut til å representere Norge i U23 VM sammen med Per Størseth Andreassen fra Stavanger. Før VM var vi med på et opplegg i regi av forbundet, helt unikt fra det jeg tidligere hadde vært med på. Vi hadde prøveregattaer, varmetelt, utviklingssamtaler, og jeg logget utallige mengder timer med trening både på land og vann. Roingen ble rett og slett en livstil. Det ble en elsk eller hat forhold. Og jeg elsket det!

Når det skrives en siste oppdatering i februar 2024, har det vært store utskiftninger Norges Roforbunds ledelse og trenergruppe. Sebastian had-

de søkt om fritak fra militæret på oppfordring fra forbundet, men så ble rekruttgruppen nedlagt. Da hadde Sebastian startet på et fem år langt studium på NMBU på Ås med Årungen rostadion som nærmeste nabo og med en tilpasset timeplan for å kunne trene med de andre i gruppen. Men med den nye usikkerheten har han allikevel meldt seg til militærtjeneste. Det hjalp ikke at han ble vant i klassen HU23 på romaskin i Horten i januar, han syntes selv at tiden 6:20 var for dårlig!

Men vi tror at Sebastian Mejer Rasmussen vil fortsette å trene systematisk også i Forsvaret slik vi har sett ham gjøre i Drammen Roklubb i mange år. Han har ambisjoner og langsiktige planer både innen yrkesfag («sivilingeniør innen design, arkitektur eller teknikk») og internasjonal roing («jeg har fortsatt to år som U23 roer og håper på ny mulighet til å ro for Norge i U23 EM eller VM»). Det ultimale, langsiktige drømmemålet er naturligvis OL. Da gjenstår det å se om Sebastian står på OL-programmet i Los Angeles 2028 eller Brisbane 2032!

Regattaer på Drammenselva gjennom tidene

Drammenselva er opp gjennom årene blitt benyttet til å arrangere roregattaer med ulike typer båter. *Kaproningsdagen 24. august 1924* ble det igjen arrangert regatta etter en 20 år lang pause. Det ble konkurrert i:

1. klasse Prammer med
  - a 2-manns og
  - b 1-manns.
2. klasse Nersetteterbåter med
  - a snekke 2-manns og
  - b sjekter 2-manns.

I 1925 arrangerte Drammens Roklub regatta for firer m/styrmann. I 1931 het regattaen *Kaproningsdagen med påfølgende fest i Frimurerlogen*. Adgangstegnet til festen kostet kr 2,-.

I 1932 var det rostevne med premieutdeling i parken og roermiddag i *Frimurerlogen* med etterfølgende roerfest. Regattaen ga et netto overskudd med kr 860.

I 1963 måtte regattaen avlyses og ble erstattet av et Stupe-Show. Samtidig ses den gamle klubben bakfra

Sølfastløpet

I 1937 tok Drammens Roklub initiativet til det første langdistanserace her i landet, nemlig det nå så kjente Sølfastløpet. Løpet har sine likheter med det verdenskjente «Oxford-Cambridge-racet» på Themsen jfr 50 års jubileumsbok 1924 – 1974 Gullboka, side 14. Drammen kommunen satte opp en stor og vakker vandrepokal som ble vunnet til odel og eie av Christiania Roklub i 1962 etter 25 år. Både innen- og utenlandske lag har fått sine navn gravert på trofeet. Drammen kommune bidro med en ny pokal for «Sølfastløpet». Denne ble vunnet av NSR til odel og eie i 1980.

Det er usikkert om den korrekte skrivemåten er Sølfastløpet eller Sølvfastløpet. Begge skrivemåter er brukt opp gjennom årene.

Sølfastløpet ble arrangert som nevnt, første gang i 1937 og inngikk i *Drammens Roklubs Internasjonale regatta* som tradisjonelt ble arrangert den siste helgen i august hvert år med deltakere fra norske roklubber, men også fra Sverige, Danmark og Tyskland.

Sølfastløpet er ca 4500 m langt återløp med start ved Sølfastøya og mål ved statuen Tømmerfløteren nede ved bybrua.

På 1970/80-tallet ble det i tillegg til Sølfastløpet arrangert *Krogstadløpet* som er ca 9 km langt med start ved Krogstad Cellulose ca 100 m på oversiden av Mjøndalsbrua (den gamle) sett fra Drammen med mål som for Sølfastløpet. Begge løpene ble arrangert på lørdag.

Søndag var det regatta for mange båttyper og klasser. Banen var 2000m lang med start ved Landfaldøybrua. Juniorløp og dameløp var på 1000 m og

Plakater fra før og etter klubbsammenslåingen i 1987

startet ved Rutehuset ovenfor Gropa på Bragernessiden. Mål for alle løpene var ved Tømmerfløteren.

I 1986 startet Drammen kommune opp et stort arbeid med å rense Drammenselva og Drammensregattaen 1987 måtte avlyses. Men i 1988 var det igjen mulig å gjennomføre den to dager lange regattaen med stor deltagelse både i Krogstad- og Sølfastløpet lørdag 20. august. Søndag gikk *Drammenssprinten* med 105 båter. Øvre Strandgate ble stengt.

Sprinten på Drammenselva var en god reklame for klubben og for rosporten samt at den ga underholdning til byens befolkning. I Drammen sentrum er elva smal, så publikum kommer virkelig tett på roerne. Asbjørn Dæhlin var en glimrende selger av annonser til regattaen som ga klubben gode inntekter.

I 1988 var 8 stk åttetre påmeldt til «Sølfastløpet». I 1991 deltok 56 båter fordelt på Sølfastløpet, Krogstadløpet og den ordinære regattaen på søndag. Krogstadløpet hadde klasser for dobbeltsculler, toer u/styrmann, dobbeltfirer og firer u/styrmann samt singelsculler.

Noen år måtte regattaen avlyses på grunn av for liten påmelding. 1992 var et slikt år. I 1993 ble regattaene holdt som en del av den ukelange Elvefestivalen med Sølfastløpet lørdag og Krogstadløpet søndag. I Sølfastløpet deltok 3 stk åttetre hvor laget til Drammen Roklubb vant. I Krogstadløpet deltok 40 båter. Regattaen var en del av Elvefestivalen som varte en hel uke.

I 1994 ble regattaen gjennomført med åpen klasse for både herrer og damer i Sølfastløpet. I Krogstadløpet for singelsculler søndag var det klasser for herrer over 32 år, under 32 år og damer åpen klasse. I tillegg var det klasse for innrigger bedrift/tur.

I 1995 stilte 21 lag til start i Drammensregattaen 19. august. Forbundets eliteroere kunne ikke delta. Alle fikk den populære Krogstadløp trøyen som premie. I tillegg var det gavepremier fra Nodest AS, Gullsmid Bjørnstad, Dyno AS og Den Norske Bank

I 1994 under byggeperioden av det nye klubbhuset ble garderobene klare rett før regattaen i Drammen begynte den 20. og 21. august.

AS.

1996 måtte også regattaen avlyses. Dette året var preget av fullføring av det nye klubbhuset og medlemmene hadde stått på for å få det ferdig. Innvielsen ble holdt 12. juni 1996. Regatta er en dugnad og vi hadde nok med dugnaden i forbindelse med Dragebåtfestivalen i august.

Vinnerne av Sølfastløpet fikk Sølfast T-skjorter. Alle som fullførte Krogstadløpet fikk T-skjorte med logo. Inntektene fra regattaene opp gjennom årene bestod av annonseinntekter i regattaprogrammet. Annonseinntektene ga klubben mellom kr 15.000 til kr 20.000 pr regatta. Tendensen var at det ble mindre og mindre reklameinntekter med årene.

Nordisk 8-Cup i Drammen

Drammen Roklubb ble i 2008 med i samarbeidet om *Nordisk 8-Cup* som bestod av langdistanseløp i hvert av de nordiske landene:

Sulkavan Suursoudut, Suklkava i Finland med opp-til 9000 deltagere medio juli.

Sølfastløpet, Drammen i Norge ultimo august

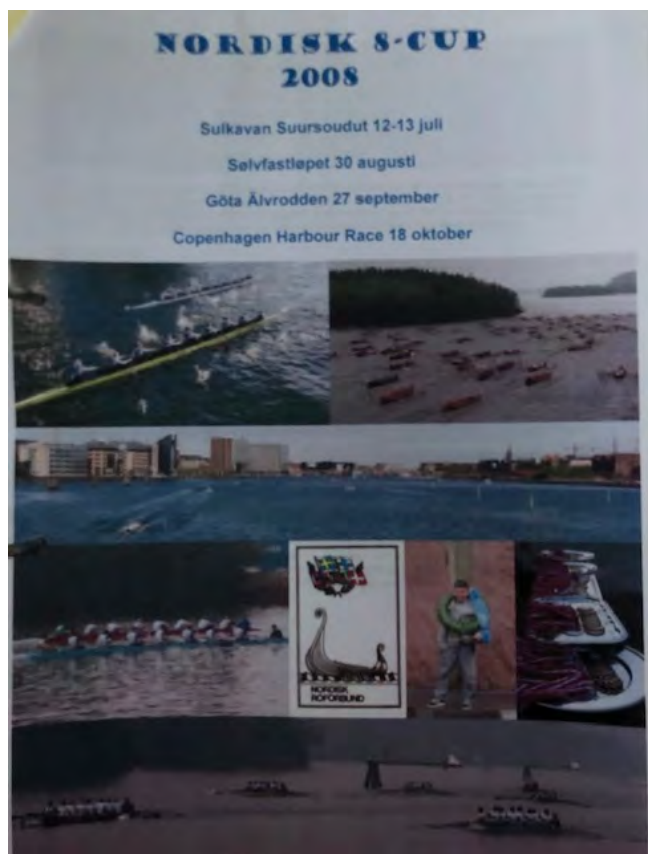
Göta Älvrodden i Sverige ultimo september

Copenhagen Harbour Race i Danmark medio oktober

Vi arrangerte Nordisk Cup i Drammen i 2008 og 2009. I 2008 deltok 6 åttetre, hvorav en damebåt bestod kun av tidligere roere fra Drammens Kvinnelige Roklubb, se foto. Klubben stilte også en båt i 2009. Etter 2009 var det over for denne nordiske åtterregattaen.

Drammen Studentregatta

Den 20.11.2011 ble Drammen Studentregatta stiftet som egen organisasjon av Pål Sandli og Robert A. Lorentzen, daværende leder av BI-studentene (BIS) Drammen etter suksessen med arrangementet i 2010.

Nordisk Åttercup

Organisasjonen var et samarbeid med Drammen Roklubb og BIS Drammen med klare retningslinjer og ansvarsområder. Fem lag stilte til start 18.juni 2011 på Drammenselva. Det ble bare denne ene regattaen.

Nordisk åtter Cup på Drammenselven 2008. Mannskap fra Drammen Roklubb

Veterandamene fra DKR: Fra ve Brynhild Børtnes, Kari Ringstad, Solrun Nygaard, Anne-Grethe Kleffegård, Ragnhild Bruusgård, Audhild Tørstad, Kjellaug Tørstad, Laila Kind Rønholm og foran Trine Lise Kristiansen.

Sara Seip fra Drammen Roklubb gratuleres av Tore Opdahl Hansen, ordfører i Drammen.

Drammen Rivercup Regatta 2018

Mobilisering

Det var på årsmøtet i Roersalen 13. februar 2018 at Martine Granhaugen Stryken og Kristine Bjerknes orienterte om Drammen Rivercup. Det gikk litt sjokkartet opp for oss at de to alene hadde gjort en kjempejobb med forberedelser til et for Norge nytt og krevende regattakonsept bare *to måneder* senere. Skulle det ambisiøse opplegget lykkes måtte det mobilisering til! Det førte til en imponerende mønstring av eldre og yngre medlemmer, foreldre og pensjonister.

En arbeidsgruppe ble formet, Oddmund Bøhn ledet flere møter fram til regattaen 14. april. Arbeidsoppgavene ble fordelt, men alt for mye var fortsatt overlatt til Kristine og Martine, som bare fikk tre timer søvn siste natt som nattevakt på alle båtene lagret langs elvebredden.

En av utfordringene var kulda og store snømengder. I mange dager var vi en gjeng som spadde, rakte og flyttet på snø for å øke smeltingen langs grusstiene der båter skulle plasseres mellom bruene Øvre Sund og Ypsilon.

Norges Roforbund kom med elitegruppa og trente siste uken. Også svenskene kom med noen av sine beste i tillegg til roere fra hele Østlandet, Ålesund og Bergen. Drammens Tidende og NRK radio ga oss velvillig omtale.

Lørdag 14. april 2018

Lørdag 14. april opprørt med kjølig vårvær, nesten ingen vind og lite strøm. Banner og bøyer var på plass, følgebåter klare, Lerøys sjømat var stablet i kafe og kiosk, kaker var bakt, premier nesten klare. Beredskap for hypotermi og hjertestans var på plass, tidtakingsutstyr testet og forbedret. Høytaleranlegg med musikk og kommentarer fra Arne Bergodd og Morten Adamsen var klart.

99 båter fordelt på utrolig mange scullere og firere, og en dobbeltskuller, inntok elva til den kvalifiserende prologen på 2000 m lørdag morgen.

Bortsett fra et par små grunnstøtinger på lavvann midt i elva ved Drammen Camping og H1x roere som stilte nærmest i flokk, kom prologens intervallstart av gårde omtrent som planlagt. Det varmet om hjertet å se alle båtene defilerende med god teknisk roing ned

mot Landfalløybrua.

Ettermiddagens sprintdueller mellom Bybrua og Ypsilon bød på få problemer og god underholdning.

Det var diplomatisk at den tilreisende Lovisa Claesson fra Øresjø ble Queen of the River i finalen mot Marianne Madsen fra Christiania. Kongen ble Martin Helseth fra Ålesund i et kjempeløp mot Kjetil Borch.

Comfort Union Hotell Brygge

Knut-Arthur Mosness Norstad sponset kongeparets pengepremier, men det var også andre premier samlet fra firmaer, inkludert fra Olaf Tuft. Etter utlodning gikk John Erik Johnsen fartsfylte maleri til Oslostudentene.

Middagen var fullbooket og vellykket på Comfort Union Hotell Brygge selv om resultatlisten og premieutdelingen ble litt forsinket. Kristine og Martine fikk velfortjente blomster og applaus, Roforbundets president, Hans-Jørgen Arvesen og generalsekretær Anniken Ellingsen skjøt avslutningsvis av konseptet og gjennomføringen.

Drammen Roklubb var representert i regattaen med mange roere og gnistret på elva med gule årer og t-skjorter, god roing og resultater som lovet godt for framtida. Men vi i Master 4x var de eneste fra DR som vant! (Det hjalp å låne 28 år gamle Olav Kallerud.)

Vi opplevde en *happening* i norsk roing denne spesielle vårdagen i Drammen! Espen Bergeli og Stein Hoff tok mange bilder. Vi tror at fotosamlingen nedenfor kan fortelle mer enn mange ord.

Johan Flodin og Knut-Arthur Mossnes Norstad med norske eliteroere

Fredag morgen, 13. april 2018: Arne Bergodd og Morten Adamsen intervjues av Chetan Rastogi fra NRK Radio. Kristine Bjerknes, Martine Stryken og Johan Flodin, Forbundets hovedtrener, ble også intervjuet.

Lørdag morgen og fortsatt noen båter på tilhengere.

Verdensmester Kristoffer Brun skal ut på en siste treningsøkt fredag morgen.

Lagledermøt ved Eirik Hexeberg Henrksen og Martine Stryken,

Kjetil Borch er også verdensmester.

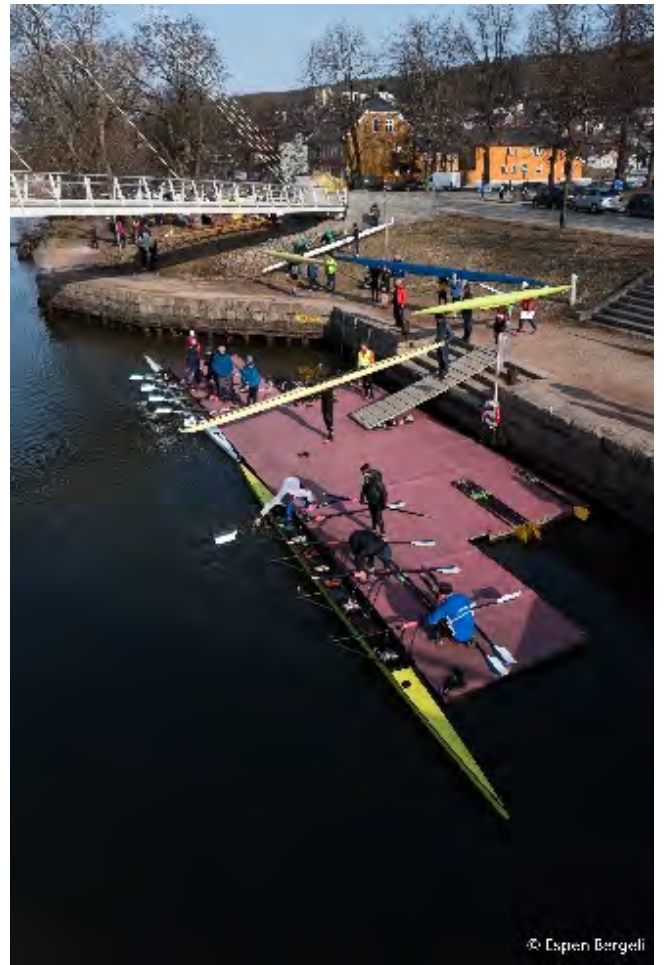

Mange båter.

Mange årer.

Brygga sett fra Ypsilon.

På brygga.

Båter på vei opp elva under Landfalløybrua.

Noen av de store gutta kom i flokk.

Bøyetreff, men det gikk bra!

Svanen må vike for den første singelen.

Drammens Thea Njaastad.

Svensk eliteroer.

Olav og Pål i Drammens Master4x.

Sverre Løken i NSR Master 4- er bla. VM fra 1982.

Dueller fra Bybrua hvor Mogens Pedersen er klar med flagget.

Travel kafe i varmen inne, Greta Torgersen er fornøyd.

Gå!

Kald kiosk ute, men nå kommer sola.

Målområdet, speaker Morten Adamsen er i sitt ess!

Vår Master 4x vant! Stein Hoff, Bjørn Refsum, Olav Kallerud og Pål Sandli.

King of the River Martin Helset, Arne Bergodd og Olaf Tufte.

Premiering til firer fra NSR

Martine Stryken og Kristine Bjerknes med velfortjente blomster.

Queen of the River Louise Claesson med speaker Arne Bergodd, Knut-Arthur Mosness Norstad og Olaf Tufte.

Som avslutning på Comfort Hotel Union Brygge gir Norges Roforbunds president, Hans-Jørgen Arvesen, og generalsekretær Anniken Ellingsen oss masse ros og takk og ser fram til DRCR 2019!

Drammen Rivercup Regatta 2019

Større og bedre

Den første Drammen Rivercup i 2018 ble sportslig vellykket og med et solid overskudd. Vi ble inspirert og stimulert til fornyet innsats. Til neste år, lørdag 27. april 2019 skulle det bli enda større og enda bedre! Til det krevdes langsiktig jobbing, mye samarbeid og utklekking av nye ideer. *Byen vår Drammen* ble aktivt med. De hadde et nettverk av kontakter, og på lager hadde de boder og mye annet vi kunne bruke, inkludert paraplyer. De ønsket seg mer fokus på folkelig appell og gjerne et kulturelt innslag eller to. En utstilling om elvebåter? Hva med politikerduell i nersetterbåter?

Regattakomiteen ønsket seg mer markedsføring, tiltrekke flere firmaer, ha flere utstillere, få mer sponning og finere banner. Kanskje ha en båt ved mål med underholdning og servering for VIP'er? Og et åpent bymesterskap i Concept 2?

Media

Det var behov for ekstra toaletter og mer garderobeplass. DR's egne medlemmer kunne kanskje ha en parkert buss som garderobe og varmetue?

Og selvsagt mer media og bedre dekning. Møter med *Drammens Tidende* førte til *live streaming* under regattaen. Den ukentlige gratisavisa *Byavisa* fikk ukentlige artikler som nedtelling i ukesvis. Det krevde litt forsiktig balansegang mellom de to avisene; DT var ikke bare fornøyd med denne avtalen selv om deres leserantall var mye større. NRK/Radio Buskerud på Grønland hadde alltid plass til oss om morgenen, det var bare å komme innom på Grønland. Det hendte de også kom til oss også, men jobbet ikke på lørdager! Olaf Tufte hadde bestemt seg at etter et «friår» at han allikevel vil delta i sitt 7. OL i Tokyo. Hans comeback var satt til Drammen 27. april; på hans 43 års bursdag! Det alene ville garantert tiltrekke NRK/TV!

Utstyr

På elva trengtes flere bøyer, bedre markeringer. Følgebåtene trengte forbedret utstyr for kommunikasjon og sikkerhet, inkludert bedre *bodybags* mot hypotermi. Biltrafikken langs elva måtte omdirigeres, parkeringsplasser skaffes, søknader skrives, tillatelser innhentes. Sekretariatet skulle effektiviseres, resultatene raskere ut og premier forberedes i god tid. Til alt dette trengtes mange medlemmer, unge som gamle, foreldre og pensjonister.

Menneskene bak

Regattautvalget måtte forsterkes. Martine Stryken var fortsatt leder, Kristine Bjerknes sikkerhetssjef, Eirik Hexeberg Henriksen sjef for sekretariatet. Aud Sandangen ble med. Morten Adamsen, Espen Bergeli og Stein Hoff tok ansvar for media og kommunikasjon. Per Sverre Strand og Henrik Masch hadde muskler og utstyr til frakt og praktisk organisering på land og til ekstra brygge.

Laila Kind Rønholm ordnet, noterte og refererte som alltid og Hans Petter Rasmussen holdt styr med økonomien. Hans Petter og Morten samarbeidet om bannere, trykksaker og klistremerker. Morten er arkitekt i stort firma, OL-deltaker og litt kjendis i Drammen som mulig forklaring på alle sponsorene han skaffet oss.

Knut-Arthur Mosness Norstad hadde de nødvendige forbindelsene og midlene for å tiltrekke noen av verdens beste roere.

Pressekonferansen

Fredag 26. april arrangerte vi pressekonferanse i Roersalen. Det var antagelig den første pressekonferansen noensinne i norsk roports historie og en gylden anledning for roporten å bedre forholdet til media. Møtet var godt annonsert og vi fikk med topp roere fra Tjekkia, Tyskland, Danmark og Sverige. Kjetil Borch og Siri Eva Kristensen representerte den

norske eliten. Generalsekretæren i Norges Roforbundet, Anniken Ellingsen var til stede. Men vi kunne ikke unngå litt skuffelse over at landslagssjef Johan Flodin ikke kom og at han ikke hadde med seg Martin Helseth, Olaf Tufte eller Kristoffer Brun. Hadde forbundsledelsen presset dem litt ville de samtidig ha støttet konseptet vårt. Men ellers var alt verdt den store innsatsen: I Drammen Rivercup Regatta 2019 var det 116 båter og 180 roere i aktivitet, og på vannet ble alt gjennomført enda bedre enn vi hadde håpet. Ingen grunnstøtinger, men en roer kantret ved målområdet.

Fotografiene

Nedenfor er et personlig, neppe helt representativt utvalg bilder tatt av Stein Hoff, noen også av Espen Bergeli.

Fra et av mange møter i regattakomiteen: Fra v rundt bordet: Aud Sandengen, Laila Kind Rønneholm, Henrik Masch, Stein Hoff, Tom Søgård (Byen vår Drammen), Per Sverre Strand, Oddmund Bøhn. (Bak kamera: Espen Bergeli). Martine Stryken, Kristine Bjerknes, Morten Adamssen og Eirik Hexeberg Henriksen er fraværende.)

Fra møtet med politikerne om «ordførerduellen». Kulturkonsulent Kjartan Fønsteli, Nedre Eiker kommune, forklarer om nersetterbåtens betydning under tømmerfløting og tidligere tiders ferdsel på elva. Fra v. Ståle Sørensen (MDG), Ulf Erik Knudsen (FrP), Monica Myrvold Berg (Ap) og Fredrik Haaning (H). NRK filmer.

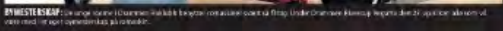
Byavisa: Åtte uker igjen og gratisavisa starter sin ukentlige nedteiling med å profilere Ulrik Pharo Lohne.

4
UKER I GJEN

MORTEN GUNBOGA BARNSEN 149

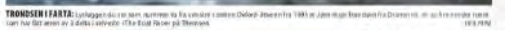
Vil aktivisere flest mulig
- Ja, det er helt klart at
sænt flere mennesker
skal kende til de
forskjellige tilbudene
vi har. Det er helt
essensielt for oss.

BYMESTERSKAP De unge voksne i Chummen-familien har alle taget del i et af de fire Under Økonomisk Rådets ledelse afholdte seminarer, alle som vil være med i et eget bymesterskab på valdelse.

UKER IGJE

WERTHEIM, D. & M. J. J. VAN DER WERF

Tror på Drømmen
Cambridge er innledet i samarbeid med...

Learn more about us:

• **Charterman und seine Kollegen** bestre-

FROM PATTERNS 10/13/88

seerligs for at det er en udsigt

- Vi er skuffet med, at dette
dette sår. Niels Høberg
bader og træner. Skub

At the Gilkey, about a horse-
up Tystland. 1-Flag still in the
ground, some 100 ft. from the
Horseberry

Arrangementen der Systeme	Arrangements für die Ausbildung	Strategisches Qualitätsmanagement
1. System	2. System	3. System

en ikke igjen. Søren-Inge Thronhaug

Journal of Interpersonal Violence 28(12) 2013
DOI: 10.1177/0886260513505555
http://jiv.sagepub.com
© The Author(s) 2013

Fredag 26. april kl 14

Invitasjon til pressekonferanse:

Olaf Tufte gjør comeback og utfordrer på sin 43-årsdag regjerende King of the River (2018) Martin Helse-th og regjerende verdensmester Kjetil Borch, mens femdobbel verdensmester Ondrej Synek fra Tsjekkia også vil vise at han satser på OL i Tokyo neste år og sette de norske på plass. Det tyske rofantomet Oliver Zeidler på 203 cm kommer og er en spennende outsider.

På kvinnesiden vil regjerende elvedronning Lovisa Claesson fra Sverige få hard kamp av danske Fie Udby Erichsen (OL-sølv, utallige VM-finaler) og de beste norske jentene. Se vedlagte regattaprogram for detaljer. Pressekonferansen begynner kl 14 presis og blir kortvarig før roerne gjør i stand utstyr og skal teste båter og forholdene på elva, noe som også kan være interessant å følge for pressen. Vi beklager at dette skjer sent på ettermiddagen fredag, men det er første anledning for å samle alle de mest profilerte roerne og deres trenere.

Enkel servering.

Fra pressekonferansen 26. april. Her er roere med mange mestertitler! Fra ve. Siri Eva Kristiansen (Drammen), Louise Claesson (Sverige), Ondrej Synek (Tsjekkia), Oliver Zeidler (Tyskland), Fie Udby Erichsen (Danmark), Kjetil Borch (Horten). Generalsekretær i NR, Anniken Ellingsen, til høy.

Noen av Drammens beste juniorer er også til stede med rosjef Beate Pharo. Fra ve Ulrik Pharo Lohne, Elias Loe Eritsland, Jonas Willand-Evensen, Elisabeth Stenberg og Karoline Masch.

Mangeårig verdensmester Ondrej Synek og Bjørn Inge Pettersen fra Horten er gamle kjente. (Pettersen var trener for Tufte i mange år.)

203 cm høye Oliver Zeidler og hans like høye pappa og manager gjør seg klar.

Fie Udby Erichsen fra Danmark skal teste forholdene på elva.

Legeteamet er klar med Ingvil Regstad og Ann-Elin Tomlinson.

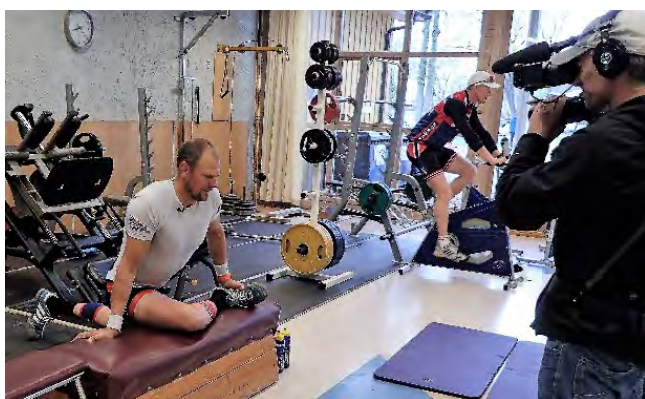
Lørdag 27. juni

Denne bussen var redningen for de aktive i DR i duskregnet lørdag morgen. Bak ses VIP-båten, til hø. Concept 2 teltet for Bymesterskap på romaskin.

Sverige, Tsjekkia, Tyskland og Danmark er representert!

Olaf Tufte og Kjetil Borch tøyser og varmer opp før Prologen. NRK dokumenterer.

Vi i Master 4x er ferdig med 2000 m prolog og venter på bryggeplass.

Regattaens største sko!

Arne Bergodd og Morten Adamsen er glad for å kommentere fra en bod utlånt av Byen vår Drammen

Kiosk bemannet av flittige foreldre.

Oppvarming før sprinduellene starter.

Paraplyene fra Byen vår Drammen kom til nytte! Heldigvis var dette lørdagens siste regnbyge.

Kristoffer Brun intervjues mens han holder varmen.

Tor Erling Gransæther fra Tofte er agent for Lite Boat og hadde utstilt både singel og dobbel.

Strømsgodset Musikkorps kaster glans over regattaen før sprintduellene starter.

Lis Schjøtt fra Concept Norge forklarer om Bymesterskapet og inviterer til deltagelse over høyttaleranlegget.

DRs Master 4x ble slått ut av Kristiansand, men er fornøyd allikevel: Pål Sandli, Stein Hoff, Per Skaug og Olav Kallerud.

Rune Mejer Rasmussen er effektiv kokk med to nye griller. Og sola titter fram!

Under den banner-tunge Ypsilon Bru blir Kjetil Borch slått så vidt av Olaf Tufte: «Beste bursdagspresent jeg kunne fått!» sa Tufte etterpå.

Hun traff en bøye og gikk rundt! Det så dramatisk ut, men kuttet var lite, båten og hun selv var ellers uskadd. Tor Ole Brekke og Kristine Bjerknes var effektive hjelpere og den nye posen mot hypotermi kom til nytte.

Dagens siste finale var Kristoffer Brun mot Martin Helse-th.

Drikke, snacks og underholdning i VIP-båten.

Den nye King of the River gratuleres mens «Gammelkongen» intervjues. Johan Flodin tar årene for sine gutter.

Politikerne i duell i gamle elvebåter med MDG i føringen!

Ingen sprintseier på Ondrej Synek og Oliver Zeidler denne gangen, men de får honnør for å ha kastet glans over regattaen. Arne Bergodd er speaker; Knut-Arthur Mosness Norstad overleverer sjekker. (Zeidler ble verdensmester i singelsculler fire måneder senere!)

Den gamle og den nye King of the River: Martin Helseth fra Aalesunds Roklub og Kristoffer Brun fra Bergens Roklub. Kongen og dronningen får hver sin reproduksjon av John Erik Johnsens nye malerier med navnene påført.

Som året før et hyggelig innlegg fra Forbundets generalsekretær, Anniken Ellingsen.

På vegne av de utenlandske deltagerne: Hilsen og takk for et flott arrangement fra den nye Queen of the River, Fie Udby Erichsen, Danmark. (Hun er aktiv roer selv om hun fikk en sønn for fire år siden, se bak til ve.)

Leder Eirik Hexeberg Henriksen med hilsen og takk fra alle oss i regattakomiteén og andre hjelpere og ønsker velkommen til neste år! (Lykkelig uvitende om pandemien som traff Norge i mars 2020.)

Beate Pharo: Pandemiens rosjeff 2018-2022

Rekruttering

I 2015 var Øyvind Leirset Rosjef i klubben og aktiviteten var jevn, men laber, det var for få aktive i klubben, han etterlyst flere ungdommer.

Vestfold Rokrets hadde fått støtte til båter og båtmateriell fra Gjensidige Stiftelsen for å stimulere til økt rekruttering. Kretsen fikk flere WinTech båter 2x og 1x forutsatt at det ble arrangert nybegynneropplæring og roskole.

Rosjef Øyvind sammen med ildsjeler i klubben arrangerte roskole sommeren 2015, noe som resulterte i mange nye og flotte roere til klubben. Med flere av roerne kom også en betydelig ressurs i form av engasjerte foreldre. 11 år gamle Ulrik Pharo Lohne meldte seg på roskolen og dermed ble hans foreldre, Beate Pharo og Ulf Lohne engasjert. Veteranen Per Skaug ble også mer aktiv, han er Ulriks morfar og syntes det var stas å endelig få et barnebarn med i klubben.

Etter et nokså mislykket forsøk på å ansette en trener fra Egypt i 2017 (han fikk bedre tilbud i Dubai) ble Tom Torgersen betalt hovedtrener for klubben kort etter hjemflytting etter 30 år i California. Han var drammensroer med gamle venner i klubben, søster Grete var trenerassistent.

Dermed ble det en betydelig øking av aktivitet i treningsrommet, på elva og på regattaene.

Beate Pharo kjente miljøet godt, hun hadde vært med foreldrene i klubben på 17. mai og underregattaer fra hun var jentunge.

Snart ble det klart at sønnen Ulrik var et talent utenom det vanlige. Ulf og Per sa seg villig til å assistere så mye som mulig hvis Beate kunne påta seg det krevende vervet som rosjeff da Øyvind Leiret ga seg i 2018.

Det som kunne se ut som en hyggelig familieaktivitet utenom hennes krevende yrke som tannlege ble snart en fulltids fritidsjobb! Men Beate var systematisk og strukturert, behersket sin smarttelefon og dens digitale utfordringer, publiserte raskt og effektivt beskjeder på egen Facebook side, det var oppdateringer og fotografier, opplysning om forhold på elva, om testing og resultater under og etter regattaer.

Det ene året ble til ett til, og ett til, totalt fem

år holdt hun på, inkludert under den vanskelige Covid-19 pandemien.

Inspirasjon fra eliteroerne og fra treningsopphold i Syden

30. april 2018 hadde klubben en helt spesiell treningsøkt på elva. Norges Roforbund med Landslaget ved deres hovedtrener Johan Flodin hadde donert en økt til en TV-aksjon som klubben bød på og vant. Da kom eliteroerne Are Strandli, Kristoffer Brun, Erik Solbakken og Marianne Madsen og satt i hver sin dobbeltfirer med klubbens egne roere. Det var topp inspirasjon for unge roere av begge kjønn!

Beate kan også fortelle om fine samlinger og godt samarbeid med de andre klubbene i Vestfold Rokrets, som buskerudbyen Drammen er med i. De beste roerne ble invitert til treningssamlinger i Sevilla i Spania i 2018 og 2019 på en tid da det ikke var mulig å ro her hjemme. Det var også en fin samling i Sabaudi ai Italia senvinters 2020 kort før Covid-lockdown.

Rosjefer er alltid fornøyd når det blir medaljer i NM, rekorden for Drammen i hennes periode var seks medaljer i 2021. Fem medaljer i 2022 var også bra og endelig med en norgesmester for klubben vår med eliteroeren Siri Eva Kristiansen.

Internasjonal representasjon

Norges Roforbund har besluttet å kun ha landslag på senior nivå, et elitelandslag og en rekruttgruppe for U23. Drammenseren Siri Eva Kristiansen meldte overgang fra Christiania Roklub og representerte klubben vår på elitelandslaget fra og med 2021.

Ulrik Pharo Lohne ble tatt ut på rekruttlandslaget som første års senior i 2023.

På juniornivå er det ikke ekte landslag, men utøvere som tas ut til representasjon etter uttakskriterier.

Til Nordisk Mesterskap og Baltic Cup er det et samarbeid på klubb- og krets nivå som setter sammen båter og konkurrerer om representasjonsplass i avtalte regattaer.

For representasjon til *Coup de La Jeunesse*, EM og VM er det forbundet som foretar uttaket.

Uttakene gjøres på bakgrunn av resultater fra te-

- 2018** **Sølv** til Karoline Masch i DU19 1x (singelsculler for damer under 19).
Bronse HU19 4x med Elias Eritsland, Hampus Westerberg-Heltne, Jonas Willand-Evensen og Ulrik Pharo Lohne (Ulrik var bare 14 år; egentlig junior C, men fikk dispensasjon).
- 2019** **Bronse** til Karoline Masch i U191x.
- 2020** **Sølv** i HU19 4x med Ulrik Pharo Lohne, Hampus Westerberg-Heltne, Johan Sebastian Remmen og Sebastian Mejer Rasmussen.
Bronse i HU19 2x med Hampus Westerberg-Heltne og Ulrik Pharo Lohne.
- 2021** **Sølv** i DS1x for Siri Eva Kristiansen.
Sølv i HU194x med Ulrik, Hampus, Johan Sebastian Remmen og Sebastian Mejer Rasmussen.
Sølv i HU192x med Ulrik og Hampus.
Bronse i DS2x med Siri Eva Kristiansen og Kristine Bjerknes.
Bronse i DS4x med Siri Eva, Kristine Bjerknes, Julie Munch Starheim og Thea Njaastad.
Bronse i HJ1x for Ulrik Pharo Lohne.
- 2022** **Gull** i DS1x til Siri Eva Kristiansen!
Sølv i DS2x med Siri Eva Kristiansen og Kristine Bjerknes.
Sølv i HU191x til Ulrik Pharo Lohne.
Sølv i HU192x med Ulrik Pharo Lohne og Henrik Arntzen.
Sølv i HU194x med Ulrik Pharo Lohne, Henrik Arntzen, Lars Dyve Knutsen og Jonas Mandal.

stukene, prestasjoner på vannet samt uttakssamlinger hvor prognosetider beregnes. Roere som ikke har oppnådd nivå til å bli tatt ut til EM og VM får en anledning til å representere i Coup de La Jeunesse.

I perioden 2018-2023 har Drammen Roklubb hatt mange roere som har representert Norge i U19 og U23 mesterskap, i tillegg til Siri Eva på elitenivå. (Siri Eva Kristiansen, Ulrik Pharo Lohne og Sebastians Mejer Rasmussen har sine prestasjoner omtalt i egne kapitler.)

I tillegg til disse tre har Karoline Masch deltatt i 4x i EM og VM for U19, Hampus Westerberg-Heltne har også rodd i 4x i EM for U19.

I Coup de la Jeunesse har Hampus Westerberg-Heltne rodd i en åtter, Sebastian Mejer Rasmussen i 4-, Karoline Maschi 4x, Thea Njaastad og Maria Stendal i 2x og 4x, Lars Dyve Knutsen og Henrik Arntzen i 4x og Nora Njaastad i Coastal 2x.

I Nordisk: Karoline Masch 1x, Nora Njaastad og Maria Stendal 4x, Henrik Arntzen og Lars Dyve Knutsen i 4x

I Baltic Cup: Thea Njaastad 1x, Nora Njaastad og Maria Stendal 2x, Henrik Arntzen og Jonas Mandal i 4x

Pandemien forandret alt

To år med pandemi var krevende for alle og bremsende for all aktivitet i klubben. Klubben var fra mars 2020 lenge helt stengt for all trening. For å holde aktiviteten i gang lånte klubben ut romaskiner og vekter til våre mest aktive utøvere for at de kunne trene hjemme i egen stue, kjeller eller garasje. Noen kjøpte eget utstyr. Mest mulig trening måtte gjøres ute i mindre grupper og kohorter med god avstand til hverandre.

Når det etterhvert ble lov å trene på elva igjen måtte det i den første perioden foregå bare i singelscullere og i mindre kohorter. Rosjef Beate satte opp detaljerte treningsplaner hvor et lite antall roere av gangen kunne møtes i klubben for trening ute og etterhvert også inne. Det var strenge regler med hensyn til smittevern, avstandsregler og vask av utstyr. Alle fikk egne bøtter med svamp til vask av båtene. I Treningsrommet ble gode rutiner for vask og renhold av utstyr gjennomført. I perioder var det kun toppidrettsutøvere som fikk trene i klubben. Definisjonen av hvem som var toppidrettsutøver var ikke alltid så enkel. Barne- og ungdomsidretten ble prioritert, voksne mosjonister og masterroere måtte finne seg i å legge om sine treningsrutiner i store perioder under pandemien. De som slurvet med de nye rutinene fikk klar beskjed fra en myndig rosje. Alle sosiale sammenkomster ble avlyst og alt av møter måtte avholdes digitalt på Teams.

11 roere gjør seg klare til 17.-mai tog på elva!

Tradisjonell 17. mai feiring i Roersalen ble det ikke noe av i 2020, men vi kunne møtes ute, hadde 17. mai tog i form av roere som defilerte i singelsculler på elva, og vi spiste kake med to meters avstand i Lillegården etter flaggheising. Drammen River Cup Regatta 2020 måtte avlyses, selv OL i Tokyo på

motsatt side av Jorda ble utsatt med ett år. Pandemien påvirket hele verden!

Våren 2021 var reglene forbigående enda litt strengere, det var ikke tillatt med noen som helst markering og samling i klubben.

Regattaer og mesterskap ble sterkt preget under hele pandemien og mye ble avlyst eller utsatt. Concept2 mesterskapet ble arrangert digitalt og *Crown Virtual Rowing Club* ble dannet av entusiaster i NSR for å holde motivasjonen og aktiviteten oppe gjennom krevende tid med nedstengte roklubber. *Crown Winter Challenge* hadde ukentlige konkurranser og utfordringer på individnivå fra klubbene og forbundet. Utfordringer i alt fra antall km på romaskin, Strava kunst, flest høydemeter, samlet antall km på sykkel, ski, skøyter, gåing, jogging og roing. Alt ga poeng for å kåre ukesevinnere og en Crown Challenge Dronning og Konge. Drammen Roklubb utfordret alle roere i Norge med «Hvem ror lengst over Atlanteren?» inspirert av Stein Hoff med eksemplarer av hans bok «Ro for livet» som premier. Crown Konge vinteren 2020/21 ble Ulrik Pharo Lohne som samlet mest poeng og la ned utallige timer variert trening. Resultatet var hovedpremien for herrer, en iPhone fra Apple.

Klubbens Råd ved Per Bekken (til venstre) og Ragnar Løken (til høyre) tildelte i 2022 klubbens Hederstegn til Øyvind Leirset, Greta Torgersen og Beate Pharo. Øyvind og Greta for deres innsats som trenerassistenter, Beate for hennes fem år lange engasjement som rosje.

Beate Pharo gjorde en beundringsverdig jobb som rosje i en tid med mye stress og utfordringer. I en periode la vi merke til at hun trente regelmessig på romaskin i klubben. Hun hadde ikke selv noen aktiv roerbakgrunn, men da det manglet en roer i 8+ på roåpningen i 2019 kastet hun jakka på brygga og tok plassen selv i båten sammen med sin far og sønn. Det ble hennes første tur i 8+. Noen

økker på vannet har det også blitt gjennom årene i både 1x, 2x og 4x. (For å være beste mulig forberedt på jobben som rosje tok hun et Trener 1 kurs i roing.)

I 2022 tok Ragnhild Vavik over som rosje. Hun ble den tredje rosjeen på rad i Drammen Roklubb som ikke selv har hatt roerbakgrunn. Men i likhet med de to andre før henne har hun et aktivt barn i klubben; Henrik Arntzen. Ragnhild er klubbens rosje også i jubileumsåret 2024.

På roåpningen 2019 var det tre generasjoner fra samme familie i en båt: Beate Pharo på 2, Ulrik Pharo Lohne på 6 og Per Skaug på 8 (stroke)

Foreldrene har ordet

At mange foreldre engasjerer seg og hjelper til under trening, på arrangementer, under reiser og på regattaer er en enorm verdi for Drammen Roklubb. Mange blir også med i styret, noen blir trenere og instruktører, til og med rosjefer uten å være roer selv.

God stemning i teltet, Sorø 2022: Fra ve. Nora Njaastad, Jonas Mandal, Thea Njaastad, Sean Luca Kaper og Fredrik Melby, Foran: Peter Anker Hassel, Tobias Mejer Rasmussen og Sophie Fossum Adamsrød.

På vegne av foreldregruppa forteller mødrene Britta Madsen Rasmussen og Iris Njaastad om hvor krevende, og gledelig, det kan være å ha barn i klubben vår.

Tidligere roerpappa Øyvind Leirset har deretter et tilbakeblikk og noen velfunderte tanker for Drammen Roklubb's framtid:

Når et barn velger å begynne med roing, blir det fort en aktivitet som engasjerer hele familien.

Fra mars til oktober er det behov for at foreldre engasjerer seg for å få gjennomført treningene på elven og for å komme seg til og fra regattabanene rundt omkring i landet og til Sorø i Danmark på sommeren.

I Drammen er vi stolte av vår flotte båtpark. For å passe på båtene må foreldrene til de yngste roerne hjelpe til med å løfte båtene til og fra bådhallen i forbindelse med treningene på elven og lasting på tilhenger. De eldste roerne hjelper hverandre og veileder de yngste.

De yngste roerne starter gjerne utesesongen i mai og gjennomfører treninger to til tre ganger i uken, mens de eldste starter opp når isen gir slipp på elven og trener nesten hver dag og ofte flere ganger om dagen. Vi foreldre bidrar aktivt til at det er mulig å gjennomføre treningen på en sikker og forsvarlig måte ved å kjøre følgebåter og hjelpe til med inn og utbæring av båter.

Alle følgebåtene blir flittig brukt, og i hver av følgebåtene sitter en forelder trofast i all slags vær, kjører instruktøren og sørger for sikkerheten for roerne på elven.

Som foreldre til aktive roere er de fleste helgene fra april til september opptatt med regattaer.

De helger man skal på regatta starter sirkuset på torsdag etter trening når båtene skal lastes på hengeren. Her må foreldre hjelpe de yngste med å klargjøre og laste opp båter. Hengeren kjøres av foreldre til regattabanen fredag, og når man kommer fram settes det gule klubbteppet opp for å markere at nå er Drammen Roklubb til stede og for å sikre at vi har en god plass.

På fredagen forbereder vi et berg av pastasalat som spises i løpet av helgen, og vi må alle gå tidlig i seng da forsøkene starter tidlig lørdag morgen. Vi har flere ganger reist fra Drammen klokken 05.00 for å komme frem i tide. Båter rigges opp, utøvere skal varme opp, nødreparasjoner utføres og det skal bæres til og fra bryggen.

Drammen Roklubb har alltid en stor heiagjeng med seg under konkurransene. Mange foreldre og ofte besteforeldre kommer for å støtte og heie frem klubbens utøvere. Det gir en god stemning selv når det er dårlig vær og resultatene ikke helt blir som forventet.

Når regattaen er ferdig skal alle båtene igjen rig-

Travle mødre på kjøkkenet før DRCR 2023: Debroahlouise Ossenkamp, Britta Madsen Rasmussen og Jeanette Storlien Stenmark. Etter klubbmesterskapet 2023 har foreldrene stelt i stand til fest med pølser og kaker i båthallen.

ges ned, lastes forsvarlig på hengeren og kjøres tilbake til klubbhuset i Drammen. Her blir båtene så tatt av hengeren, rigget opp, vasket og lagt på sine plasser i båthallen så de er klare for en ny treningsuke. Da det igjen skal kjøres følgebåter og planlegges for en ny regatta neste helg.

Tilværelsen som ro-foreldre stopper ikke med forberedelser og gjennomføring av regatta.

Vi bidrar også med å vaske treningslokalene og delta på dugnader hvor Drammen River Cup Regatta (DRCR) er det som krever størst innsats. På høsten er det en stor fellesdugnad med samling av løv og rask rundt huset og fra takrenner.

På vinteren reparerer vi båter, organiserer julegrøt, kveldsmat på tirsdager og holder pølsefest for ungdommene. Mange engasjerer seg i styre og stell, med verv i klubben, som rosjeff, materialsjef, er med i rutvalg og regatta valg.

Det viktigste for roene er naturligvis engasjerte og flinke trenere og en vedlikeholdt båtpark, foreldrenes rolle er å støtte opp hvor det trengs. Men hvis vi som foreldre ikke engasjerer oss slik vi gjør ville det være vanskelig å opprettholde klubbens aktiviteter. Dette gjør vi med glede da rosporten gir oss en fin mulighet som foreldre til å tilbringe tid med våre ungdommer på en måte man ellers ikke vil få muligheten til.

Øyvind Leirset kom inn i klubben som roerpappa i 2011. Han hjalp ikke bare egne barn og deres lagkamerater mens de var aktive, han engasjerte seg i hele klubbens ve og vel, tok styreverv og har fortsatt som ikke-roende medlem og bidragsyter. Øyvind har tanker om klubbens framtid. Roklubben ligger sentralt og fint i byen, så den er ikke vanskelig å finne. Men fram til jeg gjennom egne barn fikk et forhold til klubben var roklubben og ak-

tiviteten der ukjent for meg. Jeg vil fortelle om min vei inn i roklubben, ikke fordi den historien i seg selv er viktig for noen, men fordi det viktigste for roklubben i de neste hundre årene blir å sikre at folk finner fram til roklubben. Og at de trives og blir der som roere, trenere eller alle de andre rollene som må dekkes opp. Tilfeldigheter styrer mye, og jeg tror det var ren og skjær tilfeldighet at min sønn som 11-åring sa at han hadde lyst til å begynne å ro. Hvor han fikk ideen fra vet jeg ikke, men kanskje ble han fristet av en idrett ikke alle drev med. Valget av roing skyltes ikke overtalelse eller inspirasjon fra foreldre eller andre i nær krets, det var ingen markedsføring av roing som idrett. Etter hvert så smittet interessen for roingen over på mine to døtre. Og jeg ble selv engasjert i klubben, så det ble i en periode en familieaktivitet.

Mine barn kom inn i et miljø og en aktivitet som de trivdes godt i. Snart ble roingen prioritert foran andre aktiviteter. Og selv ble jeg raskt satt i arbeid. Først som følgebåtsjåfør, og det ble mange timer på elva med Aud Sandengen, som da dro lasset som trener helt alene. Med få roere på elva så var det ikke mange foreldre som delte på følgebåtkjøring. Etter hvert førte det ene til det andre, jeg kom inn i rutvalget, ble rosjeff og trener. Å lære seg roteknikk er ikke enkelt når man kommer utenfra som jeg gjorde og ikke kunne ro selv, men ut fra Aud sine instruksjoner så skjønnte jeg i hvert fall noe av det mest grunnleggende på teknikk. Dessuten er det mye god læring i instruksjonsvideoer og trenerkurs, godt nok til grunnleggende teknikktraining.

Miljø og mestring

I årene i roklubben har jeg sett mange unge begynne i roklubben, og gleden av å jobbe med fantastisk fin ungdom var grunnen til at jeg fortsatte etter at barna mine hadde flyttet og sluttet i Drammen Roklubb.

Trillebørbenken, Sorø 2023 med foreldre, supportere og roere: Bak fra ve.: Eivind Stenmark, Morten Adamsen, Selma Dyve Jonli, Sarah Stenmark, Britta Madsen Rasmussen, Rune Mejer Rasmussen, Ragnhild Vavik, Ingvild Juvkam Dyve, Tom Jonli, Tommy Olander Simonsen Foran fra ve.: Jesper Adamsen, Edvard Adamsen, Johan Adamsen, Lukas Stenmark, Tobias Mejer Rasmussen, Henrik Arntzen, Lars Dyve Knutsen

Astrid Leirset i Sorø 2015 ror 2x med Guro Akerholt fra Sandefjord. Senere tok Astrid trenerkurs og hjalp til med instruksjon. Astrids søsken, Bjørnar og Karen Leirset, var i en periode også med i klubben.

Klubben er full av fin ungdom som det er veldig motiverende å være trener for.

Roklubben har vært heldig og dyktig, for stadig kommer det nye, unge som vil prøve seg. Utfordringen er alltid å få dem til å fortsette i årevis. Jeg tror

mestring, lagarbeid og godt miljø er viktige grunner for dem som finner seg til rette og blir.

Gleden av mestring og egen utvikling, fra å få til det helt grunnleggende med riktig grep om åra (vanskelig nok i starten!), til å oppleve framgang, gode plasseringer og kanskje jobbe for å representere Norge. Mestringsgleden er like stor hele veien, og den gode følelsen av framgang gir ny motivasjon!

Det er forresten få steder framgang er så konkret og merkbart som på elva i en singelsculler; enten går det bedre eller så blir det mye bading!

Og det er moro for mange å kjenne på styrken og harmonien i lagarbeid; gleden du som ung roer har av å sitte i en lagbåt som går godt. Hvor ingen er unnværlig og alle må jobbe for at båten skal fungere, det er ikke mulig å melde seg ut. Slikt fellesskap og ansvar vokser man på.

En fordel med roing i Drammen er det tette miljøet med god kontakt mellom aldersgrupper og på tvers av skolekretser og funksjonsevne. Det gir mulighet for nytt vennskap. Mens du i andre idretter er en av mange, så vet ganske fort alle i roklubben hvem du er. For noen gir roklubben mulighet til å begynne med blanke ark i ett nytt miljø utenfor dem du går på skole med.

Det er alltid et godt tegn når roerne henger i roklubben før eller etter trening, det er et sikkert tegn på trivsel og at miljøet er godt.

Fra for få til nesten for mange

Jeg har vært i roklubben med få aktive roere da alle roerne til en regatta fikk plass i en og samme bil. Det var romslig plass på båthengeren. For at våre roere skulle få ro lagbåt i regatta var vi helt avhengig av samarbeid med andre klubber, så samroing ble det lite av. I treningsrommet var det god plass og ikke behov for å ta hensyn til noen, det var bare å breie seg. På trening var det ikke nok roere til å få dobbeltfirer på elva. Det var så vanskelig å få dekket opp med instruktører og trenere at klubben en stund ikke tok sjansen på å ta imot nye roere.

På den andre sida har jeg så opplevd stint treningsrom med fullt trøkk, hvor rullering på romaskiner, apparater og øvelser ble nødvendig. Ved trening på elva måtte oppmøtetid avtales for å unngå kaos og lang bryggekö! Trening med stor gruppe med utøvere er selvsagt krevende å organisere og trenerne får en vanskeligere oppgave, det blir ikke mulig å følge opp roerne like tett hele tiden, men det er likevel mulig å gjennomføre gode treninger slik at alle blir sett, får oppfølging og sikres framgang.

Forutsetningen er at det er nok instruktører, foreldre og andre hjelpere, så det er veldig viktig å utdanne trenere i klubben. Treningsgrupper med ulike nivå betyr også at det er ulike krav til hva en instruktør må kunne formidle.

Det er en utfordring å veilede mange roere på ulike nivå av ferdighet og ambisjoner, og opp gjennom årene har det vært flere diskusjoner om vi skal prioritere de roerne som er i klubben eller skal vi ta imot nye. Jeg har hele tiden ment at vi må være åpne for å inkludere nye roere, særlig ungdom som kan få glede av en fantastisk aktivitet i trygge rammer i ei viktig ungdomstid. Drammen Roklubb har en flott historie som sitter i veggene, det forteller jubileumsboka du nå sitter med mye om. Men det er ikke historien som er det viktigste, det viktigste er aktiviteten som skjer innenfor veggene; at ungdom fortsatt finner veien til roing og roklubben i konkurranse med en mengde andre aktiviteter. At de som kommer til roklubben blir tatt godt imot og gitt muligheten for å utvikle seg på egne premisser. La mestringsfølelsen komme steg for steg!

Forslag for framtida

I idrett er det viktig med konkrete mål. Det bør også roklubben ha. Her er mine forslag for god rekruttering de neste 100 årene:

- Vi ønsker nye roere hjertelig velkommen og gir dem et godt tilbud!
- Hvert år skal vi ta mot og gi tilbud til ny ungdom. For å gi best mulig tilbud med minst mulig res-

Øyvind hadde ikke roerbakgrunn selv, men endte opp som rosje i tre år 2015-17. Sammen med Thea Njaastad gjør han klar en 2x for Tunevannsregattaen i 2017.

sursbruk tar vi inn puljer to ganger i året.

- Hvert år stille med minst en dobbeltfirer i junior 13 år på regatta.
- Motivere aktive roere, tidligere roere og foreldrene selv til å bli instruktører og trenere; vi trenger mange!

Greier vi det, så har roklubben en fin historie å se fram til, ikke bare se tilbake på.

Småsøsken som gleder seg til de kan begynne å ro

Juniorutvalget har ordet

Juniorutvalget sesongen 2022/2023 besto av Henrik Arntzen, leder, Nora Njaastad, Ingeborg Hermansen Fossum og Jonas Mandal.

Til høstmøtet 2023 hadde Henrik Arntzen denne rapporten:

Juniorutvalgets leder, Henrik Arntzen midt på bildet, til hø. Lars Dyve Knutsen. De forbereder seg til Concept NM i januar 2024.

Vi har hatt en bra sesong i juniorgruppa med gode treninger både inne og på vannet.

Vi har også hatt flere sosiale samlinger, som gjør at vi får et godt miljø i klubben, og at man blir godt kjent på tvers av gruppene.

På vinteren hadde vi kveldsmat en gang i måneden etter trening. Da var det god stemning og det var et bra initiativ som vi gjerne vil fortsette med. Da vi begynte å ro ute, hadde vi grilling ute flere helger og det var veldig populært. Juniorutvalget arrangerte også en klubbkveld med pizza for U19 og U17 hvor trener Tom Torgersen snakket om mål og planer for sesongen.

I starten av året var det mye aktivitet på elva, men på grunn av både flom og ekstremværet Hans fra 7. august ble det i flere uker lite trening på elva. Men vi kunne trene på Årungen, og alle som ville fikk trent der.

Det er et godt miljø i klubben hvor man omgås med alle, uavhengig av alder og kjønn.

Redaksjonen har lagt merke til at det er med mange flere jenter i klubben nå enn for bare et par

år siden og ba også Nora Njaastad om å komme med noen betraktninger:

Drammen Roklubb sin juniorgruppe er en stor og variert gjeng med både gutter og jenter i alle aldre. Alle møtes og trener sammen, og vi motiverer og utfordrer hverandre.

Etter å ha spurt litt rundt blant juniorene kommer det frem at det gode miljøet, basert på samhold og aksept, er det som gjør klubben vår til et så bra sted å være. Alle føler seg hjemme her.

Juniorgruppa vår består av utrolig mange ulike personligheter og mennesker, som sikkert aldri hadde blitt kjent utenfor klubben. Vi kan lære av hverandre og få følelsen av å være en del av noe. Et lag og et miljø. Mange av juniorene i klubben i dag har vært med fra vi var små. Vi har sett søsknene våre og andre i klubben konkurrere. Drammen Roklubb er det stedet man kan gå til hver dag. Noen drar for å trene, og andre drar bare for å møte venner og sosialisere litt. Og det som er så fint er at uansett hvor mye eller lite man vil trene, så er man velkommen.

Vi danner mange relasjoner med de andre juniorene, og over tid går man fra å være makkere til å bli venner. Noen til og med bestevenner som snakker sammen hver dag. Disse vennskapene dannes gjennom trening, men også alt det andre vi gjør sammen. Vi har hatt grilling etter økter på vannet, pizzakvelder i klubben, kveldsmat etter trening om vinteren, skisamlinger, dugnader og høstfester, alt dette bidrar til sosialisering og å bygge opp miljøet.

I klubben kan vi lære masse og få gode erfaringer vi kan ta med oss videre i livet, enten man skal fortsette å ro, eller finner på noe helt annet. Juniorgruppa er en mulighet til å være med på et lag, bygge vennskap og relasjoner, uansett hvem man er.

Juniorgruppa til Drammen Roklubb er full av fine folk som alle møter opp med et smil, klare til å støtte og utfordre hverandre. Og det samme gjelder foreldrene! Den fantastiske heilagjengen av foreldre vi får med oss på regattaer er nok den beste av alle roklubber i Norge. Som sammen med det omsorgsfulle treningsmiljøet kan være grunnen for at vi har gjort det så bra på juniorsiden de siste årene!

En blid gjeng på Tunevannet 2023. Fra ve.: Lars Dyve Knutsen, Henrik Arntzen, søstrene Thea og Nora Njaastad, Ingeborg Hermansen Fossum, Tobias Rasmussen og Sean Luca Kaper. Thea er senior, de andre seks er juniorer.

U17-juniorer til Ormsund-regattaen under NM-helgen 2023 fra ve.: Sarah Stenmark, Selma Dyve Jonli, Lukas Stenmark, Marius Simonsen, August Helén, August Adamsen, Hannah Ossenkamp og Ewa-Sofie F. Gullhaugen.

Til NM på Årungen 2023, bakre rad fra ve.: Tobias Mejer Rasmussen, Sean Luca Kaper, Benjamin Jensrud, Sebastian Mejer Rasmussen, Johan Sebastian Remmen, Nicolai Hoset, Lars Dyve Knutsen og Henrik Arntzen. Foran fra ve.: Siri Eva Kristiansen, Maria Stendal Kaupang, Nora Njaastad, Hannah Ossenkamp og Ingeborg Hermansen Fossum. Hannah, Sean og Tobias er U17, de andre er seniorer, men Lars, Henrik, Nicolai, Benjamin, Maria, Nora og Ingeborg er U19.

Inntektsbringende dugnader 1975-2024

I tillegg til penger i klubbkassa ga noen av dugnadene klubbens medlemmer flotte og spennende opplevelser. Konsertene med verdenskjente artister glemmer vi aldri!

Bingo og bingokjøkkenet 1970 – 1993

1970 Fellesbingoen i Drammen som Drammen Roklubb var en del av, ble drevet i Allumbygget/Møller'n (også kjent som Allco) på Brakerøya gjennom 20 år før det var slutt 1. desember 1993. Danseaftener i Roklubben på søndager ble avviklet i 1970, da ble Bingo i Allumbygget/Møller'n den nye inntektskilden. Klubben drev bingoen i et samarbeid med Drafn, Skiold, Åssiden, Røde Kors og Redningsselskapet, hver med ansvar hver syvende uke. Dette var lenge vår beste inntektskilde. Det var også Bingo inne på CC og ute på deres parkeringsplass.

DR og DKR samarbeidet. Mens DR stod for selve spillet, tok DKR -jentene ansvar for kjøkkenet og gjorde en tapper innsats med salg av kaffe, vafler og kaker til det bingospillende publikum. Vaffelrøre ble hentet i Mjøndalen hos Høybakk bakeri; kjent for sin gode røre. Inntektene fra bingokjøkkenet ga DKR-jentene rundt kr 20.000 i året, mens DR-gutta hadde inntekter på ca kr 100.000 etter 7-8 ukers årlig innsats.

I 1990 var fellesbingoen på Brakerøya fortsatt klubbens faste inntektskilde. En fast gjeng gjorde en kjempeinnsats. Henning Askheim var en trofast og viktig støttespiller i mange år på Bingo-laget sammen med Ottar Pedersen, Håkon Bottegaard, Borger Johnsen, ikke-medlem Rita Jernberg, Liv Olsen, Gerd Hovd, Karin Larsen, Odd Gaaserud, Thore Syvertsen og Finn Torgersen. Bingoen innbrakte rundt kr 70.000 i løpet av 1990.

I 1991 trakk Ottar Pedersen seg etter 17 år som ansvarlig og oppler. Klubben var ham stor takk skyldig. Bingoinntektene hadde sunket til rundt kr 60.000, i hovedsak på grunn av *Byhaven bingo* og nye, nasjonale spilltilbud.

Klubben hadde også noen inntekter fra fellesbingoen på CC samt utebingoen på parkeringsplassen i 1992.

I januar 1993 sa klubben opp kontrakten med Alco grunnet inntektsfall og nedadgående trend. Det var

problem med fyringsanlegget i bygget og det ble fort kaldt i lokalet. Den faste Bingo-driften opphørte 1. desember 1993. I 1994 tok vi på oss dugnad i 14 dager om sommeren og 14 dager i desember for *Storbingoen* ved Einar Halvorsen, men så var det definitivt slutt for denne viktige inntektskilden og faste dugnadsjobben hvor de aktive og foreldregruppen gjorde en stor innsats.

Tivoli 1971 - 2008

Leif Gran fikk ordnet avtale med å arrangere tivoli med *STAR Variete og Tivolier A/S* på Lagerquist-tomta i 1971. Det var blitt slutt med danseaftener; klubben søkte nye inntektskilder.

I flere år hadde klubben avtale med *Lunds Tivoli* om å stille med et visst antall medlemmer. I 1994 ble dette godtgjort med kr 50 per time for å stå i boder og selge lodd. Matpauser ble ikke godtgjort. Manglet det dugnadsfolk, ble klubben trukket for 100 kroner timen! Drammen kommune lot Expo-Team v/Ingebretsen være teknisk arrangør. Det var seks-syv klubber som fikk jobber. I 1993 hadde Drafn og Skjold tjent kr 150.000. I 1994 var det Drammen Strong og Ballklubben som fikk jobben. Deretter ble det slutt med Tivoli på Marienlyst og de flyttet til Parken. I flere år hadde Drammens Idrettsråd avtale om Tivoli i Lilleparken. Roklubben ble kompensert for tap av utleieinntekter da støyen fra tivoli gjorde at utleie av roersalen ikke kunne gjennomføres. I april 2003 måtte Drammens Idrettsråd og tivoliet skaffe andre lokaler på to lørdager til brudepar som hadde leiet selskapslokalene våre i god tid.

Drammenshallen og internasjonale konserter 1978 - 1990

Drammenshallen stod ferdig i 1978. I mange år, drøyt 12 år mellom 1978 og 1990 ble den landets viktigste og største konsertarena. Drammenshallen ble brukt av de aller største internasjonale gruppene og artistene og hadde kapasitet til mellom fem og et halvt og seks tusen personer.

Roklubben hadde i mange år kontrakt med Drammen kommune om å klargjøre hallen og være vakter under konsertene. Roerne som deltok fikk i tillegg til å tjene gode penger til klubben oppleve mange flotte

Knoffsgt. 18
3044 Drammen
Tlf. 32 83 88 00

**DUGNAD I
DRAMMENSHALLEN**

Herved annonseres ledig dugnadsarbeid for lag/organisasjoner i Drammenshallen for 1994–95.

Lag/organisasjoner i Drammen kan søke.
I 1994/95 er det aktuelt med dugnad til følgende arrangementer:

MESSER/KONSERTER

Lag/organisasjoner må stille minst 15 personer over 18 år til hvert arrangement.

Skriftlig søknad sendes:
DRAMMENSHALLEN
Knoffsgt. 18, 3044 Drammen
innen 10. april 1994

Drammenshallen 40 år etter
QUEEN
med brød og sirkus

Foto:Sven-Erik Røed

konserter gratis.

Høsten 1985 jobbet vi med fem konserter og tjente kr 16.800 fra kr 2.800 med Cliff Richard, kr 3.000 med Dire Straits og kr 3.000 med Sting, samt to mindre kjente grupper. Roklubben måtte stille med 15 personer til hver konsert.

Det var totalt 99 konserter med band og artister som Queen, Bon Jovi, Paul McCartney, Elton John, AC/DC, Sting, Dire Straits, Boney M, Stevie Wonder, U2, Tina Turner, Bob Dylan, Eric Clapton, Frank Zappa, Johnny Cash, Whitney Houston, George Michael, Bruce Springsteen, Kiss og ikke minst

a-ha, for å nevne de mest kjent. På slutten av 1989 avsluttet Paul McCartney på en måte Drammenshallens storhetstid som konsertarena. I 1990 skulle det vært arrangert 13 konserter, men bare to konserter ble gjennomført. Arrangørene hadde funnet andre, mer attraktive konsertlokaler. I 1990 var Oslo Spectrum bygget ferdig og tok over det meste av markedet. Drammen Kommune hadde ønsket at flere klubber skulle gis muligheten til å tjene penger på konsertjobbing, men i 1990 måtte vi forberede oss på å miste denne flotte jobben.

Outboardklubben og Drammen Grand Prix 1980 – 1988

Dette var båtsporens årlige race på Drammenselva. Fra 1980 til 1988 var Drammens Roklub partner med Outboardklubben når det ble arrangert *Drammen Grand Prix båtrace* – World serie Formula 2 i klassene Sport 500 og Sport 850 på Drammenselva. Bjørn Johannessen var klubbens representant for arrangementet, men hele klubben ble engasjert og mange medlemmer deltok med dugnadsarbeid.

Outboardklubben var ansvarlig for å søke nødvendige tillatelser fra politi og havnevesen i Drammen, mens Roklubbens jobb var å søke Drammen kommune v/parkvesenet om gjennomføring av avsperringer, ta seg av trafikken, bærer for frakt av fører på vann, tårn for speaker/dommertribune, vaktbåter, nattparkering av båter, flaggstenger etter behov, billetter, salg av program mm.

I 1980 fikk DKR jentene stå for pølsesalget. Det var seks utsalgssteder ved Tømmerfløteren, Drammens Roklub, Gamle Kirkeplass, Frilufta og DKR, samt et depot utenfor Aass Bryggeri. Dette krevde 48 vakter fordelt på to dager.

Drammens Roklubs andel av inntektene etter Drammen Grand Prix var for følgende år:

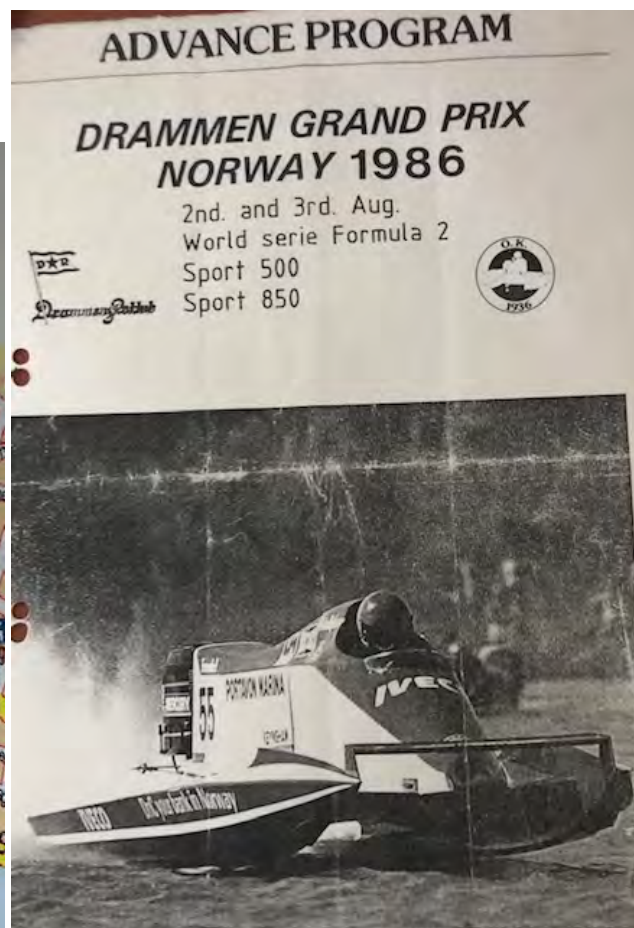
1981 kr 39.045, 1982 kr 26.609, 1983 kr 6.552, 1984 kr 14.887 og i 1985 kr 7.974. I 1986 gikk det med underskudd. Lørdag 15. og 16. august 1987 mangler vi opplysninger om inntekt.

I referatet fra evalueringen etter Outboardstevnet i 1986 ble det konkludert med at Drammen GP 86 høstet internasjonal anerkjennelse. Det var bra dekning i media, hvor blant annet NRK hadde en lengre reportasje på søndagen.

Fredag 14. august 1987 ble det arrangert velkomstpary på Spiralen for deltagerne.

I 1989 ble ikke Drammen Roklubb med på å arrangere stevnet, årsaken var at kjørerne hadde begynt å forlange en bestemt sum penger som premie. Verken Outboardklubben eller Drammen Roklubb kunne mestre dette kravet.

Programmer fra Outboard-race i Drammen

Outboardklubben forsøkte i desember 2003 å få med Roklubben til å arrangere et nytt båtrace på elva sammen, slik de gjorde på 1980-tallet. Da de søkte politiet om lov til å arrangere båtracet hevdet de at under et møte i Børsen hadde Roklubben vært til stede og sagt at de skulle være med på opplegget. Problemet var bare at Roklubben *ikke* deltok på det møtet i Børsen. Det var ikke lenger aktuelt for klubben å hjelpe til med dette racet. Per Bekken informerte Byen Vår Drammen at vi ikke hadde fått noen henvendelse fra Outboardklubben og at det var uaktuelt å være medarrangør.

I april 2004 fikk klubben en siste anmodning fra Outboardklubben med spørsmål om å låne ut brygger og båter til et rundbanerace i forbindelse med Elvefestivalen hvor Nordisk mesterskap i klasse F-2000 samt Norgesmesterskapet i klasse T-250 og V-25 skulle arrangeres. Drammen Roklubb måtte avslå da klubbens utstyr var opptatt i forbindelse med Dragebåtfestival samme helg.

Dragebåtfestival 1995 – 2014

Dragebåtfestival ved Finn Borchgrevink Bærum Kajakklubb arrangerte ti festivaler rundt om i Norge, i Drammen under Elvefestivalen.

Samarbeidsavtalen mellom arrangøren og klubben ga oss en årlig godtgjørelse i snitt på kr 20.000. Greide vi ikke stille nok medlemmer ble vi trukket i betalingen.

Dette krevde stor innsats av medlemmene. I løpet av helgen var rundt 40 av våre medlemmer i aksjon med rigging, nedrigging, tidtaking, speakertjeneste, opptogssjef, vakt og premieutdeling. Alle bedriftene som deltok, startet med å gå i tog over bybrua i fargerike kostymer. Noen måtte jo holde orden på flokken av festdeltagerne. Da var det godt med store og sterke roere til å lede toget.

Dragebåtfestival ble arrangert første gang 26. august 1995, det året da Drammen kommune feiret at Drammenselva var blitt renset (se omtalen om Ren Elv). Dette året leide vi bare ut til bruk av garderobene våre fra kl 14 til 21, de var ferdig til bruk i vårt nye klubbhus.

I 1996 stilte vi med en dugnadsgjeng på 25 medlemmer. Fortjenesten ble kr 11.000 og vi avsluttet med pølsefest. Tom Sørli var vår mann for dette arrangementet. I 1998 var det full rigging fredag med nedrigging lørdag. Fortjeneste kr 15.000. Året etter måtte vi ha 37 medlemmer i sving fordelt på to lag; ett riggelag var for selve konkurransen.inntekt kr

Dragebårfestival! Foto: Svein-Erik Røed

20.500.

I 2001 var det 24 lag med 300 deltagere som stilte til start i Dragebåtkonkurransen og langs elva hundrevis av tilskuere. På det meste var det 44 lag i sving med opp til 4.000 tilskuere!

I 2004 tjente klubben kr 22.000 for rigging fredag med gjennomføring og nedrigging lørdag. Klubben ga kr 5.000 til juniorstyret. I 2005 tjente vi kr 26.000, men i 2006 tjente vi bare kr 2.000 for bruk av bryggen vår.

DT Arkivbilde: Byen Vår Drammen tar over som arrangør av Elvefestivalen i Drammen. Den vil foregå over fire dager siste helg i august.

24. august 2014 var det slutt for godt også med dragebåtene på Drammenselva og det fargerike opp-toget over bybrua. Det var bare ti lag påmeldt; for få til å kunne gjennomføre det krevende arrangementet med håp om overskudd.

Diverse inntektsbringende jobber

Inntekter fra medlemskontingent og treningsavgifter er ikke nok til å drive en roklubb med dyrt materiale, regattadeltagelser, et sted å trene om vinteren, et sted hvor alle medlemmene kan samles og trives. Dagens roere kan bruke et fint klubbhus med sentral beliggenhet godt egnet for vår idrett. Der har vi alt vi trenger i form av et godt utstyrt treningsrom, innholdsrik og ganske moderne båtpark, følgebåter, båthenger etc. I tillegg har vi en roersal med tilhørende toaletter, kjøkken og terrasser som gir klubben inntekter når vi ikke bruker lokalene til våre egne sosiale sammenkomster og medlemsmøter.

Jenteklubben DKR hadde frem til sammen-slåingen i 1987 kun et sommerhus, og de var avhengig av velvilje fra gutteklubben til sine årsmøter, medlemsmøter og en gang i uka også til trening. I tillegg leiet de gymsal på skoler for å trene i vinterhalvåret.

For å skaffe penger til drift og aktivitet måtte medlemmene skaffe klubben dugnadsjobber. Det var helt nødvendig å bruke tid til dette i tillegg til styremøter, vedlikehold og egen trening.

Da det nye klubbhuset åpnet i 1996 ble det mulig å skaffe inntekter fra utleie av selskapslokalene og parkeringsplassene. Vi var heldig for nettopp på den tiden forsvant andre dugnader som vi hadde tjent penger på, det ble helt nødvendig å finne nye inntektskilder. I nyere tid skaffer mange aktive i idrettslag inntekter til klubbene sine ved å selge toalettpapir, kjøkkenruller, sokker og andre forbruksvarer. Foreløpig har våre aktive sluppet denne type dugnad.

Det som gjør at medlemmer fortsatt har lyst til å gjøre en ekstra innsats for klubben, er at det gir **mening, samhold og glede;** at det er trivelig å være

med i klubben vår.

I tillegg til de store dugnadene som gikk over flere år og som er beskrevet ovenfor, viser følgende historier hvilken stå-på-vilje, innsats og samhold som preget klubbmiljøet i perioden hvor vi måtte skaffe penger og spare til bygging av nytt klubbhus, samtidig som klubben opprettholdt den aktive roingen.

Båt til Fredrik Bekken for VM junior i 1993

Hvordan skaffet klubben penger da Fredrik Bekken trengte båt til VM? Fredrik var stortalentet som skulle representere Norge i junior VM på hjemmebanen Årungen i 1993. Før og under konkurransen rodde han en båt vi leide fra Empacher i Tyskland med opsjon på å kjøpe båten med fratrekk av leien. Fredrik vant sensasjonelt og ble verdensmester i singelsculler. Klubben startet da en innsamlingsaksjon til denne båten ved å be medlemmene i Rådet om å hjelp til å skaffe penger. Det kom inn kr 12.050 fra 21 medlemmer. I tillegg støttet 25 nærlingslivsbedrifter klubben med kr 23.800, dermed ble singelsculleren klubbens eiendom.

Fredrik Bekken etter seier i junior VM i 1993 i ny båt

Klubbhuset og utleie av roersalen ved dugnadsarbeid

Klubbens medlemmer driftet opprinnelig utleie av roersalen ved å bruke en slags «Bingomodell». Det vil si at vi hadde et medlem som var ansvarlig for selve utleien, og i tillegg jobbet syv grupper hver på to-tre personer med renhold etter bruk og før ny leietaker fikk utlevert nøkler. Denne ordningen holdt vi på med til 2008. Knut Amundsen hadde ansvar for utleien. Dette kom i tillegg til alle dugnadene som ble utført på klubbhuset vårt i byggeperioden fram til innvielsen i 1996.

I alle år har det også blitt gjennomført vår- og høstdugnader på og rundt klubbhuset. I mange år var det særlig to personer som sto for malerjobber og som forklarer følgende sitat fra et styrereferat: *Ser du en mann i hvit kjeledress er det Per Bekken som har fått tak i malerspannet og malerpenselen til Reidar Evje.*

Det skal mer til enn dårlig vær for å stoppe fedrene Tom Jonli, Bjørn Fossum og Ulf Lohne på dugnad i 2022!

Loppemarked og flaskedugnad for Aass bryggeri.

Fra tid til annen samlet vi inn «lopper» og arrangerte Loppemarked slik mange andre idrettslag gjorde. I noen år holdt vi årlige loppemarkeder etter at det nye klubbhus stod ferdig. I 1997, da klubben hadde et budsjettunderskudd, gikk inntekten til to roere i elite-gruppa samt 10-12 yngre juniorer som trengte midler til en aktiv rosesong. Initiativtakere og ansvarlige for loppemarkedet det året var Trond Bergeli og Johannes Christensen. Første uken i 1998 gjennomførte vi et loppemarked over 2 dager. Dessverre kom det altfor lite folk på selve loppe-dagene, likevel tjente vi kr 45.000. (Det store møbelsalget i 2000 er omtalt særskilt.)

Flaskedugnad for Aass bryggeri var en kjærkommen dugnadsjobb. I Perioden 1994 – 1998 var det mulig å få jobb på Aass bryggeri med å stable flasker. Vi var 20-22 medlemmer med Richard Jonsson som vår velvillige kontaktperson på bryggeriet. Han var alltid fornøyd med oss, for vi jobbet hardt for å bli fort ferdig. Med Kristine Bjerknes på dugnad, ble det ofte dannet to grupper som konkurrerte om hvem som stablet mest. Det ga høyt tempo og gode penger til klubben. Denne jobben var det rift om blant idrettslagene. Vi tjente mellom kr 4.300 og 6.300 per jobb.

Medlemmer som skaffet klubben diverse dugnadsjobber.

Vi var heldige med å ha medlemmer som skaffet klubben jobber, blant annet Jan Paulsen som gjennom sitt yrke på videregående skole greide å skaffe klubben ulike typer dugnadsarbeid som rydde- og vaskejobber, rivejobber av skoler, flyttejobber mm. Rivejobbene var populære for unge som fikk brukt rå kraft og vist fram sine krefter.

Johannes Christensen skaffet oss diverse dugnadsjobber for *Johs Christensen eiendom*. Som da 15 roere rev av taket og fjernet isolasjonen på et 120 kvadratmeter stort og gammelt ventilasjonsanlegg for TV4 på Strømsø. Timepris per person kr 70 på en helg. Vi fikk inn kr 10.000 for to dugnadsdager. En lørdag var åtte spreke roere med alder fra 14 til 60 år i sving fra kl 9 til 14. Inntektene for denne dugnaden var som delvis betaling for leie av lokaler til trening på *Badena* i perioden hvor vi ikke hadde mulighet til å trene i Roklubben. Vi avsluttet jobben med rengjøring fra kl 12 søndag med to tidligere storroere fra gamle DKR.

De aktive har tatt dugnader med snømåking av tak og de eldre har vært vakter på russefester. I 1998 var overskuddet ved årets slutt kr 95.000 fra utleie roersal, parkeringsplasser, dragebåtfestival og loppemarked.

Spillautomat i Pizzahuset i Konnerudgata fra juli og ut året ga oss en inntekt på kr 23.000.

I 1999 skaffet Kristine Bjerknes og Fredrik Bekken Roklubben inntekter på kr 19.000 ved å selge juletrær.

Fra Drammen kommune fikk vi august 2002 kommunal støtte med kr 42.000. Dette var for klubber som drifter egne anlegg. Dette året fikk vi mer av potten enn tidligere. Vi var på fjerde plass over de klubbene som fikk mest i Drammen.

Økonomiske bidrag og viktige støttespillere.

Torbjørn Stryken rodde aktivt 1977-1982 og ble junior norgesmester i toer med styrmann (2+) og vant sølv i nordisk mesterskap i 1978. Under Københavnregattaen på Bagsværd i 1979 sikret Torbjørn Stryken og Jostein Jacobsen seg ikke mindre enn fire seire på to dager. I Moskva ble det en 12. plass i junior VM.

Han har fortsatt å bidra i klubben som få andre etter sin tid med aktiv roing. Hans firma *Stryken & Gudbrandsen AS* har støttet Roklubben i år etter år og også skaffet sponsormidler fra andre firmaer. (Strykens partner, Arve Gudbrandsen, ble også et viktig medlem for klubben som styremedlem og hussjef, selv om han ikke selv hadde roerbakgrunn.)

Støtten førte til reklame på klubbens båthenger gjennom hvert år fra 2004 til 2008, en samlet inntekt på kr 291.500; nok til å kjøpe ny båthenger!

Torbjørn Stryken (til ve) med cox Andre Askheim og Hans Martin Olsen da de rodde til sølv i nordisk juniormesterskap i Sverige i 1978.

I 2006 fikk klubben fra fem firmaer med Stryken & Gudbrandsen AS i spissen kr 30.000 til ny singlesculler.

I 2007 startet Fredrik Bekken og Hans Petter Rasmussen et återprosjekt «Vil du bli Norgesmester i roing i <åtter> i september i år?». Søknad om midler til en ny åter ble sendt til Sparebanken Øst som innvilget vår søknad. Samtidig satte Torbjørn Stryken i gang med å søke om reklamepenger blant sine

Torbjørn Stryken og Jostein Jacobsen i sin toer i Moskva, 1979

forretningsforbindelser. Roklubben informerte ham om at Sparebanken Øst hadde gitt penger til båten. Torbjørn med Stryken & Gudbrandsen AS i spissen for seks andre firmaer ga penger med reklameplass på den nye åtteren med totalt kr 125.000. Dermed kunne Roklubben kjøpe en båt til – en dobbeltsculler som ble døpt «Torbjørn». I tillegg ga Stryken & Gudbrandsen kr 30.000 til 16 sett med treningsdresser, bagger og rodrakter påtrykt reklame. Dette åtterprosjektet skulle bli fulgt av TV-Drammen. Det vanket også reklame på en dobbeltsculler med kr 25.000. Alt sammen takket være Torbjørn Strykens store velvilje og innflytelse hos andre firmaer.

I tillegg har klubben hatt andre, mindre sponsorer. Logoen til *Beate Pharo Tannhelse* på tilhengeren er et eksempel. Andre medlemmer har også støttet våre fremste roere med stipend opp gjennom årene.

Drammens Kvinnelige Roklubbs inntekter.

Da jentene slo seg sammen med guttene hadde de «penger på bok». Båter og materiell har alltid vært dyre i innkjøp, så hvordan klarte en liten klubb som DKR med sitt sommerhus å finansiere alle kjøp av materiell og driften?

Svaret er at medlemmene var driftige og flinke til å ta dugnader: Det var basarer og utlodninger, utlodning av dukkestue på Bragernes Torg var en årlig aktivitet. Pølsesalg Sankthansaften på Syvertsvolden var populært, selv pølsevannet ble til slutt solgt som suppe! Vaskejobber i hus og leiligheter ble skaffet gjennom kontakter i kommunen. Det ga en brukbar inntekt, men var til tider en meget tøff jobb. Kålskjæring var noe vi påtok oss bare én gang. Kålen skulle skjæres sent i oktober, en kald og veldig tung jobb. Derimot var epleplukking i Lier en fin og hyggelig jobb som vi hadde i flere år. Og vi var alltid nøyaktige og fikk høyeste pris pr kasse fordi vi var

forsiktige med håndteringen av frukten.

Papirinnsamling var noe som alle idrettslag drev med. Vi fikk bruke kommunale lastebiler til å samle inn papp og papir. Noen gang hadde folk ryddet skikkelig opp og hadde samlet langt mer enn vi beregnet, men vi måtte jo hente der vi hadde avtalt. Da ble det jobbing til langt over leggetid for de yngste av våre medlemmer.

Salg av stearinlys for Vidaråsen var til inntekt for de blinde. Bingokjøkken med vaffelstekning er allerede omtalt. *Storbingo* arrangerte bingo i Drammens Kvinnelige Roklubbs navn i en måned og da måtte en eller to være til stede samtidig. Alle disse aktivitetene og dugnadene skapte et stort felles engasjement og et godt miljø, og ved sammenslåingen kom ikke DKR tomhendte!

Økonomisk støtte fra testamenter

I 2019 mottok klubben en testamentarisk gave fra avdøde medlem og roer Richard Jonsson (f 1912), kjent i klubben som «Rikken», som døde i 1990. Roklubben var Rikkens hjertebarne ifølge hans enke Inger Marie Bakke Jonsson, som overbrakte gave på hele kr 200.000. Dette er den største donasjonen Roklubben har mottatt fra en privatperson. Richard Jonssons ønske var at gaven skulle benyttes til noe av varig verdi. Vi brukte pengene til en *Filippi* dobbeltfirer i vektklassen 85-100 kg, inkludert med heldekkende trekk for bruk under transport. Båten ble høytidelig døpt «Richard Jonsson» onsdag 24. april 2019 med hans enke som gudmor.

Hans Petter Rasmussen fikk laget et selvklebende foto av Rikken som ble limt på akterdekket. Rikken hadde i sin tid mange tillitsverv i styre og utvalg, både i Drammens Roklub og Norges Roforbund og hadde mottatt hedersbevisninger i samtlige nordiske land. Han ble norgesmester i senior åtter i 1939 og hans navn står på mange pokaler i Roklubben. I ti år på rad ble hans firerlag norgesmestre i *Firer, eldre roere* fra han var 36 til 46 år gammel. Som driftsingeniør på Aass bryggeri vanket det både gamle ølkasser som ble til ved for peisen og badstua og mineralvann til sammenkomster. Han var også med i dugnadsgjengen da det nye klubbhuset skulle bygges. Han var innehaver av Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull roing samt Drammens Roklubs *Gullåren* og ble utnevnt til æresmedlem i nye DR i 1988.

Støtte fra stiftelser

Klubben har i mange år søkt ulike stiftelser om midler til innkjøp av utstyr som vi ikke har klart med egne midler. Selv om vi i flere år satte av fra overskuddet til øremerkede midler i fond til nye helårsbrygger

Båten «Richard Jonsson» prøveres for første gang med Olav Kallerud, Per Skaug, Stein Hoff og Pål Sandli. Hans Petter Rasmussen, i rød overdel i midten, sto for riggingen.

Fra dåpen ved gudmor Inger Marie Bakke Jonsson. Per Skaug holder Rikkens medaljesamling som også er forært klubben, Aud Sandengen til høyre

Inger Marie Bakke Jonsson brukte vann fra Drammens-elva i en av pokalene som firerlaget til Jonsson hadde vunnet. Per Skaug i gul T-skjorte. Laila Kind Rønneholm var sekretær og Eirik Hexeberg Henriksen leder i 2019

på vannet og heis i selskapslokalene våre, greide vi bare å skaffe bryggepengene ved dugnader og det store salget av ambassademøbler. Ellers har vi vært avhengig av å få støtte fra banker og stiftelser etter søknad. (Vi har også fått mindre beløp fra enkelte andre stiftelser som ikke er tatt med i oversikten nedenfor.)

Sparebanken Øst,

under deres program *Spire*, ga oss kr 265.000 til ny åtter m/styrmann i 2007. Banken har vært en viktig støttespiller for Roklubben opp gjennom årene. De som ga oss kr 65.000 til ny båthenger, men siden det ikke var nok for en henger fikk vi lov til å omdisponere pengene. I 2015 fikk vi kr 50.000 til flytevester for yngre roere og i 2017 donerte de kr 200.000 til ny spesialbygget båthenger.

I 2018 fikk vi kr 50.000 til oppussing av klubbrommet for yngre roere, inkludert til tre takvinduer. I 2020 fikk vi kr 25.000 til en singel *LiteBoat*, en type som tåler mye sjø. I 2020 fikk vi kr 140.000 til en Empacher singelsculler til herrer for bruk i junior EM og VM. I 2021 fikk vi kr 108.000 til å kjøpe en Filippi singelsculler med årer for vår kvinnelige elite-roer, og i 2023 fikk vi kr 210.000 til en singelsculler dame Empacher med årer til vår elitelandslagsroer. Den totale støtten siden 2007 fra Sparebanken Øst har vært på hele kr 1.313.000. Vi takker!

Gjensidigestiftelsen

ga oss i 2018 kr 110.000 til dobbeltsculler for yngre roere som med godkjenning ble endret til en singelsculler for vektklasse 60-75 kg. Vi er meget takknemlig for all denne støtten!

Richard (Rikken) Jonsson, Øyvind Lund, Nils Nilsen og Reidar Evje. Rikken vant i 1939 NM i åtter senior og fra 1948-58 hele ti ganger NM i klassen Firer, eldre roere. Foto: Thor-Egil Tjugum, DT, 09.05.1977

Lychefondet

ga oss i 2018 kr 40.000 også til singelsculler. I 2020 fikk vi et viktig bidrag fra dette fondet med kr 200.000 til heisen i utleiedelen. I 2023 fikk vi kr 40.000 for støtte til innkjøp av en storskjerm og tilhørende teknisk utstyr for tilrettelegging for syns- og hørselhemmede i roersalen. Totalt kr 280.000.

Olav Thons stiftelse

ga oss i 2018 kr 245.000 til en dobbeltfirer med årer. I 2021 fikk vi kr 84.000 til en singelsculler *Filippi F50* med årer i forbindelse med «Jenteprosjektet 12-18 år». Totalt kr 329.000.

Einar Juels Legat

bidro i 2019 med kr 60.000 til en Filippi kombinert dobbeltsculler og toer uten styrmann for juniorer.

Sparebankstiftelsen DNB

ga oss i 2020 kr 49.000 til en (stabil) LiteBoat for begynner singelsculler. I 2023 ga de oss kr 390.690 til en kombinert dobbelfirer og firer uten styrmann og en dobbeltsculler beregnet på rekruttering.

Lotteri- & stiftelsestilsynet

bevilget i 2023 hele kr 1.825.000 til oppgradering og tilpasning av klubben for funksjonshemmede.

Drammen Rivercup Regatta 2023

Redaksjonen ønsket å belyse et helt år med regattaer og andre konkurranser og viktigste aktiviteter. Første referat er fra regattasjef for DRCR 2023, Ane Marie Bjerknes Friberg. Deretter følger rosjeif Ragnhild Vaviks generelle årsrapport, som inkluderer alle de andre regattaene i 2023. Hennes rapport fra NM i innendørsroing 2024 følger til slutt.

Ane Marie Bjerknes Friberg: Regattaautvalget for DRCR 2023 besto av Ane Marie Bjerknes Friberg, leder og medlemmene Trond Bergli, Sebastian Mejer Rasmussen og Morten Adamsen. Morten var sponsorsansvarlig. Regattakomiteen har også bestått av mange andre medlemmer for å dekke opp behovet frem mot og under selve arrangementet. Regattaen fant sted lørdag 22. april 2023 og ble meget vellykket.

Fint vær og mer publikum

Drammen Roklubb ønsker at Drammen Rivercup skal være et attraktivt arrangement å ta del i, både for utøvere og publikum. Målet er å styrke roporten, idrettstilbudet i Drammen samt å kunne tilby en morsom og annerledes opplevelse for tilskuere. Det er ingen andre steder i Norge hvor en slik type regatta blir arrangert i sentrum av byen, Drammen har et stort publikumspotensiale! I år merket vi et svært godt publikumstrykk, da vi hadde lagt opp til en mer innbydende arena med muligheter for servering av mat og drikke, samt stoler og bord utlånt av Byen Vår Drammen. Publikum nøt godt av det flotte vårværet vi var heldig å ha under årets arrangement.

I forkant av arrangement hadde vi samarbeid med Næringslivsforeningen og Drammens Tidende. Det ga oss god promotering i forkant, og også under regattaen da vi fikk livestreamet alt rett ut på dt.no. Det var Kjetil Kristiansen, far til Siri Eva, som hadde alt det tekniske utstyret og la alt ut via A-media. På den midlertidige gangbrua sto Stein Hoff og filmet.

I år satset vi stort på Byduellen, et nytt konsept, noe som ble en kjempesuksess. Fem flotte og sporty bedrifter stilte opp til rotrening i dobbeltfirere to ganger i uken i fire uker før regattadagen. For å leve opp til navnet på duellen, stilte to bedrifter fra Bragernes og tre fra Strømsø opp for å hamle opp med hverandre i 400 meter sprint under Rivercupen. Team

Fredag 21. og de flytende reklamene er endelig på plass foran biblioteket. Kristine Bjerknes, Tom Torgersen og Stein Hoff.

Strømsø med Zirque Solutions trakk det lengste strået og sto igjen som vinner av årets Byduell. Byduellen ble et godt konsept for å tiltrekke sponsorer i tillegg til generell markedsføring for Drammen Rivercup. Dette er et sponsorformat vi kan takke Morten Adamsen for og som vi jobber videre med til 2024.

Regattasjef Ane Marie Bjerknes Friberg (til høy.) har all grunn til å smile over en flott regatta i godt vær! Siri Eva Kristiansen (til venstre) var ikke i form og måtte være tilskuer denne gangen. Det var hennes far, Kjetil Kristiansen, som sørget for at sprintduellene ble streamet direkte til dt.no via A-media

Sikkerhet

Under årets Rivercup ble det sterkt fokus på sikkerhet for roerne. Dette av tre årsaker; Regattaen arrangeres i april, når det fremdeles er kaldt i vannet, utbygging av ny bybro og båttrafikk på elven. Vi fulgte alle sikkerhetsinstrukser og satte inn godt med sikkerhetsbåter til årets arrangement. Vi hentet inn alle nødvendige tillatelser for stenging av elva i regattaens tidsrom. Det ble også gitt tydelig informasjon til alle båtforeninger som kunne bli berørt av en nedstengning av elven.

I år som i fjor foretok vi nye innkjøp av bøyestrek, dette for å øke sikkerheten til deltagerne og markere banene når vi skulle holde tydelig avstand fra bygningsarbeidet som foregår på elva. Vedrørende utbygging av ny bybro ble det også i år ført tett dialog med kommune og entreprenør. Etter noen møter ble det avgjort hvor vi som arrangør kunne legge opp starten for sprinten; hvor tett på vi kunne være anleggsområdet. Som i fjor flyttet vi starten litt lenger opp i elva.

Internasjonal deltagelse

Grunnet uttak til årets internasjonale mesterskap ble det dessverre ikke en stor internasjonal deltagelse. Vi har som klubb og arrangør ambisjoner om å trekke til oss flere utenlandske roere til Drammen, og dermed blir det viktig fremover å føre tett dialog med forbundene rundt i Europa. For fremtidig arrangement legger vi opp til å kunne invitere flere roere fra naboland, samt jobbe for bredere og høyere internasjonal deltagelse. Vi ønsker å sette Drammen på kartet. Som tidligere var prologen på 2000 m fra Elveparken ved Åssiden ned til Øvre Sund. Men sprintduellene måtte som nevnt flyttes litt lenger opp elva grunnet arbeidet med den nye bybrua. Starten var utenfor Tømmerfløteren med målgang ved Biblioteket.

Tett race mellom NSR og CR i firer uten (4-)

Queen and King of the River

Drammen Roklubb også i år vist at vi kan arrangere regatta med brask og bram. I år var det

påmeldingsrekord, med hele 169 roere fra 23 klubber. Senior dame og herre 1x er de to gjeveste klassene.

King of the River Martin Helseth (Aalesund Roklub) flankert av kronprins Ask Tjøm (Tønsberg) og prins Erling Øyasæter (Os)

Etter flere spennende dueller på elva sto søskenparet Martin Helseth og Thea Helseth fra Ålesund igjen som King of the River og Queen of the River. Bak Martin fulgte Ask Tjøm og Erling Holst Øyasæter. Bak Thea Helseth fulgte Maia Emilie Lund og Amanda Helseth.

Drammen Roklubb kunne i år skilte med førsteplass i herrer U23: Ulrik Pharo Lohne tok seg hele veien til topps til full jubel fra hjemmepublikum.

Populær seier til Ulrik Pharo Lohne i U23

I år brukte vi et nytt påmeldingssystem, noe som fungerte svært godt og var et mye enklere utgangspunkt for å generere startlister og fortløpende resultater: Meget velkomment blant utøvere, trenere og publikum.

Populære kiosker

Kiosken i år var også en suksess med Jeanette Storlien Stenmark i spissen. Her hadde vi sponset mat fra både Lerøy og Kiwi. Vi satte opp populære utsalgssteder ved klubbhuset og langs elva. Huslege Mari Melbye og smittevernskoordinator Ingvil Regstad var på plass, men hadde heldigvis svært lite å gjøre. Hypot-

hermiposene i følgebåtene kom til nytte da fire roere havnet i elva etter å ha hektet i en wire i strømmen under gangbrua. Men den ufrivillige dukkertten kom først inne på grunna på Strømsø-siden.

Det ble noen dramatiske minutter før følgebåtene fikk trukket dobbeltfireren fri fra wire og brukar under den midlertidige gangbrua.

Regattakomiteen hadde på forhånd seks planleggingsmøter og ett evalueringsmøte. Drammen Rivercup er et stort og krevende arrangement, med mange deltagere og mange frivillige. Med årene har det blitt en regatta med en solid kjøreplan og profesjonell utforming, samt at vi er en klubb som har høy gjennomføringsevne, noe vi selvsagt er stolte av.

Før banketten er alle fornøyd over dagens arrangement! På bordet ligger den første informasjonen om jubileumsboka.

Vi jobber hvert år med å drive denne store regattaen videre. Til det er vi helt avhengig av at Norges Roforbund stiller med nok dommere og tillegg trengs det mye frivillig innsats fra roerne og eldre medlemmer, ofte med deres familier og venner i tillegg. En stor takk til alle som har bidratt! Uten alle dere er det ikke mulig å gjennomføre et slikt arrangement.

En spesiell takk til dere som organiserte banketten i Roersalen om kvelden og til Tom Marlon Jonli, som

kom med både musikkanlegg og sin gode venn, rocke-fenomenet Rudi Remme!

Støttespillere

Men uten økonomiske bidrag og produkter fra våre støttespillere hadde det heller ikke vært mulig å gjennomføre det store arrangementet: Tusen takk for økonomisk støtte fra

Isachsen Anlegg AS,
Zirc Solutions AS,
BDO AS,
Søderberg & Partners,
Klinger Westad AS,
Drammen eiendomsmegling og
Formue Norge AS

Og tusen takk for uvurderlig bistand også fra

LKT Digital AS,
Lerøy Seafood Group AS,
Kiwi Øvre Storgate og
Kiwi Landfalløya.

Hilsen og takk for godt gjennomført regatta fra Johan Myklebust, leder i Aalesund Roklub og fra NSR ved Nito Simonsen

Etter middag i Roersalen imponerte Rudi Remme med vel-spilt rock og godt humør!

Ragnhild Vavik, rosjef, rapporterer fra 2023

Routvalget har i 2022/2023 bestått av rosjef Ragnhild Vavik, viserosjef Greta Torgersen, Pål Kaupang, Iris Njaastad, og Tommy Olander Simonsen. Utvalget har regelmessige møter. Dialog og referat legges ut på Routvalgets egen Fb Messengergruppe.

Roere deltatt på organisert trening og regatta

Junior U13	Ferdinand Bang Øhren, Edvard Adamsen, Felix Thorrud, Kristian Husemoen, Madelene Stokke Hestvedt.
Junior U15	August Adamsen, August Helén, Marius Olander Simonsen, Alexander Stokke Hestvedt, Selma Dyve Jonli, Ewa-Sofie F. Gulhaugen, Sarah Stenmark.
Junior U17	Hannah Ossenkamp, Lukas Stenmark, Tobias Mejer Rasmussen, Sean Luca Kaper, Fredrik Melbye.
Junior U19	Ingeborg Hermansen Fossum, Maria Stendal Kaupang, Nora Njaastad, Benjamin Jensrud, Nicolai Hoset, Lars Dyve Knutsen, Henrik Arntzen.
Elite/senior	Siri Eva Kristiansen, Thea Njaastad, Ulrik Pharo Lohne, Sebastian Mejer Rasmussen.
Master	Pål Sandli, Øystein Løvold.

Trening

I sesongen 2022/23 har de aktive roerne vært delt inn i tre grupper.

Gruppe 1: senior, junior U19/U17

Gruppe 2: Junior U17

Gruppe 3: Junior U13, U15

Master og seniorer organiserer egne treninger.

For gruppe 1 og 2 har det vært tilbud om trening de fleste hverdager, samt helger. For gruppe 3 har det vært trening tirsdag og torsdag samt lørdag etter avtale.

Vi benytter appen Spond for å planlegge treningene. Hovedtrener benytter i tillegg Fb Messenger i dialog med de eldste juniorene. Det opprettes Spond arrangement for alle treninger hvor de ulike gruppene inviteres. Det er viktig at alle inviterte svarer

på arrangementene, slik at trenerne har mulighet til å planlegge treningsøkta. Treningsprogram for den neste måneden publiseres på både Spond og sendes i Messenger til de eldste juniorene.

Følgebåter

Det blir laget et Google-dokument med følgebåtlistene hvor foreldre setter seg opp på dager de kan kjøre følgebåt. I tillegg må foreldre bidra på land for å bistå de yngre med båter og utstyr. Dette systemet fungerer greit, men vi ser at det er ofte de samme som stiller opp. Ønsker gjerne at flere bidrar til følgebåtkjøringen. Vi har fire følgebåter som kan benyttes på trening. Materialutvalget som er ansvarlig for følgebåtene, har opplæring i bruk og kjøring av følgebåter.

Vi er opptatt av at utstyr og båter blir behandlet med varsomhet. Vi har hatt noen småskader på båtene denne sesongen, og det er veldig viktig at alle behandler utstyr med forsiktighet.

Sesongen

Sesongen startet etter høstferien med innetrening, samt roing på elva så lenge været tillot.

Det gjennomføres testuker etter Norges Roforbunds modell i uke 44, uke 2 og uke 11. Vi anbefaler alle utøvere å gjennomføre testene. Testene er en motivasjon for egen trening og en fin måte å følge egen utvikling og fremgang. For de utøverne som har mål om internasjonal representasjon så er testukene obligatoriske. Testene er med på å danne grunnlag for invitasjon til blant annet romjulsamling og andre uttakssamlinger.

2000m på C2 ble gjennomført under NM i Trondheim i uke 2. For uke 11 ble 2000m gjennomført på kretsmeesterskapet i Concept2 i Horten. Resultatet fra mesterskapene registreres som testresultat.

Rosesongen på elva er som hovedregel fra 1. april til 1. oktober hvor vi følger normale færevannsregler. Vinterroing skal avklares med rosjef og kan gjennomføres når forholdene tillater det. I 2023 ble rosesongen åpnet 13. april.

Det har vært en krevende sesong for de aktive roerne. På grunn av vårflom ble elva stengt for roing

17. mai til 11. juni. I denne perioden var det ikke mulig å trene på elva. I august kom uværet Hans med store ødeleggelser i innlandet, noe som medførte svært høy vannføring, sterk strøm og rester fra ødeleggelsene som fulgte med nedover elva. Vi måtte igjen stenge for roing i flere uker. Vi har gjennomført treninger på Årungen i de periodene det ikke har vært mulig å trene på elva. Det er ekstra krevende for både roere, trenere og foreldre med lang kjørevei til trening på ettermiddager etter jobb og skole.

Sesongen har også vært preget av mangel på dommere. Dette har medført at Hortensregattaen ble avlyst. Flere av regattaene har vært arrangert uten forsøk, kun med heatfinaler. Vi har fått tre nye dommeraspiranter i klubben som er under opplæring; Thea Njaastad, Jonas Mandal og Johan Sebastian Remmen.

Trenere

Tom Torgersen er hovedtrener i Drammen Roklubb, og har hovedansvaret for treningene. Sammen med resten av trenerteamet gjennomføres det gode treninger. Tom lager generell treningsplan for U17, U19 og senior. De som ønsker å satse skal få tilpasset treningsopplegg. Det gir gode utviklingsmuligheter for den enkelte. Trenerteamet har denne sesongen bestått av Tom Torgersen, Morten Adamsen, Andrea-Willand-Evensen og Greta Torgersen. Andrea får lønn som ungdomstrener.

Sparebankstiftelsen DNB

Drammen Roklubb ble i 2023 tildelt midler til innkjøp av to nye båter, 4x og 2x WinTech. Båtene ble høytidelig døpt på klubbmesterskapet med Siri Eva og Sebastian som faddere.

Samlinger og aktiviteter

Julegrøt

21. desember samlet vi 32 roere til dekket bord i festlokalene. Både unge og eldre koste seg. Det var god stemning med servering av julegrøt og førjulskos.

Romjulssamling Olympiatoppen

Norges Roforbund inviterte noen juniorroere til romjulssamling på Olympiatoppen på Sognsvann. Roerne inviteres basert på testresultater. Inviterte roere fra Drammen var Maria Stendal Kaupang, Hannah Ossenkamp, Sophie Fossum Adamsrød, Henrik Arntzen, Lars Dyve Knutsen og Sean Luca Kaper.

Skisamling med Vestfold Rokrets på Oset 3. - 5. mars

Vestfold Rokrets arrangerte skisamling på Oset med stor deltakelse fra Drammen, Horten, Tønsberg og Sandefjord. Ansvarlig leder var Line Andresen Olstad fra Tønsberg. Drammen deltok med 12 roere.

Lagleder fra Drammen var Greta Torgersen.

Det var felles busstransport t/r Oset med to økter lørdag og en økt søndag. Felles måltider og mye felles hygge. En veldig fin måte å bli godt kjent med roere fra egen klubb og fra kretsen.

Elitesamlinger

Siri Eva Kristiansen deltok på to treningssamlinger i Gavirate, Italia med elitelandslaget.

Ulrik Pharo Lohne deltok på treningssamling i Gavirate, Italia, skisamling på Sjusjøen og påskesamling i Drammen. Sebastian Mejer Rasmussen deltok på skisamling på Sjusjøen og påskesamling i Drammen.

Roåpning 13. april

Tradisjon tro ble årets rosesong åpnet med heising av vimpler samt tale fra leder Espen Bergeli. Det ble en fin roåpning til tross for litt grått vær med defilering i lagbåter etterfulgt av pølsefest i båthallen.

Konkurranse og regatta

Drammen Roklubb har vært meget godt representert i alle nasjonale og flere internasjonale regattaer denne sesongen. Vi stiller med juniorer i alle årsklasser samt U23, både i 1x og lagbåter. Så langt det er mulig ror alle to løp pr dag. Vi har hatt mange flotte plasseringer.

Vi har deltatt på følgende regattaer gjennom sesongen:

- Norgesmesterskap Concept 2 hvor Drammen stilte med 16 roere
- Drammen River Cup Regatta hvor Drammen stilte med 21 roere
- Christiania Regatta 6.-7. mai hvor Drammen stilte med 24 roere
- Årungenregattaen 27.-28. mai hvor Drammen stilte med 19 roere
- Østlandsregattaen 10.-11. juni hvor Drammen stilte med 20 roere
- Sorø regatta, Danmark, 6.-7. juli hvor Drammen stilte med ni roere

Skisamling på Oset

- Tunevannsregattaen, 12.-13. august hvor Drammen stilte med 16 roere
- Kjørboregatta, 26. august hvor Drammen stilte med 22 roere
- Norgemesterskapene 16.-17. september hvor Drammen stilte med 25 roere
- Ungdomsmesterskapet, 23.-24. september hvor Drammen stilte med ni roere

Drammen Roklubb har blitt godt kjent i miljøet som en klubb med stort støtteapparat, med mange foreldre og stor heiagjeng. Det er alltid liv og røre rundt Drammen Roklubb sitt gule telt på regatta. Vi organiserer regatta med lagleder, loadmaster samt ansvarlig for hengertransport. Trenerne har også vært til stede på alle regattaer denne sesongen.

Concept 2 NM 12. januar

Drammen stilte med 16 roere i alle aldre. Det var god stemning og bra trøkk i Dragvollhallen i Trondheim, og alle gjennomførte mesterskapet med god stil. Mange med personlig rekord, og noen var med for aller første gang. Flere medaljer ble det også.

Drammen Rivercup Regatta 23. april

DRCCR ble også i år en kjempesuksess og alle roere som deltok var strålende fornøyd med arrangementet. Drammen viste seg fra sin aller beste side med nydelig vårvær. Byduellen var et nytt tiltak, hvor byens næringsliv var invitert til å delta. Flere lag trente i ukene før DRCCR og stilte til duell på elva. Drammen stilte til start med 21 roere. Ulrik vant 1x U23 etter en rå innsjutt.

(Se egen rapport fra regattasjef Ane Marie Bjerknes Friberg.)

Vestfold Rokrets og Nordisk Mesterskap 16.-18.juni

Vestfold Rokrets har et godt samarbeid mellom klubbene i kretsen. Greta Torgersen er Drammen Roklubbs representant i styret til Vestfold Rokrets.

Det ble arrangert kretssamling i februar i Sandefjord. 24 juniorer fra kretsen var samlet til felles trening og felles lunsj. Et flott tiltak for å bli bedre kjent med roerne i kretsen.

Kretsen har prioritert fellessamlinger som skisamling på Oset samt felles transport og reise til Ungdomsmesterskapet i Os.

Klubbene samarbeidet også godt for å sette sammen lagbåter til Nordisk Mesterskap U19. Vestfold

Høy og lav fra Drammen Roklubb i Trondheim. Ulrik Pharo Lohne har vært med i Concept-NM mange ganger før, men for Edvard Adamsen er det første gang. Hans far, Morten deltok på et av stafetlagene.

Bak fra ve.: Theodor Juul Caspersen (Sandefjord), Lars Dyve Knutsen, Henrik Arntzen og Mathias Strømnes Strange (Horten). Foran fra ve.: Nora Njaastad, Lotte Eriksen (Sandefjord), Maria Stendal Kaupang og Synne Olstad (Tønsberg).

Rokrets kvalifiserte to båter. Både dame og herre 4x kom fra Vestfold Rokrets.

Maria Stendal Kaupang og Nora Njaastad rodde med Lotte Eriksen fra Sandefjord og Synne Olstad fra Tønsberg. Henrik Arntzen og Lars Dyve Knutsen med Mathias fra Horten og Theodor fra Sandefjord. Begge lagene rodde Drammen sine båter, henholdsvis 64 Union og 68 Richard Jonsen.

Line Olstad fra Tønsberg var lagleder i Stockholm og bidro også på trenersiden sammen med Tom Torgersen før mesterskapet. Jentene ble Nordiske mestere, og guttene tok sølv.

Kretsmesteskap

Kretsmesterskap for Vestfold og Østfold Rokrets ble arrangert på Tunevannet i Sarpsborg i august. Drammen dominerte i de fleste løp og tok hjem mange medaljer.

Sorø, Danmark, 1.-3. juli

Regattaen i Sorø er en hyggelig og flott tradisjon i klubben. Vi bodde på det vanlige hotellet, hadde felles middager og felles lunsj i teltet på regattabanen.

Vi tok selvfølgelig det tradisjonelle bildet på trillebårbenken utenfor hotellet. Roerne viser gode resultater på banen, og fikk gode plasseringer og flere medaljer. Søndag startet med mye vind, som økte på utover dagen. I tillegg var det varslet lyn og torden, og søndag formiddag ble regattaen dessverre avlyst. Vi hadde allikevel en fin tur og hadde noen flotte dager sammen i Sorø.

Ratzeburg 4.-5. juni

Ulrik Pharo Lohne og Sebastian Mejer Rasmussen deltok i Ratzeburg regatta. Sebastian i 1x og 2x og Ulrik i 4x. Begge leverte meget gode resultater.

Holland Beker regatta, 24.-25.juni

Sebastian i 2x rodde meget bra og tok bronse i A-finale både lørdag og søndag.

Ulrik i 4x leverte til gull på tiden 5.54.

Norgesmesterskapene 26.-28. august 2023

Et av årets høydepunkter for roere er Norgesmesterskapene, som i år ble arrangert av Ormsund Roklubb. Vi stilte til start med 25 roere, hvorav 14 i offisielle NM-løp og 11 i Ormsundregattaen for U15/U17.

Drammen Roklubb tok med tre medaljer hjem fra NM:

Nora Njaastad og Maria Stendal Kaupang: NM sølv i DU19 2x

Hannah Ossenkamp, Nora Njaastad, Ingeborg Hermansen Fossum og Maria Stendal Kaupang: NM bronse 4x DU19

Ungdomsmesterskapet 23.-24. september

Drammen stilte med ni roere i Ungdomsmesterskapet i Os. Ungdommene gjorde det bra i mange ulike

Henrik Arntzen og Lars Dyve Knutsen: NM bronse 2x i HU19

båter, og fikk flere gode plasseringer og medaljer. Hannah Ossenkamp rodde til seier i 1x DU17 og ble Ungdomsmester. Ungdomsmesterskapet er også en fin mulighet til å bli kjent med andre roere, både på bussturen med felles buss med Vestfold Rokrets og på pizzakveld på lørdagen.

Baltic Cup 30. september – 1. oktober

Nora Njaastad og Maria Stendal Kaupang ble tatt ut i 2x DU18 til Baltic Cup i Hamburg, Tyskland. I Baltic Cup stiller Norge med båter i alle klasser, og en stor gjeng dro i buss med Kiel-fergen til Hamburg. Lørdag ble jentene nr 2 i B-finalen. Søndag vant jentene B-finalen.

Masters

Pål Sandli deltok i DRCR. I Euromaster München i 27.-28. juli deltok han i 2x med Janis Gailis fra Kristiansand Roklubb samt i 4x med Christian Kersten, Janis Gailis og Valdis Meikaliss. I 4x ble det gull.

Pål stilte også i Nordisk master i Bagsværd og tok med to gullmedaljer hjem, samt at han deltok i Tunevannsregattaen. Øystein Løvold rodde både NM og kretsmeesterskap på C2.

Internasjonal representasjon

Elite/Senior

Siri Eva Kristiansen ror på elitelandslaget, men har dessverre ikke deltatt i konkurranser gjennom våren og sommeren på grunn av sykdom. I oktober representerte Siri Eva Norge i **Coastal VM**, i både sprint og langdistanse. Hun tok en flott 5. plass i 1x langdistanse.

Ulrik Pharo Lohne ble i starten av 2023 tatt ut til rekruttlaget. Dette er et samarbeid mellom Norges Roforbund og Olympiatoppen. Rekruttlaget består av roere som kan være aktuelle for OL i Los Angeles i 2028, og skal trene under samme trener som denne sesongen har vært Marte Krogsrud. Sebastian Mejer Rasmussen har også deltatt på mange av treningssamlingene sammen med rekruttlaget.

I juli var både Ulrik og Sebastian i **U23 VM i Plovdiv, Bulgaria**. Sebastian i 2x rodde inn til en 5. plass i C-finalen. Det var svært varmt i Bulgaria og en av roerne i 4x slet med sykdom. Dessverre endte det med at 4x måtte trekkes på grunn av sykdom. Det var utrolig trist for laget som hadde høye ambisjoner for VM.

Sebastian Mejer Rasmussen har gitt alt i 2x U23 i Bulgaria. Baug er Per Størseth Andreassen fra Stavanger. (Foto fra U23 ved Estela.re.ma)

Både Ulrik og Sebastian har hatt en flott sesong med mange gode prestasjoner. Ulrik startet i august på studier ved Yale University i USA, hvor han kombinerer studier og roing.

Junior U19

Coupe de la Jeunesse, Amsterdam 28.-30. juli

Tre av Drammens juniorer ble tatt ut til å ro i Coupe de la Jeunesse i Amsterdam. Maria Stendal Kaupang, Lars Dyve Knutsen og Henrik Arntzen rodde DU19 4x og HU19 4x. Gutta sikret seg en 4. plass i B-finalen. Jentene måtte dessverre bryte løpet halvveis

Ulrik Pharo Lohne (nr 2 fra ve.) og hans 4x lag i VM U23. De startet lovende, men måtte trekke seg pga sykdom.

på grunn av sykdom i båten. Veldig leit for jentene, men de fikk allikevel ro B-finalen med reserve og tok 5. plassen der. På søndag tok gutta 5. plass i B-finalen mens jentene rodde til 3. plass i B-finalen. Selv om det ikke ble noen medaljer for de norske lagene så dro de hjem med masse nye erfaringer som de tar med seg videre i rokarrieren.

Coastal Coupe de la Jeunesse, Italia

Coastal beach sprint vil komme inn på OL-programmet i 2028, og Norges Roforbund har derfor valgt å sende båter til Coastal mesterskap. Nora Njaastad representerte Norge i Coastal Coupe de la Jeunesse i 2x med Synne fra Tønsberg. Nora og Synne tok en sterk bronsemedalje i krevende forhold.

Klubbmesterskap 14. oktober

Tradisjon tro avslutter vi sesongen med klubbmesterskapet.

Det var 20 roere som stilte til start. De ble fordelt i 5 4x båter etter loddtrekning. Det ble rodd to og to båter mot hverandre i cupsystem. Det endte med finale og klubbmestere ble kåret.

Etter regattaen ble det servert pølser, saft, kaffe og kaker i båthallen. De nye båtene vi har fått av Sparebankstiftelsen DNB ble høytidelig døpt av Espen Bergli med Siri Eva Kristiansen og Sebastian Mejer Rasmussen som faddere. Vimplene ble firt ned og sesongen 2023 anses som offisielt over.

Lengst distanse på Drammenselva

Vi deler ut årer til junior og senior for lengst rodd på elva i år innen 15. oktober 2023:

Klubbmestere 2023 ble brødrene August og Edvard Adam- sen, Lars Dyve Knutsen og Sean Luca Kaper

Kvinner

Junior: Nora Njaastad 513 km

Senior: Siri Eva Kristansen 445 km

Herrer

Junior: Henrik Arntzen 365 km

Senior: Ulrik Pharo Lohne 536 km

Drammen Roklubb

er en klubb med mye aktivitet. Det krever at mange må stille opp frivillig og bidra med dugnadsjobb. Uten dere kunne ikke klubben opprettholdt denne aktiviteten.

Vi avhengig av at alle bidrar. Det er mye som gjøres i en klubb - treninger skal planlegges og gjennomføres, følgebåter skal kjøres og vedlikeholdes, båter skal vedlikeholdes, vaskes og stelles, møter og samlinger arrangeres, mat serveres, regatta arrangeres og klubbhus og båthallen skal vedlikeholdes og holdes i orden. I sommerhalvåret er det mange regattaer og da skal båthenger lastes og kjøres til regatta og når regattaen er slutt skal henger losses, utstyret rigges opp og vaskes og så settes på plass igjen.

Medlemsmøte 4. desember 2023.

I forbindelse med vår medlemskveld 4. desember fikk vi besøk fra Sparebanken Øst ved bankens styreleder Øivind Andersson og Per Øyvind Mørk. De kom i hyggelig ærend. De delte ut *Sparebanken Øst Idrettsstipend* på kr 25.000,- til Sebastian Mejer Rasmussen. De ga også ut midler til innkjøp av ny

konkurransesebåt for at Siri Eva Kristiansen skal få de beste forutsetningene for å kvalifisere seg til OL i Paris i 2024. Leder Espen Bergeli takket Sparebanken Øst for at de gir klubben og våre utøvere slike flotte bidrag og muligheter på veien til å oppnå sine drømmer.

Sebastian og Siri Eva med klubbens leder Espen Bergeli og to hyggelige sjekker.

Sebastian med bankens styreleder Øivind Andersson

NM i innendørsroing 2024.

Rosjef Ragnhild Vavik rapporterer fra NM i innendørsroing (Concept 2) i Horten 13. januar at Drammen Roklubb var godt representert i flere klasser med 23 roere fra 11 til 54 år. Noen var med for aller første gang, og det ble satt mange personlige rekorder. På tribunen satt en stor heilagjeng som fikk fram det beste i våre flinke roere. Drammen Roklubb tok flere medaljer:

Maria Stendal Kaupang vant gull og ble norgesmester i den eldste juniorklassen DU19 med tiden 7:22.1.

Nora Njaastad vant en flott sølvmedalje i samme klasse.

U19 jentene våre tok også gull på stafetten 4x500 m og ble også norgesmestere. På laget var Maria Stendal Kaupang, Hannah Ossenkamp, Nora Njaastad og Ingeborg Hermansen Fossum.

Sebastian Mejer Rasmussen tok gull i U23 klassen.

Drammen Roklubb vant jentestafetten for DU19 (damer junior under 19 år) og tok NM-tittelen foran Bærum og Christiania med (fra ve) Maria Stendal Kaupang, Hannah Ossenkamp, Nora Njaastad og Ingeborg Hermansen Fossum. Maria og Nora var også de to beste individuelt i DU19 på sine Concept 2 romaskiner.

Rekordinnehaver siden 2004, snart 48 år gamle Kristine Bjerknes viste både mot og god form da hun stilte, ikke til masterklassens 1000 m der hun egentlig hører hjemme, men sammen med Norges beste kvinneroere på den dobbelte distansen. Da hun startet

Den alltid blide Maria Stendal Kaupang fra Klokkarstua smilte enda mer enn vanlig da hun ble norgesmester for DU19 på gode 7:22,1.

Olaf Tufte gratulerer Sebastian Mejer Rasmussen med seier i HU23 på 6:20.8

var hun fortsatt innehaver av kvinnenenes norgesrekord på 6:49.0 siden 2004. Men i år ble rekorden slått av Tale Børshheim Tønsager, norgesmester i svømming fra Stavanger som aldri har sittet en robåt, på 6:42.9 og også av en av roerne, OL-kandidaten Inger Kavlie fra Christiania på 6:47.0. Kristine imponerte med å ta syvende plassen på 7:19.7. Seks sekunder raskere var Siri Eva Kristiansen med 7.12.6.

Minneside for Æresmedlemmer

Da Inge Andreassen døde 22. mars 2024, like før arbeidet med denne boka skulle avsluttes, gikk det opp for oss i redaksjonen at vi hadde forsømt oss. Vi hadde ikke tenkt gjennom hvem som burde omtales av de mange som nødvendigvis har gått bort i løpet av de siste 50 årene. Inge var Rolf Andreassens 15 år eldre bror. Han ble født 9.11.1934, ble 89 år og er den siste av roerne da klubbens storhetsperiode begynte på slutten av 1950-tallet. Firere med kraftkaren Inge ombord vant fem NM titler og en Kongepokal. Han tok Forbundets trenerkurs til glede for gutta i gamle DR, men også jentene i DKR fikk instruksjon av Inge Andreassen.

Eldre i redaksjonen kom raskt på personligheter som Richard «Rikken» Jonsson, Nils Nilsen, Henning Asheim, Asbjørn Dæhlin, Jens Vig og Arve Gudbrandsen. Flere døde alt for tidlig.

Aud Sandengen kjente dem alle sammen.

Vi er meget takknemlig for at hun tok oppgaven med å skrive disse minneordene.

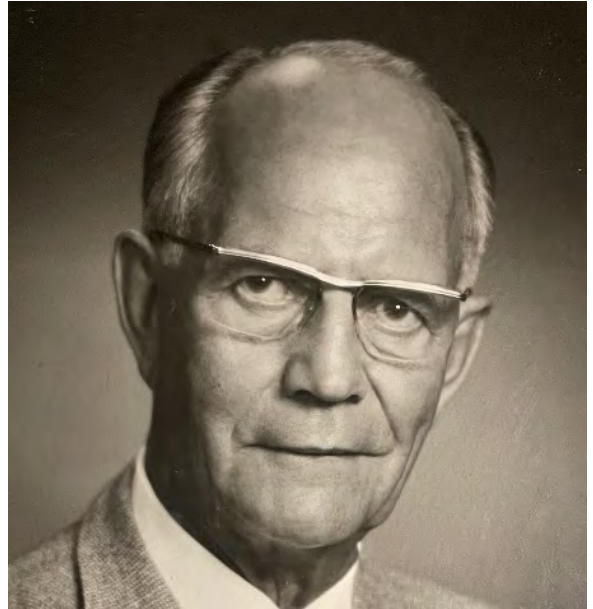
Men Aud fant raskt ut at det var en umulig oppgave, hvordan skulle dette disponeres, hvem fortjener omtalen mer enn andre? Den måtte begrenses til de av våre æresmedlemmer som har trukket inn årene sine for godt.

For foto av dem som omtales; se siden over klubbens æresmedlemmer siden 1975. Der mangler Leif Gran, derfor er han portrettert her i stedet.

Cecilie Resch og Knut Amundsen har egne omtaler foran i boka.

Leif Gran (1904-1982)

Leif var en hederskar som betød mye for Drammens Roklub. Han var en av stifterne av klubben i 1924 og var sekretær i det første styret. Han var klubbens formann i 1970-71-72. Han var drivkraften bak skolekapproingen som er nøye omtalt i «Gullboka» fra 1974. Han mottok Gullåra i 1962 og ble klubbens æresmedlem i 1974. Han mottok i 1974 Norges Roforbunds Diplom «for fremragende innsats for norsk ro-idrett» og Norges Roforbunds Gullmedalje (forbundets høyeste utmerkelse) i 1981. Han var i mange år involvert i styret i Oslo Rokrets og i Norges Roforbunds dommerkollegium. Han var kampdommer ved OL i München i 1972, VM i Canada i 1973, EM i

Leif Gran

Vichy 1967, Nordisk mesterskap i Åbo 1971 og Årungen 1973.

Leif Gran opprettet et fond for innsatspokal som kan deles ut årlig av klubbens styre til et medlem som har gjort en fremragende innsats for klubben:

Leif Grans fond Innsatspokalen

Jeg vil med dette underrette om at jeg i dag har gitt klubben kr 5.000,- som gave til «Innsatspokal». For beløpet har jeg kjøpt en obligasjon litr. C nr. 1463 stor kr 5.000,- i A/S Veritashuset 7 ½ % obligasjonslån 1977. Renteavkastningen vil bli satt inn på konto i Lier Sparebank. Gaven er gitt således at renteavkastningen kan benyttes til «Innsatspokal» som skal deles ut på klubbens årsmøte. Er ingen kandidat funnet verdig til denne pokal på nevnte årsmøte, kan rentene tillegges fondets kapital for senere utdeling. Ved eventuell uttrekning av obligasjonen, er det en uttrykkelig forutsetning at beløpet skal benyttes til gjenkjøp av verdipapirer med best mulig renteavkastning. Gavens grunnkapital kan ikke angripes.

Gaven skal bestyres av klubbens fondsstyre.

Drammen, 18. oktober 1977

Leif Gran (sign.)

Richard Jonsson – Rikken (1912-1990)

Viseformann 1946-47, 1949-50, 1953-54
Formann 1951-52

Richard Jonssons medaljesamling

Rikken satt i styret i Norges Roforbund som styremedlem, viseformann og formann fra 1956 til 1965. Han ble i 1966 tildelt Norges Roforbunds Gullmedalje (forbundets høyeste utmerkelse). Han er også tildelt Svenska Roddförbundets «Gullåran» samt Danmark og Finlands RF's Hederstegn og Norges Idrettsforbunds «Hederstegn». Han mottok Drammens Roklubs Gullåra i 1953.

Etter hans død fikk Drammen Roklubb en gave på kr 200.000 fra hans enke, Inger Marie Jonsson. Pengene ble investert i ny båt i Rikkens ånd og den fikk selvsagt døpenavnet Richard Johnsson. Vi har også hans medaljesamling på veggen i Styreverrommet, se foto over.

Reidar Evje (1911-2000)

Reidar ble medlem i Drammens Roklub i 1936 og ble Norgesmester i åtter i 1939 og i 1949, i toer med styrmann i 1951. I Firer eldre roere ble han Norgesmester i 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957 og 1958.

Reidar fikk Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull roing i 1947. I Drammens Roklub ble han tildelt Gullåren i 1953 og Hederstegnet i 1964. Han hadde flere verv i Drammens Roklub, var bl.a formann i 1968-69. Han ble æresmedlem i 1988.

Da det nye klubbhuset ble bygget på 1990-tallet var han en av de ivrigste som hjalp til på dugnader og for dette fikk han Innsatspokalen i 1995. Reidar Evje døde 04.07.2000.

Eva Myklegård (1920-2008)

Eva ble valgt til sekretær i Drammens Kvinnelige Roklubb da klubben ble stiftet i 1945. Et verv hun hadde i fem år til hun ble formann i 1950. Etter to år ble hun igjen klubbens sekretær før hun overtok ansvaret for hus og materiell i perioden 1953-1962 avbrutt av to år som rosje.

Eva Myklegård rodde på det første laget som ble Norgesmester for Drammens Kvinnelige Roklubb i 1948. Nye Norgesmesterskap i 1949 og 1950. Eva rodde i mange år på det fryktede «steinbryterlaget» til DKR.

Eva var leder av Norges Roforbunds dameutvalg fra 1954 til 1964. Hun satt i Norges Roforbunds styre fra 1960 til 1964. Hun fikk i 1954 Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull roing, Drammens Kvinnelige Roklubs hederstegn i 1965 og ble Æresmedlem i DKR i 1985. Hun ble også tildelt Svenska Roddförbunds Medalje.

Edith Svendsen (1921-1993)

Edith Svendsens medaljesamling

Edith var den mestvinnende cox i DKRs historie. Norgesmester i 1950, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60. Hun coxet ofte flere lag slik at det ble dobbelt/tredobbelt seier i flere år. Deltok i Nordisk Mesterskap i 1954-57-59.

Edith var kasserer fra 1946 til 1950, sekretær 1951-

52, formann 1953-1955, langturrosjef og rosjef 1956-1962.

Hun var medlem i Norges Roforbunds Dameutvalg fra 1956 til 1964.

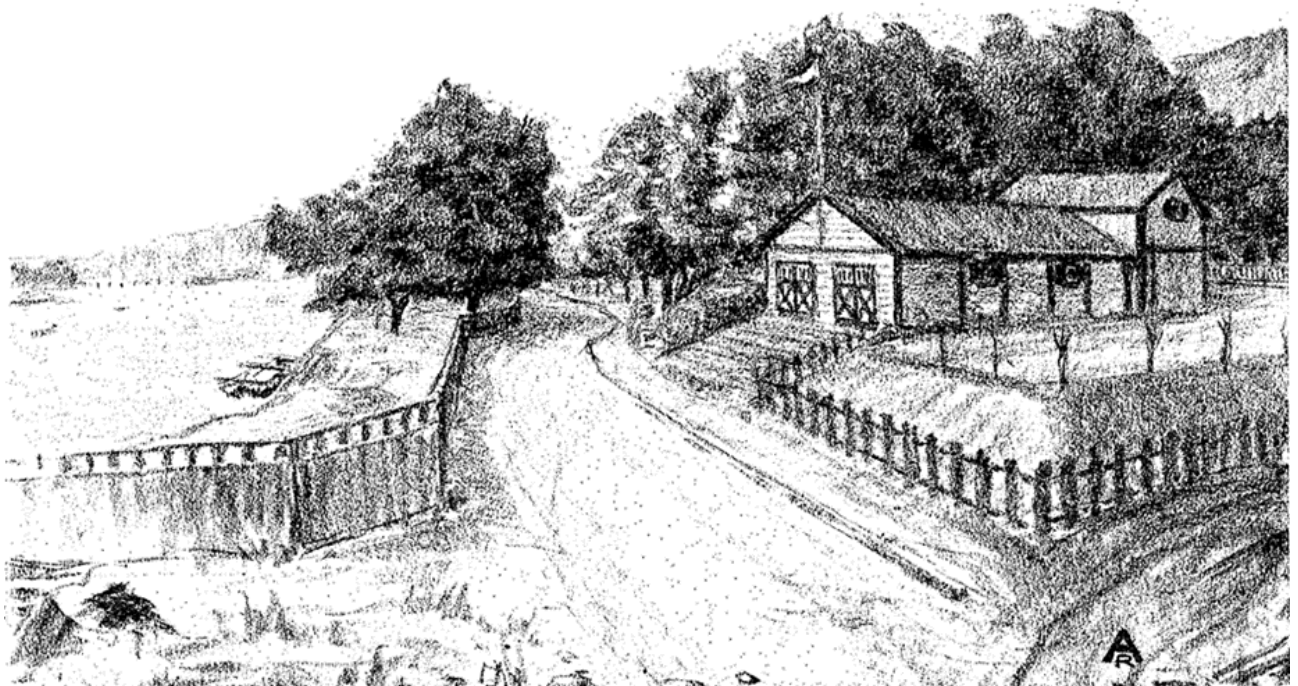
Hun fikk Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull coxing i 1957.

Edith fikk Drammens Kvinnelige Roklubb heders tegn i 1965 og ble æresmedlem i 1985.

Også Ediths medaljesamling (se over) kan ses på veggen i Styrerommet.

Roernes første klubbhus i Lilleparken

2 år etter at Drammens Roklub ble stiftet i 1924, jobbet en komité bestående av Leif Jenssen - Eyvind Nielsen - Huseby og Ola Norstad i 1926 med å skaffe klubben et båthus. Christiania Roklub tilbød Drammens Roklub å kjøpe deres gamle båthus til en pris av kr 3.500. Tilbudet ble godtatt.

Drammens Roklubs båthus i Lilleparken, 1926. Merk gjerdet rundt Sandtomta til venstre. Kulltegning av Rolf Adler.

Drammensroernes første båthus i Lilleparken ble kjøpt fra Christiania Roklub i 1926. Drammensroerne holder fortsatt til i Lilleparken i et flott klubbhus som stod ferdig i 1996.

Norgesmestere

Drammen Roklubb har i alt 52 norske mesterskap i perioden 1924 – 1974 og 28 norske mesterskap i perioden 1975 – 2024, totalt 80 norgesmesterskap.

Denne oversikten er i perioden 1924 – 1974 basert på Gullboka og DKR. Perioden 1975-2024 er hentet fra tilgjengelige styreprotokoller og routvalgets beretninger.

År og sted	Norgesmestere
1934 Stavanger	Innrigger junior: Alf Bottegård – Kaare Kleven – Thorleif W. Røine – Roar Aschim. Cox: Tarald Grimlid
1935 Horten	Innrigger junior: Håkon Dillerud – Haakon Fossen – John Hoan Andersen – Nils Nilsen. Cox Tarald Grimlid
1936 Horten	Innrigger junior: Håkon Dillerud – Haakon Fossen – C. B. Petersen – Nils Nilsen. Cox Tarald Grimlid
1937 Horten	Innrigger senior: Håkon Dillerud – Haakon Fossen – John Hoan Andersen – Nils Nilsen. Cox Tarald Grimlid Åtter junior: Arne Sletterød – Paul Østmoen – Trygve Nielsen (Eiker) – Erik Braun Eek – Håkon Bottegård – Alf Møller – Oscar J. Helgerud – Rich. Jonsson. Cox T.Grimelid
1938 Bergen	Innrigger senior: Håkon Dillerud – Thorleif W. Røine – John Hoan Andersen – Nils Nilsen. Cox Tarald Grimlid
1939 Horten	Innrigger senior: Håkon Dillerud – Thorleif W. Røine – John Hoan Andersen – Nils Nilsen. Cox Tarald Grimlid Åtter senior: Reidar Evje – Nils Wiig – Trygve Eiker – Alf Bottegård – Roar Torgersen – Åge Ackenhansen – Oscar J. Helgerud – Rich. Jonsson. Cox: Tarald Grimlid Innrigger, yngste junior: Thorleif Sagen – Ludvig Throndsen – Gunnar Korvald – Nils Holst. Cox Tarald Grimlid
1940-45	Ikke arrangert p.g.a. krigen.
1946 Horten	Innrigger yngste junior: Gunnar Iversen – Helge Gundersen – Daniel Solvang – Ivar L. Ytreberg. Cox: Gøsta Mürer Jacobsson Innrigger junior: Rolf Karlsen – Alf Andersen – Gunnar Korvald – Ernst A Waitz. Cox: Tarald Grimlid

År og sted**Norgesmestere**

	Åtter junior: Rolf Karlsen – Peter Wessel – Gunnar Iversen – Helge Gundersen – Daniel Solvang – Ivar L. Ytreberg – Gunnar Korvald – Alf Andersen. Cox: Tarald Grimlid
1948 Horten	Firer eldre roere: Håkon Bottegård – Rolf Karlsen – Nils Nilsen – Rich. Jonsson. Cox: G. Mürer Jacobsson Firer innrigger damer, senior: Bjørg Bough – Lillemor Petersen – Astrid Nilsen – Eva Myklegård. Cox: Gerd Ravnaas (DKR) Firer innrigger, damer junior: Bjørg Bough – Lillemor Petersen – Astrid Nilsen – Eva Myklegård. Cox: Gerd Ravnaas (DKR)
1949 Horten	Åtter senior: Knut Opsahl – Erling Andersen – Kristian Walentin – Henning Askheim – Håkon Refsum – Peter Wessel – Reidar Evje – Oddmund Dahl. Cox: G. Mürer Jacobsson Single sculler, junior: Peter Wessel Firer, elder roere: Håkon Bottegård – Alf Møller- Trygve Eiker – Rich. Jonsson. Cox: G. Mürer Jacobsson
1950 Bergen	Firer eldre roere: Ivar L. Ytreberg – Alf Møller- Øyvind Lund – Rich. Jonsson. Cox: G. Mürer Jacobsson Firer innrigger damer, senior: Cecilie Resch- Ellen Jensen – Gerd Inger Nilsen – Eva Myklegård. Cox: Edith Svendsen (DKR)
1951 Horten	Toer m/styrmann: Reidar Evje – Erling Andersen. Stm: Tore Jahns
1952 Horten	Firer eldre roere: Reidar Evje – Erling Andersen – Alf Møller – Rich. Jonsson. Cox: Gunnar Knudsen
1953 Bergen	Firer eldre roere: Reidar Evje – Erling Andersen – Alf Møller – Rich. Jonsson. Cox: Gunnar Knudsen Innrigger damer, junior: Bjørg Ulsteen – Liv Sværi – Bjørg Nilsen – Else Fischer. Cox: Edith Svendsen (DKR)
1954 Horten	Toer m/styrmann junior: Helge Skaug – Gunnar Magnussen Stm. Tore Jahns Firer, eldre roere: Reidar Evje – Rich. Jonsson – Nils Nilsen – Knut Norstad. Cox: Tore Jahns
1955 Horten	Firer eldre roere: Reidar Evje – Rich. Jonsson – Henning Askheim – Knut Norstad. Cox: Gunnar Knudsen Firer m/styrmann damer, junior: Lillian Haugen – Sissel Lindquist – Gerd Tove Gussgård – Ingjerd Aanesen. Cox: Edith Svendsen (DKR)
1956 Bergen	Firer eldre roere: Reidar Evje – Rich. Jonsson – Henning Askheim – Knut Norstad. Cox: Gunnar Knudsen

År og sted**Norgesmestere**

	Firer m/styrermann, damer, senior: Lillian Haugen – Rigmor Hall-Lillebø – Sissel Lindquist – Gerd Tove Gussgård. Cox: Edith Svendsen (DKR)
1957 Sandefjord	Åtter junior: Bjørn Pettersen – Rolf Ranvik – Bjørn Sterkeby – Inge Andreassen – Leif Anisdahl – Helge Vindheim – Helge Eriksen – Axel Kirkhorn. Cox: Tore Jahns
	Innrigger junior: Helge Eriksen – Helge Vindheim – Leif Anisdahl – Rolf Ranvik. Cox: Tore Jahns
	Firer, eldre roere: Reidar Evje – Rich. Jonsson – Henning Askheim – Knut Norstad. Cox: Tore Jahns
	Firer m/styrermann damer, senior: Lillian Haugen – Rigmor Hall-Lillebø – Sissel Lindquist – Gerd Tove Gussgård. Cox: Edith Svendsen (DKR)
1958 Horten	Firer outrigger junior: Gunnar Magnussen – Johnny Martinsen – Knut Amundsen – Inge Andreassen. Cox: Tore Jahns
	Åtter, junior: Gunnar Magnussen – Tore Jernberg – Josef Schwartz – Per Gulbrandsen – Egil Eriksen – Johnny Martinsen – Knut Amundsen – Inge Andreassen. Cox: Tore Jahns
	Firer, eldre roere: Reidar Evje – Rich. Jonsson – Henning Askheim – Knut Norstad. Cox: Knut-Arthur Norstad
	Firer med styrermann damer, junior: Karin Rye – Berit Thon – Aasne Graver – Tone Wahlstrøm. Cox: Edith Svendsen (DKR)
	Firer innrigger damer, senior: Lillian Haugen – Rigmor Hall-Lillebø – Sissel Lindquist – Gerd Tove Gussgård. Cox: Edith Svendsen (DKR)
1959 Horten	Innrigger senior: Gunnar Magnussen – Johnny Martinsen – Knut Amundsen – Inge Andreassen. Cox: Knut-Arthur Norstad
	Firer med styrermann damer, senior: Lillian Haugen – Rigmor Hall-Lillebø – Sissel Lindquist – Gerd Tove Gussgård. Cox: Edith Svendsen (DKR)
	Utrigger firer damer, junior: Anne Lise Eriksen – Gerd Inger Nilsen – Runa Johansen – Randi Stenseth. Cox: Inger Stenseth
1960 Horten	Innrigger junior: Bjørn Johannessen – Øivind Halvorsen – Ole Kristiansen – Kjell Meinseth. Cox: Knut-Arthur Norstad
	Firer u/stm, junior: Bjørn Johannessen – Øivind Halvorsen – Ole Kristiansen – Kjell Meinseth
1961 Horten	Innrigger senior: Inge Andreassen – Knut Amundsen – Johnny Martinsen – Gunnar Magnussen. Cox: Jan E. Andersen
1965 Sandefjord	Toer m/styrermann senior: Jan-Erik Trondsen – Per Skaug. Stm: Per Haugerud

År og sted	Norgesmestere
1965 Horten	Innrigger junior: Hans Petter Rasmussen – Per Skaug – Jan-Erik Trondsen – Lars-Tore Meinseth. Cox: Per Haugerud
1966 Bergen	Toer m/styrman senior: Bjørn Johannessen – Hans Petter Rasmussen. Stm: Tore Thorkildsen

U-Offisielle seiere i Norgesmesterskap

År og sted	Norgesmestere
1958 Horten	Innrigger begynnere: Øyvind Landmark – Kjell Jordan – Kjell Kristoffersen – Jarl Johansen. Cox: Knut-Arthur Norstad
1959 Horten	Innrigger begynnere: Bjørn Johannessen – Øivind Halvorsen – Ole Kristiansen – Kjell Meinseth. Cox:Knut-Arthur Norstad Begynner firer m/stm: Bjørn Johannessen – Øivind Halvorsen – Ole Kristiansen – Kjell Meinseth. Cox:Knut-Arthur Norstad
1964 Bergen	Gutter – firer innrigger: Arne Bergodd – Rolf Andreassen – Tor Ole Brekke – Ragnar Løken. Cox: Per Haugerud
1965 Horten	Firer – ungdomsroere: Arne Bergodd – Rolf Andreassen – Tor-Ole Brekke – Ragnar Løken. Cox:Henrich Bille
1966 Bergen	Begynnere: Arne Bergodd – Rolf Andreassen – Tor Ole Brekke – Ragnar Løken. Cox:Henrich Bille

Ny regel for NM i 1967 og Junior-mesterskap ny regel 1967

År og sted	Norgesmestere
1967 Horten	Toer m/styrman senior: Bjørn Johannessen – Per Skaug. Stm: Tore Thorkildsen. Firer m/styrman junior: Arne Bergodd – Tor Ole Brekke – Rolf Andreassen – Ragnar Løken. Stm: Henrich Bille
1969 Årungen	Firer innrigger junior: Børre Kittelsen – Henrich Bille – Terje Pedersen – Øistein Olsen. Cox: Dag Torgersen
1970 Horten	Toer u/styrman junior: Ole Uglum – Børre Kittelsen. Toer m/styrman senior: Arne Bergodd – Rolf Andreassen. Stm: Finn Hoff Aronsen. Dobbeltskuller damer junior: Trine Lise Kaalstad – Gro Helen Eriksen (DKR). Firer m/styrman damer junior: Anne-Grethe Carlson – Norunn Ringstad – Anne-May Lind Olsen – Kari Sørensen. Cox: Wenche Knutsen

År og sted	Norgesmestere
1971 Årungen	Toer m/styrmann senior: Arne Bergodd – Rolf Andreassen. Stm: Thor Egil Olsen. Firer m/styrmann senior: Tor Ole Brekke – Ragnar Løken – Arne Bergodd – Rolf Andreassen. Cox: Thor Egil Olsen. Dobbeltskuller damer junior: Kari Sørensen – Anne-Grethe Carlson (DKR)
1972 Årungen	Toer u/styrmann senior: Arne Bergodd – Rolf Andreassen. Toer m/styrmann senior: Arne Bergodd – Rolf Andreassen. Stm: Thor Egil Olsen. Dobbeltskuller damer junior: Kari Sørensen – Anne-Grethe Carlson (DKR)
1973 Årungen	Toer m/styrmann senior: Arne Bergodd – Rolf Andreassen. Stm: Hans Martin Olsen. Toer u/styrmann senior: Arne Bergodd – Rolf Andreassen. Åtter junior: Einar Nilsen – Tom Sørli – Finn Helvang Olsen – Øyvind Johannessen – Dag Bolstad – Ole Jakobsen – Per Skjærvik – Tore Andreassen. Cox: Jan Henning Askheim. Innrigger junior: Dag Bolstad – Tom Sørli – Finn Helvang Olsen – Tore Andreassen. Cox: Hans Martin Olsen
1974 Årungen	Toer m/styrmann junior: Pål Sandli – Thor Egil Olsen. Stm: Espen Skar. Åtter junior: Jan Henning Askheim – Trond Hilden – Per A. Dahle – Øyvind Johannessen – Jan Paulsen – Ole B. Jakobsen – Pål Sandli – Thor E. Olsen. Cox: Hans Martin Olsen
1975 Trondheim	Toer m/styrmann junior: Pål Sandli – Thor Egil Olsen. Cox: Olav Tveten. Dobbeltskuller damer junior: Audhild Tørstad – Kjellaug Tørstad (DKR)
1976 Årungen	Toer u/styrmann senior: Arne Bergodd – Rolf Andreassen. Toer m/styrmann senior: Arne Bergodd – Rolf Andreassen. Cox: Ulf Støa
1979 Årungen	Toer u/styrmann junior: Jostein Jacobsen – Thorbjørn Stryken
1980 Årungen	Toer u/styrmann junior: Jostein Jacobsen – Tom Torgersen
1982 Årungen	Firer u/styrmann junior: Tor Edvardsen – Bjørn Edvardsen – Dag Meyer – Werner Johansen. Toer uten styrmann junior: Tor Edvardsen – Bjørn Edvardsen
1988 Voss	Dobbeltfirer junior: Jørn Inge Throndsen – Johannes Christensen – Trond Bergeli – Espen Bergeli

År og sted**Norgesmestere**

1991 Årungen	Singelsculler junior: Fredrik Raaen Bekken
1992 Årungen	Singelsculler junior: Fredrik Raaen Bekken
1993 Voss	Singelsculler junior: Fredrik Raaen Bekken. Dobbeltsculler senior: Per Einar Johannessen – Fredrik Raaen Bekken
1995 Årungen	Singelsculler senior: Fredrik Raaen Bekken
1996 Årungen	Singelsculler senior: Fredrik Raaen Bekken
1997 Årungen	Singelsculler damer senior: Kristine Bjerknes. Dobbeltsculler damer senior: Kristine Bjerknes – Anne Kristine Rasmussen
1998 Voss	Singelsculler damer senior: Kristine Bjerknes. Dobbeltsculler damer senior: Kristine Bjerknes – Anne Kristine Rasmussen. Singelsculler senior: Fredrik Raaen Bekken
1999 Årungen	Singelsculler damer senior: Kristine Bjerknes. Dobbeltsculler damer senior: Kristine Bjerknes – Hanne Cecilie Rasmussen. Singelsculler junior: Morten Adamsen
2000 Årungen	Singelsculler senior: Fredrik Raaen Bekken
2001 Årungen	Singelsculler damer senior: Kristine Bjerknes
2003 Årungen	Singelsculler damer senior: Kristine Bjerknes
2004 Voss	Singelsculler junior: Håkon Langberg
2022 Årungen	Singelsculler damer senior: Siri Eva Kristiansen

Kongepokalvinnere**År****Kongepokalvinnere**

1939	Firer innrigger senior: Håkon Dillerud – Thorleif W. Røine – John Hoan Andersen – Nils Nilsen. Cox: Tarald Grimlid. Laget vant firer innrigger senior i 1937, 1938 og 1939 og vant den store Kongepokalen til odel og eie. Haakon VII monogram
1961	Firer innrigger senior: Gunnar Magnussen, Johnny Martinsen, Knut Amundsen, Inge Andreassen. Cox: Jan E. Andersen. Laget vant H.M.Kongens pokal.

År	Kongepokalvinnere
	Olav V monogram
1995	Singelsculler senior: Fredrik Raaen Bekken Harald V monogram
1997	Singelsculler damer senior: Kristine Bjerknes Harald V monogram
1998	Singelsculler damer senior: Kristine Bjerknes Harald V monogram
1999	Singelsculler damer senior: Kristine Bjerknes Harald V monogram
2000	Singelsculler senior: Fredrik Raaen Bekken Harald V monogram

Norgesmesterskap C2 ergometerroing

År og sted	Norgesmestere
1995	Damer senior 2500m: Kristine Bjerknes
1996	Damer senior 2000m: Kristine Bjerknes
1997	Damer senior 2000m: Kristine Bjerknes
1998 Horten	Damer senior 2000m: Kristine Bjerknes
1999	Damer senior 2000m: Kristine Bjerknes
2000	Damer senior 2000m: Kristine Bjerknes
2001	Damer senior 2000m: Kristine Bjerknes
2002	Damer senior 2000m: Kristine Bjerknes
2003	Damer senior 2000m: Kristine Bjerknes
2004	Damer senior 2000m: Kristine Bjerknes
2022 NTNUI Digitalt	HU19 2000m C2 nr 1 – gull: Ulrik Pharo Lohne.
2024 Horten	DU19 – nr 1 gull: Maria Stendal Kaupang. Stafett 4x500 DU19 – nr 1 gull: Maria Stendal Kaupang – Nora Njaastad – Hannah Ossenkamp – Ingeborg Hermansen Fossum

Deltagelse i Internasjonale Mesterskap 1924 - 2024

Denne oversikten er i perioden 1924 – 1974 basert på Gullboka og DKR. Perioden 1975-2024 er hentet fra tilgjengelige styreprotokoller og routvalgets beretninger.

Nordisk mesterskap

1939 - Stockholm

- Innrigger (nr.1 gull): Haakon Dillerud, Thorleif W. Røine, John Hoan Andersen, Nils Nilsen. Cox: Tarald Grimlid

1955 - Pargas, Finland

- Firer m/styrmann damer (nr.3 bronse): Lillian Haugen, Sissel Lindquist, Gerd Tove Gussgaard, Ingjerd Aanesen. Cox: Edith Svendsen (DKR)

1957 - Horten

- Firer m/styrmann damer (nr.2 sølv): Lillian Haugen, Sissel Lindquist, Gerd Tove Gussgaard, Rigmor Hall-Lillebø. Cox: Edith Svendsen (DKR)

1959 - Mölndal

- Innrigger: (nr.2 sølv) Inge Andreassen, Knut Amundsen, Johnny Martinsen, Gunnar Mag-nussen. Cox: Knut-Arthur Norstad
- Firer m/styrmann damer: (nr.3 bronse) Else Berit Dahl, Aasne Graver, Tone Wahlstrøm, Rigmor-Hall Lillebø. Cox: Edith Svendsen (DKR)

1967 - Mölndal

- Toer m/styrmann: (nr.2 sølv) Per Skaug, Bjørn Johannessen. Stm: Tore Thorkildsen
- Firer u/styrmann: (nr.4) Rolf Andreassen, Arne Bergodd, Tor Ole Brekke, Ragnar Løken

1971 - Åbo

- Åtter (kombinasjonslag): (nr.2 sølv) Ragnar Løken, Tor Ole Brekke, Odd Gustav Sørums (Sandfjord RK), Øivind Brøymer (CR), Odd Vaage (NSR), Stein Ravnsborg (CR), Knut Viker (CR), Olav Jahre (NSR). Cox: Finn Hoff Aronsen
- Toer m/styrmann: (nr.2 sølv) Arne Bergodd, Rolf Andreassen. Stm: Thor Egil Olsen
- Dobbeltsculler, senior (nr.4): Anne-Grethe Carl-son, Kari Sørensen (DKR)

1972 - Sorø

- Dobbeltsculler, senior (nr.4): Anne-Grethe Carl-son, Kari Sørensen (DKR)

1973 - Årungen

- Åtter senior (nr.1 gull): Arne Bergodd, Rolf Andreassen, Finn Tveter (NSR), Tom Welo (NSR), Kjell Sverre Johansen (NSR), Petter Wærnes (Ormsund RK), Ole Nafstad (Bærum RK), Cox: Jørgen Cappelen (NSR)
- Toer m/stm senior: (nr.1 gull) Arne Bergodd, Rolf Andreassen. Cox: Thor Egil Olsen
- Singelsculler junior: (tatt ut rodde ikke pga sykdom) Odd Jensrud
- Åtter junior (nr.2 sølv): Tom Sørli, Finn Helv-ang Olsen, Einar Nilsen, Øyvind Johannessen, Ole B. Jacobsen, Per Skjærvik, Tore Andreas-sen, Dag Bolstad. Cox: Jan Henning Askheim

1975 - Stockholm

- Toer u/styrmann senior: (nr.2 sølv) Rolf An-dreassen, Arne Bergodd

1978 -

- Toer m/styrmann junior: (nr.2 sølv) Hans Mar-tin Olsen, Thorbjørn Stryken. Cox: Andre Ask-heim

1979 - Esbo

- Firer u/styrmann senior: (nr.1 gull) Jan Paulsen, Pål Børnick (Bærum RK), Einar Fjøsne (Ormsund RK), Pål Sandli

1980 - København

- Dobbeltfirer junior: (nr.1 gull) Vetle Vinje (Bærum RK), Pål Sandli, Espen Thorsen (Horten RK), Lars Bjønness (Ormsund RK)
- Toer u/styrmann junior: (nr.1 gull) Tom Torgersen, Jostein Jacobsen
- Åtter junior: (nr.1 gull) Alf Hansen (Ormsund RK), Rolf Thorsen (Horten RK), Sverre Løken (NSR RK), Magnus Grepperud (Ormsund RK), Tom Torgersen, Atle Aamodt (Ormsund RK), Torvald Jacobsen (Fana RK), Mark van Dok. Cox?

1983 - Stockholm

- Dobbeltfirer senior: (nr.1 gull) Pål Sandli, Vetle Vinje (Bærum RK), Lars Bjønnes (Ormsund RK), Espen Thorsen (Horten RK)
- Åtter senior (Nr.1 gull): Alf Hansen (Ormsund RK), Rolf Thorsen (Horten RK), Sverre Løken (NSR), Magnus Grepperud (Ormsund RK), Tom Torgersen, Atle Aamodt (Ormsund RK), Torvald Jacobsen (Fana RK), Mark van Dok. Cox?
- Firer u/styrmann senior: (En åre brakk – kom ikke til mål) Tom Torgersen, Morten Grepperud (Ormsund RK), Atle Aamodt (Ormsund RK), Torvald Jacobsen (Fana RK)

1984 - Årungen

- Dobbeltfirer junior: (nr.3 bronse) Per Einar Johannessen, Tom Kristiansen (Horten RK), Arild Handset (Horten RK), Terje H. Nilsen (Risør RK)
- Singelsculler, junior: Jorunn Haga (nr.3 bronse) (DKR)

1988 - Sorø

- Dobbeltfirer junior: (nr.2 sølv) Espen Bergeli, Trond Bergeli, Johannes Christensen, Jørn Inge Throndsen

1992 - Årungen

- Dobbeltsculler junior: (nr.1 gull) Fredrik Raaen Bekken, Knut Georg Engebu (Bærum RK)
- Dobbeltsculler damer junior: (nr.1 gull) Siri Sveen, Kristine Bjerknes

1993 - Bagsværd & København

- Firer lettvekt: (plassering?) Espen Bergeli, Trond Bergeli, Pål Jonassen, Jone Jonassen (begge Stavanger)
- Dobbeltsculler junior: (nr.1 gull) Fredrik Raaen Bekken, Knut Georg Engebu (Bærum RK)

1994 - Sverige

- Dobbeltfirer junior: (nr.1 gull) Kristine Bjerknes, Stine Høvdig Titland (CR), Ingrid Gjessing (CR), Heidi Kronseth (Sandefjord RK)

1995 - Årungen

- Dobbeltsculler damer senior: (nr.1 gull) Kristine Bjerknes, Kristine Klaveness (CR)
- Dobbeltfirer damer senior: (nr 3) Kristine Bjerknes, Janka Nakken (CR RK), Kristine Klaveness (CR RK), Charlotte M. Wilhelmsen (CR RK)
- Dobbeltfirer senior: (nr.1 gull) Fredrik Raaen Bekken, Lars Bjønnes (Ormsund RK), Kjetil Undseth (Stavanger RK), Steffen Størseth (Stavanger RK)
- Singelsculler senior: (nr.4) Fredrik Raaen Bekken

1997 - Tammerfors

- Singelsculler senior: (nr.1 gull ny banerekord) Fredrik Raaen Bekken

1999 - Årungen

- Dobbeltsculler junior: (nr.1 gull) Morten Adamson, Knut Mikkel Kolbe (Ormsund RK)

2015 - Årungen

- Dobbeltfirer, junior damer: (Nr.2 sølv) Sara Seip, Hannah Standal (Ålesund RK), Amanda Helseth, (Ålesund RK), Une Tjømm (Tønsberg RK)

2002 - Sorø

- Dobbeltfirer, junior: Trude Skjold Løken, Ida Husjord (Trondhjem RK), Julie Heilemann (Trondhjem RK), Camilla Woll (CR)

2003 - Örkellunga, Sverige

- Dobbeltsculler senior: (nr.1 gull) Morten Adamson, Nito Simonsen (Nils-Torolf Simonsen) (NSR)

2019 - Sarpsborg

- Singelsculler damer: (7.pl) Karoline Masch

2022 - Tammerfors, Finland

- Singelsculler HU19: (nr.3 bronse) Ulrik Pharo Lohne
- Dobbeltfirer HU19: (nr.2 sølv) Ulrik Pharo Lohne, Marius Thime (Sarpsborg RK), Erik Hein (Moss RK), Erlend Devold Refsum (Ålesund RK)

2023 - Stockholm

- Dobbeltfirer DU19: (nr.1 gull) Nora Njaastad, Maria Stendal Kaupang, Lotte Eriksen (Sandefjord RK), Synne Olstad (Tønsberg RK)
- Dobbeltfirer HU19: (nr.2 sølv) Henrik Arntzen, Lars Dyve Knutsen, Mathias (Horten RK), Theodor (Sandefjord RK)

Europamesterskap

1953 - Bagsværd, København

- Firer uttrigger m/styrmann damer (2.pl sølv): Cecilie Resch (DKR) Solveig Gyllenhammer (Sandefjord RK), Gerda Sperre (Sandefjord RK), Bjørg Andersen (Sandefjord RK), cox: Grete Børnick (Sandefjord RK)

1967 - Vichy

- Toer m/styrmann (B finale 4.pl nr.10) Per Skaug, Bjørn Johannessen. Stm. Tore Thorkildsen

1971 - Bagsværd, København

- Toer m/styrmann: (B finale 3.pl nr.9) Rolf Andreassen, Arne Bergodd. Stm. Thor Egil Olsen

- Åtter: (oppsamling – ikke videre kombinasjonslag) Ragnar Løken, Tor Ole Brekke, Odd Gustav Sørsum (Sandfjord RK), Øivind Brøymer (CR), Odd Vaage (NSR), Stein Ravnsborg (CR), Knut Viker (CR), Olav Jahre (NSR). Cox: Finn Hoff Aronsen

1973 - Moskva

- Firer u/styrmann: (A finale nr 3 bronsemedalje) Arne Bergodd, Rolf Andreassen, Odd Gustav Sørsum (Sandefjord RK), Ole Nafstad (Bærum RK)

2021 - Varese

- Dobbeltfirer damer senior: (A finale nr 4) Siri Eva Kristiansen, Maja Lund (Bergens RK), Thea Helset (Ålesund RK), Inger Kavlie (CR)

2022 - München

- Singelsculler damer senior: (A finale nr.6) Siri Eva Kristiansen

EM U23

2022 - Hazewinkel, Belgia

- Dobbeltfirer U23: (B finale 1.pl nr.7) Ulrik Pharo Lohne, Einar Bjørvik (Fana RK), Erik Vakt skjold (Os RK), Andreas Dugstad Sørskaar

2023 - Plovdiv, Bulgaria

- Dobbeltfirer: (B finale 1.pl nr.7): Ulrik Pharo Lohne, Oscar Gjerland (Ormsund RK), Andreas Dugstad Sørskaar (CR), Erik Vakt skjold (Os RK)
- Dobbeltsculler U23: (C finale 5.pl nr.17) Sebastian Mejer Rasmussen, Per Størseth (CR)

EM U19

2018 - Gravelines, Frankrike

- Dobbeltfirer damer: (B finale 4.pl nr.10) Karoline Masch, Marie Andrup-Næss (Tønsberg RK), Ida Kyvik Sandvik (Tønsberg RK), Karoline Berset (Ålesund RK)

2019 - Essen, Tyskland

- Dobbeltsculler damer: (C finale 6.pl nr.18) Karoline Masch, Hanna Grude (Ormsund RK)

2021 - München

- Dobbelsculler: (B finale 1.pl nr.7) Ulrik Pharo Lohne, Trygve Bye Løken (NSR)
- Dobbeltfirer: (B finale 2.pl nr.8) Hampus Westerberg Heltne, Marius Thime (Sarpsborg RK), Alexander Blom Tindlund (NSR), Erlend Refsum (Ålesund RK)
- Reserve: Sebastian Mejer Rasmussen (Reserve-løp 1x nr 2 Landslaget)

2022 - Varese, Italia

- Singelsculler HU19: (A finale nr.5) Ulrik Pharo Lohne

Europamesterskap: Kampdommer, Trener og Funksjonær

1967 - Vichy

- Kampdommer: Leif Gran

Verdensmesterskap

1970 - St. Catharines, Canada

- Firer m/styrmann: (A finale nr.3 bronsemedalje) Finn Hoff Aronsen coxet det norske landslaget.
- Åtter: (B finale 1.pl nr.7) Arne Bergodd, Rolf Andreassen, Ole Nafstad (Bærum RK), Frank Hansen (Ormsund RK), Kjell Sverre Johansen (NSR), Tom Amundsen (NSR), Svein Nilsen (Bærum RK), Åke Fiskerstrand (Ålesund RK). Cox: Jørgen Cappelen (NSR)

1974 - Luzern

- Firer u/styrmann: (A finale 6.pl) Rolf Andreassen, Arne Bergodd, Odd Gustav Sørum (Sandefjord RK), Ole Nafstad (Bærum RK)

1976 - France

- Firer m/styrmann senior: (A finale nr.6) Jan Paulsen, Pål Sandli. Cox: Andre Askheim

1978 - Belgium

- Firer u/styrmann senior: (A finale nr.5) Odd Jensrud, Einar Nilsen, Pål Sandli, Jan Paulsen

1979 - Bled

- Firer m/styrmann senior: (B finale 5.pl nr.11) Jan Paulsen, Pål Sandli, Sverre Løken (NSR), Sverre Nordberg (Horten RK)

1982 - Italy

- Firer u/styrmann: (C finale 1.pl nr.13) Tor Edvardsen, Bjørn Edvardsen, 2 from CR

1983 - Duisburg

- Firer u/styrmann: (B finale 3.pl nr.9) Pål Sandli, Vetle Vinje (Bærum RK), Espen Thorsen (Horten RK), Lars Bjønness (Ormsund RK)

1987 - Copenhagen

- Reserve: Per Einar Johannessen

1993 - Racice, Czech Republic

- Dobbeltfirer senior: (C finale 1.pl nr.13) Per Einar Johannessen, Sigurd Hadler-Olsen (Fana RK), Øyvind Wøllo (CR RK), Tor Albert Ersdal (Terje Viken RK)

1995 - Tampere

- Dobbeltfirer damer senior: (C finale 2.pl nr.14) Kristine Bjerknes, Charlotte M. Wilhelmsen (CR), Kristine Klaveness (CR), Janka Nakken (CR) girls from CR
- Dobbeltfirer senior: (C finale 1.pl nr.13) Fredrik Raaen Bekken, Lars Bjønness (Ormsund RK), Rolf Thorsen (Horten RK), Stian Kjennvold (Ormsund RK)

1997 - France

- Singelsculler damer senior: (B finale 5.pl nr.11) Kristine Bjerknes
- Singelsculler senior: (B finale 4.pl nr.10) Fredrik Raaen Bekken

1998 - Cologne

- Dobbeltsculler senior: (A finale nr.3 bronse) Fredrik Raaen Bekken, Olaf Tufte
- Singelsculler senior: (B finale 1.pl nr.7) Fredrik Raaen Bekken
- Singelsculler damer senior: (C finale 1.pl nr.13) Kristine Bjerknes

1999 - Canada

- Dobbeltsculler senior: (A finale nr.3 bronse) Fredrik Raaen Bekken, Olaf Tufte
- Singelsculler damer senior: (C finale 1.pl nr.13/14?) Kristine Bjerknes

2003 - Milan

- Dobbeltsculler senior: (B finale 6.pl nr.12) Morten Adamsen, Nito Simonsen (NSR)
- Dobbeltsculler damer, senior: (C finale 5.pl nr.17) Kristine Bjerknes, Tine Skøyen (Stavanger RK)

2005 - Japan

- Dobbeltsculler senior: (C finale 1.pl nr.13) Morten Adamsen, Nito Simonsen (NSR)

2006 - Eton

- Dobbeltsculler senior: (B finale 4.pl nr.10) Morten Adamsen, Nito Simonsen (NSR)

2022 - Racice, Czech Republic

- Singelsculler damer: (C finale 2.pl nr.14) Siri Eva Kristiansen

VM Junior/U19

1974 - Ratzeburg

- Toer m/styrmann junior: (B finale 2.pl nr.8) Jan Paulsen, Thor Egil Olsen. Cox: Espen Skar

1975 - Montreal

- Toer m/styrmann junior: (semifinale 5.pl – ingen B finale pga sykdom) Pål Sandli, Thor Egil Olsen. Cox: O. Tveten

1979 - Moscow

- Toer m/styrmann junior: (B finale nr.12) Thorbjørn Stryken, Jostein Jacobsen. Cox: Andre Askheim

1980 - Hazewinkel, Belgium

- Åtter junior: (B finale 1.pl nr.7) Per Ivar Berg (Moss RK), Lars Bjønness (Ormsund RK), Georg (Alvøen RK), Jarl Otto Strømmen (Ormsund RK), Jostein Jacobsen, Tom Torgersen. Cox

1981 - Sofia

- Dobbeltsculler junior: (A finale nr.5) Tom Torgersen, Ivan Enstad (Horten RK)

1984 - Jönköping

- Dobbeltfirer junior: (C finale 1.pl nr.13) Per Einar Johannessen, Tom Kristiansen (Horten RK), Arild Handset (Horten RK), Terje H. Nilsen (Risør RK)

1985 - Brandenburg

- Dobbeltfirer junior: (B finale 1.pl nr.7) Per Einar Johannessen, Audun Hadler Olsen (Fana RK), Arild Handset (Horten RK), Terje H. Nilsen (Risør RK)

1989 - Szeged

- Dobbeltfirer junior: (slått ut – uplassert) Jørn Inge Throndsen, Henno Grennes (Horten RK), Øyvind Wøllo (CR), Karl Vrålstad (Bærum RK)

1991 - Banyoles

- Dobbeltsculler junior: (A finale nr.2 sølv) Fredrik Raaen Bekken, Sigurd Hadler Olsen (Fana RK)

1992 - Montreal, Canada

- Dobbeltsculler junior: (B finale 2.pl nr.8) Fredrik Raaen Bekken, Knut Georg Engebu (Bærum RK)

1993 - Årungen

- Singelsculler junior: (A finale nr.1 gull) Fredrik Raaen Bekken

1999 - Plovdiv, Bulgaria

- Dobbeltsculler junior: (C finale 4.pl nr.16) Morten Adamsen, Knut Mikkel Kolbe (Ormsund RK)

2002 - Sevilla

- Dobbeltsculler junior: Morten Adamsen reserve i 2x

2006 - Amsterdam

- Dobbeltfirer junior: (D finale 5.pl nr.23) Håkon Langberg, Johannes Groseth (Ringsaker RK), Haakon Hagen (Ringsaker RK), Are Strandli (Stavanger RK)

2018 - Racice, Czech Republic

- Dobbeltfirer damer: (C finale 3.pl nr.15) Karoline Masch, Mia Helene Falch (Horten RK), Karoline Berset (Ålesund RK), Ida Kyvik Sandvik (Tønsberg RK)

2021 - Plovdiv, Bulgaria

- Dobbeltsculler: (B finale 4.pl nr.10) Ulrik Pharo Lohne, Trygve Bye Løken

2022 - Varese

- Singelsculler HU19/HU23: (C finale 1.pl nr.13) Ulrik Pharo Lohne

VM U23

1984 - Austria

- Toer u/styrmann: (A finale nr.4) Tom Torgersen, Morten Grepperud (Ormsund RK)

1985 - Hamburg

- Dobbeltfirer: (A finale nr.6) Per Einar Johannessen, Henning Evensen (Sandefjord RK), Arild Handset (Horten RK), Terje H. Nilsen (Risør RK)

2023 - Plovdiv, Bulgaria

- Dobbeltfirer: (trukket pga sykdom) Ulrik Pharo Lohne, Einar Bjørvik (Fana RK), Andreas Dugstad Sørkaar (CR), Erik Vaksjold (Os RK)
- Dobbeltsculler: (C finale 5.pl nr.17) Sebastian M. Rasmussen, Per Størseth (CR)

VM Coastal

2023 - Italy

- Singelsculler (nr. 5) Siri Eva Kristiansen

Verdensmesterskap: Kampdommer, Trener, Fysioterapeut og Funksjonær

1973 - Canada

- Kampdommer: Leif Gran

2002 - Sevilla

- Fysioterapeut: Marius Meinseth

2003 - Milano

- Fysioterapeut: Marius Meinseth

2007 - München

- Fysioterapeut: Marius Meinseth

Olympiske Leker

1972 - München

- Toer m/styrmann: (B finale 1.pl nr.7) Arne Bergodd, Rolf Andreassen. Stm. Thor Egil Olsen

1976 - Montreal

- Firer u/styrmann: (A finale nr.2 sølv) Ole Nafstad (Bærum RK), Finn Tveter (NSR), Arne Bergodd, Rolf Andreassen

1984 - Los Angeles

- Dobbeltfirer: (B finale 2.pl nr.8) Pål Sandli, Espen Thorsen (Horten RK), Vetle Vinje (Bærum RK), Ivan Enstad (Horten RK)

1996 - Atlanta

- Dobbeltsculler damer: (B finale 1.pl nr.7) Kristine Bjerknes, Kristine Klaveness (CR)
- Singelsculler: (A finale nr.6) Fredrik Raaen Bekken

2000 - Sydney

- Dobbeltsculler: (A finale nr.2 sølv) Fredrik Raaen Bekken, Olaf Tufte (Horten RK)

2004 - Athens

- Dobbeltsculler: (A finale nr.7) Morten Adamson, Nils-Toralf «Nito» Simonsen (NSR)

Olympiske leker:

Kampdommer, trener, funksjonær

– uttatt av Norges Olympiske komitée

1972 - München

- Kampdommer: Leif Gran
- Trener: Knut Amundsen

1976 - Montreal

- Trener: Knut Amundsen

1988 - Seoul

- Team Manager: Knut-Arthur Mosness Norstad

1992 - Albertville

- Ansvar Norske Kongefamilien:
Knut-Arthur Mosness Norstad (Albertville)

1992 - Barcelona

- Team Manager:
Knut-Arthur Mosness Norstad

1994 - Lillehammer

- Innkvarteringssjef:
Knut-Arthur Mosness Norstad

1996 - Atlanta

- Representant for NOK, visepresident:
Knut-Arthur Mosness Norstad

2002 - Athen

- Leir Assistant for NR:
Knut-Arthur Mosness Norstad
- Fysioterapeut: Marius Meinseth

2008 - Beijing

- Fysioterapeut:
Marius Meinseth

Æresbevisninger i Drammen Roklubb

**På årsmøtet 13.februar 2020 gjeninnførte Drammen Roklubb hedersbevisningene Gullåren og Heders-
tegnet**

Begrunnelse:

Når det gjelder hedersbevisninger/dagens ordensutvalg i Rådet, ble det ved endring av loven og klubbhåndboka vedtatt på årsmøtet i 2013 at æresmedlemskap skal være klubbens eneste hedersbevisning. Utdeling av utmerkelsene Gullåren og Hederstegnet ble avvirket. Styret ønsker at klubben skal bli flinkere til å utmerke og belønne den frivillige innsatsen som blir lagt ned i klubben. Styret ønsker derfor å gjeninnføre tidligere hedersbevisninger. Til å administrere dette oppnevnes et Ordensutvalg.

Ordensutvalget består av 3 medlemmer som velges på årsmøtet. Ordensutvalget behandler forslag til utmerkelsene Hederstegn, Gullåren og Æresmedlemskap.

Ordensutvalget behandler og videresender søknad til Norges Roforbund om hedersbevisning til et medlem som utvalget støtter forslaget.

Et ordensrådsmøte bestående av Ordensutvalget, Kontrollutvalget og Styret er besluttende instans. Ordensrådsmøtet utformer kriteriene for de enkelte utmerkelse, statuttene og beslutningsprosessen.

Drammen Roklubbs Æresmedlemskap 1924 - 2024

Æresmedlemskap er klubbens høyeste utmerkelse og kan gis til personer som har ytt klubben ekstraordinære tjenester og/eller som på en særlig fremragende måte har gjort seg fortjent gjennom ekstraordinær sportslig eller administrativ innsats gjennom flere år tildeles æresmedlemskap. Æresmedlemskap markeres ved et æresmedlemskap diplom. Dersom medlemmet ikke er innehaver av Gullåren, skal denne deles ut sammen med diplommet.

Drammen Roklubbs Æresmedlemmer

1926	Leif Jensson
1930	Anders Børresen
1956	Sigurd Andersen
1974	Bjørn Refsum
1974	Leif Gran

1970 Cecilie Resch

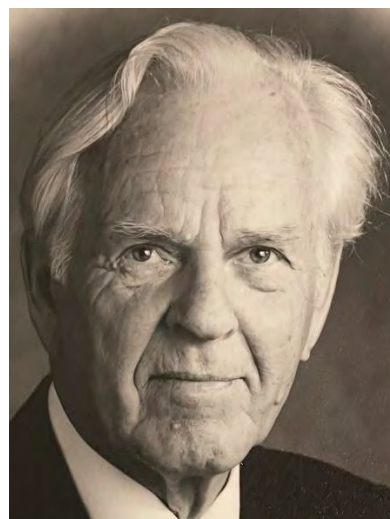

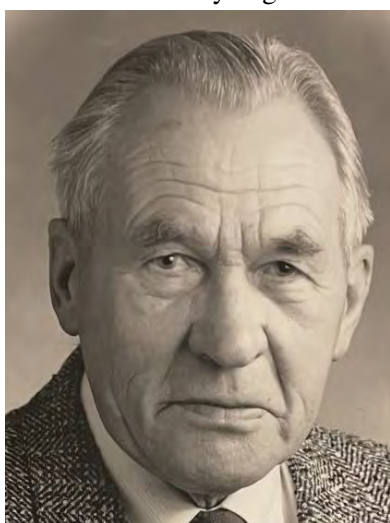
1985 Eva Myklegard

1985 Edith Svendsen

1988 Richard Jonsson

1988 Reidar Evje

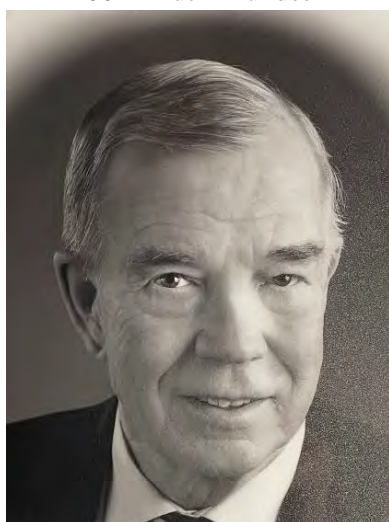
2001 Knut Amundsen

2001 Laila Kind Rønholm

2002 Aud Sandengen

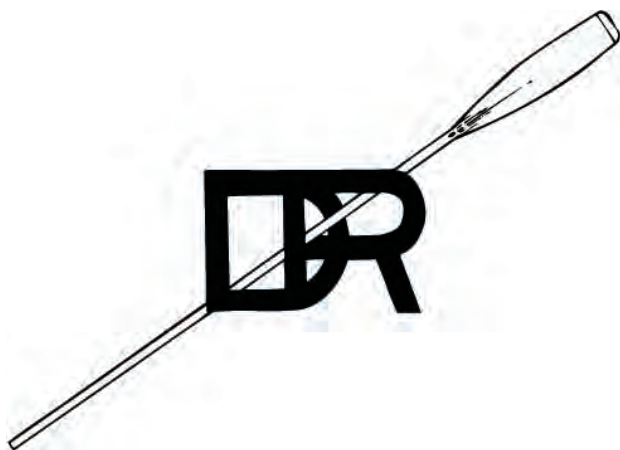

2020 Hans Petter Rasmussen

2023 Jan Paulsen

Drammen Roklubb's Gullåren

Drammen Roklubbs Gullåren

Gullåren er en nål hvor bokstavene «DR» er gjennombrutt på midten med plass til åren som er stukket i borede hull. Nålen er av sort emalje, åren er gullfarget. Gullåren ledsages av et diplom påført medlemmets vita. Gullåren og diplommet tildeles av Ordensutvalgets leder på årsmøtet eller ved andre anledninger som styret finner passende.

Gullåren tildeles kun til medlemmer som gjennom lengre tid har representert klubben og oppnådd fremragende sportslige resultater – i forbindelse med god klubb-ånd – eller til medlemmer innen administrasjonen som har gjort seg særlig fortjent til klubbens påskjønnelse, eller til medlemmer som på annen måte har gjort klubben utmerkede tjenester.

Klubbens æresmedlem er berettiget til å bære gullåra. Gullåren må kun bæres av dem som er blitt tildelt denne. Innehaveren av Gullåren kan som følge av grov forseelse eller eksklusjon, fratas Gullåren etter vedtak i Ordensrådsmøte. Gullåren skal ved innehaverens død leveres tilbake til klubben av de pårørende.

Gullåren

1949

25-årsjubileet

Jens Ellingsen
Tarald Grimlid
Nils Nilsen
Thorleif W. Røine
Alf Møller
Bjørn Refsum
Jørgen L. Furuseth
John Hoan
Øyvind Lund

1953

26.november 1953

Richard Jonsson
Haakon Dillerud
Reidar Evje

1957

Generalforsamlingen

Trygve Eiker
Oscar J. Helgerud
Roar Torgersen
Paul Østmoen

1962

23.november 1962

Leif Gran
Ola Norstad

1964

40-årsjubileet

Henning Askheim
Knut Opsahl
Knut Norstad
Håkon Bottegård

1970

4.desember

Ragnvald Hasle

1974

50-årsjubileet

Asbjørn Dæhlin

1975

Dagfinn Selbo
Thorleif Sagen
Hans Fredriksen

1976

Etter OL i Montreal

Knut Amundsen
Arne Bergodd
Rolf Andreassen
Gunnar Iversen
Bjørn Johannessen
Odd Gåserud

1984

60-årsjubileet
Hans Petter Rasmussen

1988

Ottar Pedersen

1991

Finn Torgersen

1996

Jan Paulsen

1998

Daniel Solvang

2000

Etter OL i Sydney
Fredrik Bekken

2001

Per Bekken
Ragnar Løken
Pål Sandli
Per Skaug
Knut-Arthur M. Norstad
Erling Henriksen
Laila Kind Rønnholm (m/æresmedlemskap)

2002

Aud Sandengen (m/æresmedlemskap)

2008

Jan Erik Trondsen

2012

Ole Røisli
Kristine Bjerknes

2013

Det ble bestemt at kun Æresmedlemskap skulle være klubbens eneste hedersbevisning.

2020

Hederstegnet og Gullåren ble gjeninnført.

2021

Oddmund Bøhn
Lars Tore Meinseth

2023

Greta Torgersen

Drammen Roklubbs Hederstegn

Drammen Roklubb's Hederstegn

Hederstegnet ble opprettet i 1963 og første utdeling fant sted på generalforsamlingen i 1963.

Drammen Roklubbs hederstegn er klubbmerket i miniatyr med gullkrans. Hederstegnet tildeles av Ordensutvalgets leder på årsmøtet eller ved andre anledninger som styret finner passende.

Hederstegnet tildeles medlemmer som over lengre tid har gjort en ekstraordinær innsats som roer på regattabanen – når de på samme tid har vist god klubb-ånd.

Det kan også tildeles medlemmer som har skjøttet tildelte verv på en fremragende måte og vist en bredde i sitt engasjement, eller på annet vis gjort en spesielt god innsats for klubben. Hederstegnet må kun bæres av den som er blitt tildelt dette.

Hederstegn

1963

29.november
Aage Ackenhausen
Henning Askhein
Inge Andreassen
Håkon Bottegård
Asbjørn Dæhlin
Rangvald Hasle

Erling Henriksen
Tore Johns
Borger Johnsen
Rolf Karlsen
Gunnar Magnussen
Knut Norstad
Knut Opsahl
Daniel Solvang
Nils Volden
Peter Wessel
Ivar L. Ytreberg
Haakon Fossen

1964

3.november

Fikk disse Gullåremenn også Hederstegnet

Reidar Evje
Oscar J. Helgerud
Richard Jonsson
Tarald Grimlid
Jørgen L. Furuseth
Leif Gran
John Hoan
Nils Nilsen
Øyvind Lund
Ola Norstad
Thorleif W. Røine
Roar Torgersen
Paul Østmoen
Bjørn Refsum
Haakon Dillerud
Jens Ellingen
Alf Møller
Trygve Eiker

1964

Jonny Martinsen
Knut Amundsen
Chr. Bretting
Kaare Jonsson
Erik Palm
Hans Fredriksen
Erik Braun Eek
Gøsta Mürer Jacobsson

1965

Cecilie Resch DKR
Eva Myklegaard DKR
Edith Svendsen DKR

1968

Per Gundersen
Odd Gaaserud
Thorleif Sagen

1969

Dagfinn Selbo

1970

Rolf Andreassen
Arne Bergodd
Aasne Graver DKR
Tone Wahlstrøm DKR

1971

Bjørn Pettersen
Ragnar Løken
Tor Ole Brekke
Bjørn Johannessen

1975

Per Skaug
Kjell Jordan
Gunnar Iversen
Aud Sandengen DKR

1976

Per Bekken
Lars Tore Meinseth
Oddmund Bøhn
John Erik Johnsen
Kjell Kristiansen
Tore Jernberg
Ottar Pedersen

1977

Hans Petter Rasmussen
Kjell Meinseth
Thore Bryn
Arne Bryn Eriksen

1980

Laila Kind DKR

1983

Knut- Arthur M. Norstad

1984

Pål Sandli
Odd Jensrud

1986

Tom Sørli

1987

Andre Askheim
Jan Henning Askheim
Berit Jølsen DKR
Kari Ringstad DKR
Norunn Ringstad DKR

1988

Thor Egil Olsen

1989

Finn Torgersen

1994

Fredrik Bekken

1995

Jan Paulsen

2000

Kristine Bjerknes

2001

Jan Erik Trondsen

2003

Ole Røisli

2005

Bjørn Adamsen

2006

Morten Adamsen Thorbjørn Stryken

2007

Per Løvaas
Lisbeth Løvaas

2022

Greta Torgersen
Øyvind Leirset
Beate Pharo

Innsatspokalen

Leif Grans Innsatspokal som tildeles for innsats året før tildelingen på påfølgende årsmøte.

Innsatspokalen

1976

Ottar Pedersen

1979

Torbjørn Stryken

1980

Tom Torgersen

1981

Geir Eriksen

1983

Thor Ivar Johansen

1988

Espen Bergeli
Trond Bergeli
Johannes Christensen
Jørn Inge Throndsen

1992

Kristine Bjerknes
Siri Sveen
Per Einar Johannessen

1993

Fredrik Bekken

1994

Erling Henriksen
Daniel Solvang

1995

Reidar Evje

1996

Bjørn Adamsen
Jan Paulsen

1997

Kristine Bjerknes

1998

Morten Gundro Adamsen
Kristine Bjerknes

1999

Hans Petter Rasmussen

2000

Fredrik Bekken
Morten Gundro Adamsen

2001

Ole Røisli

2002

Trude Løken Laila Kind Rønholm

2006

Kristine Bjerknes
Ole Røisli

2007

Aud Sandengen

2013

Aud Sandengen

2015

Bjørn Adamsen

2016

Hans Petter Rasmussen

2017

Øyvind Leirset

2020

Beate Pharo

2021

Ulf Runar Lohne

2022

Espen Bergeli

Norges Roforbunds utmerkelser

Norges Roforbund har to hedersbevisninger som belønner en ekstraordinær innsats til roidrettens fremme: Hederstegnet og Gullmedaljen («Gullmerket»). Hederstegnet kan tildeles personer som har arbeidet for roidrettens fremgang. Gullmedaljen kan tildeles personer som i særlig grad har arbeidet for roidrettens fremme. Hederstegnet er den normale hedersbevisning som tildeles personer som har ydet en innsats for rosporten ut over det vi normalt kan forvente av tillitsvalgte og støttespillere. Gullmedaljen er reservert for personer som har endret ro-Norge i en positiv retning gjennom en livslang og nyskapende virksomhet.

Bragdmedaljen tildeles roere som gjennom resultater i internasjonale mesterskap har markert seg som en del av verdenseliten i roing.

Harald Kråkenes Bragdmedalje tildeles roere som har utført en unik roerprestasjon utenfor regattabanen.

Medaljen for Fortjenstfull Roing tildeles roere om gjennom langvarig, mangeårig innsats som seniorroer har etablert seg som en del av vår nasjonale elite.

Tidligere hadde Roforbundet også en Medalje for Fortjenstfull Coxing, men den blir ikke lengre delt ut.

Utmerkelser til medlemmer av Drammen Roklubb**Norges Roforbunds Gullmedalje**

1966 Richard Jonsson

1981 Leif Gran

2000 Knut-Arthur Mosness Norstad

Norges Roforbunds Hederstegn

1980 Leif Gran

1999 Knut Amundsen

2011 Aud Sandengen

2020 Laila Kind Rønholm

Norges Roklubbs Bragdmedalje

1976 Rolf Andreassen

1976 Arne Bergodd

2000 Fredrik Bekken

Harald Kråkenes Bragdmedalje

2019 Stein Hoff
2020 Diana Hoff

Norges Rofobunds medalje for fortjenstfull roing

1939

Nils Nilsen
John Andersen
Thorleif W. Røine

1947

Oscar Helgerud
Reidar Evje
Aage Ackenhaussen
Rich. Jonsson
Nils Nilsen
John Andersen
Thorleif W. Røine
Roar Torgersen

1949

Gunnar Korvald

1950

Peter Wessel
Knut Opsahl
Ivar Ytreberg
Daniel Solvang

1952

Erling Henriksen

1954

Cecilie Resch DKR
Eva Myklegård DKR

1958

Sissel Lindquist DKR
Lillian Haugen DKR
Gerd Tove Gussgård DKR

1961

Tone Wahlstrøm DKR
Aasne Graver DKR
Else-Berit Dahl DKR

1968

Bjørn Johannessen
Per Skaug

1973

Rolf Andreassen
Arne Bergodd

2020

Kristine Bjerknes

Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull coxing

1948

Tarald Grimelid

1958

Edith Svendsen

Rosportens Venners Ærespokal Joakim Søderstrøms Minnepokal

2007

Knut-Arthur Mosness Norstad

Nordisk, NIF's og FISA's medaljer

Norges Idrettsforbund Hederstegn

1996 Knut-Arthur Mosness Norstad

Nordisk Rorforbund æresmedlemskap

2009 Knut-Arthur Mosness Norstad

Svenska Roddförbundets Medalje

Ukjent år Eva Myklegård

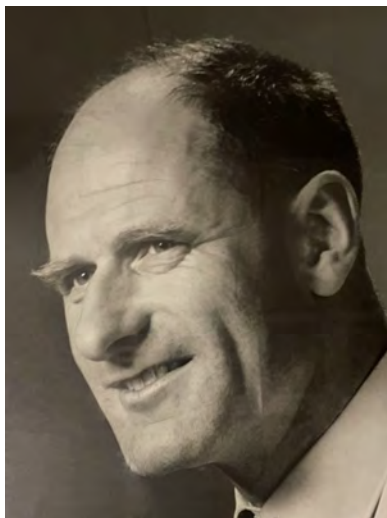
FISA's medalje D'Honneur

1993 Knut-Arthur Mosness Norstad

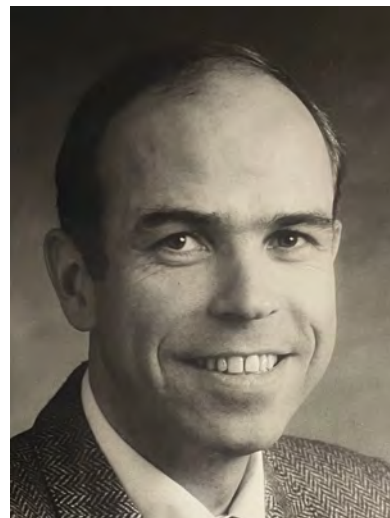
Ledere 1975 - 2024

1975 Dagfinn Selbo

1976 - 1977 Thorleif Sagen

1978 - 1979 Per Skaug

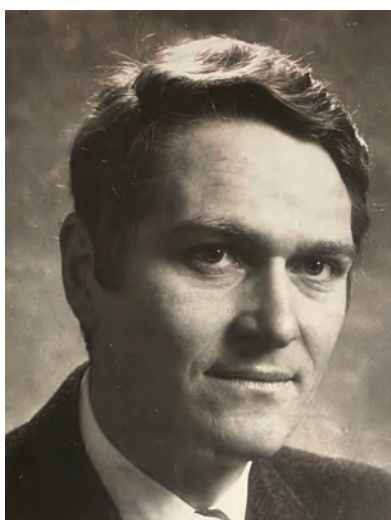
1980 - 1982 Knut-Arthur M. Norstad

1983 - 1984 Rolf Andreassen

1985 - 1989 Finn Torgersen

1990 - 1991 Bjorn Johannessen

1992 - 1993 Tore Jernberg

1994 Sverre Throndsen

1995 - 1998 Laila Kind Ronnholm

1999 - 2001 Arne Bergodd

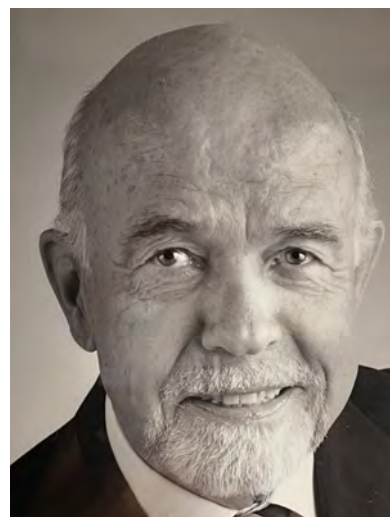
2002 - 2005 Ragnar Loken

2006 - 2009 Jan Paulsen

2010 - 2012 Pal Sandli

2013 - 2014 Per Skaug

2015 - 2017 Aud Sandengen

2018 - 2019 Eirik Hexeberg Henriksen

2020 - 2021 Fredrik R. Bekken

Drammen Roklubb's Styre (1975-2024)

ÅR	Formann/leder	Viseformann/nestleder	Sekretær	Kasserer
1975	Dagfinn Selbo	Thorleif Sagen	Bjørn Guneriussen	Oddmund Bøhn
1976	Thorleif Sagen	Tore Jernberg	Tom Sørle	Oddmund Bøhn
1977	Thorleif Sagen	Lars Tore Meinseth	Tom Sørle	Oddmund Bøhn
1978	Per Skaug	Lars Tore Meinseth	Tom Sørle	Hans Petter Rasmussen
1979	Per Skaug	Rolf Andreassen	Tom Sørle	Hans Petter Rasmussen
1980	Knut-Arthur Mosness Norstad	Rolf Andreassen	Tom Sørle	Hans Petter Rasmussen
1981	Knut-Arthur Mosness Norstad	Rolf Andreassen	Finn Torgersen	Hans Petter Rasmussen
1982	Knut-Arthur Mosness Norstad	Rolf Andreassen	Finn Torgersen	Hans Petter Rasmussen
1983	Rolf Andreassen	Bjørn Johannessen	Finn Torgersen	Hans Petter Rasmussen
1984	Rolf Andreassen	Bjørn Johannessen	Finn Torgersen	Hans Petter Rasmussen
1985	Finn Torgersen	Bjørn Johannessen	Finn Torgersen	Hans Petter Rasmussen
1986	Finn Torgersen	Bjørn Johannessen	Finn Torgersen	Hans Petter Rasmussen
1987	Finn Torgersen	Brita Asbjørnsen	Berit Kind Willett	Hans Petter Rasmussen
1988	Finn Torgersen	Thor Egil Olsen	Berit Kind Willett	Hans Petter Rasmussen
1989	Finn Torgersen	Tove Stenbeck	Berit Kind Willett	Hans Petter Rasmussen
1990	Bjørn Johannessen	Tove Stenbeck	Berit Kind Willett	Hans Petter Rasmussen
1991	Bjørn Johannessen	Sverre Throndsen/Jens Stedje	Finn Torgersen	Hans Petter Rasmussen
1992	Tore Jernberg	Jens Stedje	Finn Torgersen	Hans Petter Rasmussen
1993	Tore Jernberg	Laila Kind Rønholm	Espen Bergeli	Hans Petter Rasmussen
1994	Sverre Throndsen	Laila Kind Rønholm	Per Bekken	Hans Petter Rasmussen
1995	Laila Kind Rønholm	Oddmund Bøhn	Per Bekken	Hans Petter Rasmussen
1996	Laila Kind Rønholm	Oddmund Bøhn	Per Bekken	Hans Petter Rasmussen
1997	Laila Kind Rønholm	Knut-Arthur Mosness Norstad	Per Bekken	Hans Petter Rasmussen
1998	Laila Kind Rønholm	Arne Bergodd	Per Bekken	Hans Petter Rasmussen
1999	Arne Bergodd	Laila Kind Rønholm	Laila Kind Rønholm	Anne Kristine Rasmussen
2000	Arne Bergodd	Laila Kind Rønholm	Lisbeth Johnsen	Aud Sandengen
2001	Arne Bergodd	Laila Kind Rønholm	Kristine Bjerknes	Aud Sandengen
2002	Ragnar Løken	Laila Kind Rønholm	Per Bekken	Aud Sandengen
2003	Ragnar Løken	Jan Erik Trondsen	Per Bekken	Aud Sandengen
2004	Ragnar Løken	Jan Erik Trondsen	Per Bekken	Aud Sandengen
2005	Ragnar Løken	Jan Erik Trondsen	Tove Aass	Aud Sandengen
2006	Jan Paulsen	Jan Erik Trondsen	Tove Aass	Aud Sandengen
2007	Jan Paulsen	Anette Hundstad	Tove Aass	Aud Sandengen
2008	Jan Paulsen	Anette Hunstad	Tove Aass	Hanne Austad
2009	Jan Paulsen	Aud Sandengen	Tove Aass	Hanne Austad
2010	Pål Sandli	Aud Sandengen	Tove Aass	Lars Henriksen
2011	Pål Sandli	Thor Egil Olsen	Helle Moe Johnsen	Lars Henriksen
2012	Pål Sandli	Thor Egil Olsen	Helle Moe Johnsen	Aud Sandengen
2013	Per Skaug	Thor Egil Olsen (til 19.6.13)	Laila Kind Rønholm	Aud Sandengen
2014	Per Skaug	Jørn Inge Throndsen	Laila Kind Rønholm	Aud Sandengen
2015	Aud Sandengen	Fredrik Bekken	Laila Kind Rønholm	Jens Vig
2016	Aud Sandengen	Fredrik R. Bekken	Laila Kind Rønholm	Jens Vig
2017	Aud Sandengen	Eirik Hexeberg Henriksen	Laila Kind Rønholm	Greta Torgersen
2018	Eirik Hexeberg Henriksen	Jon Andre Brurberg	Laila Kind Rønholm	Hans Petter Rasmussen
2019	Eirik Hexeberg Henriksen		Laila Kind Rønholm	Hans Petter Rasmussen
2020	Fredrik R. Bekken	Oddmund Bøhn	Laila Kind Rønholm	Hans Petter Rasmussen
2021	Fredrik R. Bekken	Espen Bergeli	Laila Kind Rønholm	Hans Petter Rasmussen
2022	Ingen	Espen Bergeli	Laila Kind Rønholm	Hans Petter Rasmussen
2023	Espen Bergeli	Ane Marie Bjerknes Friberg	Laila Kind Rønholm	Tom Sørle
2024	Espen Bergeli	Tom Sørle	Laila Kind Rønholm	Marta Fulbiszewska

Drammen Roklubb's Styre (1975-2024)

Rosjef	Materialsjef	Hussjef	1.vara	2.vara
Bjørn Johannessen	Hans Fredriksen	Ottar Pedersen	Tom Sørli	Arne Eriksen
Arne Bergodd		Ottar Pedersen	Arne Eriksen	Bjørn Johannessen
Arne Bergodd	Hans Fredriksen	Ottar Pedersen	Arne Eriksen	Hans Petter Rasmussen
Bjørn Johannessen	Hans Fredriksen	Ottar Pedersen	Arne Eriksen	John Erik Johnsen
Bjørn Johannessen	Hans Fredriksen	Ottar Pedersen	Knut Erik Amundsen	Jan Paulsen
Bjørn Johannessen	Hans Fredriksen	Lars Tore Meinseth	Knut Erik Amundsen	Jan Paulsen
Geir Eriksen	Jan Paulsen	Lars Tore Meinseth	Knut Erik Amundsen	Arne Bergodd
Geir Eriksen	Jan Paulsen	Huskomitéen	Knut Erik Amundsen	Arne Bergodd
Geir Eriksen	Jan Henning Askheim	Asbjørn Dæhlin	Arne Bergodd	Odd Jensrud
Øivind Svåsand				
Øivind Svåsand	Blank/Ingen	Asbjørn Dæhlin	Thor Egil Olsen	Odd Gåserud
Øivind Svåsand	Blank/Ingen	Asbjørn Dæhlin	Andre Askheim	Odd Gåserud
Bjørn Magne Iversen	Espen Thomassen	Asbjørn Dæhlin	Bjørn Magne Iversen	Thor Egil Olsen
Andre Askheim	Tove Stenbeck	Gerd Hovd	Bjørn Magne Iversen	Hilde Jansen
Greta Torgersen	Tove Stenbeck	Gerd Hovd	Bjørn Magne Iversen	Hilde Jansen
Greta Torgersen	Tove Stenbeck	Gerd Hovd	Hilde Jansen	Espen Bergeli
Greta Torgersen	Erik Skaug	Jan Paulsen	Espen Bergeli	Karoline Nystrøm
Greta Torgersen	Thor Egil Olsen	Jan Paulsen	Karoline Nystrøm	Jens Stedje
Sverre Throndsen				
Sverre Throndsen	Thor Egil Olsen	Thore Syvertsen	Nancy Molnes Sveen	Erling Henriksen
Sverre Throndsen				
Sverre Throndsen	Thor Egil Olsen	Thore Syvertsen	Trond Bergeli	Anne Line Bjerknes
Johannes Christensen	Roy Wallestrand	Huskomitéen	Erling Henriksen	Bjørn Adamsen
Greta Torgersen	Knut Erik Amundsen	Erling Henriksen	Bjørn Adamsen	Tom Sørli
Bjørn Adamsen	Knut Erik Amundsen	Ragnar Løken	Tom Sørli	Kari Ringstad
Johannes Christensen	Knut Erik Amundsen	Jan Erik Trondsen	Tom Sørli	Cathrine Throndsen
Ragnar Løken	Knut Erik Amundsen	Jan Erik Trondsen	Tom Sørli	Johannes Christensen
Ragnar Løken	Geoffrey Barrow	Jan Erik Trondsen	Knut Erik Amundsen	Morten Gundro Adamsen
Ragnar Løken				
Ragnar Løken	Blank/Ingen	Jan Paulsen	Knut Erik Amundsen	Morten Gundro Adamsen
Espen Andersen	Ole Røisli	Fredrik R. Bekken	Knut Erik Amundsen	Morten Gundro Adamsen
Espen Andersen	Ole Røisli	Bjørn Adamsen	Knut Erik Amundsen	Morten Gundro Adamsen
Fredrik Bretting Trolsrud				
Fredrik Bretting Trolsrud	Ole Røisli	Bjørn Adamsen	Knut Erik Amundsen	Morten Gundro Adamsen
	Ole Røisli	Bjørn Adamsen	Knut Erik Amundsen	Eirik Hexeberg Henriksen
	Ole Røisli	Bjørn Adamsen	Knut Erik Amundsen	Eirik Hexeberg Henriksen
Jan Kihle				
Lars Henriksen				
Lars Henriksen	Ole Røisli		Knut Erik Amundsen	Lise Østensen
Hanne Austad	Ole Røisli	Jan Erik Trondsen	Knut Erik Amundsen	leder av jr avdelingen
Brynild Børtnes	Ole Røisli	Jan Erik Trondsen	Knut Erik Amundsen	Aud Sandengen
Tor Edvardsen	Ole Røisli	Jan Erik Trondsen	Anders Kihle	Terje Johansen
Tor Edvardsen	Ole Røisli	Arve Gudbrandsen	Anders Kihle	Terje Johnsen
				Thor Egil Olsen
Tor Edvardsen	Ole Røisli	Arve Gudbrandsen	Aud Sandengen	Terje Johnsen
Bjørn Edvardsen	Ole Røisli	Arve Gudbrandsen	Erik Grøstad	Laila Kind Rønholm
Bjørn Edvardsen	Per Sverre Strand	Arve Gudbrandsen	Ole Røisli	Jørgen Ertzgaard
Bjørn Edvardsen	Per Sverre Strand	Arve Gudbrandsen	Jan Kihle	Hans Petter Rasmussen
Øyvind Leirset	Hans Petter Rasmussen	Arve Gudbrandsen	Hans Petter Rasmussen	Morten Gundro Adamsen
	Eirik Edvardsen			
Øyvind Leirset	Eirik Edvardsen	Arve Gudbrandsen	Hans Petter Rasmussen	Morten Gundro Adamsen
	Bjørn Edvardsen			
Øyvind Leirset	Hans Petter Rasmussen			
Beate Pharo	Simen Moe Johnsen	Jan Paulsen	Olav Kallerud	Jon Andre Brurberg
	Henrik Masch	Jan Paulsen	Olav Kallerud	Per Sverre Strand
		Svein Erik Røed		
Beate Pharo	Henrik Masch	Jan Erik Heltne	Olav Kallerud	Per Sverre Strand
Beate Pharo	Jan Erik Heltne	Per Haugerud	Eirik Hexeberg Henriksen	Kristine Bjerknes
Beate Pharo	Jan Erik Heltne	Per Haugerud	Eirik Hexeberg Henriksen	Kristine Bjerknes
		Per Sverre Strand		
Beate Pharo	Rune Mejer Rasmussen		Fredrik R. Bekken	Kristine Bjerknes
Ragnhild Vavik	Rune Mejer Rasmussen	Hans Petter Rasmussen	Fredrik Bekken	Kristine Bjerknes
Ragnhild Vavik	Rune Mejer Rasmussen	Thor Egil Olsen	Kristine Bjerknes	Terje Njaastad

Drammen Kvinnelige Roklubbs styrer (1945 -1987)

ÅR	Formann/leder	V.formann/nestleder	Sekretær	Kasserer
1945	Cecilie Resch	Gerd Rydgren Knutsen	Eva Myklegård	Liv Ødegaard
1946	Cecilie Resch	Eva Myklegård	Sigrid Strand	Edith Svendsen
1947	Cecilie Resch	Eva Myklegård	Sigrid Strand	Edith Svendsen
1948	Cecilie Resch	Ingen	Eva Myklegård	Edith Svendsen
1949	Cecilie Resch	Ingen	Eva Myklegård	Edith Svendsen
1950	Eva Myklegård	Ingen	Edith Svendsen	Bodil Torgersen
1951	Eva Myklegård	Ingen	Edith Svendsen	Nell Bønsnes
1952	Edith Svendsen	Ingen	Eva Myklegård	Grete Strand
1953	Edith Svendsen	Ingen	Alice Fossum	Ingjerd Aanesen
1954	Edith Svendsen	Ingen	Alice Fossum	Aasne Graver
1955	Alice M. Fossum	Ingen	Aasne Graver	Ingrid Sire
1956	Alice M. Fossum	Ingen	Aasne Graver	Ingrid Sire
1957	Cecilie Resch	Ingen	Aasne Graver	Sissel Lindquist
1958	Cecilie Resch	Ingen	Sissel Lindquist	Aasne Graver
1959	Cecilie Resch	Ingen	Sissel Lindquist	Aasne Graver
1960	Cecilie Resch	Ingen	Sissel Lindquist	Aasne Graver
1961	Cecilie Resch	Ingen	Sissel Lindquist	Aasne Graver
1962	Cecilie Resch	Ingen	Sissel Lindquist	Tove Juritzen
1963	Cecilie Resch	Ingen	Anne Lise Eriksen	Tove Juritzen
1964	Tove Juritzen	Cecilie Resch	Anne Lise Eriksen	Gerd Grimeli
1965	Tone Wahlstrøm	Aasne Graver	Anne Lise Aaserud	Bjørge Haug
1966	Tone Wahlstrøm	Anne Lise Aaserud	Berit Jølsen	Vivi Brit Larsen
1967	Tone Wahlstrøm	Anne Lise Aaserud	Randi Aaserud	Vivi Brit Larsen
1968	Aud Sandengen	Ingen	Randi Aaserud	Vivi Brit Larsen
1969	Aud Sandengen	Ingen	Randi Aaserud	B. Aarsand/Torill Skjold
1970	Aud Sandengen	Ingen	Randi Alvim	Torill Løken
1971	Aud Sandengen	Ingen	Randi Alvim	Liv Carlsen
1972	Aud Sandengen	Ingen	Solfrid Ruud	Liv Carlsen
1973	Aud Sandengen	Ingen	Lise Gulbrandsen	Liv Carlsen
1974	L.Gulbrandsen/A. Sandengen	Aud Sandengen	Ann-Karin Svåsand	Liv Bermingrud
1975	Laila Kind Olsen	Aud Sandengen	Kari Ringstad	Liv Bermingrud
1976	Laila Kind Olsen	Solrun Nygård	Kari Ringstad	Liv Bermingrud
1977	Laila Kind Olsen	Aud Sandengen	A-L Kind/T.Martinsen	Liv Bermingrud
1978	Aud Sandengen	Laila Kind	Tone Martinsen	Liv Bermingrud
1979	Aud Sandengen	Laila Kind	Tone Martinsen	Solrun Nygård
1980	Eva Mølmen	Laila Kind	Tone Martinsen	Jorunn E. Sønju
1981	Eva Mølmen	Ingen	Tone Simensen	Jorunn E. Sønju
1982	Eva Mølmen	Aud Sandengen	Greta Torgersen	Hilde Jansen
1983	Aud Sandengen	Cecilie Resch	Laila Kind	Jorunn Kaupang
1984	Aud Sandengen	Cecilie Resch	Laila Kind	Hanne Fauske
1985	Aud Sandengen	Cecilie Resch	Brihta Asbjørnsen	H.Fauske/K.Ringstad
1986	Aud Sandengen	Cecilie Resch	Britha Asbjørnsen	Kari Ringstad
1987	Aud Sandengen	Cecilie Resch	Britha Asbjørnsen	Kari Ringstad

Drammen Kvinnelige Roklubbs styrer (1945 -1987)

Rosjef	Viserosjef	Materialsjef	1.vara	2.vara
Gerd Rydgren Knutsen	Ingen	Lillian Onsager	Marit Asbye	Elisabeth Olsen
Bebben Danielsen	Ingen	Ellen Jensen	Marit Aabye	Ingen
Bebben Danielsen	Ingen	Ellen Jensen	Marit Aabye	Ingen
Gerd Inger Nilsen	Ingen	Ellen Jensen	B. Torgersen/I. Svendsen	Lillian Tandberg
Gerd Inger Nilsen	Ellen Jensen	Eva Knudsen	Bodil Torgersen	Bjørgh Bough
Gerd Inger Nilsen	Ingen	Ingrid Bårdseng	Karin Edvardsen	Elisabeth Olsen
Gerd Inger Nilsen	Ingrid Bårdseng	Ester Andersen	Birgit Vasstveit	Else Ween
Cecilie Resch	Ingrid Bårdseng	Else Ween	Ester Andersen	Else-Marie Olsen
Cecilie Resch	Bjørgh Nilsen	Eva Mykleggaard	Sissel Lindquist	Lillian Haugen
Cecilie Resch	Ingjerd Aanesen	Eva Mykleggaard	Bjørgh Nilsen	Else-Marie Olsen
Eva Mykleggaard	Edith Svendsen	Cecilie Resch	Ingjerd Aanesen	Sissel Lindquist
Eva Mykleggaard	Edith Svendsen	Cecilie Resch	Ingjerd Aanesen	Sissel Lindquist
Edith Svendsen	Tone Wahlstrøm	Eva Mykleggaard	Ingjerd Aanesen	Ingrid Sire
Edith Svendsen	Tone Wahlstrøm	Eva Mykleggaard	Gerd Tove Nielsen	Randi Stenseth
Edith Svendsen	Tone Wahlstrøm	Eva Mykleggaard	Gerd Tove Nielsen	Randi Stenseth
Tone Wahlstrøm	Edith Svendsen	Eva Mykleggaard	Randi Stenseth	Runa Johansen
Tone Wahlstrøm	Edith Svendsen	Eva Mykleggaard	Randi Stenseth	Runa Johansen
Tone Wahlstrøm	Inger Johanne Ellevåg	Aasne Graver	Runa Johansen	Sissel Bøe
Tone Wahlstrøm	Inger Johanne Ellevåg	Aasne Graver	Sissel Bøe	Anne-Lise Aaserud
Inger Johanne Ellevåg	Anne-Lise Aaserud	Aasne Graver	Tone Wahlstrøm	Tone Brekke Nilsen
Inger Johanne Ellevåg	Tone Brekke Nilsen	Liv Berit Gulbrandsen	Gerd Grimeli	Berit Jølsen
Inger Johanne Ellevåg	Tone Aagesen	Liv Berit Gulbrandsen	Gerd Myrhaug	Aasne Graver
Berit Jølsen	Tone Aagesen	Liv Berit Gulbrandsen	Gerd Myrhaug	Aasne Graver
Berit Jølsen	Ellen Mathisen	Laila Kind	Anne May Hilden	Britha Aarsand
Laila Kind	Berit Jølsen	Gro Helen Eriksen	Torill Skjold	Gro Schøne
Laila Kind	Norunn Ringstad	Wenche Knutsen	Ellen Mathisen	Liv Carlsen
Laila Kind	Wenche Knutsen	Ann-Karin Svåsand	N.Ringstad/A-K Svåsand	Ellen Mathisen
Marion Teie	Kari Sørensen	Ann-Karin Svåsand	N.Ringstad/A-G.Carlson	Lise Gulbrandsen
Marion Teie	Sissel Hagen	Anne Grethe Carlson	Ann-Karin Svåsand	T. Bjørhus/W. Jansen
Solfrid Ruud	Sissel Hagen	Liv Solberg	Marion Teie	Torill Bjørhus
Solfrid Ruud	Sissel Hagen	Liv Solberg	Norunn Ringstad	Solrun Nygård
Kjellaug Tørstad	Sissel H.Andreassen	Liv Solberg	Eva Mølmen	Tove Kristiansen
Kjellaug Tørstad	Audhild Tørstad	Tove Kristiansen	Anne Gjerde	Norunn Ringstad
Torill Bjørhus	Sissel H.Andreassen	Tove Kristiansen	Tone Martinsen	Cecilie Resch
Cathrine Breivik	Ragnhild Bruusgaard	Bjørgh Skoglund	Unni Halvorsen	Jorunn E. Sønju
Cathrine Breivik	Jorunn Skoglund	Tove Kristiansen	Karin Bergodd	Liv Bermingrud
Jorunn Skoglund	Ingen	Tove Kristiansen	Karin Bergodd	Greta Torgersen
Jorunn Skoglund	Ingen	Tove Kristiansen	Karin Bergodd	Laila Kind
Jorunn Skoglund	Ingen	Gerd og Per Hovd	Karin Bergodd	E.Mølmen/G.Hovd
Jorunn Skoglund	Gerd Hovd	Gerd og Per Hovd	Karin Bergodd	Britha Asbjørnsen
Gerd Hovd	Anne Lise Hansen	Ingen	Jorunn Haga	Karin Bergodd
Gerd Hovd	Linda Ødegaard	Tove Stenbekk	Jorunn Haga	Anne-Lise Hansen
Gerd Hovd	Linda Ødegaard	Tove Stenbekk	Jorunn Haga	Anne-Lise Hansen

Vi gratulerer med jubileet
– og takker for oppdraget med
å trykke boken!

Styret i jubileumsåret

Fra venstre Marta Fulbiszewska, kasserer - Terje Njaastad, 2.varamedlem - Ragnhild Vavik, rosjeftom Sørli, nestleder - Espen Bergeli, leder - Rune Mejer Rasmussen, materialsjef Laila Kind Rønholm, sekretær - Thor Egil Olsen, hussjef - Kristine Bjerknes, 1.varamedlem.

Foto: Arild Sønstrød

Baksidefoto er tatt av klubbmedlem Lars Tore Meinseth

Mestring - Samhold - Glede